

သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း၏

အနာဂတ်ဇာတ်ခုံ

အိပ်မက်ဒိဗ္ဗင်္ဂါကာ

ပညာရှိပေါင်းစုံ၊ ဝေဘန်ပုံအစားစား
ခြားနား၍ပြထားသည်။

မြန်မာ့စာပေ

စာပေတိုက်

၁၄၆-မိုင်ချောင်းရေ၊ ရန်ကင်း။

မာတိကာ။

(က)

(၁)	စာအုပ်နိဒါန်းအကျယ်။	၅
	၁။ ကျောင်းသပိတ်ဘွဲ့ ၂-ဆစ်	၉
	၂။ ၎င်းဘွဲ့တေးထပ်	၉
	၃။ ၎င်းဘွဲ့တေးထပ်	၁၀
	၄။ ၎င်းဘွဲ့တေးထပ်	၁၀
	၅။ ယူနီဘာစီတီဘွဲ့ ၄-ချိုးကြီးတပိုင်းတစ	၁၁
	၆။ ဘဟန်းကောလိပ်အနိစ္စဘွဲ့ မဟာကဗျာလေးချိုးကြီး	၁၂
	၇။ ကောလိပ်သပိတ်သွတ်ပုံနှင့်ရွှေခရုန်ဘုရားတိုင် ၄-ချိုးကြီး	၁၄
	၈။ မြန်မာရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်	၂၂
	၉။ ရခိုင်ရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်	၂၄
	၁၀။ မွန်ရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်	၂၅
	၁၁။ ပုဂံရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်	၂၆
	၁၂။ “အဂ္ဂမဟာပဂ္ဂဟိတ” “ပဌမကျော်” မော်လမြိုင်မြို့၊ ရတနာဘုံပုံဆရာတော်ဘွဲ့လေးချိုးကြီး	၂၉
(၂)	ပဏာမ	၃၃
	၁၃။ ကျမ်းဦးပုဇော်ဝါထာ၊ ကြာဟက်ဆောင်းအင်း	၃၀-၃၉
	၁၄။ စကိုင်း ရွှေကြက်ယက်ဘုရားတိုင် မဟာကဗျာ လေးချိုးကြီး	၄၅
	၁၅။ ရွှေစက်တော်တိုင် လေးချိုးကြီး	၄၇
	၁၆။ ရွှေဘို-ရွှေချက်သို ဘုရားတိုင်နှင့် အောင်ဇေယ ပရိတ်မှန်း လေးချိုးကြီး	၄၉
	၁၇။ ခရီးစဉ်တောလားနှင့်ဘုရားတိုင်မဟာကဗျာ ၄-ချိုးကြီး	၅၂
	၁၈။ စကြာမင်းကလေးချေချုပ်နှင့်ထူပါရုံစသော ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး	၅၅
	၁၉။ ပုညရင်ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး	၅၀
	၂၀။ ဘုရင်ခံ-ဆာ၊ ဂျေအေမောင်ကြီး ဂုဏ်ပြမယာ ပုညရင်ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး	၅၉

၂၁။	မောက္ခိတောပန်းတင်ကာ၊ပတ္တနာဆုတောင်းခြင်း	၆၁
၂၂။	မင်္ဂလာစေတီဘုရားတိုင်ကများ၊ရတနာလေးချိုးကြီး	၆၃
၂၃။	အထူးနှလုံးသွင်းရန်	၆၇
၂၄။	မင်းကွန်း-မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ပါဠိကများများ...	၆၉

(၃)	ရတနာဘုံပျံဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၇၁
-----	--	----

ဆရာတော်သင်္ဃာတော်များ။

(၁)	ရန်ကုန်-အလုံ၊ဇောတနာရာမတိုက်ဆရာတော်	၈၃
(၂)	၎င်းနောင်မန်ကျောင်းကြီး ဆရာတော်	၈၃
(၃)	၎င်းနန္ဒဝန်ဆရာတော်	၈၃
(၄)	ကြည့်မြင်တိုင်၊ဥယျာဉ်တိုက်၊အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ လေသာဆရာတော်	၈၄
(၅)	ရန်ကုန်မြို့၊ ဘုရားကြီးတိုက်ဆရာတော်	၈၅
(၆)	ရန်ကုန်မြို့၊နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဆရာတော်-ဦးညွှာဏိက	၈၆
(၇)	ဆရာတော်ဦးကေတုမာလာ၊အဘယဓေမိက တောင်လွှာကျောင်းကြီး	၈၈
(၈)	မူလ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်	၈၈
(၉)	ဦးဇောတိက၊ရဟန်းမျိုးအညွှတ်ကုဏ္ဍ၊ မန္တလေး	၈၉
(၁၀)	အရှင်တိလောကဉာဏ၊ပဌမကျော်၊ ရန်ကုန်မြို့	၁၁၀
(၁၁)	ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင်-စလင်းဆရာတော်	၁၁၀
(၁၂)	၎င်း၊မါးကရာတိုက် ပရိယတ္တိကျောင်း ဆရာတော်ဦးကေသရ	၁၁၃
(၁၃)	၎င်းဇေယျဝတီဆရာတော်	၁၁၃
(၁၄)	၎င်းတိုက်၊ ဂဏဝါစက - ဦးညွှာဏ	၁၁၄
(၁၅)	၎င်း၊မါးကရာတိုက်၊ မင်္ဂလာမုန်ကျောင်းဦးညွှာမ	၁၁၄
(၁၆)	၎င်းစလင်းတိုက်စာချဆရာတော်ဦးပရမ	၁၁၄
(၁၇)	လွယ်ကော်မြို့ သာသနာပြု အရှင်ဝါယမနှင့်၊ ရန်ကုန်-ပုဇွန်ကောင်၊အရှင်အာဝိစူဝံသကျောင်း ဦးဣဿရိယ	၁၁၅

(၁၈)	က-ရန်ကုန်မီးကရာတောရဆရာတော်	}	၁၁၅
	ခ - မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ဆရာတော်			
	ဂ - ဟင်္သာတ-အမြောက် ဆရာတော်			
(၁၉)	ရန်ကုန်-ကြည့်မြင်တိုင်၊ စလင်းတိုက်၊ အရှင်အရိယဝံသ-စာချ	၁၁၆
(၂၀)	၎င်းစာချ-ဦးပညိန္ဒ	၁၁၇
(၂၁)	၎င်းကျောင်းကြီးတိုက်၊ ရတနာခံကျောင်း၊ ဦးအာပိစ္ဆ			၁၁၈
(၂၂)	ဘွဲ့မည်မပါသောတိတ္ထိ	၁၁၉
(၂၃)	ရန်ကုန်မြို့၊ ကျောက်မြောင်း၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ မင်္ဂလာသုခကျောင်းတိုက်၊ (ရခိုင်ဆရာတော်) ဦးကေသရ	၁၂၀
(၂၄)	ရန်ကုန်မြို့၊ ကန်တော်ကလေး (စစ်တကောင်း) မြို့မကြီးဘုန်းကြီး	၁၂၇
(၂၅)	(သီဟိုဠ်ကျွန်း) သီရိသေခံဏှသေလ၊ ကနိဂ္ဂါ၊ အထက်ရိကျောင်းတိုက်၊ သီရိရတနဇောတိယေရိ	၁၂၇
(၂၆)	(ရှမ်းပြည်) ညောင်ရွှေမြို့၊ သာလေးတောင်ကျောင်း၊ ဦးနေဝိန္ဒာဘိဝံသ	၁၃၀
(၂၇)	ရန်ကုန်၊ ဗဟန်း၊ သွေးဆေးကန် (မွန်ကျောင်း) ဆရာတော် ဦးသုဓမ္မ	၁၃၁
(၂၈)	ရန်ကုန်၊ ဗဟန်း (ကရင်) ပရိယတ္တိကျောင်း၊ ဦးဓမ္မနန္ဒ			၁၃၂
(၂၉)	ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်ထောင်၊ ကျောက်တိုင်ကျောင်း၊ အရှင်ရွှေဝတ	၁၃၃
(၃၀)	ဦးဝိသုဋ္ဌါစာရ၊ ပုဇွန်ဆရာတော်၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပဌမကျော်၊ သမိုင်း ကျိက္ကလာမ-ပုဇွန်ကျောင်း	၁၃၄
(၃၁)	ဦးပညာဝံသာဘိဇေ၊ ပရိယတ္တိပဌမကျော်	၁၃၅
(၃၂)	ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်ထောင်၊ စင်္ကာပူကျောင်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးဝိသာရဓ	၁၃၅
(၃၃)	ရန်ကုန်၊ မဟာသိမ်တော်ကြီး-ဆရာတော် ဦးဝိလာသ နှင့် ဥပါသကာ ဆရာထွေး	၁၃၆
(၃၄)	ပဌမကြီးအောင်၊ နာယက ဆရာတော် - ဦးနန္ဒဝံသ၊ နိဂြောဓါရုံကျောင်း၊ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်။			၁၃၆

(၃၅)	ရန်ကုန်၊ ဗဟန်းကြားတောရ၊ ဗင်္ဂလားတိုက်၊ ရတနာ သာရီအောင်ကျောင်း၊ စာချကောင်းထိုင် ဆရာတော်	၁၃၇
(၃၆)	ရန်ကုန်၊ ဝင်ဆာလမ်း၊ ရှင်စောပုကျောင်းတိုက်၊ ဆရာ တော် ဦးကောသလ္လ	၁၃၈
(၃၇)	ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်ထောင်၊ သိမ်မြို့တိုက်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓကျောင်း၊ ဦးနာဂသေဇာဘိဝံသ	၁၃၉
(၃၈)	ရန်ကုန်၊ မီးကရာတိုက်၊ ပရိယတ္တိဝါးကျောင်း ဦးသာသန	၁၃၉
(၃၉)	ရန်ကုန်၊ တောင်လုံးပုံတိုက်၊ ရွှေတောင်ပိဋကကျောင်း၊ ဦးတေဇိန္ဒ	၁၄၀
(၄၀)	ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်ထောင်၊ ဘလုတ်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝိလာသ	၁၄၀
(၄၁)	ရန်ကုန်၊ မြသိန်းတန်ဆရာတော်	၁၄၁
(၄၂)	၎င်းကြည့်မြင်တိုင်၊ မီးကရာတိုက်၊ တိုက်သစ်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးအောင်ဘာသ	၁၄၁
(၄၃)	၎င်းပုဇွန်ထောင်၊ ညောင်ကုန်းတိုက်၊ ပြာသာဒ် ကျောင်း၊ ဆရာတော်ဦးအောင်ဘာသ	၁၄၂
(၄၄)	ဦ မြတ်စွယ်	၁၄၂
(၄၅)	ပုဇွန်ထောင်၊ အနောက်ပိန္နဲကုန်း၊ ပုပ္ဖိုးကျောင်း၊ ဦးအရိယဝံသ	၁၄၃
(၄၆)	ရန်ကုန်၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ကျောင်းကြီးတိုက်၊ ဘုံပုံ ကျောင်း၊ ဂဏဝါစက-ဦးပညာသာမိ	၁၄၃
(၄၇)	အဘိဓမ္မာသင်္ချာစရိယ၊ သခင်ဦးပါမောက္ခ	၁၄၈
(၄၈)	ရန်ကုန်၊ ကွန်းတောကျောင်းဆရာတော်ဦးဝိစိတ္တ	၁၄၈
(၄၉)	ရန်ကုန်၊ ဘုရားခြံကျောင်းတိုက်၊ အာရာပိဿရ မဟာနာယက ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပညာဝံသ	၁၄၉
(၅၀)	သာယာဝတီခရိုင်၊ နန်းမြို့ကုန်းမြို့၊ လက်ပံတန်း အနောက်ပိုင်း၊ လူလင်ကျော်ကျောင်း၊ အသွင် ဂဏုတ္တမ	၁၅၀
(၅၁)	ကမာရွတ် ရွာမ၊ ကျောင်းဆရာတော်တပည့် ဦးပါမောက္ခ	၁၅၁
(၅၂)	ရန်ကုန်၊ ကမာရွတ်၊ တပ်တွင်းကျောင်း၊ ဦးကောဝိဒ	၁၅၁

(၅၃)	ရေမြို့၊ မဟာမင်္ဂလာရာမ- ခင်မကန် ကျောင်းတိုက်၊ သက္ကသီဟနှင့်အစိုးရဂုဏ်ထူးဆောင် စာချုပ်ဆရာတော်အသွင်သုဇာတာလင်္ကာရ	၁၅၂
(၅၄)	ရေနံချောင်း၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ သာသနတံခွန် ဆရာတော် ဦးပညာဝံသာဘိ ကဝိဇေ	၁၅၃
(၅၅)	ရေနံချောင်း၊ ပိုင်၊ ညောင်လွယ်တော်ရှည်တိုက် ဆရာတော် ဦးသူရိယ	၁၅၇
(၅၆)	ခရမ်းမြို့၊ ကျောင်းသစ်ဆရာတော်	၁၅၇
(၅၇)	ငှင်း ကိုင်းကုန်းကျောင်း ဦးညာဇ္ဇော	၁၅၈
(၅၈)	ရွှေတောင်မြို့၊ ဗိုလ်မှူးကျောင်းတိုက်၊ ဦးတိက္ခာဘိဝံသ	၁၅၈
(၅၉)	ဇလွန်မြို့၊ မဟာနာဂဝံသတိုက် ဦးဝိဇယျ	၁၅၉
(၆၀)	အင်းစိန်၊ ဇီးကုန်း-ဦးကောဏ္ဍည.....	၁၅၉
(၆၁)	ရွှေကျင်မြို့၊ တိုက်ဆော်ကျောင်းဆရာတော်	၁၅၉
(၆၂)	ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့၊ နွယ်တမယ်ရပ်၊ မင်္ဂလာဂန္ထာရုံတိုက်၊ ဆရာတော်ဦးညွန့်ဝရနှင့် ဦးတေဇဝန္တ	၁၆၀
(၆၃)	ဝဲခူးမြို့၊ ရွှေပန်းတောရ၊ ပခါနီကာရာမတိုက် ဦးသီလာစာရ	၁၆၁
(၆၄)	ငှင်းရတနာသီရိန်ကျောင်းတိုက်၊ ကြို့တူဆရာတော်	၁၆၂
(၆၅)	ငှင်းမင်းကျောင်းဆရာတော်	၁၆၃
(၆၆)	ငှင်းဘုရားကြီးတိုက်၊ ရတနာသီရိန်ဆရာတော်	၁၆၃

မုံရွေးကြေးမှုဆရာတော်များ။

(၆၇)	ရွှေကျောင်း ဦးနာရဒ	၁၆၄
(၆၈)	ပုပ္ဖာရုံဆရာတော် ဦးသူရိယ	၁၆၆
(၆၉)	မုံရွေးမြို့-နွားထိန်းရပ်၊ ကျောင်းသစ်တိုက်၊ ဦးမာဃိန္ဒ	၁၆၆
(၇၀)	ငှင်းကုန်းကျောင်းဆရာတော်ဦးသောမ	၁၆၇
(၇၁)	ငှင်းယာကြီးကျောင်းဆရာတော်ဦးမာလာ	၁၆၇
(၇၂)	ငှင်းကံသာဘုံကျောင်းတိုက်-ဦးနန္ဒောဘာသ	၁၆၈
(၇၃)	မုံရွေးမောင်ဝေ	၁၆၈
(၇၄)	မုံရွေးကျောင်းဆရာကြီး-ဦးတိုက်စိုး	၁၆၉
(၇၅)	မုံရွေးရွှေကျောင်းဦးဝိလာသ	၁၇၀
(၇၆)	မုံရွေးပုပ္ဖာရုံ ဦးဝါယမ	၁၇၀

(၇၇)	(လက်စီယံ) ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး-ဝါဒိမြို့မန္တရ ဇိတြနှင့် (အက်စတိုနိုယံ) ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အာနန္ဒ မေတ္တယျတို့၏ ဖြေဆိုချက်နှင့် စာရေးဆရာ မောင်ထင်မြန်မာပြန်ဆိုချက်	၁၇၁
------	--	------	------	-----

အိက္ခမနိအသွင်၊ သီလရှင်ကဏ္ဍ။

(၇၈)	ရန်ကုန်မြို့၊ အလယ်တော့ကျောင်းတိုက်၊ ဆရာဒေါ်သုနန္ဒီ	၁၈၇
(၇၉)	၎င်းသီလရှင် စာချဆရာ-ဒေါ်မေလေး	၁၈၈
(၈၀)	ရန်ကုန်၊ စမ်းချောင်း-နန္ဒဝန်ကွက်သစ်၊ သီလရှင် ကျောင်းဆရာကြီး ဒေါ်ညာဏစာမီ	၁၈၉
(၈၁)	သံဝေဂကဗျာများ	၁၉၃

လူပညာရှိများကဏ္ဍ။

(၈၂)	ရန်ကုန်မြို့၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆရာလင်း	၂၀၀
(၈၃)	ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် ဘာသာပြန်နှင့် စာအုပ် ထုတ်ဝေ ရေး ဌာန၊ ပဌမကျော်ဦးကြီးခေ	၂၀၁
(၈၄)	ရန်ကုန်-သုဓမ္မာတီတိုက်၊ ပါဠိမြန်မာ-ဆရာစိုင်း	၂၀၇
(၈၅)	ရန်ကုန်-ဇမ္ဗူ၊ မိတ်ဆွေ ဝိဂ္ဂကတ်ပုံနှိပ်တိုက်-ဆရာစိုင်း	၂၀၇
(၈၆)	ဟံသာဝတီ မောင်ဘရင်	၂၀၇
(၈၇)	ဟံသာဝတီပါဠိဆရာကြီး (သိဟိန္ဒ) ဆရာဉာဏ်	၂၀၉
(၈၈)	ဦးအောင်မြတ်ထွတ်	၂၁၀
(၈၉)	(ယော) ဆရာကြီးဆရာစွယ်	၂၁၀
(၉၀)	ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပြည်အေးဆေးတိုက်-ဆရာစ	၂၁၁
(၉၁)	ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ မြှောစရိယ၊ သာသနဓဇ သီရိ ပဝရ မြှောစရိယ၊ (ပါဠိပါရဂူ) ဆရာဦးအောင်မိုး	၂၁၁
(၉၂)	သီလရှင်ကုမ္ပဏီ၊ ဆရာကို ယောမနာသည့် ဩဘာကဗျာ၊ မဟာ ၄-ချိုးကြီး	၂၂၄
(၉၃)	ပုညဝတ်တင်လွှာတည်းဟူသော မင်္ဂလာလေးချိုးကြီး	၂၂၇
(၉၄)	(လယ်တီပတ္တိတံ) ဆရာဦးမောင်ကြီးသွဲလေးချိုးကြီး	၂၃၀

ကျေးဇူးတော်အရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပထမအကျော်
ရတနာဘုရားပျံ ဆရာတော်ဘုရားပို့တော်

(၁၂၂၀)ခုတွင် ဖွားမြင်၍ (၁၃၁၀)ခု
သက်တော်(၈၂)သိက္ခာ(၆၃)ဝါတွင်
ဘဝနတ်ထံ ပြန်လွန်တော်မူ၏။

စာအုပ်နိဒါန်းအကျယ်။

ဤကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုတွင် အကြင် သို့သော် အောင်တံခွန်- အောင်လံ တလူလူ ထွင်ထု ခဲ့ရာ မြန်မာပြည်သည် ဤမည်၊ ထိုမည်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ တစ်ဖက်၌၊ လူတို့နှင့် သော ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဤသို့သော ဓံနုရှင်- နယ်ချဲ့သမား၊ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ၏ လက်အောက်မှ ထွက်မြောက်လိုသော စခွဲ၊ အာလျဗြင့် မော်လမြိုင်မြို့- မြန်မာတိုင်း သတင်းစာ၊ ရန်ကုန်မြို့- သူရိယသတင်းစာ၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း များမှာ မြန်မာဘက်ဆိုင်ရာ- အယ်ဒီတာလုပ်ငန်းဖြင့် ထမ်းရွက်လုပ်ကိုင်စဉ်၊ ထင်ရာမြင်ရာ၊ ရေးချင်ရာရေးပြီး အားပေး ကူညီမည် ဟု တိုင်းပြည်သို့ ဖြန့်ဝေ၊ ကြေငြာခဲ့ဘူးသော စာအုပ်စာတမ်း၊ ကျမ်းဂန်၊ စာပေတို့မှာ-

- (၁) ကဗျာသာရမဉ္ဇူ။
- (၂) မော်လမြိုင် ရာဇဝင်ဝတ္ထု။
- (၃) အနုသာသနဂေါ- ဂန္တိသာရပျို့အဖြေ။
- (၄) ဦးပုညမေတ္တာစာ (တဝက်တပျက်အဖြေ)။

၎င်းအထက်ပါ စာ (၄)အုပ်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ မော်လမြိုင်မြို့တွင်နေစဉ် ရေးသားရာ၊ ခဲရာခက်ဆစ်များကို “အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ”- “ပဋမကျော်” ဆရာတော်၊ အချွင်ကေတုမာလာထံ ရွှောက်ထားမေးမြန်းရသဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးဇူးရှင်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

ဤမှတစ်ပါး၊ ရန် ကုန် မြို့ ဝို ရောက်မှ ရေး သား သည့်
ဝားအုပ်များမှာ-

- (၅) မစ္စတာမောင်ရှင်းမှာပုံတော် ပဋ္ဌမတွဲ။
- (၆) ၎င်း ဒုတိယတွဲ။
- (၇) ၎င်း တတိယတွဲ။
- (၈) ဒေါင်းဇိုကာသစ်။
- (၉) ဒေါင်းဂဏ္ဍိ။
- (၁၁) ဝဲကူးရာအောင် (ရာအောင်ရာ၏)။
- (၁၁) ဓမ္မစေတီဝဏ္ဏ။
- (၁၂) လက်မှုပညာဇိုကာ။
- (၁၃) မုံနံ့သာမြိုင်ဇိုကာ။
- (၁၄) အာဒါသမုခမိပနီ။
- (၁၅) စွယ်တော်စစ်တမ်း။
- (၁၆) ရွှေနတ်တောင်သရိုင်းနှင့်ရာအောင်ချုပ်။
- (၁၇) ဦးထွန်းရှိန် ရုပ်ခွဲဇိုကာ။
- (၁၈) ဘုန်းကြီးပျံပီပနီ။
- (၁၉) ဆယ်ကုဋေကျော်ဂဏ္ဍိ။
- (၂၀) မဟာဂီတအသစ်။
- (၂၁) မှန်နန်းရာဇာဝင်ချုပ်။
- (၂၂) မှန်နန်းရာဇာဝင်တော်သစ်။ ။အမျိုးသားပညာ
ရေးအဖွဲ့ဝိုင်းလှူဒါန်းခဲ့သည်။
- (၂၃) ခွေးဇိုကာ။
- (၂၄) ခွေးဂဏ္ဍိ (ပဋ္ဌမတွဲ)။
- (၂၅) ၎င်း (ဒုတိယတွဲ)။

- (၂၆) ဗိုလ်ဗိုလ်ကော။
- (၂၇) မျောက်ဗိုလ်ကော။
- (၂၈) မျောက်ဂဏ္ဍိ။
- (၂၉) ကလဟာဝိနိဋ္ဌိယ။
- (၃၀) ကုန်းဘောင်ပေါ်လှော်တစ်။
- (၃၁) စက်ဝိုင်းပြန်မှတော်ပုံ။
- (၃၂) ဘွဲ့ငါးကောက်ဗိုလ်ကော။
- (၃၃) ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်ကြီး။
- (၃၄) ဂဠုန်ပျံဒီပနီ။
- (၃၅) တက္ကသိုလ်-ပန်တူဝိနိဋ္ဌိယ။
- (၃၆) ပဋ္ဌမတ္ထဝိဘာဝနီ (ကောင်ဗိုလ်ကော)။
- (၃၇) အိန်နောင်, နန်းတွင်းဇာတ်တော်သစ်။
- (၃၈) အဝနန်းတော်။
- (၃၉) တို့ဗမာဝတ်ရွတ်စဉ်။
- (၄၀) မြန်မာ့ဇေယျာသဘဏ်။
- (၄၁) ကျော် ၄-ဆူ ဆူရားတိုင်၊ လေးချိုးကြီးများ။
- (၄၂) ရွှေရူးဆောင်ဆရာတော် အတ္ထုပ္ပတ္တိ။
- (၄၃) သိမ်, မော်ကွန်းကျောက်စာများ။
- (၄၄) သခင်ညီသာခံ ဩဘာဝဂါများ။
- (၄၅) မင်္ဂလာရတုများ။
- (၄၆) အရေးတော်ပုံဆောင်းပါးများ။
- (၄၇) အာဇာနည်မိမိမာန်။
- (၄၈) အနာဂတ်ဇာတ်ခုံ၊ အိမ်မက်ဒိဋ္ဌိ ဗိုလ်ကော။

ယင်း အထက်ပါ တိုင်းဒေသကြီး၊ ထိုထိုဤဤ-စာအုပ်စာတမ်း တို့ကို ရေးခဲ့ သည်မှာ၊ မိမိ၏ အလိုစေ့၊ ပါဒ အယူကို တိုင်းသူပြည်သားတို့ မျက် ဝါးထင်ထင် သိမြင် စေလိုသော ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤမှတစ်ပါး၊ အများသော တိုင်းရေးပြည်ရေးနှင့် သက်ဆိုင် သည့်- ပိုင်အပ်ဘိအေ၊ ဂျီစီဘိအေ၊ ၂၁-ဦးအသင်း၊ ထိုင်ပူ၊ ကျော်၊ အသင်း၊ ဦးစိုးသိမ်း- ဂျီစီဘိအေ၊ ဂျာမနီပြန် ဦးစု အသင်း၊ မော်-မြင့်-မြို့စသောအသင်း၊ အသင်းအပင်းတို့တွင် ပေါ်မဝင်ဘူးနဲ့ချေ။ ။အတယ်ကြောင့် ပေါ်မဝင်ခဲ့ပါသည်။ ဟူမူ၊ ထိုအဆိုပါ အသင်းအပင်းတို့- လုပ်နည်း၊ ကိုင်နည်း၊ ဆောင်ရွက်နည်း တို့မှာ၊ ဥပမာပုံ- ဥဒါဟာရုဏ် အားဖြင့် တို့ ၃၁-ပါး၌၊ ဆုံရုန်းတွဲခွားနည်းနှင့်တူရကား၊ အချိမေတ္တယျ ပွင့်တော်မူတောင်မှ- အလွတ်မထွက်၊ ပင့်စတ်သံသရာစခန်း၌ အတက်တန်းမကျ၊ မျက်နှာပန်းမထွေသော၊ အလွန်ပြောပျောင်း နူးညံ့လျက်၊ ခန့်ညားရှိသလောက်သော အသင်းအပင်းတွေ မဟုတ်ပုံကို အာရုံပြုသောကြောင့် သာယျာဉ်၊ သခင် ဆရာ- ပေါ်မဝင်ခဲ့ပေကြောင်း။

၎င်းနောက် တကြောင်း။ နောက် နှောင်း၊ နောက် ဖြစ် လူငယ်လူရွယ်တို့ ခေတ်ဟု ဆို အပ် သော၊ ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက် ကစ၍၊ အစိုးရ ဆုံးသူ တို့က ယူနိုဘာဗီတီ အက်ဥပဒေ လုပ်ရာတွင်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၈-ရက်၊ ဖြန့်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၂- ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁၀-ရက်နေ့မှာ၊ အစိုးရကောလိပ်၊ ဂျပ်ဆင်

ကောလိပ်၊ တည်းဟူသော ကျောင်းကြီး နှစ်ကျောင်းက-
ကျောင်းသား ကျောင်းသူ၊ ဟူဟူသမျှတို့၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ စွန့်စွန့်
စားစား၊ ယောက်ျားပီပီ၊ အာဇာနည်ပိတ်နှင့် သပိတ်မှောက်
ကြံလေသည်။

ဤသို့သောအခါ၊ ဆရာမှာ-လွန်စွလွန်စွာ၊ အလွန်တရာမှ
ပီတိသောမနုဿဖြစ်ခါ၊ အောက်ပါကဗျာ၊ ဆောင်ပုဒ်တို့ကို
ပြုလုပ်သမှု၊ သာဓုခေါ်ဝိပေသည်။

(၁) ကျောင်းသပိတ်ခွဲ ၂-ဆစ်။

ကောလိပ်မှာ၊ လောဂျိတ်ထွင်ရာက၊ သင်စရာ ထိုထို
“အက်”ကယ်ကြောင့်၊ ဒို့ခက်လေခြင်း။ ။ ၂-လိပ်ပြောင်
စင်၊ သပိတ်အရောင်တင်လို့၊ အောင်ပလ္လင်- ဆံတော်နန်း ဆီ
သို့၊ မြန်းကြသမင်း။ ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၂) ၎င်းခွဲ တေးထပ်။

ဘွိုင်း ကောက်- ဘွိုင်းကောက် နှင့်၊ တိုင်း တလျှောက်
တုန်စေ၊ ရိုက်မပျောက် ပုံသေပြီ၊ ကြံ့ပလေ မြန်တိုင်း။ ။
(ထ)ဆင်ထူး (အို)တင်သည်၊ (ထီ)မထင်ရှေးသိုက်တိုင်း။ ။
မပေါ်ဘူး ပေါ်လာသည်၊ တော်ပါပေ လိုတိုင်း၊ ကော်စရာ
ထိုသရိုင်းမေထင့်၊ ကိုမှိုင်းတို့ ခေတ်မှာ။ ။ “တဦး” ဖိုသ်-
တဖိုလ်ထွက်ချိန်၊ ပဟ်ရဲ နှစ်ချက်တီးသည့်ပမာ။ ။ လို
သထက် ပြီးမည့်ဟာကို၊ မှီးကြည့်ကာ- ငဲ့ညှာထောက်ပါလို့၊
တဆဲ့ခြောက် ဥပဒေ၊ ပံ့ပျောက်ထုချေ။ ။ ဘုံကလောက်
အမှုပွေဝေးချသေစွန့်တုံးမို့လေ။ ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၃) ၎င်းအဖွဲ့တေးထပ်။

ဘီအေမ-လျှောက်တမ်းက၊ ကြောက်စမန်းပါပေ။ နောက်
 တမန်း ညာသပြေမှာ။ ဖြန့်မာတွေ အဆက်။ ။ ကျောက်
 မီးသွေး၊ အမဲ ပြောင်သလို၊ ရဲကျော် ခေါင် ကျောင်းတွေ က
 ထွက်။ ။ ရှစ်ဆဲ့နှစ်-ဖြတ်နန်းဆောင်မှာ၊ ညသန်းခေါင် မျှော်
 လျက်၊ ထ၊စန်းရောင်-တော်ဆက်တဲ့၊ ကျော် ဆယ်ချက် နေ
 ပယ်။ ။ ဝေသာထိ- ညီလာပွဲလိုပ၊ ညီရှာတဲ့ ညီ တတ်၊ပေ
 ကွယ်။ ။ အကြည်ခါတ်မွေ့စွယ်ပေ၊ ပေတုတကယ် အောင်
 ချိန်ဟုတ်ပြီထင်၊ တောင်ထိဂိုတ်- နန်းရှေ့အောက်မှာ၊ မြန်း၍
 ရောက်သာ။ ။ ဘဟန်းမြေ ချောက်သာယာမှာ၊ မှောက်
 သဟာ သပိတ်ပေါ့လေး။

(၁) တိတ်နိမိတ်ပေထင်၊ တကြိပ်ကြိပ်ကယ်နှင့်၊ လိပ်
 ၂-လိပ်၊ မှောက်သဟာမှာ။ ကျောက်စာတောင် ထိုးလောက်
 ကဲ့လေး။

(၁) အ မျိုး သား ရယ် တို့ အ ကျိုး များ အောင် တဲ့၊
 “မိုးကျား” တို့ အပေါက်ရှာသည်၊ အမှောက်မှာ ဗိုလ်ဆွဲပေ၊
 သေး။ ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၄) ၎င်းအဖွဲ့တေးထပ်။

ယုဒိတာ-စိတီ(အက်)ကိုဖြင့်၊ ပြည်မမက် မန်းစဉ်၊ သည်
 အခက် မတုန်းခင်ပယ်၊ ပြီး ။ ။ ။ ကောဆိုတဲ့
 ၂-လိပ် ပြောင်အောင်၊ သပိတ်ထောင် မှောက်ကြံသတဲ့။ ။
 ပနီဖက်၊ ဆာအနေ၊ ဆရာတွေသင်မဲ့၊ စာပေ မမြင်တဲ့ ခင်ပ၊
 ထမင်ကွဲ ခက်ဘွယ်။ ။ “ကူးရှင်း”ခေါ် ဟိုက်စကူးဆီက၊

ပိုက်ကျူးထိုး-ကူးစက်ပြန့်ကျယ်။ ။ အထူးခက် အံ့ဘွယ်ပေ။
ခန့်ထယ်ထယ် (ဆီနိတ်) က၊ သည် ၂ လိပ်ပင်ပစေ၊ ခွန်းခွန်း
သံထွေ။ ။ လွင်းပစ်ပုံ ဖန်လေသည်။ မြန်ပြေတွင် တပွဲပေ၊
လေ။ ။ ဟူ၍လည်းကောင်း။

(၅) ယူနီဘာစီတီဘွဲ့ ၄-ချိုးကြီး တပိုင်၊ တစ။

“တပိုင်ကောက်” အဖြစ်မှာ-မေတ္တာအထည် မသေးသော်
လဲ၊ “မျှင်း” တယောက်ပစ္စတာ-ချစ်ရာမယ်သေးနိုင်ဘု၊ သစ္စာ
တကယ်သွေးတွေဟဲ့ထိုး-တွေ့သနဲ့ နောင်ကိုအသိ၊ (အိုကွယ်)
ခေတ္တရာ နယ်တကျေးဆီက-မေးရဲ့ မောင်တို့ကို။ ။ (ကြောင့်)
ပေးခရီးကပေမဲ့၊ အရေးကြီးလျှင်ဖြင့်၊ သွေးနိုးရာပါစမြေပေရဲ့၊
ဆရာလဲကွာ - ပဋ္ဌမအရင် - ကနဦးစိက၊ မြန်မာ့ တခွင်မှာ-
သတေရှင်ဘုရင် မလူးခင်က၊ (ထ)ဆင်ထူးကို- တမြည်မြည်
သင်ခဲ့သန့်၊ (ထီ) မထင် ကျောင်းတော်သားတွေရဲ့၊ အမည်
အစဉ်မှာ-ခေါင်းအပေါ်ဖျားမှာလ၊ မင်းရှိ ဆရာကို- စာရင်း
တို့ကထားလိက်ကြပေတော့.....” စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။

ကျွန်ုပ်တို့စိတ်မှာ၊ မြန်မာ ပြည် ပေါက် နောက် လူတို့
ကောင်းစားတို့ရာ၊ ကျောင်းသားများပင် ဖြစ်တော့သည်ဟု-
ယုံကြည်သောအား၊ စာပေရေးသားကူညီရုံမျှမက၊ ထိုခေတ်
အခါ- ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက် လာသည့် ဘာဟန်း ကောလိပ်
ကျောင်းတွင်၊ မြန်မာစာပေဘက်ဆိုင်ရာ ပါမောက္ခအဖြစ်ဖြင့်
ထမ်းရွက်ကူညီခဲ့လေသည်။

ထိုခေတ်အခါ၊ အဆုံးပါ ကောလိပ်မှ စ၍- ရှိသမျှသော
အမျိုးသားကျောင်း ဟူသမျှတို့တွင်၊ ကျွန်ုပ်ညွှန်ပေးသော်။

သခင်ပညာကိုသာသင်သော သခင်ကျောင်းများဖြစ်သည်ဟု
ခေါ်ပေါ်သမုတ်ကြလေသည်။ ။

(ဤတွင်-သခင်အစ ပေါ်လာပုံပေတည်း။)

ယင်းသို့လျှင်၊ သခင်တက္ကသိုလ်ဆိုင်ရာလောကီသော၊ တဟနန်း
ကောလိပ်အတွင်း၊ ဆင်းရဲကြီးစွာ၊ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နှင့်
ထမ်းရွက် လုပ်ကိုင် နေတုံးမှာပင်၊ အင်္ဂလန်ပြည်က ပေးပို့
လိုက်သော “မိုင်အက်” အတွက်၊ ဂျီစီဘီအေ အသင်းကြီး၌
ထိပ်သီးဆင့်သူ (၂၁)ဦးကထာချ၊ (လှိုင်-ဒု-ကျော်)ကတဖွဲ့ဟူ၍
မတူမသင့် ဖြစ်ပါ။ အဆိုပါတဟနန်း ကောလိပ် ခေါ် တွင်သည့်
သခင် ကျောင်းကြီး သေကြေ ပျက်စီး ရပုံကို၊ ဒဂုန် မဂ္ဂဇင်း
ဆောင်းပါးဆိုင်ရာ “စက်ဝိုင်းပြန်မှာတော်ပုံ” အတွင်း၊ ထည့်သွင်း
ရေးသားခဲ့တုံးသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(၆) တဟနန်းကောလိပ်အနိစ္စဘွဲ့ကဗျာ၊
မဟာလေးချိုးကြီး။

(၁) အထက်နယ်- အညွှာက ကြွခဲ့သကဲ့၊ မျက်နှာငယ်
ရှာပနပေမို့၊ မသာအချ တွင်ဖြင့်- အဲလဲမကော။ (အိုကွယ်)
ဆရာရှုရယ်နှင့်တပဲ့အနဲသာ။ ။

(၂) ငြေငြိ- အခါမကောင်းလိုက်ပုံကကဲ့၊ အရာချောင်း
စရာဘဲ သွားကြံရှေ့ထင့်၊ မသာလောင်းခမျာရှဲ အပါးမှာ၊
သာပေါင်းညွှာစားထွ- ဆရာမမြင်ရတေ့၊ အညွှာထွင်-
ငတို့၊ စက်ဝိုင်းသာဖြင့်၊ ဆိုင်းဝိုင်းရဲလင်စွာနှင့်၊ သရဏကုံ အတင်
မှာ- တို့ပလ္လင် ရုတနာမန်းဆီက၊ မဟာနန်းတော် ထေရ်သဗ္ဗာ
တို့နှင့်၊ စည်ပင်စွာ- ကြည်လင်စရာ များမဲ့ပြင်၊ ငြေငြိ-

ထနေ့ကစပြီး၊ မထွေရထေ့မှာခံ့၊ ပွေပါရစေ၊ ပိုက်ပါရစေ
 ဆဲကြမဲ့၊ ရသေ့မ၊ ပရေဇိမ်မ ထွေခဲ အကြားမှာလ၊..... အမျိုး
 အမျိုးကူဘော်-တိုးသူထော်ထွေကလဲရှားပေဘု၊..... (ဪ) ချီ
 ပါရစေ၊ မပါရစေဆဲကြမည့်၊ မဟီဝနတခွင်မှာ၊ သီလရင်
 တွေကြောင့်လဲထအားပါကွဲ၊ (အို) ဂနိုင် အထပ်ထပ်နှင့်၊
 မြိုင်ရပ်တခွင်မှာ၊ စိုင်ဆတ် ကမင်ခုတားတွေနှင့်၊..... အထွတ်
 ပျော်မနော်-(ဖွတ်)တပ်ကာတွင်မှာ၊..... ဩ-ထွေးရှက် ထွေး
 ရှက်၊ တအေးအေးရွက်ကြတဲ၊ ထေးချက်တျာလျို၊ ကျေးဗျက်
 သာရကာ-တမာကုလားရဲပြင်၊ဩ- ကျောက်အခင်းမှ၊
 တထောက်ဆင်းပြန်တော့၊ ချောက်တွင်းက တစီစီညံအောင်
 ဟာ၊ (မျောက်မင်း)ရီအဲလဲ ကြားရပေလိမ့်၊ သနားစရ- အမွဲ
 မသာမှာနော်ကွယ်၊ အမှားဘဝ၊ တရားကျလောက်အောင်၊
 များစွစည်မှာ။ ။

(၃) ကပ္ပဋ္ဌာန်း ဘာဝနာမှာ ဝါသနာနဲ့သူတို့၊ အကမ်း
 အသွမ်းမပါ- မသာမဲ့ ရယ်ထို့၊ မလာဘဲ နေရက်တာ၊ (အို)
 သေချက်နာပါတဲ့ခမျာအကြောင်း၊ (ခေါ်ခေမာရယ်)အသရေ
 ပျက်မှာက-မြန်မာတကောင်း။ ။

(၄) မသာမူဖနော်၊ သာဓု ဆရာတော် ရဲ့ပြင်၊ သဒ္ဓါ
 ကော်ရော်-ဦးတချိတ်ချိတ်နှင့်၊ နဖူးမကျိရို ခင်းလောက်ပါတဲ့၊
 သာသနာအကျော်အမော်- အထူးတိုက်ထော် စလင်းဆီက၊
 သနင်းမဟာစေရ်တို့နှင့်၊ ကပြာကထိ- ကိစ္စ အချောတွင်မှာ၊
 (လိပ်) တဝတောမှာ- မကောင်းကြမ္မာ အလျောက် ပေထင့်၊
 အနိစ္စသဘောခဗ္ဗတာ-ပြောင်းကာပျောက်ရှာတဲ့..... ကျော့နှင်း
 မသခ- ကောင်းရာ ရောက်စေတို့ရဲ့ပြင်၊ ယို့နောက် ထသုတီ

လောပြန်တော့၊ ပထမတော့ ပထမက, အကောင် တွေမှသာ၊
 ယောင်ပေပောင်ပေနဲ့ ကွဲ့၊ နောင်သေသွင် တကယ်ကြိုတတ်
 တဲ့၊ အပါယ်ဘုံ လေးတွေ ဘဝရယ်နဲ့၊..... စေးပေစေ-တွေး
 ဗွေဆယ့်ရယ်ကွယ်.....(အပယ်မင်း) ပေးအထွေထွေမခ, မူ၍
 အေးမေမြစေထို-ခဏခဏ အရလို၊ ဆုကို တောင်းပြီး၊ (အို-
 သခင်ကျောင်းကြီးရဲ့) ပေးသေဌလို့က်တဲ့၊ အဖျ အဖျ- ဆရာ
 ကုသိုလ်အပေါင်း။ ။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်ဘာတပါးသို့ ပြောင်းသွား ရှာလေ
 သော၊ ကောလိပ်- သပိတ်သွတ်ပွဲကြီးကို ဝှဲချိုး ဆင်ယင်ဖို့
 အတွက်၊ ထိရ်ဏှရ ကုန်းထော်သို့ တက်ခဲ့ကြရာ အညာသို့
 ပြန်ခါနီးဖြစ်ပေရကား အောက်နားကပ်ပါရှိတဲ့၊ ရဝနာဂီတိကို
 သီတိကုံးတိပြန်သောဟူ၏။

(၇) ကောလိပ် သပိတ်သွတ်ပုံနှင့်၊
 ရှေ့ဘုရန်ဘုရားတိုင် ၄-ချိုးကြီး။

(၁) သခင်ဆုံးတဲ့ထိုထက်.....သိပ္ပံကျောင်းကြီးအသေမှာ
 သပိတ်သွတ်တဲ့ဆွမ်းတွေနဲ့၊ အမိဋ္ဌာန် ကောင်းချီးဒေသနာ-
 ပရိတ် ရွတ်သနဲ့ မန်းခဲ့ပါရဲ့၊..... ဪ- ဆန်းသော နဲ့ မိတ်
 အတွက်ပေထင်၊ တခက် ရန်ကုန်မသာ၊ (အိုကွယ်) ဘဟန်း
 ကောလိပ်ပျက်ပေခဲ့၊ ကမ္ဘာ့နန်းဇောစိတ်ကလဲ ဟုတ်ပေမို့-
 အထက်ပြန်ရုံသာ။ ။

(၂) ဪ- ဇမ္ဗူလီးတွေတဲ့ကွဲ့၊ အယု သည်းကြဲတဲ့၊
 လူကြီးလူကံ့ပင်တွေပေါ့၊ ဆုမဟယ်, ပူမဟယ်-ဒလပေ-အနိုင်
 အပိုင်ပြုချင်တဲ့၊ အမူသယ် နှစ်တွေ ဆုံးပျိုင်းမှုတွင်ဖြင့်၊ (ပျိုင်း+

ပု+ကေလျှင်) သင်္ဘောသမားတွေနဲ့ပြင်၊ ပရိတ္တရား- နှုတ်ကောနွယ်
 သင်္ဘော (နှစ်ကျိုင်တပါး) အမူးမဟာမတ်တွေကလဲ၊ ပလူးစရာ
 အတတ်ဝယ်-နောင်အရှည်တွင်တို့၊ ပူးကောသတ်မယ်-ကောင်စီ
 ဝင်ထိုမို့၊ အနှောင်ပြည်အင် - ကွဲရှာ သနေ့ရယ်က၊ တကောင်
 တကောင် ဝီမထင်-ဖွဲမာမာနှင့် ခွေကြဲဝေတော့၊ မမေ့နိုင်-
 ယနေ့တိုင်အောင် မိတ်ချိန်နှင့်၊ အဆိုက်အခါကြိမ်ထိုမို့၊ ဂဏာ
 ပြိုင်-တာဝတိန်သို့ပြောင်းရှာတဲ့၊ ကျောင်းမသာ-ကောလိပ်
 ဈာတနကိုဖြင့်၊ ပြာချကာကိစ္စတုးဖြင့်၊ အနိစ္စအလုံးတထောက်
 ဘောရမှာဖြင့်၊ မျောက်တော တဂုဏ် သွမ်းပေတဲ့၊ အောက်
 ကြောဒဂုန်တဟန်းခဏ်ကတဲ့၊ ဘုံခဏ်ဆူ-ဘရဏ် ပမာတို့နှင့်၊
 သည်တပါမှာ - အနိစ္စရာဖြင့် မမြဲသာတု၊ မခွဲသာ ခွဲသာနှင့်
 တားပါထို၊ မလွဲသာလွဲသာနှင့် သွားရပါတော့၊ မသွားပါနဲ့၊
 မသွားပါနဲ့ထို၊ တားကာတားကာနဲ့၊ ဖျက်ရှာ သူတွေကိုနော်
 ကွယ်၊ သနားတာကလဲ တဖက်၊ များစွာမှ ခက်ခက်ပြီး.....
 ငြေငြိ-အားနာရက်ပါ။ ။

(၃) ကျွန်ုပ်တို့ရာ အဆစ်ပါတဲ့ “ရှင်” မှာဖြင့်၊ မွန်နယ်မှာ-
 ခေတ်ကြာသနဲ့ မဆင်းသာတု၊ မြစ်အညာ ဝက်ပိုင်းကိုတဲ့ ပြန်
 ရော့မကွာ၊ (အို)တံပေါက်အရာရယ်ထို စိတ်မှာထား၊ (ဘောဒါ
 မိရယ်) အကြိမ်လျှော့ ကြိမ်မှာက - ချိတ်တွေပြာတွေနဲ့ - ဝိဇ္ဇာ
 တရား။ ။

(၄) စိန်ရစ် ဆောင်ယူလေလေ၊ စိန်ရစ်ဆောင်ယူ၊ သိဂိုတ်
 ကောင်ကမ္ဘယံက၊ သင်္ဂေါင်ယံ ကျော်ကျော်မှာ၊ ရောင်ထျ
 တော်ကလဲ မြူးပြန်သနဲ့၊ ဖူးထိုက်တဲ့ဆရာကို၊ ဦးတိုက်စရာ
 အတိတ် ကယ်နှင့်၊ သာဟိတ်၊ ဗြဟ္မစိုရ်၊ ပျော်ပျော် သွန်းပြီး။

ဗျာဒိတ်၊ ကိုယ်တော်ညွှန်းရေးသူ သားထို၊ ဆွမ်းကောင်းအားချင်-
 ယကောအစုံဖြင့်၊ ခန္ဓာရုံတရား၊ သိမချိုသူတို့နှင့်၊ ကာအာဂုဏ်
 သွားချည်ရွှီရယ်လို့၊ အများညီတို့ရာကေချောက်စည် ဘိုးဟဲ့ပြင်၊
 (ဪ) အစိပ်နည်းမဖြင့်၊ သိတ်ကြီးကဲ သားဟာပေတွက်၊ စိပ်
 ပုတီးဆွဲကာတမျိုးရယ်နှင့်၊ မိုးလင်းတော့ပေမိ-ရောင်နီအသင်း
 နောင် အရှည်အကြာ - အလွမ်းပြေ ရှုစေဘို့၊ အစောင်စောင်
 ပိုကာ ကျမ်းတွေပြုခဲ့တဲ့၊ မိုးပြေ သူ့ဆရာ အကြံကုန်လို့မို့၊
 ကံဆုံး-ချန်စုန်က အထွက်တွင်မှ၊ ဪ-အောက်မြို့ ပြန်
 ချင်ပေမဲ့၊ နောက်ယိုတဖန် - ရောက်ဘို့ချန်ကလဲ ခက်မှာမို့၊
 အသက်သွင် ပေစန္ဒာရဲ့ပြင်၊ အကျယ် သံသရာမှာ - ဘယ်နဲ့
 အခါမှမမုန်းနိုင်တဲ့၊ ပြီးပြီးကလေး-ဒေါ်ရွှေစိမ်းတို့နှင့်၊ အဘတ်
 အရွှေစိမ်းကော- တောင်တော် တက်ခဲ့ပြီး၊ ပြစ်ချက် အရာရာ
 သက် သာ ဘိ အောင်ပ၊ ရှစ်မျက်နှာ လက်မှာ ထွည့်ကြတဲ့၊
 တပည့်မဂေနေဟုတို့နှင့်၊ စိစိဌဌ-သေသေချာချာပေးစေတာနာ
 ဇောသစ္စါဗလဝရယ်နှင့်၊ ကသေဆရာ-ထောဂါ ဝစလယ်က၊
 (အယ်မင်း) တေအညာ ဒကမတွေနဲ့- ရင် မြန်ပေါ်တခွင်
 အသွားတွင်မှ၊ ဪ - မနောပကာမ၊ ထောမနာ သမဲ့
 ပါရဲ့၊ ... ဩကာသ၊ ဩကာသ-ဒဂုန်ဆံထောင်ရှင် တုရား။ ။

၎င်း အထက်ပါ၊ သခင် ကောလိပ်ကျောင်းကြီး ပျက်စီး
 ဆုံးရှုံးနေသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ကျုပ်တို့လူလူကို ကောင်း
 အောင်ဆဲတဲ့၊ ခေါင်းစောင်တွေ အပေမညီခွဲကြောင့်ပင် ဖြစ်
 သည်။ ။ ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍၊ ခတ် မျက် မျက်-
 တုရားသံဝေဝ ရကြတို့ရာ၊ မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာဘော်
 တုရားကြီးသည်၊ ဤသို့သော နိုင်ငံရေး သင်္သကရိုက် နှိတ်မှ၊

မြို့တော်သာပြန်ဆိုဆုံးမတော်မူခဲ့သည်မှာသည်အောက်ပါ အတိုင်းပင်ဖြစ်တော့သည်။

နိုင်ငံရေးနိဒါန်း ၂-ဂါထာ။

- (၁) ယေဘုယျ ကိစ္စတော်၊
သွားနား အညောည မောဒိတာ၊
ဒိသွားနား ဆဋ္ဌိတံ တတ္ထံ၊
သီလဝေဒါ ဝိဟိ သရေ ။
- (၂) တထေ တေဟိ ဇနာ ဒါနိ၊
သမဂ္ဂါညောည မောဒိတာ၊
ဇန ဟေတု ဝိဟိ သန္တိ၊
ပိရတ္ထုသီလ ဝေဒိကာ ။

ဤတော်ကမ်း၊ ယေသွားနား အမှင်အမွေး တွေနှင့်၊
အကြင်ရွေးတို့သည်။ အညောညမောဒိတာ၊ တကောင်နှင့်
တကောင်၊ မဟောင်းမကိုက်၊ အလိုက်သင့်စွာ၊ ဝမ်းသာအားရ
အကောင်းချင်းရယ်လို့ ပေါင်းသင်ကြပါ၍၊ ကိစ္စတော်၊ အဝတ်
ရတ်ကလေးများကို၊ ပြေးထွားကိုက်ခါ၊ ကစား ရှာကြံကုန်
လျက်၊ ရမ္မတ္တိ၊ နွေးတို့တာသာ၊ အဖော်တွေတယ်လို့၊ ပျော်
မွေ့ရှာကြံကုန်၏။ တေသွားနား၊ ထိုရွေး တို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတံ၊
သင်ရတ်ပညာမှ စွန့်ပစ်၍ ချ လိုက် တဲ့၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းတော်
တင်ပွဲ၊ ထမင်းခဲကို၊ ဒိသွားနား၊ သရည်တရွင်ရွင် ကျလောက်
အောင်၊ မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သီလဝေဒါ၊ ရုတ်တရက်
မာန်မူပြီး၊ အပြီးတည်းဟူသော အလံ ထုတဲ့၍၊ ရန်သူဖြစ်ကြ

ကုန်လျက်၊ ပိဟိ သရေ၊ အတင်းကိုက်ခဲ၊ လှပပတ်ပွဲ၌၊ ညှင်းဆဲ
ကလူ၊ ငြိမ္မုဟောပ်ဟိန်း- ကိုက်ခဲကြ လေကုန်၏တည်း။ ။

(၂) တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ၊ ဣဓ၊ ငါတကောဓ၊ တဏှာ
လောဘတွေနဲ့၊ ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌၊ ဇကော၊ တချို့ကုန်
သော၊ လေဇနာပိ၊ အကြင်လူဆံ့တဲ့ သူတို့သည်လည်း၊ သမဂ္ဂ၊
လူလိမ္မာ၊ လူတတ်၊ လူနပ်၊ လူကောင်းချင်းရယ်လို့။ အညောည
မောဒိတာ၊ ထမိစမ်းတွင်း၊ အတုဆင်း ကဲ့သို့၊ အချင်းချင်း
ဝမ်းမြောက်ကုန်ကြလျက်၊ ရခွန္တိ၊ အငွေ့ တော်ပေ သကဲ့
သို့၊ မွေ့ထျော်ပျော်မြူးကြလေကုန်၏။ တေဒနာ၊ ထိုလူ
ဆံ့တဲ့ သူအချို့တို့သည်။ ဝါ၊ ထမ ရေ သောက် ဘက်၊
ခေါင်းခေါက် ဘက် တို့ သည်၊ ဓနုဟောတု၊ အထုပ် သပြာ
ကြီး ချင် တဲ့၊ ဥစ္စာ တည်း ဟူသော အ ကြောင်းကြောင့်၊
သိဗာဝေရိကာ၊ ဓဏချက်ခြင်း၊ လက်ငင်းရုတ်တရက်၊ နှုတ်
ကမ္မ မဆက်နိုင်အောင်၊ သက်သက်မဲ့ အတင်းခဲမဲ့ပြီး၊ ညှင်းဆဲ
ကြလေကုန်သတည်း။ ဝိရတ္တု၊ မသတိတယ်လို့၊ ထိုတွယ်
ရာကြီးပါတကား။ ဝါ၊ အလွန်တရာမှ၊ ရှုံးရာကြီး ပါ
တကား။ ဝါ၊ အော် နှု လုံး နာစရာ ကြီးပါတကား လည်း
ဟူ၏။ ။

ဤ ဆံ့ခဲ့သော အကြောင်း၊ ရှေးဟောင်း နှောင်းမြစ်တို့ကို၊
အကျယ် ထိလိသူတို့မှာ “စကိုင်းပြန်မှာတော်ပို” ကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးခြင်းဘတ်ရှုကြပါကုန်။

ထို့နောက်၊ သခင် ကောလိပ်ကျောင်းကြီး ပျက်စီးသွား
သော်လည်း ကံအားထျော်စွာ၊ တို့ဗမာ အစည်း အရုံး ဝင်
သခင် တည်း ဟူသော၊ ဟန္တသိုလ် ကျောင်း သား ခေါင်း

များများမာသု၊ လူငယ်လူရွယ်ကို ပေါ်ပေါက် လာပြန် သော အခါ၊ ဆရာမှာလဲ သံယောဇဉ် မကင်းနိုင်ရကား၊ ၎င်းတို့ကို အားပေးအားမြှောက်၊ စောက်ပင့်လိုသောဆန္ဒ-အာလှူဖြင့်၊ နာယကတင်မြှောက်ခြင်းကိုခံယူကာ၊ တို့ဗမာ သခင်ကလေး တွေကို ကျွေးပျော်ပေးပျော်၊ အားပေးပျော်ရန်၊ တို့ဗမာ အစည်း အရုံးကြီးကို၊ ခွေးဂဏ္ဍီ ပဋ္ဌမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ တည်းဟူသော စာ ၂-အုပ်ကို ရေးသားလှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

ဤမှတစ်ပါးလည်း သခင်ကောင်တွေနှင့်၊ တစ်စင် ထောင် မည့်။ သခင်ဆုံတဲ့ လူမမယ်ကလေးတွေကို၊ လူရာဝင်အောင် ဟူ၍ အထက် အောက် မြန်မာပြည်သခွင်၊ မြို့မြို့စင်အောင် တည်ထောင်သောတွေ၊ နေမနား ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့လေ သည်။ ။ ဤသို့လျှင်၊ သခင်တဲတဲတို့၏- မန္တမရှား၊ စွန်စားပူ၊ ဆရာ၏လုံ့လပယောဂမှုတို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ ယခု ကဲ့သို့သော လွတ်လပ်ရေး တည်းဟူသော နုလွှာ ခေတ်ကြီးကို ရရှိကြ လေသည်။

ထို နုလွှာ လွတ်လပ်ရေးကြီး ကိစ္စမှာ၊ ဗိုလ်ချုပ် သခင် အောင်ဆန်း ထုလောင်ခဲ့သော (ဖ-ဆ-ပ-လ) အသင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုအသင်းကြီးကို မှီခိုကပ်ရပ်ချင်သည့်အမျိုး သော သခင်လူထွက် တရုတ်သည်၊ ကွန်မြူနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ် ဟူသော အမည်နာမသစ်တို့ဖြင့် (ဖ-ဆ-ပ-လ)၏လက်ဝဲရံ- လကျောရံအသင်း၊ တရှင်းဟုဆိုအပ်သော ၂-သင်းပေါ်ထွက်၊ သူ့ထက်ကားဝါ၊ အာဏာတန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုး လူယက်မှုကြီး ကစား၍ မြေပွဲပြည်အစိုး၊ မီးဟုန်းဟုန်းထောင်ခါ၊ ကြောက်

စရာဘေးခံ၊ ခုန့်ခင်း-ဥပဒေခင်းတို့နှင့်၊ အမျိုးမျိုးသော စည်းရဲ
နုကွတို့နှင့်တွေ့ကြုံကြရလေသည်။

ဤသို့ တိုင်းပြည်အတွင်း၊ စည်းရဲနုကွ တွေ့ကြုံ ရသော
ကျွန်ုပ်တို့မှာ..... ဝဲကူးမည်သော ဟံသာဝတီ ပြည်ကြီးကို
အုပ်စိုးတော်မူသည့် ဓမ္မစေတီခင်းသည်-

(၁) ရဟန်းဘဝကထွက်၍နန်းတက်ရခြင်း။

(၂) မင်းစည်းစိမ်ကိုအာရုံပြု၍ ငယ်သူငယ်ချင်း၊ သီတင်း
သုံးတော်၊ ဓမ္မပါလခေါ်- ဓမ္မညာဏ၊ ဦးပဉ္စင်း လူထွက်ကို
အသက်ကုန်ကြောင်းပြုမိခြင်း။

(၃) မိမိ၏ ရင်သွေး ရင်သား၊ သားတော် ကြီး မင်းရဲ
ကျော်စွာကို စေတနာ မရှိဘဲ လျက်၊ အသက် အန္တရာယ်
ဖြစ်ရခြင်း။

(၄) ထိန်းဗို ကျွန်းက- ကမ္မဝါစာကို မြင်ရ သည်ထွင်
ကမ္မဝါမမှန်သွင်၊ ရဟန်းခံသော်လည်း ပဉ္စင်းမဟုတ်ရှိလိမ့်မည်
ဟု၊ ဟံသာဝတီ တပြည်လုံးက ဘုန်းကြီးတွေ လူထွက်စေ၍
ထိန်းဗိုကမ္မဝါဖြင့်၊ ရာလျှောက် ထိပ်ကြီးအတွင်း၊ ပဉ္စင်းခံခဲ့
စေခြင်း။

ယင်း အဆ်ပါ နောင်တတရားကြီး လေးပါး ရှိရ သလို
လိုသို့သောလွတ်လပ်ရေးကို၊ အားပေးကူညီခဲ့သော ကိစ္စကို၊
တခါတခါမှာ၊ သံသယကုက္ကုဂ္ဂိုမိပေသည်။

ဤသို့သော အချိန် အဆက် တို့ကြောင့်၊ အိပ်မက်
ကျင်းများတွင် အိပ်မက်နည်း ၄-မျိုးရှိရာ-

(၁) နတ်တို့ပြောကြား၍မက်ခြင်း။

(၂) ငှေ့ကခံစားလေ့ကျက်သူနွှဲမက်ခြင်း။

(၃) သွေးလေဖောက်ပြား၊ ခါတ်ချောက်ခြား၍ မတ်ခြင်း။

(၄) အကျိုးပေးလတ္တံ့သောကြောင့် မတ်ခြင်း။

ထိုအိပ်မက်ခြင်း ၄-မျိုးတို့အနက်၊ ဘာကြောင့်မြင်မက်သည် ဟု။ ။ တရံရောအခါဟုခင်အပ်သော၊ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀-ပြည့်နှစ်၊ တန့်တွဲလွန်း (၆) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ည၊ အာဇာတ်တက်ခါနီး၊ လင်းအားကြီးအချိန်တွင်၊ ပျံလွန်တော် မူလေပြီး ဖြစ်သော၊ မော်လမြိုင်မြို့ “အဂ္ဂမဟာပဒေသနာ” ပဋ္ဌမကျော်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ ရတနာဘုံပျံဆရာ တော်ကို အိပ်မက် မြင်မက်ရလေသည်။ ။ အဘယ် သို့ အိပ်မက်ပါ သနည်းဟူမူ၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ သောင်းသောင်းမြဲမြဲ၊ စုဝေးသျှက်ရှိသော ပရိသတ်ကြီးသို့ ကြွလာတော်မူပြီးလျှင်၊ ဤသဘင်ပရိသတ်၌၊ မင်းဘဲ ဘတ်ပြု ရမည်ဟု၊ ဆရာတော်လက်တွင် ပါရှိသည့် ဖူးစကက်ခင်းစာ အရွယ်၊ ပုံနှိပ်စာ တရွက်ကို၊ ကျွန်ုပ်တို့လက်သို့ ကမ်းလှမ်း ပေးတော် မူရကား၊ အဆိုပါ စာရွက်ကို ဘတ်မည်ဟု ကြံည့်ရှုရာ-

“မြေဗုဒ္ဓိယျာတံ ဖောတံ နေတံ ”

ဟူသော အစအကွရာ (၉) လုံးမျှကိုသာ မြင်ရ၍၊ စာ အဆုံးမတိုင်မှီပင်၊ အိပ်ရာမှ နိုးသွား သဖြင့်၊ အဆုံး အဖျား-ကြေည့်ရှု၊ မဘတ်လိုက်ရပေ။ ။ ဤ အိပ်မက် ဆိုသည်မှာ လည်း၊ တခါတခါ မှန်တတ်ကြောင်း ဧကန်ဟောင်း ဓမ္မကျွန် ကျမ်းပုဒ်တို့၌ပါရှိပြီးပင်ဖြစ်သည်။ ။ ဤမှ ထို ပြင်၊ မြန်မာ

ရာဇာဝင်၊ ရခိုင် ရာဇာဝင်၊ ဗုဒ္ဓ ရာဇာဝင်တို့အရ၊ တော်ပြုရမည် ဆိုသော်-

မြန်မာရာဇာဝင်ထွက်အိပ်မက်။

မိမိသမ်းမှ အူထွက်၍၊ မြို့ကို ပတ်သည် မြင်မက် သဖြင့်၊ ပုဂံပြည်တွင်၊ ငွေတိုးသား၊ စလေငွေနှင့် အင်းဝပြည်ဝယ်၊ ငယ်မည်မင်းဆွေခေါ် ပဏ္ဍမမင်းခေါင်တို့သည်၊ တဘောင် နှိမ်နင်းအိပ်မက်ဒိဋ္ဌါ ဆရာကြီးတို့ ထုတ်သည့်အတိုင်း ထုရင် ဖြစ်ဘူးကြောင်း။

မိတ္ထိလာနယ်အတွင်း၊ ဝန်စင်းမင်းရာဇာသည်၊ အင်းဝသို့ ရောက်လာ၍ တောင်မြင့်ကျောင်းမှာ တည်းခိုနေရာ၊ ထိုည မှာပင်-ထိုကျောင်း ထုန်းကြီးသည်၊ ဝန်စင်း မင်းရာဇာ ထွေး သော တံထွေးကို၊ ကျောင်းဦးတွင် ကိုးကွယ်သော ထုရား ငှပ်တုတော်-ခံတွင်းဖြင့် ခံတော်မူသည်ကို အိပ်မက်သည်ဟု မိန့်လျှင်၊ ဝန်စင်းမင်းရာဇာက၊ တပည့်တော် လျှောက်လဲသမျှ ကို၊ တဝှက်မင်းတရား၊ မှတ်သားနာယုတော်မူမည် ထုတ်သည့် အတိုင်း မှန်သည်။

၎င်းပြင်တချိုး၊ သတိုးမင်းပျား၊ အင်းဝမြို့တည်ရာ၌- (က) လက်ပံပင်ကြီးတပင် မြင်ရ၏။ (ခ) လက်ပံပင်ပျား၌၊ ဆဒ္ဒန် ဆင်ယုံနား၏။ (ဂ) ခက်မလေးဖြာ၌လည်း၊ ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါး နှင့်၊ ရဟန္တာမြတ်လေးပါး သီတင်းသုံး၏။ (ဃ) အပင်ရင်း၌ ခြင်္သေ့စောင့်၏။ (င) အမြစ်ပျား၌ကား၊ နဂါးစောင့်၏။ (စ) ခက်မလေးဖြာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည့် ရဟန္တာလေးပါး တို့ကို၊ ဂဠုန်သုတ်ချီသွားသည်ဟုမြင်မက်တော်မူရာ၊ ပိရကတ်

တေဒင်တတ်၊ ပဒုးကြီး သစ်ရာဇာ တတ်တိုင်း မှန်ကန်သူ
ကြောင်း။

၎င်းပြင်တထုံး၊ ကုန်းဘောင်ဆက် ရာဇဝင်တွင်၊ အလောင်း
မင်းတရားကြီးဖြစ်တော်မူလတ္တံ့ သော သူ၏ ခမည်းတော်မှာ၊
တညသောအခါ၊ သားဖြစ်သူမောင်အောင်ဇေယျသည်၊ ခြင်္သေ့
စီး၍ ကောင်းကင်သို့ ပြန်တက်သည်ကို၊ လူများ ကြည့်ကြစဉ်၊
ရွှေထုန်ဆာ ဘုရား ယင်ပြင် တော်မှာ၊ ရှိသည့် နေလာသည်ဟု
မြင်မက်ရာ၊ ငါ့သားသည် သာသနာဒါယကာ၊ မဟာဓမ္မရာဇာ၊
မင်းကောင်းမင်းမြတ် ဖြစ်မည် နိမိတ်တတ်တိုင်းမှန်၏။

ထို့ပြင် တကြောင်း၊ အလောင်း မင်းတရား ကြီးသည်၊
ကုန်းဘောင်နေပြည်တော်မှာ၊ တလိင်းပြည်သို့ ချီတော် မူခဲ့ရာ၊
လမ်းခရီး၊ လွန်ဆေးမြို့ကို မြန်အောင်မြို့သမုတ်၍ စံနေတော်
မူသည့် အတွင်း၊ အလောင်း မင်းတရားကြီးက “ ငါသည်
သာသနာတော်ကို ပြုရထိုက်သော မင်းမှန်မူ၊ တစုံတခုသော
ပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ထင်မြင်ရသည်ဖြစ်စေသေစ” ဟု အမိဋ္ဌာန်ပြုတော်
မူ၍ စက်တော်ခေါ်ရာ၊ ညဉ့် ၃-ချက်တီး ကျော်တွင်၊ သူဒဂို
တယောက်သည် - ဝတ်သန့်ဝတ်ဖြူနှင့်၊ ရှေ့ထော်တွင်ရပ်၍၊
“သာသနာကို ပြုရထိုက်သော သာသနာ ဒါယကာ၊ မဟာ
ဓမ္မရာဇာ၊ စင်စစ်မှန်၍၊ သရက္ခန် ၅-ဆူကို ကိုးကွယ်တော်မူရ
လတ္တံ့ - မှတ်တော်မူလော့” ဟု နှစ်ဦးကနေ၍ ဆိုလာသည်ကို၊
ပြကတော့ကဲ့သို့၊ တပ်တပ်ထင်ထင်၊ မြင်တော်မူရသည်နှင့်၊
မိုးသောက်၍ မျက်သစ်စင်တော်မူလျှင်၊ ရဟန်းတဦး လည်း၍၊
ငါ့မှာ သရက္ခန် ၄-ဆူရသည်၊ ဆင်ကျိုးရွှေဂူ တဆူ မူကာ။

ဟံသာဝတီမှာ ရှိလေသေး၏။ နောင် ကိုးကွယ်တော် မူရလတ္တံ့”ဟု (၁) ကွန်းရွာရွှေတုံတစ်တဆူး (၂) ရှင်တောင်မတဆူး (၃) သီဟတောဟဆူး (၄) ပုခန်းစဉ်သူရှင်တဆူး ရုပ်တုတော် ၄-ဆူကိုအပ်ထားသည်။ ။ ထိုချာဘန်းအမည်ကို မေးလျှင် “ငါ့အမည်ကား (ကောဘုမာသာ) တည်း ဟူ၍ ကွယ်လေ၏။

အထောင်းမင်းတရားကြီးလည်း၊ လူလိမ္မာ နတ်လိမ္မာ နတ်လိမ္မာ အပြီးအစီး ရောက်သည့် ဟူသော သူဟောင်းတို့ စကားနှင့်အညီ၊ သာသနာတော်ပေမာင့် နက္ခဒေဝ နတ်မြတ်တို့၊ ငါ့အားကူညီမစသည်မှန်၏။ မချွတ်လျှင်- ရာမညတိုင်း တလိုင်းသုံးရပ်ကို၊ အလိုတော်အတိုင်း အပြီး ရောက် မည်ဟု၊ လက်ရုံးနှင်ဆူ၊ ဆန်တော်မူသောဟူ၏။

ရခိုင်ရာဇဝင်ထွက် အိပ်မက်။

ရခိုင်ပါ သရက်မင်းရှင်စောသည်၊ သားတော် သုံးပါးကို ရခိုင်ဆရာတော်မှာအပ်၍ စာပေသင်စေရာ၊ တညသောအခါ၊ ဆရာတော် အိပ်မက်သည်မှာ။ ။ (၁) မင်းသားကြီး- စမ့်မြစ်ရေကို သောက်၍ ကုန်သည် ဟူ၍၎င်း၊ (၂) မင်းသား အလတ်ကား၊ မိုးဦးတောင်ရေကို သောက်၍ ကုန်သည် ဟူ၍၎င်း၊ (၃) မင်းသားအငယ် စော်ကဲကား၊ ဇရောင်တီမြစ်ရေကို ကုန်အောင်သောက်သည်ဟုမြင်မက်ရာ၊ အခေခံတို့၊ စကောင်းပင်းယသို့သွားကြလေ။ မင်းချည်း ဖြစ်မည်ဟု၊ ဆရာတော် နိမိတ်ဘတ်တိုင်းမှန်ကန်ဘူးကြောင်း။

မွန်ရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်။

ထိုမှတကြောင်းလည်း၊ ဟံသာဝတီ ပြည်တွင်း၊ ဓမ္မစေတီ
ဘုရင်ဖြစ်လတ္တံ့ သောသုဇ္ဈိ၊ မိခင်ဘခင်၊ မိထတ်နှင့် ဖေါမိဂမုံး
လင်မယားနှိုသတဲ့။

တနေ့သနိုက်၊ မိထတ်သည်- အရှေ့ အရပ်မှ သီတင်းသုံး
တယောက် လာလတ်၍၊ ဗုဒ္ဓရက်သီး တသုံးကို၊ မိထတ်
ဦးခေါင်းမှာ ငွပ်ပြီးသော်၊ ကြာနီတပွင့်၊ ကြာ ခေါင်းလောင်း
တပွင့်၊ ကြာဖြူတပွင့်ပေးသွားသည်ဟုအိပ်မက်မြင်မက်၏။ ။
ထိုအိပ်မက်ကို ပုဏ္ဏားတယောက်ကဘတ်သည်မှာ- ဒကာမ
ပမ်း၍၊ သားကောင်းရှုတနာ ပရိသန္ဓေ တည်လာပြီ။ ။ ၎င်း
သားသည် ရဟန်းပြု၍ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုတတ်မည်။

ကြာခေါင်းလောင်း ပေးခဲ့တဲ့အယိုကား၊ ထို ကြာ ခေါင်း
လောင်းကို၊ မွန်တလိုင်းတို့ဘာသာမှာ (တဂေါ) ခေါ်သည်။
(တဂေါ)တနင်္လာနံ၊ (ပက်ဒီး)လည်းတနင်္လာနံဖြစ်သောကြောင့်
ပက်ဒီးကိုအစိုးရမည်။ ။ ကြာပန်း နှစ်ပွင့် ပေးလာသည် ဖြစ်
ရကား၊ ၎င်းအနွယ်-မင်း ၃-ဆက်ဖြစ်မည် ဘာဘဲသတဲ့။

ထို့နောက်တရပ်၊ မိထတ်ကိုယ်ဝန် ၃-လ ရှိလျှင်၊ ရဟန်း
တပါးသည် မိထတ်ကိုခွဲပြီးလျှင် ရွှေမော်တော ယင်ပြင်သို့
တင်သည်ဟုမြင်မက်ပြန်၏။

၎င်းနောက်၊ ကိုယ်ဝန် ၆- လ ရှိလျှင်၊ ရွှေ မော် တော
ခေါင်းလောင်းထက်ထိုထက်နေရသည်ဟုမြင်မက်ပြန်၏။

ထိုမှတပါးလည်း၊ ကိုယ်ဝန် ၁၀-လ ရှေ့လျှင်၊ ဗား

ယောက်ျားကလေးမွေး၌သဖြင့်၊ မင်းတန် ဟူသော အမည်ကို မှည့်ရာ၊ ဇုဟနိုးဖြစ်သောကာလ၊ ရှင်ဓမ္မဓရ၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော ကာလ၊ ဓမ္မစောဘိ ဟူသော အမည်တော် နာမန္နင့်၊ သာသနအကျိုး၊ တိုင်းသာ၊ ပြည်သူ့ ရှင် လူ တို့ အကျိုးကို၊ သည်ပိုးရွက်ဆောင်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ပုဂံရာဇဝင်ထွက်အိပ်မက်။

ဤမှတဖန်၊ ပုဂံရာဇဝင်သစ်- တတိယ တွဲတွင် မြင်ရဘူးသည်ကား။ ။သက္ကရာဇ် ၃၀၃- ခုနှစ် အတွင်း၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသော သင်လည်ကြောင် မင်း လက်ထက်၊ တကောင်းမလည်၊ ရှမ်းတို့ပြည်ဝယ်၊ တေကပ်သက္ကိစ္စမ်းပ.ကား ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံ သော ပန်းကဲ မောင် တင့် တယ် တို့ မောင်နှမကို၊ တကောင်း ရှင်ဘုရင်က၊ “ မင်း ပဒိုယာယ်၊ ငတင့်တယ်၊ နားဝယ်မလည်ရှာ” ဟူသော ကဒိ လက္ခဏာနှင့် အညီ၊ လိမ်လည်သွည့်ခြား၊ မတရားတမ်းဆီးကာ၊ စကားပင်တွင် ဖိုကျင်းထိုး၍သော်ဖြတ်ပြီးလျှင်၊ စကားပင်တွင် နတ်မိမ်း နတ်ဝါးဖြစ်ခါ၊ အဖမ်းအစား များသည်ဟု၊ စကား ပင်ကို ခုတ်၍၊ ဧရာဝတီမြစ်ကြော့သို့ ရွှေ့လိုက်ရာ၊ အဆုံပါ နတ်မောင်နှမ၊ ပုဂံကျေးလက်-ညောင်ဦးကမ်းပါးသို့ဆိုက်ရောက်သောည၊ လင်းအားကြီးအချိန်၊ နတ်မောင်နှမက၊ သင်လည်ကြောင်မင်းကိုအိပ်မက်ပေးသည်မှာ။ ။တကောင်းပြည်က-ငါတို့နတ်မောင်နှမ၊ စကားပင်တွင်စီးလျက်မျောလာပြီး၊ မင်းကြီးပြည်သို့ရောက်သည်၊ တို့မောင်နှမကို၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်တွင်၊ နတ်ကွန်းနတ်နန်းနှင့် ထားလျှင်၊ အဆင်

မင်းကြီးနှင့်တကွ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို စောင့်မကြည့်ရှု
မည်စကားကြောင့်၊ ပုပ္ပါးထောင်တွင်း၊ ခုတ်စင်ခုတ်ကွန်းနှင့်
ထားကြောင်း၊ ရှေးဟောင်းနန်းစဉ်ရာအောင်အသာ၊ မဟာဂီရိ
ထောင်ကြီးရှင်၊ ရွှေမျက်နှာ-ခုတ်မောင်နှမ နှစ်ယောက်တို့၏
“ခမောက်ကယ်ဖိန့်တောင်” ချီနတ်သံမှာလည်း၊ အောက်ပါ
အတိုင်းပင်တည်း။

ပုပ္ပါးမောင်နှမနတ်သံ။

“..... ခိုမိဒ်သာစည်။ ထီးကြဋ္ဌန်းနှင့်၊ မြို့နန်းတည်
သည်၊ မင်းငါးကျိပ်ငါး၊ ကနက်ကယ်သူသည်၊ ရိပ်ဖြူလွှားလိ၊
ပျော်ပါးစံသည်၊ နိုင်ငံနုဖူး၊ ဆင်ကပ်အာသာသည်၊ ရွာညောင်ဦး
မှာ၊ စူးစူးဝင်လို့၊ တို့ဆုံကံတယ်။ ။ မင်းသင်လည်ကြောင့်၊
ရန်စွယ်ချွတ်သည်၊ ထွတ်ဘုန်းခေါင်မှာ၊ သောက်ရောင်စိုးဝင်း
ချိန်မလင်းတွင်၊ ချက်ခြင်းအိပ်မက်-တို့ပြုတယ်။ ။ အကိုင်၊
အခက်၊ အရွတ်ညွန့်ဖူး၊ ပန်းစကားကို၊ များရှင်သူတို့၊ မွတ်
စူးယူသော်၊ မူးမော်အတည်၊ သေလုအေနှင့်၊ မိန်းမောသည်
ကို၊ ဂုဏ်ရည်ငါတို့ပြုလိုက်တယ်။ ။ သင်လည်မင်းခေါင်၊
ရွှေညာထံတော်ရေး၊ ထောက်မြော်တေးသည်၊ အေးငြိမ်း
အောင်ဟု၊ ရွှေကောင်ပုပ္ပါး၊ ။ တပသီနှင့်၊ ဇော်ဂီ ပိဇ္ဇာ၊
ဆေးဆရာတို့၊ လိုရာမဆုံး၊ လျှင်၍ကျိုး၊ ဂမန်းပွင့်မည်၊ အေး
ကြည်ကြည်နှင့်၊ လေပြည်သွေး၊ မွေးသည်တောင်မှာ၊ ခုန်း
ထောင်ရှန်းအောင်၊ ကွန်းနှင့် ထားသည်၊ ထင်ရှားထွတ်၊ ရွှေ
မျက်နှာနှင့်၊ မဟာဂရီ၊ ဇမ္ဗူထွန်းသည်၊ ကျန်းမော်မှာ၊ သိညီ
ပေါက်ပြ၊ သာသနာနှင့်၊ ပြည်ရွာ ငြိမ်းအောင်၊ နှုပ် သိမ်း

ဆောင်သည်၊ မောင်နှမကို၊ တကြပါနော်၊ အလှူ ခေ့ဝက်၊
လက်နှင့်မကင်း၊ ရွှေပြည်တွင်းမှာ၊ မင်းတော်တို့။

ယင်းသို့တသုတ်၊ ရွှေပျိုး တောင်တော်က၊ ဖောင်တော်
နှမတော် နတ် နှစ် ပါးတို့၊ တိုင်း ကား ပြည် ရှင်၊ ဘုရင်
သင်လည်ကြောင်မင်းအား၊ ပြောကြား ပြသသည့် အိပ်မက်
ခန်းကြီး အပြီ အဆုံးတွင်၊ နိဂုံးချုပ်စကား၊ ရေးသားလိုပြန်
သည်မှာ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ မော်လမြိုင်မြို့-
“အပ္ပမောပဒ္ဒန္တိတ” “ပဋ္ဌမကျော်” ရတနာသံသရာတော်
ဘုရားသည်၊ ဤမည်ထိုမည်သော တဝသံသရာတစ်ခုရှိ၊ တိုတို
နှင့် မင် ဖိလ် နိဗ္ဗာန် စခန်းသို့၊ မြန်းလှိုကြွလှိုရကား၊ ဘုရား
မြတ်စွာ၏ စွယ်တော်အစပ်နှင့်၊ နတ်မင်းကြီးလေးဦးတို့လှူဒါန်း
သည့် သင်္ဂဟတော်တို့ကို၊ နှစ်ပညာပညာ၊ ဇောယျာပူရတိုင်း၊ စကရိုင်း
မြို့တွင် တည်ခဲ့သည့် “ကောင်းမှုတော်” ခေါ်၊ ရာဇမဏိရူဇ္ဇာ
ဘုရားကြီး ဧယကား၊ သာလွန်မင်းတရား၊ ညွတ်တွားမိုက်၊
ကိုးကွယ်တော်မူရာ၊ ထောင်ဖိလာ ဆရာတော် ဘုရားကြီး
သည်၊ မဇ္ဈသကမည်သောပန်းပင်ကြီး၌၊ ရှုကွစိုးနတ် ဖြစ်ရ
လိုကြောင်း၊ ဆုတောင်းတော်မူသလို၊ ထိုမည်သော ဘုဒ္ဓဒေဝ
မျိုး၊ ဘုဒ္ဓစိုးနတ်ဖြစ်လိုကြောင်း၊ ဆုတောင်းဆုယူ၊ ပြုမူတော်
မူသည်တငွေဟု၊ တဆင့်စကား၊ ကြားရသည်နှင့် အညီ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သော အောက်ပါ- ရစနာဂီတိ တပုဒ်ကို၊ ကသုတ်
စာသက်၊ ရှုတ်တရက် စီကုံးလိုက်ရပြန်ပေသည်။ ။ ဤသို့
သော အသတ်အလတ်၊ အစပ်အဟပ်၊ အစီအကုံး အရပ်ရပ်
တို့ကို၊ ဘတ်လဲဘတ်ပြီး၊ မှတ်လဲမှတ်ကြစေသတည်း။

“အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ” “ပဋ္ဌမကျော်” မော်လမြိုင်မြို့၊
ရတနာဘုံပျံဆရာတော်ဘွဲ့ လေးချိုးကြီး။

ထောပနာရတပေရို၊ နမောနုမကာရက္ခေဒ္ဒံ၊

ဩကာသ၊ဩကာသလိုက်ပါ၏ဘုရား။

(၁) ဪ.....အဟောဝတ၊ အဟောဝတနှင့်၊ ပြောကြ
ပြောကြပြီး မောစရပေပေါ့ဦးနော။ မောရမြိုင်- ပနာချို
ကန္တယံမှာ၊ စရံအရံတွေကလဲ- ကောင်းလိုက် ပါဘိ သနှင့်၊
ထောရဝနိုင်- ရတနာဘုံပျံ ကျောင်း ဘိကာ၊ ရှေးဟောင်း
ထပ်အုတ်တန်ခိုး နှယ်သို့-အထင်ကရမျိုးနှယ်လာ။ (အိုကွယ်)
ဘေးထောင်းတုရင်သမတ-ပုထိုးသံဘွယ်သို့-ကိုးကွယ်ရာ။ ။

(၂) ဪ- ထာစရထိပ်ချာရဲ့၊ ကန္တာ ဒမြိမိစ္ဆာ တို့
ကြောင့်၊ သာသနာရိပ်သာမှာ၊ မြန်မာမျှ ဓမ္မိဿရာ- ရာဇာ
ကင်းပြီး၊ အင်္ဂလိပ် ခေတ် အ ခါမှာ ထောင်- ဘဝဝါ ဘုရား
သာသနာဘုန်းပေထင်၊ အစအဆုံး ပင် “ပဋ္ဌမကျော်” အောင်
ထိုမိ၊ ဆရာတော်အဆောင်အယောင်- တံဆိပ်ခရာ-ဆက်သ
တယ်ဆိုတဲ့၊ ထိုထဲကဲ့ “အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ” ဘွဲ့တော် ကြီး
ရယ်နှင့်၊ တပဲ့ အဘော် အထွေ အသီးသီး တွေကို- ဓမ္မစန့်
အဆူဆူချပေတဲ့၊ ဝန္တရူရာနှင့်၊ ပိပဿနာရူရ နှယ်ပါဗဲ ကျိဗြဲင့်၊
ကြိုးစားတော်မူတဲ့ခေတ်ပေပ၊ သက္ကရာဇ်ပေါ်ဟာ- ကောဇာ
တမ္မောင့်ပေသင့်၊ ထောင့်သုံးရာ- တစပတ်တက်ပြီး၊ အသံက်
တော်ရှစ်ဆယ်နှစ်မှာတော့၊ ရှင်ချစ်သိက္ခာ-ဝါထော် ခြောက်
ဆဲ့သုံးသာပ၊ မအေးဆုံးဘေးရန် အခါသမယတွင်မှ၊ ရှေးထုံး
ရှေးစံ-ဇရာမရဏရယ်နှင့်၊ ဘဝနတ်ထွဲ့- ပျံလွန်တော် မူတော့

ယမန်ခေတ်တမျှ- ကုသိဒ္ဓာဝခန်းတွင်ဖြင့်၊ ရုပ်မပြင်-ချုပ်
 ချိန်ဖြန်းရောမယ်ထို၊ ဩ-လမ်းသထေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပြတော်
 မူတဲ့၊ ရဟန်းများရှင်ပင်-နိဗ္ဗာန်လား၊ ဝဉ္ဇက။ မြေဗွာ-ဒိဗ္ဗု၊ မြာ၊
 မလ္လာပြည်သူ တွေနှင့်ဖြင့် မခြားပေဘု၊ သနားသွယ်ပ- တ
 စာစာပေခေတ်ကွယ်၊ ဘုရားကယ်ပ၊ သိကြားကယ်ပနှင့်၊
 အားယပ်ကြံမှာ၊ ။

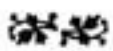
(၃) ဩ- ထင်စေခြင်စေမှုရယ်နှင့်၊ ယခင် အခြေရပြန်
 တော့၊ ဘုရင်စေ့ သမုရာအာ- မြန်အောင်ထို အနောက်
 တွင်ဖြင့်၊ “အသျှင်ကေတုမာလာ”- အကြံ အဖန် အောင် တို့
 အလျှောက်ပေထင့်၊ သံထောက်နှင့်မွန်းခဲ့သဟာသို၊ ဗွန်းသွဲ
 ကပြာကရာနဲ့-မပြင်မသက် ဆန်း၊ (ဆိုကွယ်) လွန်းတဲ့ဆရာရဲ့
 ထကြိမ်အစက်၊ အိဗ္ဗက်ခန်း၊ ။

(၄) “မြေဗွာနိယျာထံ” ကံမဟု-ချိန်ခါဖန်ရောသလား၊
 “ဝေထံ-နေထံ”- ပါဠိပဒ အသွားတွေနှင့်၊ မှတ်စရတရား-
 တတ်ဟဲ့ခိုင်းသော်လဲ၊ မှိုင်းတို့-မကြံသာမဖန်သာတဲ့၊ တိုင်းခြံ
 မသာမယာနဲ့၊ မြန်မာ-ဒသာနင်းချိန်မို့၊ ကမ္ဘာ စာရင်းဝင်-
 စည်းသေကမ်းသေ မပြုမူ၍၊ မြန်မာအချင်းချင်းပင်- ထီးမွေ
 နန်းမွေလုချိန်မို့၊ ဘယ်သူ အားအန်ကိုးရပမလဲထို၊ ရှိရိုးကံ
 မလျှောက်ထား လိုက်ရပေဘု၊ဩ- ချောက်ကမ္ဘာ
 ဆီက၊ ဖြောက် သမားတွေ ထင့်၊ ဟောဟျား- တသား၊
 ကြောက်မလားဟဲ့၊ ကြောက်မလားဟဲ့နှင့်၊ ပြောက်ကျားထပ်
 အောင်-လန်ကာနိုးသလိုမို့၊ ကောင်းဆိုးတွေရာ-မသေမချာနှင့်၊
 မရေမရာ၊ ဂဠုန်ထသလိုပေါ့၊ နဝေနာ၊ (တန်ခိုးပြတဲ့၊ အစိုးရ

တွေ့နှင့်တကွသော) သူယုန်မြေတွေကြောင့်။ ... (အမယ်မင်း) နှစ်စုံနေလ-ခတ်ချီချီ၊ မရပ်မတည်တွင်းသလိုပဲ၊ မှုံ့မပြေ သမထ နှင့်၊ ကြို့လှေထုတွေအရ၊ မြဟ္မာ့ဝါတ်စည် ရွမ်းရွမ်းပြီး။ ...
 ကြော်-ပုံနေကုကျ၊ ဂုဏ်အသရေထွပေတဲ့၊ ဘုဒ္ဓဒေဝနတ်ပြည်
 မြန်း။ ။

ဤတွင်ရွှေသာ၊ မဟာနိဒါန၊ ကဏ္ဍတော်ကြီး၊
 ခြားသီးသတ်မှတ်၊ အပြီးသတ်တည်း။

သခင်ကျိပ်တော်မိုင်း။

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏
 အနာဂတ်ဇာတ်ခုံ
 အိပ်မက်ဒိဋ္ဌိရီကော။

ပဏာမ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
 သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- (၁) အဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌိတံ၊
 သုဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌုဇုတ္တမံ။
 ဝဇ္ဇေနာဂတ မတ္တာယ။
 ကဿံ သုပိနု ဒိဋ္ဌကံ။ ။

အဟံ၊ အက္ခန္ဓိပံအညံ၊.....

(၁၇) အရည်းပီပီ၊ ခရီးလံညံလျက်၊ လောကီလော၊ ဝောသိ
 မွေမဟဲ့ထို၊ လောကီလောပြစ် ခွါခဲ့ပြီး၊ ဟောဒိမအော့ ချစ်စရာ
 တို့နှင့်၊ မြစ်အညာ ထောင်စကိုင်နှိုး၊ မစ္စတာ မောင်မှိုင်းဟု၊
 အောင်သရိုင်းအချုပ်၊ ချောင်တိုင်းချောင်တိုင်းမှစ သမုတ်အပ်
 သော အက္ခန္ဓိပံအညံ၊

(၁၇) အခါအခွင့်၊ သာမတင့်တောင်မှ၊ ငါနှင့်ငါသာ၊ မှိုင်း
စရာမို့၊ စကောင်းမှာသတင်းချွန်တဲ့၊ မင်းဝံတောင်အောက်၊ ငါ
တယောက်ဟု၊ ဘာလောက်ကမ္ဘာ- အမှုမတားတတ်တဲ့၊ ဗု
တုရားတို့ရဲ့ဆရာ၊ အဟံငါသည်။

(၁၈) ကမ္ဘာအလုံး၊ မြန်မာဆုံးတောင်မှ၊ ငါဟလုံးယုတ်၊
ဘာတာညာညာ၊ တနာမာဖြင့်၊ ငါထုတ်အပ်သော ငါသည်။

(၁၉) ဩင်းပတ်ပတ်၊ နှင်းခါတ်ဖြင့်၊ ပညတ်နှင့်ငါ၊ (၁၈၈)
ငါပရမတ်၊ သာဓုသာဓုဆဲ့တဲ့၊ ချောတရတွေနှင့်၊ ငါဟုမှတ်
သော ငါသည်။

(၂၀) တဘောင်ကမ္ဘာနှင့်၊ အမွေခင်ပန်းသမို့၊ တောင်
တမန်းမြို့မသာမယာမှာတောင်၊ ညောင်ရမ်းမြို့ ရတနာကဲ့သို့
သော၊ အောင်ဆန်းတို့ဆရာ၊ ငါဆဲ့တဲ့ငါသည်။

(၂၁) ၇-ပြည်ထောင်အထုကဲ့သို့၊ တည်ထောင်သမှု ပြုကြ
သော၊ ပြည်ထောင်ရ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၊ ဟိုအသင်း-
ဗီအေ၊ တပဲ့ဒကာ-ဒကာမတို့၏-တာရာပထကဲ့သို့သော မဟာ
နာယက၊ အာသဘာ သမုတ်အပ်သော အကျွန်ုပ် မည်တွင်၊
သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည်။

အမိဋ္ဌံ၊ ဇှေးဇှေးပကတု၊ ကံလဗျီးဆီက၊ မဆီရတူးသေး
တဲ့၊ မြင့်အုန်းခွဲပြန်၊ အချိယာ တုံ့မှန်တဲ့၊ သစ္စာလေးတန်၊ မဂ်
လေးတန်နှင့်၊ ဆယ်တန်ဗထ၊ ဥာဏအဖုံဖုံ၊ သိလ္လမ်းကာမြို့
သည်၊ အမြင်ကုန်ထွန်ထား၊ ဂုဏ်တော်ဇာလည်း ထွားတော်
မူပေထသော-.....၊ မိဋ္ဌံ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၊ ထင်စရာမြိုင်စရာ

တလျှောက်တို့ကို၊ ထွင်းဖောက်ထင်ထင်၊ အမှန်တွေကိုသာ
ထင်မြင်လျက်ထည်းရှိပေစေသော၊..... အဒိဋ္ဌိ၊ နောင်ခါကာလ၊
ပေါ်ထွက်လာကြလေမည့်၊ နာဂတခေတ်ဆီ၊ ဇာတ်ထုပ်တွေ
ကထိကမိန့်၊ အပီဇ်တစခန်း၊ နိမိတ်ဆောင်ပေစေ၊ တိတ်
တဘောင်တွေပါသန်းလေမည့်၊ အမြင်ဆန်းအထင်ဆန်းအဖုံဖုံ
တွေကို၊ ဖွမ်းချန်လွှားကျော်၊ ထင်ထော်မြင်တော် မူပေစေ
သော၊..... တံဒိဋ္ဌိစကလသုံးအင်၊ စဆုံးတိုင်ထင်နိုင်သည့်၊
အမြင်ပိုင်ပေါက်ထား၊ ထိုဒိဋ္ဌိသခင် မြတ်ဘုရားကို၎င်း၊.....
တံသုဒိဋ္ဌိစ၊ စက္ခုမန္တ၊ ပုဂ္ဂလတို့မှ၊ မချွယ်ထင်ထင်၊ သိစွမ်းကာ
မြင်နိုင်တဲ့ ဆယ်အင်ခေါ်ထ၊ ထိုမြတ်ဓမ္မကို၎င်း၊..... တံဒိဋ္ဌိ
ဇုတ္တမံစ၊ ယဘာဘူတ၊ ဉာဏ်ကိုရ၍၊ ဖြောင့်လှအမြင်၊ အမြတ်
ဂုဏ်တွေဝင်သည့်၊ နွယ်စင်အဓိယာ၊ မြတ်ရှစ်ဖြာနှင့်၊ သဗ္ဗာ
ထွင်ခေါ်၊ ထိုထို ယခု ရှိကြသည့်၊ သမုတိ သဗ္ဗာထော်ကို
၎င်း၊ ဝန္တောဇ္ဈာမိ၊ အထင်မှန်-အမြင်မှန်အစုံပေးဘူးသည့်၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကြောင့်၊ ကြည်နူးရှင်သာ၊ ရှိခိုးကန်လော့ပါ၏
ဘုရား၊..... ဝန္တိတွာ၊ အမြင်မှန်ဖြင့်၊ ထင်ဉာဏ်ထူးပြီး၊ ထိုငါးမျိုး
ဖြင့်၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျော့၊ ကန်တော့ပြီး၍၊ အနာ
ဂတ မတ္တာယ၊ တမျှိသာယာ၊ တို့ဗမာတို့၏ အနာဂတ်ကာလ၊
မြေဗျာများအကျိုးငှါး၊..... ဝါ၊ ဇေ-နှစ်၊ ကွဲပြားပြီးကာ၊ ဗမာတရား၊
ဝရ်ဇာတ် ဖျောက်ကချော့ ဟဲ့ထို၊ လွတ်လပ်ပေါက် တိုးကြ၍၊
မျိုးခိုးမပျောက်၊ ထောက်လျှောက်နောင်ခါ၊ ကြည်သာ ကိုယ်
ပိတ်၊ ယိုဖိတ်မနသိ၊ တို့ဗမာပြည်အငှမ်း၊ ဘေးမှောင်မသိတား
အေးရောင်ပြည်တွေသန်းနေစေရန်အကျိုးငှါ၊..... သုပိနုမိဋ္ဌကံ၊
အိဉ္ဇက်မြင်ပုံ၊ ယင်းဒိဋ္ဌိကို၊..... ဝါ၊ ထောင့်သုံးရာကျော်၊ စွန်း

ပေါ်ဆယ်ချ၊ ယာကုပ္ပိ၊ ဝဲ၊ ထပိ၊ ကွဲဟု၊ ပေါက်လဲ ပွင့်လျက်၊
 ခြောက်ရက်ညအကြီး၊ နေအရုဏ်ဘက်ခါနီး၊ လင်းအားကြီးမှ၊
 “ပဋ္ဌမကျော်” အစ၊ “အဂ္ဂမဟာပန္နိတ”။ မင်းများ ဆရာ၊
 “အသျှင်ကေတုမာလာ”။ သိက္ခာဖြူစင်၊ ဝေဇူးစူး၊ ရင်သည်။
 ရှင်လူပရိသတ်ရှိရာ ကြွလာတော်မူလတ်၍၊ ဘတ်ဟဲ့ ခိုင်းရာ၊
 (၉)လုံးစာ၏၊ သိုရာတိတ္ထု၊ နိဝိတ်ပုံနှင့်၊ ဒိဋ္ဌိ မည်သာ၊ ယင်း
 မိုကာကို..... ကသံ၊ အရေးပုံခေတ်၊ ဘေးအဖုံဖုံမဖြစ်ရပ်ကြ
 အောင်၊ ရေးခြစ်ခဲ့ပေတော့အံ့။ * ကသံ- ကရိသာခမိ၊
 သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း- သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းနှင့်၊ ထိုင်းမှိုင်း
 တွေဝေ၊ တနေ့ နေ့ဖြင့်၊ သေတို့အလွဲ။ (၇၅)နှစ်၊ လွန်ပြီးဖြစ်၍၊
 အသစ်ဖြစ်သော တတပါးသို့၊ စိုင်းသွားချိန်အပိုင်း၌၊ ကသိုဏ်း
 တန္တ၊ တခက်နှစ်ခက်၊ သုံးလေးခက်နှင့်၊ တက်သူတွေ ရှုစေ
 တို့၊ လူထုစခန်း၊ မြန်ကြဌန်းမှ၊ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိ၊ ကဝိ
 အဆူဆူတို့၏၊ တုရုစက်အောက်၊ လံတော် မြှောက်၍၊ ပန်
 လျှောက်မေးမြန်း၊ နှေးကျမ်းပရိသတ်၊ ပိဋကတ်ဗေဒင်၊ ရာအဝင်
 နှင့်၊ ပုံပြင်သံပိုင်း၊ သင်္ဃန်းရောငြိမ်း၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ၊ ထိုထို၏၏
 တည်းဟူသော၊ တိုထိရစ်ကျမ်းတို့မှ၊ စွမ်းအားရှိသလောက်၊
 ကောက်နှုတ်စီစဉ်၊ တမည်ထွင်၍၊ စီရင်ရေးသား လိုက်ရပေ
 တော့သတည်း။

* ရင်းအထက်ကပါရှိသည့်။ * ကသံ- ကရိသာခမိ တို့ အနက်ပေးခြင်း
 မှာ- မင်းများဆရာ၊ သင်္ဃာ တုန်းမြတ်ကြီးတုရား၊ ရေးသား ပြုစုတော် မူသည့်
 တေရာရာကျမ်းအဆုံး၊ နိဂုံးနှင့်အညီပေးသော အနက်တည်း။

နိဂုံးဂါထာတွင်။

- (၂) တုရဂ်ဝဇဂါမမ္မာ၊
 ဝုရိမေ ဝမ်းကျကာနနေ။
 ဝသတာ အဂ္ဂဓဒ္ဓေနံ၊
 ထေရေန ရပိတော အယံ။ ။

တုရဂ်ဝဇဂါမမ္မာ၊ ခြေထွင်းကုန်သည်၊ အတည်တည် အသီးသီး၊ ထွေကြီးဆန်ချော၊ သင်္ဘောဆုတ်ကပ်၊ အရပ်ရပ် ကုန်သည်တို့၊ ဖြည့်ရာကုန်ထုပ်၊ တလုပ်၊ တောင်လက်၊ မချွတ် စဉ်လာ၊ မြင်းခြံရွာဟု၊ ကြေညာအားလုံး၊ ချိုးမဆုံးသည်၊ နိဂုံးဒေသာရပ်ဂါမမ္မာ။ ----- ဝုရိမေ၊ အရှေ့ပါး၊ ဗြဟ္မာသမာ၊ ယဇ္ဇိကတာ၊ နှစ်တိုင်ကွာနှိုး။ ----- ဝမ်းကျကာနနေ၊ ခွားထား၊ လယ်သစ်၊ သစ်ပင်ရှည်တသွယ်၊ ပျော်သွယ်သမုန်းကျိင်း၊ ရံဆင်းဂါမ၊ ထက်ဝန်းခာချွတ်၊ ဝမ်းကျဝမ်းကျ၊ အခွတ္တသညာ၊ ရှေးဝေါဟာဖြင့်၊ သာယာသင့်တင့်၊ တောခွင့်ချောင်းနေ၊ ဆောင်းသန်ခွေထည်း၊ ထွက်နေဝမ်းသွန်၊ ဆိတ်ငြိမ်လွန်သည်၊ ထေရ်မွန်သစ်၊ ရေညွှတ်၊ လွယ်ကာရမြောက်၊ ချိုးသောက်စေမှု၊ နတ်ဖန်ပြုသို့၊ မြတ်ဆုလို ထား၊ ဆောက်လုပ်ထားသည်၊ တံတား ပြာသာဒ်၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း၊ သိမ်ကျောင်းများစွာ၊ နာပိယ၊ တောဝမ်းကျကျောင်း၊ သာဘိတောင်းနှိုး၊ - ဝသတာ၊ ရတနာပုဏ္ဏ၊ မဏ္ဍလပြည့်၊ နေတည်သာယာ၊ သစ်ဇာနှင့်၊ ဝဇီရာရုံ၊ ကျောင်းရုပ်စုံကို၊ အာရုံမတပ်၊ စွန့်ပစ်ဖြတ်လျက်၊ လာလတ်သဖြင့်၊ နတ်များပင့်သို့၊ အခန့်သင့်ထွေ၊ စိတ်ပျော်စေ့

၍၊ နေလေ့ရှိသော။ အဂ္ဂဓမ္မော၊ “အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ ကပိ
 ဝဇာ မဟာဓမ္မ ရာဇာမိရာဇာ ဂုရု”၊ အတုမရှိ၊ သမုတိ နတ်၊
 မင်းမြတ်ရာဇာ၊ ဆရာပြုလို၊ ဗိတ်ကြည်ညို၍၊ ရှိသေလှူဒါနိုး
 အပ်သော တံဆိပ်လပွဲ၊ ပညတ္တိဖြင့်၊ နှံ့ထိအပ်သော။
 ထေရေန၊ (၆၄) နှစ်၊ လွန်ပြီးဖြစ်၍၊ ကျန်ရစ်နည်းလှ၊ သေချလှပြီး၊
 ကျွေခါနီးသော၊ သစ်ထီးပမာ၊ အိုမင်းစွာသော မဟာထေရ်
 သည်။ အယံဂန္ထော၊ စတုရာရက္ခ၊ နာမပညတ်၊ အနက်နှင့်
 ပါ၍၊ အမြတ်အနှစ်၊ ဤကျမ်းသစ်ကို။ ရပိတော၊ ဤသည့်
 ကျမ်းကို၊ စွဲလမ်းသဖြင့်၊ သံဝေရင့်၍၊ မသင့်ကိုရှောင်၊ သင့်ရာ
 စောင့်လျက်၊ အခေါ်မင်္ဂလိလ်၊ ရောက်စေလို၍၊ ကုသိုလ်ဗိတ်
 ထား၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ချေးသားစီရင်အပ်ပြီ။

အဖို့မှထိုပြင်၊ အကြင်သို့သောကျမ်းဦးအစ၍၊ ဆန်းထူး
 ထွသော ပဏာမတမျိုးဖြင့်၊ ရှိခိုးပြီးကာလ၊ (အ)ရှင်ချက်ပါရှိ
 သော၊ ဤသည့် ကြာဘက်ဆောင်းအင်း၊ ဂါထာမန္တာန်ဖြင့်၊
 တဖန်တခါ၊ ပူဇော်ပြန်သည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်
 ဟူ၏။

ကျပ်ဦး-ပူဇော်ဂါထာ။

- (၃) အဂ္ဂန္တာဒရ အဂ္ဂင်သဇံ၊
- အန္တာတိဂ္ဂတ အဟ္မုတံ။
- အဂ္ဂါဏုဂ္ဂဇ အဂ္ဂဒေသနံ၊
- အဂ္ဂေယျံ ယိမိ အသင်္ဂမံ ဇိနံ။

ခန့်ဝယ်သည်။ ဒုက္ခယဿသရုံသော ကျေးဇူးတော်အစုံ၊ ဂုဏ်တော်လည်းရှိထသော၊အဂ္ဂါတုဂ္ဂဇအဂ္ဂဒေသနံ၊ မြဟ္မာလူနုတ်၊ အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ မြတ်သည်လည်းဟူ၊ မြတ်သောသူတို့ထက်၊ ဆထက်လွန်ကြူး၊ အထူးမြတ်သော သူနို့ဖြစ်၍၊ စင်စစ်မြတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောဒေသနာတော်လည်းရှိထသော၊ သီဒါအင်္ဂါ၊ တလက်လက်၊ တပြက်ပြက်နှင့်၊ တက်နေ အထောင်အရာ ကဲ့သို့သော၊ ကြောက်သရေ အရောင်အဝါတော်လည်းရှိထသော၊ ဇိနံ၊ တရားအရောင်၊ တအားဆောင်လျက်၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ မြတ်ရှင်ပင်ကို၊ ပါမာန်တလူလှ၊ အလံထူသည်၊ မုန့်သူခပင်း တို့ကို၊ မှိုင်နင်းအောင်မြင်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂေယျံ၊ အမြဲပြေ၊ ကျန်ဆည်းကပ်၍၊ တုံ့ဝပ်ကော်မော်၊ ပူဇော်ပါဇီတုရား။

ထိုသို့အမျိုးမျိုး၊ မှိုင်းကော်မော်၊ ပူဇော်ဦးမိုတ်ပြီး၊ တိုက်တွန်းပြန်လိုသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ဟူလို။

ဥပယျာဇဉ်ဂါထာ။

- (၄) သဗ္ဗက္ခန္ဓန္တု ကုလပုတ္တာ၊
- မုတ္တု ဝိတ္တာ မဟုဿကာ၊
- သမေန္တု ကလဟာသဗ္ဗေ၊
- သံဝဇ္ဇန္တု သုမင်္ဂလေ။ ။

ကုလပုတ္တာ၊ ခိုးခိုးကြားကြားနှင့်၊ တကြိုးစားသဲကြိုးစားမှ၊ အကျိုးများကြမည့်၊ အမျိုးသား လူထူသည်။ မုတ္တုဝိတ္တာ၊ အမွန်တကောက်ကောက်၊ အလွန်ကြောက်တို့ကောင်းသော၊

ကျွန်ုပ်သပေါက်တွင်းညွတ်မှ၊ အတင်းချွတ်ချွတ်ပြီး၊ ကင်းလွတ်
 လှေသာ သဘောဟိတ်ခံအချ၊ စိတ်ဆန္ဒ ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊.....ဟောသကာ၊မရမနေ၊ဘဝသေစေတော့၊ ပေနိုင်တေနိုင်
 လျှင် ခရီးကောသူးဟဲ့ထို၊ မသီး ဆရာ၊ တို့ဗမာ အပေါင်း၊
 သူတော်ကောင်း သခင်၊ သခင်မတွေနှင့်၊ ဝိသိယ ကြိုးကုတ်၊
 အားအန်ထုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊..... တံပိုက်၊ အိပ်မက်
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဟိတ်ဂုဏ်ညီစွာ၊ အမည်သာသည့်၊ ထိုဒိဋ္ဌိကော ကျမ်း
 ကိုး၊.....သလ္လကုန္တ၊(ဪ)ထပ်တလဲလဲ၊တတ်အပ်သတဲဟု၊
 တံတဲလဲ၊ တတ်သတ်ပြီး၊ မှတ်လဲ မှတ်ကြစေ တမံ၊
 သဗ္ဗ၊အပူဝါတ်ကိန်း၊အဆုဆုအတ်မငြင်းနိုင်သည့်၊ ခပ်သိမ်း
 ဥသယ၊အလုံးစုံကုန်သော၊.....ကလဟာ၊ဇ-ဆ-ပ-ဝ၊ပဋ္ဌမံဖြစ်၊
 ဆိုရှယ်ထပ်နှင့်၊ ကွန်မြူနစ်အရှိရှိ၊ အစိုလ်ဒိုလ် ဂုဏ်ပြသည့်၊
 သူပုန်ဒြ၊အစိုးရမင်း၊ အချင်းချင်းတို့၏၊ အငြင်းအခုန် ဟူသမျှ
 တို့သည်၊ သမေန္တ၊ ဆန္ဒ၊ဒေါသာ၊ တဟာ၊မောဟ၊ကင်း
 စင်ပသည့်၊ သဒ္ဓတခေတ်မှာ၊ ချစ်မေတ္တာဖြင့်၊ မိကောရေအေး၊
 နွေဂိမှန်၊ လေပျံသွေးတော့၊ ရေမွှေးရေစင်၊ ရေသတင်ပက်
 ပျန်းသဖြင့်၊မေ ဝေးတေး၊တဖြေးဖြေးနဲ့၊ တမွှေးထဲမွှေးမွှေးပြီး၊
 (ဪ) အစအေးချမ်းကြီး- အေးချမ်းကြပါစေကုန် တမင့်၊
 သုမဂ်လေ-သုမဂ်စာနိ၊ အကြောင်းအကျိုး၊ ကောင်းမကိုးဆို
 တဲ့၊ ကောင်းမိုးရာရာ၊မဂ်လောဟူသမျှတို့သည်၊ သံဝဇ္ဇန္တ၊
 ဗြဟ္မဂန်ညွှန်၊စွာနိယာဉ်ကွန်သား၊ လေးကျွန်းမျက်နှစ်၊ ဣဒ္ဓါ၊
 ရာဇ်လျှင်၊ ဆန်းသစ်တိတိ၊ စက်နာဓိဝယ်၊ ခဒ္ဓိ တက် ပြီး၊
 တဆွေ နှစ်ဆွေ၊တကြွေ ကြွေနှင့်၊ တရွေရွေ တိုးသကဲ့သို့၊
 တန့်ခိုးပြည့်လျှမ်း၊မယုတ်ခွမ်းမှု၍၊ နှစ်တမ်းငါးထောင်၊ ဖေကုန်

အောင်လျှင်၊ မိတ်မှောင်ပယ်ရှင်း၊ ဒိဋ္ဌိကင်းအောင်၊ ထွန်းလင်း
 ကြည်လင်း၊ စည်ပင်ပွားများပါစေသတည်း။..... (ဝါ) သံ ဘုရား၊
 ရှေးဗျားယမန်၊ အရဟံအထွတ်၊ ပုဂံမှာ ချွတ်သကဲ့သို့၊ မြန်
 တမ္ပတ်-သာသနာအကျော်အမော်၊ ဆရာတော်- ရဟန်းတော်
 မထေရ်သမုတို့နှင့်၊ မန်းပြည်သူ့ ဆရာ၊ အဟံဝါတို့၊ သံသရာမှာ
 စုပေါင်းပြီး၊ ကျောင်းသွားဘက်၊ ဘုရားသွားဘက်၊ ဆုတောင်း
 တက်ဖြစ်ကြ၍၊ ချစ်ရခင်ရ၊ ကြင်နာရပါသော၊ အကြင်မဟာ
 သမ္မတ- စောဇ္ဈသိုက်နှင့်တကွ၊ တောနေတထိုက်- မြွှာများ
 နာယက၊ အာသတ တို့ကြောင့်၊ ယာရာပထ၊ နုသာ- အဒု
 တည်းပူသော၊ အာကာသ အထက်ခေတ်က၊ တက်သစ်စ
 နေဝန်း၊ တဂေဝေ ရွန်းသည်နှင့်၊ ထွန်းသစ်စယုန်စန္ဒီလို၊ ဂုဏ်
 အလျှံတကြည်ကြည်- တဖြိုးဖြိုးကြွားဘို့၊ အ နိုးကြား ကြီး-
 နိုးကြားပြီး၊ ကြီးစားကြပါစို့လို့။..... (သြော်) ပက်ိုးစား-
 စတ်တိုင်းငံကဲ့သို့၊ ခါတ်အတိုင်းမှန်ကန်အောင်ကြိုးစားကြိုးစား
 ပြီး၊ တို့အမျိုးသားတို့မှာ၊ ပုထိုးဘုရား၊ မိုးထိကြားတို့၊ တန်ခိုး
 အားဖြင့်၊ အတိုးပွားကြီး- တိုးပွားကြပါစေသော်။

ထို့နောက်တလော၊ ဟောလိုမြော်လိုသောဆချစ်အခြား၊ ပတ္တနာ-အာသိသ
 ဆန္ဒသဘော။

ဥပျောဇနဂါထာမှာ။

- (၅) ယတောစတံ ရုဒ္ဓသတ္ထံ ၊
- နိဿယဂ္ဂ အပသိတော၊
- ယဒိ ဒေါသော ကိဉ္စိမတ္ထော၊
- တဟိ* ဓမန္တံ တံဝိဇာ ။

ယတောစ၊ စနိုးစနောင့်၊ ခွင့်တမှောင့်ဟုဆိုအပ်တဲ့၊ အကြွင့်

ကြောင့်လည်း။ တံငိုကံ့ထိုအိမ်မက်ဒိဋ္ဌါဒီကာ၊ အမည်
 သာတဲ့၊ ဤစာကျမ်းသည်။ ရဒ္ဒသတ္ထံ၊ အစဉ်ပိုင်ပိုင်၊ ထင်နိုင်
 မြင်နိုင်ခဲ့သောသတောအနက်ရှိ၏။ နိဿယဉ္ဇ၊ တသောင်
 တနန်း၊ အင်္ဂါဝါးမြန်းရတဲ့၊ အမှောင်သန်းရတာတဲ့ 'အောင်ဆန်း'
 နောက်ဆက်၊ "ခွဲ+အက်တယ်" ထိုမည်ဤမည်သော စာချုပ်
 မှုရင်း၊ အင်္ဂါဝါးတို့၏၊ ခြံရာနိဿယ၊ အတ္ထယောဇနာ၊ မြန်မာ
 ပြန်ချက်၊ အနက်ဟူ၍လည်း။ အပသထိ၊ ခုထုသခင်၊ ယခု
 စင်အောင်၊ မထွေမြင်ရဘူး။ အတော၊ အနို့ကြောင့်။
 တဟိ၊ ထိုယခုအခါ၊ ကရုဏာဖြင့်၊ စရာအားထုတ်လွှဲသော
 ခန့်ခန့်ထယ်ထယ်၊ တယ်ဝယ်ဘယ်သို့၊ အနို့ကြောင့် - အနို့လို၊
 ကြည်ညို၊ ဘွယ်တစ်စုံမည့်၊ ဒိဋ္ဌါဒီကာ၊ သည်စာကျမ်း၌။
 ကိစ္စမထွေ၊ မညို့ စရာ၊ တမျှသာခဲ့သော၊ တို့ဗမာ-အမျိုးအချိုး-
 တပည့်တို့မှာ၊ အကျိုးမရှိတဲ့၊ တရိုးတစ်သော၊ ဒေါသော၊
 မပြောပလောက်တဲ့၊ ဒေါသအပြစ်သည်။ ယဒိဒိသထိ၊
 အကယ်၍တင်၊ ထင်မြင်ပေအံ့။ တံဒေါသ၊ ထိုအနည်းငယ်
 စွာ၊ မကြီးကျယ်ဟူသော ဒေါသအပြစ်ကို။ ဝိဒု၊ အပြစ်ကို
 မြင်ထိသော ပညာရှိ-ကဝိအဆူဆူ၊ ပါရဂူတို့သည်။ ဓမ္မန္တ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းရတု၊ စိန်ဖြန်းရှု၍၊ အကြမ်းမူကို။ (ခွဲ) (ခွဲ) နှင့် သာ၊
 အောင်စေရာဟု၊ စေတနာ ငြိုးငြိုး သန် သန် မှာ၊ ဒေသနာ
 အဆီးတွေနှင့်။ (ဪ) တနည်းမမှန်၊ တနည်းဖြင့် မှန်သိပ်
 မပေါ့ထို့၊ သည်းခံတော်မူကြစေကုန်တမ့်။

ထိုဆိုလျှင်၊ စီရင်ရေးသားလတ္တံ့သော "အိမ်မက်ဒိဋ္ဌါဒီကာ" ကျမ်းဦးပဏာမ၊
 မဂ၊ ပါဠိတာသာ၊ ဂါထာမဇ္ဇ၊ အတ္ထယောဇနာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ရှိခိုး-ပူဇော်ပြီးလင့်
 ကစား၊ တရားနှင့် တောမီသည့်၊ ယောဂီ ဆိုပေမူ လောကီစိတ် ကေသီတိ ဆိုတဲ့၊
 ရှစ်ဆူတုပါး၊ စိတ်များရဲ့ ဖြစ်ပျက်ဟန်မှာလည်း။

မက္ကရူပိယ ဘောစိတ္တ၊

သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု ဓါဝတိ။ ။

ဘောစိတ္တ၊ ထိုထိုတပဲ့တေနှင့်၊ အသိုမလွဲက၊ တရေဆုနဲ့၊ ဆုံးဟဲ့ငေါက်ဟဲ့ ဆုံးတုံး၊ အံ့တုံးစိတ်၊ တွံ၊ သင်စိတ်သည်၊ မက္ကမူပိယ၊ မငြိမ် မသက်၊ အသိုမကြည်၊ ကိုယ် မတည် အောင်၊ ထိုဤ ထွက်၍၊ မရှက် မကြောက်၊ ရောက်ရက် ရှောက်သွား၊ မျောက်အလားသို့၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစု သောသံတော၊ ကြီးချိုလို့ ပြောရမှာဖြင့်၊ သည်တောက- ဟို တောင်၊ ထိုချောင်က-သည်မြောင်းတောင်အထပ်ထပ်'မြှောင် နုဂပတ်နှင့်၊ ချောင်အချပ်ရပ်- ရှိကမ္ဘာယံတို့၌။ ဓါဝတိ၊ မနေ မရပ်၊ ပေတေတေ-ကပ်ထပ်တပ်နှင့်၊ ဒလစပ်မနား၊ ကလေး ကလားနဲ့၊ ပြေးသွားချင်တတ်၏။

ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ဤမည်ထိုမည်သော အထက်အောက် ဖြန့်မာပြည်တနှင့်၊ ပြီပြီ စင်အောင်၊ သခင်တပဲ့ အပေါင်းတို့ နှင့်၊ သောင်းသောင်းညာညာ၊ သွားချင်ရာသွား၊ လာချင်ရာ လာနှင့်၊ တို့ဗမာသခင်တရားကို၊ ဟောလားပြောလား လုပ်နဲ့ သမို၊ ဟိုမြို့ သည်ရွာ၊ ရောက်လေရာ ဒေသများ၌၊ ဘုရား ပုထိုး၊ ရှိခိုးပင်ပျပ်၊ နူးညွတ် ပြောပျောင်း၊ ဆုတောင်းဆုယူ၊ ပြုမူနဲ့ဘူးသည်များကိုလည်း၊ စဉ်းစားတိုင်း နေပါ လာသဖြင့်။ အောက်ပါ- က ဗျာ ဂီ တိ တို့ကိုလည်း၊ ဤသည့် ပဏာမ ခဏ်းကြီးအတွင်း ထည့်သွင်းဘော်ပြပေအံ့။ ။ ခန့်ညားသော ဝတ်ပြုတ်ရအောင်၊ ရှုတ်ဘတ်သရဏ္ဍာယ်ကြပါကုန်။

(၁) စကိုင်း-ရွှေကြက်ယက်ဘုရားတိုင်ကဗျာ၊
မဟာလေးချိုးကြီး။

(၁) အတွင်းအပြင်မငြိမ်မခင်မ-ဖောက်ပြန်တမင်ထူးလိုက်
ပုံက၊ မင်းယဉ်းနုသိန်- ပေါက္ကန်ရှင်တုရင်တဦးပါတဲ့၊ ဘီလူး
မကပါဘု- မာနအခြေထက်သဟာ၊ (အိုကွယ်) အမူး သာ
တွင်ဖြင့်၊ အရှူးထချင်တဲ့၊ ရာဂရွှေကြာ၊ ။

(၂) ငြေငြိ- မကောင်း၊ မကန်း ပေပ၊ အကြောင်း ဆန်း
ချင်တော့၊ င,ဆောင်းချင်းတွင်မှာ၊ သောင်းကျန်းကာ သူယုန်
ထပြန်သတဲ့၊ ယုံရတွယ် အပင်ဆန်းပါထို့၊ ညီနန်းလျှာ- နရာ
ပတီးကိုဖြင့်၊ သာသည့်မြေရတနာပုဂံက၊ မကြာအမြန်- ချီဝေ
ထက်စေရိုင်း၊ ချိမ်းမှုတွင်တကယ်မလျော်ဘူး.....ငြေငြိ-
ဇာဗာယံသော်မှော်ကလေးမှာ၊ အရွယ်တော်ကလဲ၊ နှစ်ဆယ်
ကျော်လောက် ထင်ပါရဲ့၊ တကယ်သော် ချောလေသမှု
တွေကြောင့်၊ ခယ်မတော်-စောဝေဠုကိုလ၊ ကမ္ဘာလယ်တမရာ
ပလ္လင်မဖြင့်၊ ဟာသခင် ဟင့်အင်ဟင့်အင်နဲ့၊ ပြင်းရက်ကန့်၊
ငါတုရင်-မင့်အပြင်နှင့်ဖြင့် မရှင်းနိုင်ဘူးစို့၊ အတင်းဗလက္ကာရ-
မရမနေ- ဖြေတရွေထက်သဲသူက၊ ကြိုက်သမျှမရှောင်-
မိက်စွအမှောင်လဲတွင်မှာ၊ ကျိုးမွှေးအတောင်မှာ၊ မီးသွေး
အရောင်ထက်မဲတဲ့ပြင်၊ ချစ်တီးကတုံး င,နဲ့မောင်မောင်မှာ၊
စစ်စီးတုံးထဲမှာတောင် လဲသလိုပ၊ နဲ့နဲ့ရွှေရဲ့၊ အခုအထွ
ကလေး- သဘောမပါပေတယ်၊ (ဝေဠုတီရယ်- ကျုပ်ဖြင့်)
ဒု- သ- န- သော, ပမာ ကြံရော့ မကွဲလို့၊ (အောင်မယ်မင်း)
ထကတဲမန္တ၊ င,ရဲက မလွန်နိုင်အောင်ဟာ၊ အနံ့ထွန်ထွန်ပြီး၊
ရဲ့ဝေတော့၊ ။

(၃) သို့အဖြစ် သရမ်းသဟာ- အမှတ် ရွှေညွှာဇော် သတိ
 ရယ်နှင့်၊ ဥပရာဇ်နန်းလျှာ အတပ်ဇကန်ထိပြန်တော့၊ တပ်တွေ
 အမြန်ထွည့်ပါလို့၊ မချီတမီ-ရတက်မကင်းရှာသနှင့်၊ ချက်ခြင်း
 တဲသက်ဆင်းလာ၊ (အို) ကြက်မင်း၊ တဖေယာ ကိုတဲ့
 ဝင်ကာဖူး၊ (တဲတော်မှာဖြင့်ထုရာ) ထက်ဝင်းမနေသာပြီမို့၊
 အသက်ချင်းလဲရပါတော့မယ်လို့ တင်ပဏ္ဍိတအထူး၊ ။

(၄) ကောင်းမွန်ယယ်ယင်၊ တောင်းဆု ပဏ္ဍနာ ဆင်လို့ မို့ ။
 ဘဝဝါသခင်ကို- ရွှင်သာတဲ့ဝမ်းရယ်နှင့်၊ ခါသာဖျင်ပျက်ကို-
 ထင်ကာ ထွမ်းစဉ်က၊ သက်နိုး ပမာ လိုနော်- ကိုယ်တော်လျှာ
 ပါလို့ သာမည့်အရာကို- ပြာစိုဟာပြုလေတဲ့၊ ဇေယျသင်္ခါ-
 မင်္ဂလာအောင်နိမိတ်ကယ်နှင့်၊ အောင်ဟိတ် အောင်လံထုလို့ ။
 မြန်မာ့- သည်တရား တွင်မှ ပေါက္ကန်- နောက်ပြန်လို့ စိုး
 တဲ့ပြင်၊ လူမျိုးပုံ ကန္တာက ချစ်လောက်အောင်၊ တန်ခိုးဂုဏ်
 သန္တာခေတ်ကယ်နှင့်၊ (ကျုပ်တို့ရဲ့) ရွာနဲ့မြန်မာမှာ သာသနာ
 ဒါယကာတောင် ဖြစ်ရပါသတဲ့။ ခွေရာဇ် တုန်းဂုဏ်- သုံးတုံ
 မကိုဋ်ပန်းကိုလ၊ သိုက်ကျမ်းဗျာဆင်- ရာဇာင်နှင့်ဆရာရှင်-
 စာတင်ထိုကျူးလိုက်တဲ့။ (အမယ်မင်း) အနူး ဒကာမတွေနဲ့
 ဦးချိုထို- ဝန္တန ဝန္တနာ ဦးဆိုက်ပါသတဲ့ရဲ့၊ (အို မယ်ကုမ္ဘာရဲ့)
 ကနဦး ပဋ္ဌမအပိုအစ ပေပေါ၊ ဖူးရသမို့ - လွန်စွာလွန်စွာပြုခဲ့ ။

ယင်းအထက်က၊ ရွှေကြက်ယက်ဘုရားတိုင်ကဗျာ၏အခြားရဲ့တွင်၊ အလောင်း
 တော် ကသာနှင့် ဇင်းကျွန်တောင်တို့မှ လာခဲ့၍၊ စကု-စလင်း-မင်းဘူး နယ်မြေ၊
 ရွှေပက်တော်စခန်း၍၊ ကမ္ဘာ့နန်းအလုပ်လုပ်ရင်၊ အပျင်းမြေ ရေးသား ဘူးသည်မှာ
 လည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်တည်း။

(၂) ရွှေစက်တော်တိုင်လေးချိုးကြီး။

(၁) ရွှေအလုံ-ကသယ ဝခန်းတွင်းမှ၊ မသေရုံ တထပ်ဖွဲ့ ဆွမ်းရယ်နှင့်၊ ပြေသထုံပဗ္ဗတတဝှမ်းဆီသို့၊ (ဪ) အမှတ် တရရ လွမ်းပြန်တော့။ အနတ္တ ကပ္ပဋ္ဌာန်းကိုတဲ့၊ စီးဖြန်း သရဏ္ဍာယ်။ ။

(၂) ဪ-စိတ်ကရှုပ်လှတော့၊ အနိစ္စ၊ နုက္ခကိမျှ၊ မချ အကောင်အထုပ်မထင်ဘူး၊ ယောင်လယ်လယ် အမြင်- အကြင် နိဗ္ဗိတ်တွေနှင့်၊ တခင်ချစ်သဟာကလျာအစွေတွေမှန်းမိပြန် တော့၊ ပရိတ်မေတ္တာဘာဝနာအခြေကလဲမလွှမ်းမီင်ဘူး၊ ရွှေမန်း သေလာ-ဇေယာတခွင်သို့၊ မြေကမရွှင်- အထပ်ထပ် တွေး မိတော့၊ ခါတ်လေးတွေမဟာဘုတ်ကယ်နှင့်၊ ရုပ်ဝေးနေမသာ နှုပ်တို့ကိုလဲ၊ (မှိုင်းရယ်) ဘာလုပ်မယ် - နှင်ခင်ထွယ်ရသတုံး ထိုးထင်မြင်တွယ်ရာ- ရှုကာရှုကာကြိုကြိုပြီး၊ ဪ-အသုတ ဘာဝနာညာဏ်နှင့်၊ ဥတုမာတင် - အထူးထူးစေတင်လို့ မို့၊ ဖူးဖူးရောင်-သတ္တဝါမတွေ့လို့၊ မကြာခဏ တင်ကာတင်ကာ နှင့်၊ အကြင်ငါဆရာ- မှိုင်းကဝေခုံစိတ်ကိုဖြင့်၊ ဩ-အနိစ္စာ တွေ့မှ၊ တခင်ကွာအောင်ဟာ၊ သိက္ခာနှင့်သိမ်းတဲ့ပြင်၊ ပူးဆူသဘော အထိထိပေ၊ လှူလှူလော့ကိုတွေ့မှ ပြမ်းအောင် ထို၊ (ဪ) အပလိမ်းတချို့၊ မိန်းမညှို့ ကိုဖြင့်၊ တိမ်းသမို မနှောင့်တွယ်နုနပ်ကွယ်၊ ထိန်းလို့ စောင့်တယ်။ ။

(၃) တရံဇရာအခါ- မန်းစက်တော်ရာသို့ အရောက်တွင် ဖြင့်၊ လံကခေါ်ခန္ဓတာ- ဆွမ်းချက်ဖော် ဆရာတို့ အထောက် ပေပ၊ သံယောဇနာ - ကပ္ပဋ္ဌာန်းဖျက်တော် - ခမျာအုနို့ တယောက်ပေထင်း၊ ဩ - နဂိုရံ ကြွားကြွားနဲ့၊ အမျိုလား-

အအိုလား၊ ကိုယ်ထွားပုံထောက်လိုက်တော့၊ ရှိကြားသရုံမှာ ပေါက်လေတဲ့- ချစ်ရှိကြီးသဘွယ်၊ (အို) အပြစ်မညီ၊ -မကြီး မလယ်နှင့်- ခင်စရာမင်စရာအလုံး (သင့်ကန့်ဟယ်) ချင်လို့ မြီးဘွယ်ပေပေါ့-ထင်လာမြင်လာတုံး။ ။

(၄) မရုရက်စရာ၊ နုလျက် တသာသာနှင့်၊ သူ့မျက်နှာ အနေပမာ အခြေရည်မြော်လိုက်တော့၊ အညွှာနေပြည်တော် (မန်း)မှာတောင်မှလဲ မရှိပါဘု၊ နိပါတ်စုံအာတ်စာရင်းတွင်းမှ၊ ဘတ်ရင်းပြန်လှန်ပြန်တော့၊ လမ္မု သာ၊ ဝ တိန်သုက၊ ဖိန်တချ၊ ချူကာ-မြူကာ-မူရာ-မာယာနှင့်ချိတ်ပြန်တော့၊ သပိတ်မနိုင်-မကိုင် ထပ်ကိုမှလဲကြည့်နိုင်တဲ့၊ ဣသိသိန်-ရှင်ရသေ့ ကိုလ၊ မထိတထိ တကြိမ်နှစ်ကြိမ် - တောင်မှဂွေ့ စေဘို့။ကြော်-အစင် မမေ့လောက်အောင်၊ အတွင်ပေ့ ပေ့ပြုံး၊ ခင်ငွေ့ သူမိပ် လို့မီး သမာမိန်-ချာန်တောင်လျှော့ရပါသတဲ့။ ဘတ်သော ခါ- တာဝနာ သန်ကြဘို့၊ ဇာတ်ကြော တခါ တွန်လိုက်တော့၊ မဟာဆန်ဆန်- မျက်နှာထိမျက်နှာထားတွင်မှ၊ အညွှာဟန်ပန်း- တချက်တချက်အထိစားပေပေါ့၊ ကြည့်များကြည့်ချင်စွယ် ဖွံ့နံ့သာနှင့်၊ မိများမိရင်ကွယ်-တုန်စရာပ၊ ဥဒ္ဓာဒန္တ ချောစွ တပင်စကပါ အဖျား ရယ်ကြောင့်၊ ဘုံကြောမှန်စီ၊ မနောမယ- ပံလွင်ရတနာဦးမှလ၊ သောကမရွှင်စွာ- မချိတယိ ဝိမဲ့မဲ့နှင့်၊ “ထိမိ” ဆိုတဲ့-စောနုရတုရင်ရာဇာကလဲ ရှူးပါဖဲ့။ အထူး နော် ပမာတင်ကြမို့၊ တခါတခါတွင် မင်းသမံဇာအဆက်ပြုန်း ခဲ့တဲ့၊ မြန်မာရာဇဝင် အင်းဝ အဆက် တုံးဆီက၊ စက်ဘုန်း ရောင်အသွင်နဲ့ပေတဲ့၊ “ဆွပ်ဖြူ ရှင်တရဖျား” မှာတော့၊ တော ကစားမည် - တောင်စဉ်လယ်ခဲတော့၊ အောင်ပင်လယ် - ကဏ္ဍ

ရင်တွင်မှ သူရသ်မေသတိနှင့်၊ နှစ်ထွေနှစ်လီတခါတလေကြိမ်
 ထို့မို့၊ ဂဏာအခြေပြင်အောင်ဟာ၊ ဒေါင်ချာလယ်အောင်ရှူးရ
 ပါသတဲ့။.....တထူးတထွေသိုက်ဆဲခိုင်းရယ်နှင့်၊ တလိုင်းပြေ
 ရာဒပင်မဖြင့်၊ ဟောဝင် တမွတ်အဖူးပေပေါ့၊ ထွတ်မှူးလူသခင်
 'သုရှင်တကာရွတ်ပီ' သနင်းမှာတော့၊ ဆင်မင်းဆင်ဖြူကို၊ အရှင်
 ယူဟဲ့လို့၊ အင်္ဂု-မရသိန်တော့တွင်မှ၊ လောတဲ့ကာ နွေရှာ
 တော့၊ တောအလွဲဟောမာ- ဝနေသနာမဖြင့်၊ တရွေ့ကညာကို-
 မေလောမှတ်သော်ကြောင့်၊ မရပ်မတည်နှင့်၊ အရပ်မှာ တလည်
 လည်စိုင်းသလိုပ၊ ကိုမျှင်း-ဖြေမကြည်ဘို့၊ အရှေ့မချည်-နှစ်ခါ
 ချချင်တဲ့၊ ဒေဝမိ'နတ်ညာ'ဒကမပေတင့်၊ နေပွေပွေထီသီ ဓါတ်စာ
 မကျရအောင်၊..... (အမယ်ခင်း) သတ္တု-အရဟ၊ နတ်ဗြဟ္မာ
 တွေတောင်ခ ရတဲ့။..... (အို) မြတ်စွာတုရား- ကယ်တော်မူ
 ပါအုံး။ ။

ထိုမှတမည်၊ တလည်ထဲလည်ခဲ့ရာ၊ မြည်ရွှေတိုကအပြန်၊ ယမန်ကနေရာ၊ ဇေယာ
 ပုရတိုင်း၊ စကိုင်းသို့အရောက်၊ ကောက်ခါငင်ကာ၊ ရေးဆိုင်ရာ ရေးပြန် သည်မှာလဲ၊
 အောက်ပါအတိုင်းဘဲတု၏။

**(၃) ရွှေတို၊ ရွှေချက် သို့ ဘုရားတိုင်နှင့် အောင်ဇေယ
 ပရိတ်မွန်းလေးချိုကြီး။**

(၁) လွတ်စေချောရွှေတို-ချန်ကြီးအောင်ဆိုတဲ့ -ကုန်းတောင်
 မြန်းခဲ့ထော့၊ ခန်းခဲအညို-မြန်သီးတဆောင် နဂိုဂါမကွဲ-ကျုံး
 တောင် ခန်းချည်ပေါ့၊ ရုံးတံထောင်ထောင် တန်းတန်း ပြီး၊
 ဘုန်းရောင်ထေ့၊ လျှမ်းခဲ့ပါတဲ့ - နေနန်း နေစက် ပဟိုဂါ၊ (အို
 ကွယ်) သုံးဆောင်ကြံငှန်းရယ်နှင့်-ရွှေနန်း-ရွှေချက်သို။ ။

(၂) ကြော်-မြတ်ပုထိုးကိုဖြင့်၊ အမြတ်တန်းသာပါ၊ ငှိရိုးတာ
 ထကညာလှည့်ပြီး၊ တပည့်တော်တို့ ဗမာတွေ- နွေမှာနှစ်ရသဲ့။

ကျွန်ခေတ်၊ ကယ်တင်တော်မူပေအံ့၊ တကယ်ပင်သော်အဘူတု-
 ဆုမွန်တောင်းကြပြီ၊ နေစောင်းကာ- နေစွယ် အညှိုးတွင်ဖြင့်၊
 တိုးတိုးတော်ကေသာဝတီတို့-မေခါပီတို့နှင့်၊ နေစရာအသံသီ-
 ချောက်တွေ မြောင်တွေဝိုင်းပါတဲ့၊ ဇေယျာပြည်- ကောင်းခြေ
 စက်ဝိုင်းကိုလ၊ မှိုင်းရှုံ ကတိကမိတွေပါ နော်ကွယ်၊ ကသိုဏ်း
 အဖွဲ့၊ ကိုဏ်းတပဲ့တွေနှင့်၊ စိုင်းခဲသကို။ ။

(၃) ရေညိုမြ- နန္ဒာအလျှ- သာသာယာယာအေးပေတဲ့၊
 ရွှေဘိုကအပြန်-မကြာသေးခင်က၊ ဧကာ ငအေးတို့ရှုံသံသပိတ်
 ဗဟိုးရန်တဟိတ်မြို့မြို့ -မော်စရာတခန်း၊ (အိုကွယ်) ဆန်အိတ်
 မလဲပြီလို့-တော်ရာရော်ရာ-ကြော်ငြာကမ်း။ ။

(၄) သို့သောခါ၊ တို့တော အညာက၊ တောက သျှာတို့
 ကတောင်၊ ပြောကာပြောကာ-တောမနာ၍၊ ဩဘာလက်ချတ်
 တဖုတ်ဖုတ်တီးတီးပြီး၊ သုတ်သီးသုတ်ပြာ- ဗျာကရာနှင့်၊ ဆရာ
 သခင် အရှင်-ကျွန်မ တို့ နှင့် အတူတူ- အလှူခံခဲ့တဲ့၊ ဖြူတူတူ
 ဆန်တွေအကုန်ရောင်းပြီး၊ တုံ့ကျောင်းအနောက်က-ချိုစောင်း
 တရှောက်နဲ့ - ဝရံကောင်းကောင်းအောက်မှာအလိကုသာပ၊
 “ညိုမြ” ဆိုတဲ့၊ တို့တပဲ့ အကောင်ကြည်ညိုသဒ္ဓါတို့မို့၊ သည်
 ကိုယ်ဆရာကို လှူမယ်ဆိုတဲ့၊ ထိုတကဲ့ အကြွင်းရတနာတည်း
 ဟူသော မင်္ဂလာ စက်ဖို-အသာ ပြင်တဲ့ပြီး၊ ဝါသနာအစင်
 လက်ရှိ သမထ တမျိုးတည်းဟူသော အငိုရ- မြိုင်မြိုင်ထိုးပြီး၊
 တမျိုးလုံးတွက်တာ-ကိုယ်တော်ကြိုက်ပေတော့လို့၊ အဘိတ်နေ
 ညအခါ-လ၊ သာသာမှာ၊ ခဏခဏသာ လျှောက်ကြတော့.....
 (ဪ) ဒဂုန်- ဒလ၊ မုတ္တမ- သ ထုံ၊ ဗျာ ပုံ- ဇိုလ်ကလေး
 တလျှောက်မှဆိုတဲ့၊ အောက်က ရောက်စ တွေနှင့် တကွ.....

ချော့ကတ်က၊ ချောင်က၊ တောင်က၊ မြောင်းကဟာတွေ အကုန်
 တိတ်မန္တကပြုပြီး၊ သပိတ် မှန်သမ္ဘ- ယခုအောင်မြင်တာက၊
 ယခေါင် ယခင်အခါ- အမှောက် သမားတွေသို့၊ အကြောက်
 များတဲ့ပြင်၊ အမောက်စား တညီတညွှာ- ယောက်ျား
 ပီပါပေတဲ့၊ အနှိမ့်မာတွေ- အောင်စေမာတွေရယ်လို့၊ ဆောင်လေ
 သမ္ဘာ့ပြင်၊ (အို)ချောင်နေဒကမတွေရဲ့၊ အောင်ပေစွအောင်
 ပေစွရယ်လို့- သပိတ်ကုန် အိတ်ကုန် ခန်း တွင် ဖြင့်၊ တောင်
 မြေက အမိဋ္ဌာန်ပြီး၊ စိတ်သန်သန်မန်းလိုက်သန့် ! (ကြော်)
 ထောင်ရောင်နေတမျှ၊ အမှောင်တွေ ပစေရို့၊ အောင် နေကြ
 တည်းဟူသော၊ အောင်ဇေယ ပရိတ်မန္တာန်အစွမ်း။ ။

ထို့နောက်ထပ်၊ ဖုညဝတီ ကလေး ချေးတဲ့၊ ဆရာ့ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတဲ့ထောမနာ၊ ဩဘာ လေးချိုးကြီးတပိုင်းတစဉ်း။ ။
 ‘ကျေးတောအညာမှာ၊ ရှေးသရောအခါသမယဆီက၊ ဆရာ့
 ဂုဏ်ကို- ကျမတစ် ဖြေမြောဖြင့်၊ သာသနာဒါယကာ ရှိစဉ်တုံး
 ဆီက၊ မြန်မာမျှားအခါမှာ- ပိချင်တဲ့အလုံးတွေကြောင့်၊ မဟာ
 ပဋ္ဌပေဋ္ဌမာ-ကပိအရှင်တို့ထူးလိုပ၊ အလုံးပုံ(အကျော်)ပြန်ထိုမို့
 ဆရာတော်အခေါ်ခံ- တံဆိပ်အရာလဲ မှန်းမိတဲ့ပြင်၊ မဟော်
 သဏ္ဍာန်- အတိတ်ဆရာ့ထမ်းမယ်လို့၊ ကြိုးပန်းကာနေသရော်
 တည့်၊ ရွှေပြေတော်မက်ကိုမို့ မန်းတွင်မှာ သိုက်ကန်း တခါကြိုခဲ့
 သမို့၊ ရတနာသံပုံမှာ အခွန်သစ်တွေနှင့်- ရာဇဂုဏ် ထံနှင့်မိလှစ်
 နိုင်တဲ့၊ ကြွန်ခေတ်လူရာမဝင်ချင်သန့်၊ တဆူဆရာအရှင်-တရား
 ကြည့်ကမထူးပြီလို့၊ သူ့အာအသွင်-အများထပည့်မ အနူးဘို့နှင့်၊
 ထုပါဝင်-ထုရားရှိသမျှ-မိမိဋ္ဌဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓပါလို့”။ ။ ဟူသည့်အတိုင်း
 စကား- ပင်းယ၊ အင်းဝ- အမရပူရ၊ မန္တလေးတခွင်၊ ရှင်ပင်

ဘုရားပုထိုး တို့ကို၊ ငှိုရိုးပူဇော်ပုံများ မှာလည်း၊ အောက်ပါ အတိုင်းဘဲဟူလိမ့်။

(၄) ခရီးစဉ်တောလားနှင့် ဘုရားတိုင်

မဟာကဗျာ ၄-ချိုးကြီး။

(၁) တေဒါ၊ ကေသာမအေ- အချောငယ် ဘုန်းဘို့နှင့်၊
ဇေယာရွှေမြေ၊ တောအလယ် ထွမ်းခဲ့ကြ၊ ပြောစဘွယ် လွှမ်း
လောက်ပါတဲ့- စမ်းနှင့် ဝနာမလေ၊ (အိုကွယ်) တောအမွှယ်
ပန်းတွေက-နှမ်းလဲနှမ်းချင့်စရာပေ။

(၂) ငြေငြိ- လမ်းဆုံ အချက်ပေပေ၊ ပန်းချုံ အထက်
တွင်ဖြင့်၊ ကမ္ဘဋ္ဌာန်းမရံမက်သူတို့၊ ဖိုလျက်အသာတင်ခဲ့ရဲ့ရဲ့
သလား၊ (ကျွပ်တို့) အညာတခွင်မှာ- တဟိတ် ကြီးပေပေ၊
အညာဖျင်- ပိတ်ရထည့်ငယ်နှင့်၊ စိတ်ပုတီးတကုံးပါ- သပိတ်
ကြီးထလုံးဆင်တာတွေရတော့... ငြေငြိ- ပြေပြေဝဝ၊ အတွေ့
ထုံတဲ့ပြင်၊ နေညမရှောင်၊ အမှောင်လင်းမယ်လို့၊ ရသေ့မ ဘောင်
မှာ- တပြောင်ပြောင် ဝင်းပေတဲ့၊ တောင်တွင်းသူ - အပယ်
မွတ်သူကဖြင့်၊ ညီညွတ်ရေးဆိုတဲ့၊ အို တဲ့ မောင် ပဉ္စင်းဟာ၊
ချောင်အတွင်းက၊ တောင်အဆင်းဘဲခေါ် ထို သွားရေခုသလား
လို့၊ စိတ်များမှာအပူခမိတဲ့ပြင်၊ နမ္မုမြန်မာ့ရတနာ- အဝကြံ့ငှန်း
တွင်မှာ၊ ကဗျာပန်းပဒေသာ- တွေတွေရာရာသီးနိုင်တဲ့၊ ဝန်ကြီး၊
ပဒေသရာဇ်ကယ်က၊ ပြေခေတ်သေတောင်ကျန်တဲ့၊ တွေတောင်
ပြန်၊ “သူဇာ” ရေးစဉ်က၊ တောကျေးနယ်ရံမဖြင့်၊ နမ္မယ်ရုံ-ချုံ
စရန်းမှာလ၊ နိဒါန်းအနိ သို့ချိုးသကဲ့လို့၊ -ကြီးငယ်၊ ပုတီးနှယ်
ကဲ့သို့သော၊ မြီးအရွယ်-သမီးသဘွယ်ကလေးတွေ ပြောပြော

ပြီး။.....တောရပ်ခွဲမည်ရှောင်ခဲ့တော့၊ပါရမီ၊ချောင်အရောက်
 တွင်မှ၊ တောင်အောက်မှာ ဘာဝနာ ဖြစ်ကြတဲ့၊ မဇ္ဈိမတိပါ-
 မာလာရီကလေးတို့ကိုဖြင့်၊ ခွေးငတ်၊ အာသာမပြေသို့၊မြန်မာ
 မလေ-ငါးထောင်အမတ်တွေကြောင့်၊ (မင်းတို့)အညာမလေ-
 အစားမချောင်ကိုကြပ်ပုံနှင့်၊ အထပ်ဆရာဟောခဲ့ပြီး။..... တခါ
 သောကာ-အတွင်လာခဲ့တော့၊သစ်ဇာဂူအပါးတွင်မှ၊ လူများ
 တောင်အမြင်မခံတဲ့ပြင်၊ အင်္ဂလန်မှာ မြင်းပေါ်က ကျသုနှင့်၊
 မြန်မာ့အခါအထရေလုပ်စေဘို့၊ရွှေမုဒ္ဒါဘိသိက်သွန်းလောက်
 တဲ့၊ လွင်းစွယ် ဒေါ်ရွှေမိန်း ကိုဖြင့်၊ အပျော်တွေသိမ်းစရာ-
 အညာ အောင်ပါလို့၊ သာယောင့် သာယာ- ကြောက်တွယ်
 ညှို့ရဲ့အောင်၊ ဂါထောင့် ဂါထာ (၆၁) ပျို့ရယ်နှင့်၊ သို့ကလို
 ချောက်စခန်းတွင်မှ၊ ဇီအောက်တန်းသခင်နဲ့ မွေးနေကြ၊ပေါက်
 ပန်း-မင်တဲ့ခွေးလိုပ၊ လွေးဘို့ရာရှင်ကမြည်ကြတဲ့၊ နိုင်အာကီ
 အမတ်မင်းတွေရဲ့၊ ဇာတ်ခင်းပုံကလိကမာကြောင့်၊ ပြည်ရွာမှာ
 ညီညာဘို့ခက်ပုံနှင့်၊ ဟောမြွက်ခါအတွင်ကြာခဲ့ပြီးပြန်တော့.....
 ဆင်များရှင်-မင်္ဂလာကိုဖြင့်၊ ရှိခိုးမယ်-ကယျာကရာဝင်ထို့ရဲ့၊
 ဆရာရှင်- ဩကာသ ပြန်တော့၊ တောအညာ ဒကာမတွေ-
 သောက်သောက် လဲအောင်ပ၊ ရောက်ဆဲအသာပြောဘို့၊ဆရာ
 စလေ မဟာကဝေရေးခဲ့တဲ့၊ ခွေးမျိုးပုံ- အရာရပုံကဖြင့်၊ ဆရာ
 ပြကာ သာစွသာစွာ ဟောပြန် သနှင့်၊..... ကောင်းပလေ-
 ကောင်းပေသတောရယ်လို့၊ မဇ်းသာဇ်းသာ၊ ပြီးကာပြီးကာနဲ့
 ပြောရှာကြ၊အချောဟူသမျှ- “သုဇ” အခြေအနေတွေပါနော်
 ကွယ်၊ သဘောမူလ၊ဇောမြူကြပေတဲ့၊တောသူမတွေ။ ။

(၃) ဆရာယခုဟောသဟာ-သဘောမှာမရန်းပြီလို့၊သာဓု
 ဩဇာ- ထောမနာ အဆုံးတွင်မှ၊ စောနရာ တာဘုန်းရယ်တို့

နန်းကနက် စိုက်ရာပေ၊ မန်းနှစ်ဆက် သိုက်ရာ ခြေကိုင်တဲ့-
ထွေပာဠိနာဂါကူး၊ (ဒဂိုကွယ်) ကဗ္ဗန္ဓာနိုးအချွတ် ကြိုက်ရာ
ကိုဖြင့်-ကဝေသင်စရာအသူး။ ။

(၄) ယင်းမှတစ်ပါး၊ သထင်း လှရွာနှင့်၊ အင်းဝ နဂရာ-
မြို့အတွင်းမှာလေ၊ တို့မင်းခေါင်- ဘုရင် ပတ္တနာနဲ့တဲ့၊ “မင်္ဂလာ
စေတီ” - မဟေသီ တပွတ်ဖျားကိုလေ၊ ညွတ်တွားကော်ခေါ်
ပူဇော်ကန်တော့ပါလို့၊ အသေခွ အတွင်လာခဲ့တော့။ ဘုရင်
ရာဇာ ၆-ဆက် သနင်းတို့နဲ့၊ ပင်းယပြည် နဂိုရ်တိုင်း ဆီသို့၊
ကိုမှိုင်း တခါ ရှောက်ခဲ့ပြီး။ တနည်းတဖုံသွင် ... “စည်းချ်”
ရှင်ပင်လျှောက်ပါလို့။ ဘုရား ယင်ပြင် တော် မှာ တောင်
တရားပလ္လင်က မောက်မဟဲ့လို့၊ ရောက်တတ်ရာရာ- ပိုကာ
ဆင်လို့မို့၊ ပြည်ရွာ တခွင်- ညီညွတ်ရေး တွင်မှ၊ နည်းပေး
ဒါယကာတွေပါ၊ စည်းပေးသဟာကြားရတော့။ (ဪ)၊
ခုကွခုကွနဲ့၊ အချုပ်ကျရမှာတဲ့၊ “ဥက္ကမ” ရှင်ပင်ကို၊ ကျုပ်က
တမြင်မြင်နှင့် သနားမိတဲ့ပြင်၊ တရား အလို- စကားတိုတို
ပြောလိုက်မကွဲ့။ ဩ-ကနဲ့ကရနဲ့၊ တကဲ့အထွေတွေပေါ့နော်--
အလွဲကျ အလွဲကျ- အခြေ အရွေ တပဲ့မတွေ့ကလဲ ပေါပေ
သနှင့်၊ တောတိုသူ-ယောက်ျားမှိုင်းဖြင့်၊ အဟောညီညီ-ကောလီ
ခင်းရာက။ (အမယ်မင်း) ကုသိုဏ်း ‘ယမင်းအထွ၊ ဂိုဏ်း
အသင်းအကမတွေနဲ့၊ သမိုင်းသတင်းထွခဲ့တဲ့၊ အင်းဝ နှင့်တကွ--
ဪခင်ကိုင်း၊ ပင်းယဆီက၊ မင်းများကုသိုလ်တော်တွေကိုဖူး။

ယင်းမှတစ်ပါး၊ ထုပါရုံ ဘုရားထဲ၌ တရား တရားပွဲ ကင်းပရာ၊ ကြောမင်းကလေး
ရေချရာ ထုပါရုံဘုရား၊ ပုညရင်ဘုရား၊ ပတ္တမြားစေတီတော်တို့ သော ဘုရားပုထိုး
တို့သည်၊ ဆိုးဝါးလှသောငလျင်သောကြီးအတွက်၊ ပြုပျက်တုန်ကြောင်းသောင်းပြောင်း
ရောရာ၊ ဟောချင်ရာဟောပြန်သည်လည်း အောက်ပါအလင်္ကာကြီးအတိုင်းပင်ဟည်း။

(၅) စကြာမင်းကလေးရေချုပ်နှင့်၊ ထူပါရုံစသော
ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး။

(အို-ဒုကမကြီးရှဲ့)..... ယင်း အမေး ထွက်သဟာ - ဖြေဘို့
တရားမှာတော့၊ မင်းကလေး “စကြာ” ရေသို့ လားစဉ်က၊
စနေပြုတ် နဂါး၊ မသေဘို့ တားပြန်သဘဲ - ကံဆန်း သကဲ့
နော်..... (အိုကွယ်) ပြေဗဟို ဘုရား၊ ရွှေဘို့အပါးတွင်ဖြင့်
(-ဪ) ကျုပ်တို့အမေရို့ အဖွားမှာတော့-မှန်နန်းအမျှတော်။ ။

(၀၁) တနည်းသော်ကား။

(၁) အသင်းအပင်း အရေး ခက်သဟာ - ဖြေဘို့အသွား
ဟာက..... ဪ-အရှင်းတွေ့လိုက်တော့-အချင်းချင်းတေး
တွေနှင့်- အတွင်းရေးကလဲ တဖက် ပေထင့် နှော့၊ မင်း
ကလေး “စကြာ” ရေသို့လားစဉ်က၊ ပြေဗဟို ဘုရား ဆိုတဲ့
ရွှေဘို့တဖွားပေပေါ့ - အဖွားပြည် မအေးစရာ၊ (စန္ဒာရယ်)
အမေတို့အဖွားတောင်မှ မှီသေးတာ။ ။

(၂) အပျက်ပျက်နှင့် နှစ်ရဲတဲ့၊ အထက် ခေတ် ဆီ က၊
သက္ကရာဇ် မှာတော့၊ တွက်စစ်ချွင် တမင် မဖြောင့် ချင်တဲ့၊
အကြင် ထောင်နှစ်ရာ - နှစ်အသုံးတူင်မှ၊ တန်ခူး ပုဏ္ဏား မိမိ
အထွက်ပေပ၊ ရေဒက်ရက်အမှောင် သမ်းပြန်သနဲ့၊ နောက်
ဆက် တခေတ်နှင့်လွမ်းလေ့က်အောင်၊ အောင်ပန်းတကြိုင်
ကြိုင်-အထက်အညာမှာထင်းပေတဲ့၊ ညောင်ရမ်းပိုင် “စကြာ”
သနင်းရယ်နှင့်၊ ကနတ် ဘုမရာ နှင်းစရာ - အသရေထပေတဲ့၊
ရွှေ“မြတောင်” မဟာသွေးတို့မှာဖြင့်၊ နေ့လ၊ နှစ်ဆောင် ကြေဒွာ
မွှေးချိန်ထင့်၊ ဪ- မြန်မာအရေးတွေ့ရို့၊ တခါတခါလဲ

တွေ့မိပေသပေါ့!..... “ဒကာခေ့” ဆိုသူ- ဆံ့ရှည်မိုလ်တို့နှင့်၊
 မြန်ပြည်တစ်ကို - ကြံစည်သက်ဆိုင် မှတ်လေတော့၊ ... ထုန်း
 ပြောင်ပြောင် - ကုန်းဘောင် နတ်ကယ်က၊..... ခေ့လယ်မှာ၊
 သေဘယ်ဆို သတ်စဉ်က၊ မင်းအာတ် ရာဇာဝင်နှင့်၊ ဩ-
 အချင်းချင်း အသတ်အဖြတ် တွင်ဖြင့်- ပညတ်ကန္တာတွင်တို့၊
 ပထဗျာ “ငလျင်” - အင်းအနို့ - ပင်းသို့ထွပ်သမို “ငရှိုင်း”
 ပေထင့်၊ အညာတရွင်တပြင် - မင်းတို့ကျုပ်တို့ စက်ိုင်းသိဝ၊
 တိုင်းပြည်မှာ - သမိုင်းအရှည်မဟောင်းနိုင်တဲ့ပြင်၊ တောင်းဆု
 ကော်ခေ့ ပတ္တနာသူမှာ - အကျွတ်များစေတဲ့၊ “ကောင်းမှု
 တော်” တဆူကသာ အလွတ်ထားပါလို့၊ “ပတ္တမြားစေတီ”
 တုံအထေခဲ့ပြင်၊ “ပုညရင်” “ထုပါရုံ” နှင့်၊ ဇမ္ဗူမြန်မာတုံ-မှို
 သဗ္ဗထုရားတို့မှာဖြင့်၊ သူသူငါငါအစုံ - တပည့်မတို့လဲ မတား
 နိုင်ဘူး..... ဩ- ပပေအတိတ်ထမန်က၊ နေဟိတ်ဖန်ခဲ့တဲ့၊
 ပရပေထိပ်ပန် - ရွှေနိဗ္ဗာန်သို့လားထည်သို့၊..... ဩ-မကြံသာ
 မဖန်သာနှင့်- ကံအရာပထဝင်နှော-..... မဏ္ဍလာသည်အပူမှာ-
 မလ္လာပြည်သူတွေနှင့် မခြားအောင်ပါ၊ သနားကွယ် သမယ
 အခါပေခေ့ကွယ်၊.....ဘုရားကယ်ပ-သကြားကယ်ပတွေနှင့်၊
 အားငယ်ကြံမှာ၊ ။

(၃) ထာဝရ တဘာသာ - တန်ခိုးအာဏာခွဲပြန်သနဲ့၊
 သာသနာဒါယကာ- ကိုးရာမဲ့ချိန်မို့၊ အမျိုးမြန်မာမကွဲ၊ ညှိုးစရာ
 အလွဲ-အတန်းကျကျပြီး၊ တခွမ်းခွမ်း တလျှောက်နှင့်၊ မချမ်းမြေ
 ပန်းကြံသဟာ၊ မန်းနဂရ အညာမှာတော့ - မြန်မာ့ ဝိမာန်
 လာအ (အိုကွယ်) အလွမ်းဘဝ၊ လွမ်းမကွယ်၊ တမျှန်းမျှန်း
 စေတီ..... ဩ-ဘုန်းများစေရာရယ်က- စကစက၊ တတနှင့်၊
 ဓမ္မအဓိဋ္ဌာန်ပွား၊ ။

(၄) ယင်းအခါ “အသင်းမြန်မာ” မတော့၊ တင်းတင်း
 မာမာအဖြောင့်ဆုံးပေမိ။ “သောင့်သုံးထောင်” သီသီ ကျော်
 သနဲ့၊ ပြည့်ပေါ်မှာ-ပါဝါ နှင့်ဟိန်းနိုင်တဲ့၊ ဗြဟ္မာ့ကိန်း တနည်း
 အလာမှာ- ပလ္လင်အသစ်တွင်မှာ (ကျုပ်တို့ရဲ့) ဒကာမိန်းကြီး
 သာ- ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သွင်ဖြင့်၊ ပြင်ဖြစ်မယ် ထင်သာ ထင်ထိုမိ။
 ဝက်ပါ တခွင်- သုဂတိ နတ်ရွာတောရဲ့ပြင်၊ မြင်မြင်ကရာမှာ
 ပင်း အရှင်ဆရာသခင်၊ ဂုဏ်စပ်ရာ ပြောမိပေသပေါ့။... ဩ-
 အဟောသီ၊ အဟောသီနှင့်၊ နှစ်မြာမိသော်လဲ၊ လောကီ-မြန်မာ
 ထပိုင်မဖြင့်၊ ဗောဓိ မအိုင်သို့၊ ကြိုနိုင်သူ အဆင်မတဲ့ ချိန်မိ။
 ပြင်မဲ့သူ ပေါ်ပါစေထို၊ အကြင် တကဲ့လူ မှော်ကာ နေသမိ။
 ဟော်သခါ၊ နဝေ-ဂုဏ်အရတ်ဂုတ်နဲ့၊ အိုးလုပ်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ရှပ်နှင့်၊ တော်ရာခေတ်ရာမလေ-တမျိုးမဟုတ် တမျိုးဟုတ်မှာ
 ပေါ့လို့၊ မိုးကုန်ကုပ်နဲ့ သွင်းရသူမဖြင့်၊ ဘန်းဒကမ ထေမိ
 အသွင်- ရွှေတင်္ဂင်တို့နှင့်၊ စေတီယင်ပြင် ထံတော်မှောက်
 တွင်ဖြင့်၊ သံထောက်ကဗျာမျိုးချိန်နဲ့၊ ပန်ပျော့ကန်ခါ- ပတ္တနာ
 ဆုံးမိပေါ့၊ အာကာတခိုမှာ- ပြာပြာညိုညို မှိုင်းပါလို့၊ ဝနာ
 အရှိရှိ-ကွာ- ရွာမလိုပိုင်းပြီမိ။ (အမယ်မင်း) ကိုင်းအန့်
 တကဲ့ - ပြုပြာမူရာ - သူဇာပုံ အလားတို့နှင့်၊ မဆင်းသမိ
 တလှေ- ဂူဟာရကို- တူမကွာအာရုံသွားရပါတော့၊ ဩ-
 သမိုင်းညို ရှာတဲ့၊ စကိုင်းမြို့ဆီက၊ မှိုင်းတို့ရဲ့-ထူပါရုံတုရား။ ။

ထို့တပါးလည်း၊ အလွန်တရာမှ ဖူးကြရဲ့၊ ဦးရဲရဲသော ပုညရင်တုရားသို့၊
 အများသော သခင်သခင်မတို့နှင့် သွားရောက် ဖူးမြော်ရင်း၊ ယင်းသို့သော ပုညရင်
 တုရားသမိုင်းနှင့် စကိုင်းမင်းသင်္ခယာဇောယွန်းတို့ ရာဇဝင်ကို၊ ထင်လာမြင်လာသည့်
 မြင်၊ ယခင်အခါ စာရေးဘော်ရေးဘက်ဖြစ်ခဲ့ကြ၍ ဘာတပါး ပြောင်းသွားလေသော
 ဧည့်တို့သူ ဂုဏ်ခင် ကလေးကိုလဲ သတိရ၍၊ အောက်ဖျေဖိရကား၊ အောက်
 ကမ္ဘာကို၊ ဆရာရေးသားပြန်တမင်။

(၆) ပုညရင်ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး။

(၁) ပန်းတိမ်တွင် - သတင်းထွတ်ထွေးပေတော့၊ ငမိန်သင်-
ပင်းယက ပြေးခဲ့သမျှ၊ မင်းသမေတ ဘေးရန်နှင့် - မသိတွေ
တရား။ (အိုကွယ်) ယင်း နဂရ ကျေးပေပေါ့၊ (ကျုပ်တို့)
ပြည်ဇေယာ။ ။

(၂) ဩဠာ - သမိုင်းအစုံပြုရမှာဖြင့်၊ စကိုင်တယံ ကျပြန်
တော့၊ ကြိုရသနော် - အစပ်တဲ နီးခဲ့ရော့သလား၊ “ပုည”ခေါ်
အမတ်ကြီးကိုလ၊ ကပ်ဆီးကာ မှီခိုတွယ်ထိုမိ၊ ကြည်ညို ဘွယ်
အသရေ လျှပ်ပေတော့၊ မွေခါတ်တော် ရတနာ (၂) ဆူ တဖြင့်၊
မြန်မာဇမ္ဗူ ကိုးကွယ်ကြလျှင်တော့၊ သဒ္ဓါသူ အကျိုးတကယ်
ရစေတော့၊ အမတ်သေသာ - တောင်တော်ရွှေဖမ်းတွင်မှာ၊ ဘုရား-
စေတီတယ်ခဲ့သမျှ၊ ဒေဝီဒွယ် - ဒကာမနဲ့ မသူးပေတော့၊ ထေရီမယ်-
ဆရော့တပဲ့ပဦးတွေပေါ့၊ မြူးသနဲ့ တေဒါ - ခေမာပါ နောင်ကွယ်၊
တဦးမတုံးတဦးတုံးအောင်ပါ၊ ဖူးကွဲကေသာ။ ။

(၃) ပုညရင် ဘုရား အထည် စောတယ်လို့၊ တုံတဝ
သခင်-တရားထိုထိုမှမိစောရော့သလား၊ ကြိုရချင်-အလကား
ကြေညာ ဇောရယ်နှင့်၊..... ဩဠာ - အမှားငုထိ သဘောအရ၊
ကောဓ-ဒေါသ-ပေါမနုဏ်တို့၊ ကိုယ်ရဲ့မချမ်းမြေ့စေတဲ့-ကြမ်းစွ
နေခြည်ပမာ၊ နန်းမသော့ထိဟာ ဘရဟ္မာ - သတ်ဟုယ် မြတ်ဟယ်
ခိုင်း၊ (အို-ဘန်းဒကာတွေရဲ့) လျှမ်းခရေထိတုာရယ်တဲ့ - ပတ်
လယ် ပတ်လယ်ခိုင်း။ ။

(၄) ခေါ်စွန်းချယ်ဖြာ၊ စောယွန်း သစ်ယာတဲ့ကွဲ့၊ အကြင်
အောက်အထက် နှစ်သင်းရဲ့ပြင်၊..... ဩဠာ-မရွှင်စရာ

ပေပေ! တခွင်အညာဆင်တဲ့၊ အရင်မြန်မာ နောက်ပျက်ပျက် အဖျင်းတွင်မှာ ကြောက်လျက် မတင်းဘွယ်- တကတဲ ဆော် မဟဲ့ဆိုတဲ့၊ မြောက်ဘက် မြင်းနယ် - ရဲဘော် အဖွဲ့တွေနှင့်၊ တကဲ့ကိုအောင်မြေမှန်သနဲ့၊ ဖေါင်ပေဇယန် နိဗ္ဗာန်ကတို့ရယ် နှင့်၊.....ပြောင်း-သောင်ခေမံဆင်တဲ့၊ တဘောင်တွေမှန်သနဲ့၊..... တဆောင်နေရမန်- ဆင်မှန်ပို့ စေတို့၊ မှီကြီးအစင်သာသဖြင့်၊ တိုထီးပလ္လင်ရတနာနှင့်၊ တုရင်တကာကိုတုန်းရောင်ပျိုစေတဲ့၊ မင်္ဂလာ ကုန်းဘောင် မြို့ရယ်လို့၊ လုံးတဘောင် ကြို့စရာ အသရေ ပိုလို့မို့၊ ရေချိုမျိုး- ပြေကိဖြန်းခဲ့တဲ့၊ ရွှာဒီး- နေညှိ တော့ လွမ်းမိတယ်၊ (အမယ်မင်း) နန်းဘွဲ့ အဆင့်သမိုင်း တည်းဟူသော၊ ထိုထိုရာထိုက်တွေနဲ့၊ပြောင်း- ကပ္ပဋ္ဌာန်း ကျင့်တဲ့၊ ဘန်းနှင့်ထိုစကိင်းဆီက၊ (မယ်ဆင်ရယ်) ကျမ်းခင်း ကိုမှိုင်း။ ။

ယင်းသို့တလော၊ “သောနှင့်သတ္တ၊ စတုရ၊ ပုညစေတီတော်” ။ “ဧကာတော် မှန်လှ၊ မင်းပုည၊ မင်းယအမတ် ကျော်” ဟူသော စေတီဝင်နိယံတရားကြီး ပြီးဆုံးသော ကာလ၊ ပုညစေတီက သီဆို၍၊ ကြည်ညိုအပ်သော ကဗျာ-စာပုရင်းမှာ၊ အောက်ပါ အတိုင်းပင်တည်း။

(၇) တုရင်ခံ-ဆာ, ဂျေအေမောင်ကြီး ဂုဏ်ပြုသော၊
ပုညရံင်, တုရားတိုင်လေးချိုးကြီး။

(၁) ငြေငြိ၊ ကမ္ဘာရေမြေမှာဖြင့်၊ သမ္ဘာအခြေအနေနှင့် တကွ၊..... မြန်မာအသရေ - တထူးပေါ်သနဲ့ သာပ၊ ဆာ, ဂျေအေ၊ တုန်းတော်ဖွဲ့ရပါတော့၊ မြီးတော် တပဲ့တွေရဲ့- တကဲ့ မဟာသတင်၊ (အရိတုရာ) အသုံးမတော်မတဲ့ လျှင်ဖြင့်- ထလွှဲ ဆရာမြင်း။ ။

(၂) ဩ-ချောက်အပိတောတန်းတွင်ဖြင့်၊ရောက်မိသော စခန်းတွေက၊ “မောက္ခိတော” ပန်းတွေ - တပေ့တပိုက် ချိုးပါလို့၊ ရသေ့ဂိုက်ညှိုးသူ-ဆရာအမွန်နှင့်၊ ဗြာဟ္မဝန်-ရဂုံဝန် တွင်မှ၊ သာသနာတံနှင့် - တုံအမတပေပေါ့၊ ပုညရင်-ရှင်မင် ပုထိုးမှာဖြင့်၊ အမျိုးကုဏ် အမြင်မဟန်တဲ့၊ တုရင်ခံ - နန်းဆက် လွှဲချိန်မို့၊ ... ထက်ထက်မျက်မျက်သန္တာတော်- သက်တော် ရာကျော်မြဲခဲ့ပြင်၊ အလွမ်းပြေ- ဘန်းတွေ့ရဲ့ပွဲဆီက၊ စိတ် စွဲကာ နှောင်သတိရယ်နှင့်၊ ထောင်ခိုက်နေ-သေဟင်မှာ ယျမ်း သလိုပ၊ “မောင်ကြီး” အသရေ- အပြေပြေတွင် ထွန်းပေဘို့၊ အောင်တိသေ ရေစင်မြန်းကြတဲ့ပြင်၊ ပြေတင်မန်းပါ-အေးသာ သူတို့က၊ ရွှေအညာအမျှ- တကောင်းဆတ် အဟောင်းမလိုပ၊ ဒေါင်းသမုအလံ တင်နိုင်အောင်ခော်ရှင်၊ ၎င်းယခု-အကြောင်း ကြောင်း ရှုရှုပြီး (ဪ-ကျွန်မတို့) ပေါင်းတရတွေက တောင်းဆိုပန်ဆင်။ ။

(၃) ဋ္ဌာန အင်္ဂါလန် - ပြန်ရှာတဲ့ ခမိုး ဆီက၊ သဒ္ဓါစရ တုရင်ခံ- ဒကာကြီးကိုဖြင့်၊ တခါတည်းသာပ၊ အပြီး ထာဝရ မြန်းကြွပြန်စေချင်၊ ချမ်းချမ်းမြဲမြဲ မနေလျှင်ဖြင့်- အနွှင်မထော် လျှင်ဖျား။ ဪ - နန်းမြန်မာ့ ရွှေပလ္လင်နှင့်- မဝင့်မထေ့ တကား။ ။

(၄) ရှာတွေ့လျှင်၊ ဂျာအေး- ဂျေအေ ထင်တို့လို့၊ ပဝေ ယခင်- ဟောသူကလဲဟောခဲ့ပေသမို့၊ မြေမရွှင်မောသူကလဲ- မောကြပေမပေါ့၊ လောက၊ ဓမ္မခန် အစုံရပေတဲ့၊ တောခုပုံ အလုံ ထုပသရပင်က၊ ကဆုန်၊ နယုန်လတခို-ဆန်း ၇-ရက်ဆီမတော့၊ ရှမ်း၊ ဖွန် ကနက်တွေချမှ-ရွှေမြန်မာတို့၊ ခေကြမ္မာ ကပ်သတော

ထွင်မှ၊ ဓါတ်ကောသိ မကြွေးကြော်တော့၊ ဂဏာမပြင် - နာဂိန်
 ကြောက် လောက် အောင်..... (ကျွန်မတို့) မြန်မာ အဂ္ဂိန်
 တာဝတိန် ရောက်သိမှတော့၊ အခါအချိန်မြောက်မှာ- မကြာခင်
 ပေါ့လို့၊ ဆရာသခင်-အရှင်မြတ်နဲ့တဲ့၊ နတ်စက်ရောင် ဒာဂရု
 တို့လို၊ ဓါတ်ဆက်အောင် ယတြာပြုတာနဲ့၊ သာတရမက္ခာ-
 အလာညီသမီး၊ မြန်မာပြည်- သာမည်ဟိတ်တွေပေါ့၊ သပိတ်
 သန့်သန့်-ဒကာတပဲ့ဂိုဏ်းတွေနဲ့၊ အမိဋ္ဌာန်ပတ္တနာတဲ့အတိုင်း
 သာပ။..... ငြော်-အခွန်ပတ္တနာထွင်ထွင်နဲ့၊ ဝန် တယောင်တဲ့၊
 မွန်မြန်မာ တခွင်မှာ - ကျွန်ရာအောင် အရှိုင်း ငယ်နဲ့၊ ဋ္ဌာန်
 ကြာရှည်ဆင်းပခုစေနဲ့၊ (အမယ်မင်း) တိုင်းအစို့ စို့
 အမြို့မြို့နဲ့၊ တဂိုဏ်းမညှို့ နိုင်တဲ့ - တုံမြန်မာ့တုရင်- အသွင်
 တပါးရယ်ကြောင့်၊ ဂုဏ်ပြုလျှင် - တအင် တအား ပေပေါ့။
 ငြော် - သမိုင်းမညှို့ နိုင်တဲ့၊ စကင်း မြို့ဆီက၊ မှိုင်းတို့ရဲ့
 ပုညရင် တုရား။ ။

ဤဆိုတံ၊ အလုံစကမ တည်းဟူသော ပုညဝတီ၊ သီဆိုပြီး၊ ကြည်ညိုသည့်
 အလျောက်၊ လျှောက်ရှာသည့်မှာလည်း၊ အောက်ပါဂါထာနှင့်အညီပင်တည်း။

**မောက္ခိတော ပန်းတင်ကာ၊ ပတ္တနာ
 ဆုတောင်းခြင်း။**

ပုညဝကျာဒိ သာပိကာ၊
 သာယံပါတော သမာဂက္ခာ၊
 မောက္ခိတောဟိ သုပုဇကာ၊
 ပတ္တေန္တိ စိတ္တ မောဒန္တာ။ ။

ပုညဝကျောဒိသာပိကာ၊ ဒဂုန်-ဒလ၊ သထုံမှစပြီး၊ အလုံ
 နဂရဆီက၊ ပုညဝတီ အစရှိကြတဲ့၊ ဘုရားတပည့်မအပေါင်း
 တို့သည်။.....သာယံ၊ နေစွယ်ညှိုးမြန်း၊ ကျနေတည်းဟူသော
 ညနေချမ်းအခါ၌ လည်းကောင်း၊..... ပါဝေသာ၊ ဇေယျာရုံ၊
 ဇေယျာဘုံပယ်၊ နေအာရုံတဖန်တက်သည်မှ၊ နံနက်အခါ၌
 လည်းကောင်း၊ သမာဂက္ခိ၊ အညီအညွတ်၊ ချောင်းလုံး
 ကျွတ်-အနီးအဝေး၊ တဖြည်းဖြည်း ဆွေးနွေးပြီး၊ စည်းဝေးကြ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောက္ခိတောဟိ၊ မောက္ခိတော အမည်
 ရှိသော၊.....(ပါ) အလွန်ဂုဏ်ပြု၊ အဝဲ-နတ်၊ ကျွန်ဘဝဝင်
 ဇာတ်မှ၊ လွတ်လပ်အောင် မောတ်သည့် သတောကြောင့်၊
 မောက္ခိတော အမည်ရှိတဲ့၊ အနိသည့်ပုန်းတို့ဖြင့်..... သုပူဇနာ၊
 အမြတ်ထမ်း၊ ရှိခိုးကော်ခေတ်၊ ပူဇော်ကုန်လျက်။ ဝိတ္တမော
 ဒန္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်သကဲ့သို့၊ ဝမ်းမြောက် ကြည်လင်၊
 ပျော်ရွှင်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊..... ပဏ္ဍိတ၊ တရု
 တပေါင်း၊ တရုဖြင့် ကောင်းမှာပေ့လို့၊ ဆုတောင်း ပဋ္ဌနာ၊
 ပြုကြပါကုန်၏ဘုရား။

ထို့နောက်တစ်ပုညရင်တစ်ခု၊ ဟိတဘက်ကမ်းက အင်းဝရှိ-တံတားဦးတွင်၊
 ဂုဏ်ယုတရင်မင်းခေါင် တည်ထားတော်မူခဲ့တဲ့၊ မင်္ဂလာစေတီဘုရားရှိ၊ သွားရောက်
 ကြည့်သော်၊ ကော်ရော်ညွတ်ကျိုး၊ ရှိခိုးဝတ်ပြုလျက်၊ လက်ကသုံး တောင်ဝေးပမာ၊
 ပါလာသူအပေါင်းတို့အား ရွေးဟောင်းအခါ ရတနာပုံရ၊ ဂုဏ်ယု-အင်းဝမင်းခေါင်
 သည်၊ ဤမင်္ဂလာစေတီထီးတင်ပွဲကို ဘိတ်မန္တ ကပြသဖြင့်၊ သီဟိုဠ်နှင့် တရုတ်က၊ သံတမန်
 များစေလွှတ်လိုက်ရာ၊ ပါလာသော ဂုဏ်ယုတရင်မင်းဆရာ၊ ပုဏ္ဏားတော်အရပ်ကြီးက၊
 တို့မင်းခေါင်ဦးထိပ်၊ ဘိတ်သွန်းပြီး၊ နှုတ်ခွန်းတောင်ဆက်ကြောင်း၊ ၎င်းတံတားဦး
 တည်မော်ကွန်းမှာ၊ ပါရှိပုံများပြောပြီး၊ သမ္မတကြီးစောဇော်လိုက်တို့၊ သခင်နတ်၊ မစ္စ
 မမြိုင်လိုက်ရသည်များကိုလည်း၊ ဝန်ခံစိတ် ပေါက်ပေါက်ပြီး၊ ရောက်တတ်ရာရာ၊
 ပေးချင်ရာတွေး၊ ရေးချင်ရာ ရေးလိုက်ပြန်သည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်း
 ဟုလို။

(ဂ) မင်္ဂလာစေတီဘုရားတိုင်ကဗျာ၊
ရတနာလေးချိုးကြီး။

(၁) ဟောသောင်းတိုက်ကမ္ဘာမှာလေး- အကောင်းအမြို့က်
သာသနာလဲမညှိုးစေဘို့၊ ဒေါင်းကေ့ကိုရိုသေတနာပေး- တကောင်း
ဆိုက်စာအမှီးငယ်နှင့်၊ ငြေငြိမ် - မိုးအလင်းမနားပါဘူး၊ သတိုး
မင်းဗျားကစပြီး - ထုတ်ဖို့ရာအခင်း (ကွယ်တို့ရည်) အမျိုးချင်း
ရယ်လို့လဲမကြွားပါဘူး၊ တန်ခိုးသတင်းထွားခဲ့ပါဘူး၊ (ကျုပ်တို့)
မြန်မာရှင်ထုချင်း။

(၂) ဩ - ယင်းကစပါလို့၊ သတင်းဖြင့်ထွပေရဲ့၊ အင်းဝ
ပြေ - တဥဒိပ်တွင်မှ၊ မင်းဒေသနာပေးတေတေတွ - အချန်ချန်နှိပ်
ခဲ့တဲ့၊ တကျိုက်ကျော် နှစ်ဆူစွန်းပြန်တေဘူး။ (အိုကေသာရဲ့)
အတိတ်မြော်ခေါ်လိုက်မှဖြင့်၊ အချိန်မိမိတ် ပေါ်ပေါ်ပြီး၊ ကြိတ်
ကြိတ်နော် - တကျုပ်ကျုပ်နဲ့ လွမ်းလေဘက်အောင်၊ အဖွဲ့တဝှမ်း
မှာ ယှဉ်စရာမပေါ်တဲ့၊ အလင်္ကာအကျော်အမော် - ကဗျာတံတံ
တွေပေါ့၊ “သာသနာ” ထေရ်အရှင်နှင့်၊ “သီသခင်” ဆရာဆရာ
နှစ်ပါးကိုလဲ၊ ကြည်ကြည်လင်လင် ဗလဝသဒ္ဓါတရားငယ်နှင့်၊
ညွတ်တွားကာ - မဟာ သာသနာ၊ ဂါရုဠအရာရာ မမျိုးမသွင်း
ပေတဲ့၊ သာသနာဒါဟကာ - ငတို့သနင်းပေပေါ့၊ တိုမင်းခေါင်
“မင်္ဂလာစေတီ” တည်တော့ တနှစ်ကမ္ဘာပထဝီ - အနာနာနာ
မလေး-အကြည်ညိုလှိုင်လှိုင်၊ သိဟ်ညိုညို - သိန်းဗိုသနင်းရယ်
က၊ ယင်းအခါ ဂုဏ်ဖော်တို့ အလုပ်ပေထင်၊ မင်းဆရာ ဝုဏ္ဏ
တော်အရှင်ကိုဖြင့်၊ ကျုပ်တို့ပြည်-မြန်အဖွဲ့လို့၊ သံတမန်အကျွ
စေကာ ယွတ်စဉ်က၊ ထုတ်ထွတ် သံမြေ ညွှန်းပါလို့၊ သွန်းရုပ်

သက် တရှင်ရှင် ပေနေင်ကွယ်၊ ကွမ်းထုပ်ကလဲ တဖက်ပေ ထင်း၊ ခွန်းခွတ်ဆက်အင်း။ ။

(၃) ဂဒေါဂချောအကြီးမှာ - အညာကလွဲတွေနှင့်၊ ဟော ရောအုံပါ-ဒကာဒကာမတွေကလဲ မနဲပေဘူးတဲ့၊ သာလာသစ္စ မစဲပြီမို့ - နှစ်ထီနှစ်ထွဲ တွေ့နဲ့ - စည်လဲ စည်သနှင့် - ဂြည်ကွဲ အေးစရာပင်၊ ပြည်ထဲရေးရာအောင်ယင်နှင့်-ငါးထောင်သမား- (ဪ) တလွဲမမေးလာချင်နဲ့ သည်ပွဲ ရှေးအခါဥက-ကြား၊ တောင်မှမကြား။ ။

(၄) ရွေးပြီးမြောက်ရာ၊ သွေးလည်းမြောက်စရာကြောင့်၊ ရှေးနည်းဖောက်ခါနှင့်၊ ကြေးအထီးထီး ကောက်စရာ- လာဘ် သပ်အခွန်ကိုသာ ကြည့်ပေတဲ့၊ ငွေပြီးကောက်ပမာ- အမတ်၊ ဝန်ဆိုတာကလဲ မရှုံပေသမ့်၊ တိုင်းကြီး တခွင်တပြိုင် - ရှင်ပင် ရဟန်းတို့မှာ၊ ရှင်လန်းကာ - လွန်သာယာတဲ့ပြင်၊ မွန်မြန်မာ တွေမှာ- ကျန်အာတာကလဲ ကောင်းချိန်မို့၊ အခွန် ဘဏ္ဍာကို- ရှိစရာလဲ မထောင်းပေသနဲ့၊ ကျောင်းကန်တွေကို - ဘောင်း သန်အောင် စောက်တဲ့ပြင်။.....အများသတင် ရှုစရာတွေပါ- သားရှင်ပြုကာနှင့် မောက်မောက်ပြီး၊တုရားပုထိုး တကာ တွေကို - စပါးထိုး အသပြာတွေနှင့် ရောက် စေ ဘို့၊ ထက် အောက် အကြေအညာပေါ့၊ ပြေရွာမှာ အများ ရည်ချော်ထို့ လွမ်းလောက်အောင်၊ ဒေသနာ တရားစည်တော်ရွန်းခဲ့ပေတဲ့၊ ရွှေမင်းဝံ့ဇမ္ဗူချက်ကယ်ထို့၊ ဗြူရွက်ကဒန်-သီဟာသနုရယ်နှင့်၊ ဘုနက်သန်-အနို့ရတနာ “အဝ” တွင်မှာ၊ သာသန ဒါယကာ- မရှိကင်ချိန်မို့၊ ထာဝရ တဘာသာ - တလှည့် နင်းတဲ့ပြင်။..... ရှင်ပင်ရတနာ မွေ့သမိုမှ၊ ကမ္ဘီနာ ရွှေရည်မှလဲ မဝင်းပေထ

နဲ့.....(ကြော်) တဦးဦး ငြင်းကြဲတဲ့၊ ချူးတူးတူး သတင်းတွေ၊ အသင်းတွေ၊ မင်းတွေထိုနေ့နား၊ဘီလူးတောင်း - စိတ်မလာ အောင်ဟား၊ ဖူးရင်း ဖူးရင်း - စိတ်မှာ တင်းရဲ ပါတော့... (အပယ်မင်း) အချင်းချင်းတမောင့်- အသေမည်ကြဲတဲ့၊ (တချို့ တချို့သော) အော်ဟီး သမားတို့နှင့်တကွ၊ အသင်းအပင်း၊ ပျင်းတင်းတင်းတွေကြောင့် အကြင်မြန်မာရွှေပြည်မှာ၊ အသေ သိသိ များကြပေသပေါ့၊ (ကြော်) အတွင်းမြောင့်မြောင့်၊ သိတင်းမစောင့်ကြပြီတဲ့၊ မင်းခေါင်း-မင်္ဂလာစေတီဘုရား။ ။

၎င်းနောက်တစ်ခု၊ ရန်ကုန်မြို့-တဟန်းကောလိပ်ပျက်သဖြင့်၊ အထက်ဇေယျာပူရ တိုင်း၊ စကိုင်းသို့ဆောက်မြန်သည်တွင်၊ ယခင်က ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲအခါများ မှာ၊ ဆရာနှင့်တကွ ရှိသမျှတပည့်အပေါင်းတို့၊ သောင်းသောင်းဖြူဖြူ၊ ရွှေပုဂ္ဂိုလ်ဘုရားသို့ တက်ကြွ၍၊ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်း ပွဲကြီးသတင်း၊ နွေဦး ဆင်ယင် ခဲ့ပုံများကိုလည်း ကောင်း။ ။၎င်းကောလိပ်ကျောင်းနှင့်ရန်၊ လက်ကောက်မှုကြပါပေသော၊ ဓမ္မသုခတိုက်၊ ဦးအိမ်ယတိုက်၊ ရွှေကျင်တိုက်များကိုလည်း၊ စဉ်းစားတိုင်းအောက်မှေပိကြောင်း။ ။ ၎င်းမြင် တိုင်းရေးပြည်ရေး၊ အထွေးထွေးတို့ကြောင့်၊ ဖိတ်မအေး-သက်မအေး ရှိသော် လည်း၊ တပည့်အဘော်အလျော်တို့က၊ သူတို့စံ့အေးအရောက်မှာ၊ ဘွဲ့ငါးကောက်ဦးကာ တကုန်း၊ ခရီးဝမ်းပါ ဦးဘုရားဘု၊ လျှောက်ထားပုံများကိုလည်း၊ စဉ်းစားတိုင်းပေါ်လာ ရကား၊ အောက်နားကပါရှိတဲ့၊ ကျားတိဗီဇာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အားသုတ်ရေးသားတိသော ဟု၏။

(၉) ရွှေပုဂ္ဂိုလ်ဘုရားတိုင်လေးချိုးကြီး။

(၁) တဇေယျာအောင်မြေ - ချောင်တွေ မြန်းခဲ့ရပါထော့၊ ရေယထမန် သေဘင်ငွေကမ်းရယ်နှင့်၊ ရွှေပုဂ္ဂိုလ် တောင်မြေခပန်း ထွင်မှ၊ ညောင်တပြေပန်းတွေနဲ့ - သွန်းသနဲ့၊ ကဆုန်ညောင် ရေကျိုး (ကွယ်တို့ရယ်) အောင်မြေ တဟန်းဆီသို့ - လွန်းခဲ့ ရကံချောင်တွေ အရှိရှိ။ ။

(၂) ဪ - ဇာရပ် အမ တို့ကိုလဲ၊ အမှတ် ရှိလဲပြင်၊
 ကာသဖ ဘေရ် အရှင်ဆရာ စံတဲ့၊ သာလာယံ - အထိ ကရု
 ကျောင်းခဲ့ပြင်၊ စာဝါတည်တဲ့ - တပည့်မ အပေါင်းတွေနှင့်၊
 မင်ကြောင်း - ဒိုလ်ဝင်လှည့်ပေမည့်၊ အနိယသင်္ကာခေါ်သည့်၊
 မင်္ဂလာအကျော်အမော် အရံအတွင်းခဲ့ပြင်၊ မှန်ကင်း၊ နေဒရင်
 သို့၊ ဖြေပလ္လင်-ရွှေကျင်တိုက် သီသို့၊ ဦးခိုက်ကာ-ပဏာထံ့ပို့မို့၊
 အညာစုကုံ-တောဟိတ်ဝါသနာမသေးသူက၊ တအာရုံ - မနေဘဲ
 စိတ်မှာမအေးသော်လဲ့၊ တွေးဆကြည်ညို တယ်ဘုရာ၊ ဝေးက
 မှီရို။ ။

(၃) စိန်စမုတ် အဆောင်ဆောင် - အချို့မနေ-ပတ္တမြား
 တွေနှင့်၊ သိင်္ဂိုတ်တောင် ဆံတော် ဘုရားကိုလဲ၊ ဪ-
 အများသော တပည့်တွေနဲ့ - ကပိ တောင်းဆုဆို၊ ကောင်းမှု
 ထိုထိုရယ်နှင့်-မေ့ရွှေဗျာကျေး။ (ဘေဒါချယ်) ၎င်းကုသိုလ်ကို
 မြင့်- အမျှအမျှဝေကာပေ။ ။

(၄) ကောလိပ်အမျှတ်တွင်၊ ဇောစိတ်လက်- ဆရာမရွှင်
 သနဲ့၊ အညာတခွင် - တခါလှည့်ခဲ့ပြီး၊ ညာတိအခြေအနေ-ရက်
 မသေးပေတဲ့၊ ဒါတိမြေအလုံကျေးပေ၊ မျှရွေးမှာ တနေ့
 ကြာတေ့၊ ဇောယာသု- ကေသာတို့ပင့်လေသမို့၊ အ နှင့်ကြိုရာ
 ကွယ်ရေ့မကွဲဖို့၊ ပုညာ စွယ်တော်စပ်နိုးတွင်မှာ၊ အောင်ပန်း-
 ကဗျာဂီတာတို့နှင့်၊ ရှောင်လမ်းယာယီသာတို့ဖို့၊ ဆရာ သည်
 တဝါမှာ - ပါရမီ၊ မာလာကလေးတို့ရှိပြင်၊ ဆေးပေး မီးယူ-
 နှစ်ကျော်ကျော်မျှတွင်မှာ၊ အနှစ်တော်ဒကာမတွေ - စုံညီညာနှင့်၊
 ယမုန်သီတာ - တောင်ခြေ ပိုင်းပေတဲ့၊ ဘုံသီဟာ အောင်မြေ

ကသိုဏ်းတွင်မှ၊ (အမယ်မင်း) သဒ္ဓါး အထွေအကတ်၊ တဂိုဏ်း
တဂိုဏ်းမထောက်တဲ့၊ ကြောက် ဖွဲ့ ပြည်ရွာ အရေးပေမိ.....
(ကြောက်) ခြိုင်းတထောက်-အနိတဂါမှာဖြင့်၊ မအေးချပေဘု၊
(စန္ဒာရယ်) စကရိုင်းချောက်ဆိက၊ ဝဋ်ဦးကောက်ပိုကောရေး။ ။

အထူးရှလုံးသွင်းရန်။

ဤပဏာမကဏ္ဍကြီးအတွင်း၌၊ ယင်းသို့သောဘုရားပုထိုး၊
ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့သော ဂီတအထက်၊ ကဗျာ ၄- ချိုးကြီးများကို၊
ဘုရားရှင်တရားတော်နှင့်မညီ၊ ဖိလောကန်လန်ဖြစ်သည်တကား
ဟု-ယုံမှားသင်္ကာ-မရှိကြရာ၊ အတပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်နည်းဟုမူ။

(၁) သုသုံးပါးတို့၏ ထွတ်ဝေး၊ ဘုရား ကိုယ် ထော်
မြတ်သည်၊ “သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာ” ဟူသောပါဠိဂါထာကို၊
ကဗျာဂီတပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ သုဘာသိတ မင်္ဂလာကြီးပင်
ဖြစ်သကောဟု-သုတ္တနိပါတ်၌ဟောတော်မူဘူးကြောင်း။

(၂) ၎င်းပြင်တထွေ၊ ဇေကပတ္တ နဂါးမင်းကိစ္စနှင့်၊ ဥက္ကရ
လုလင်အား ဟောတော်မူအပ်သော “ကိ သုအမိပတိရာဇာ”
ဆိုသော ဂါထာကို၊ ကဗျာသီချင်းပင်တကားဟု ဟောကြား
တော်မူဘူးကြောင်း။

(၃) ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣန္ဒာသာလသျှင်မှာ၊ မြတ်စွာဘုရားသီတင်း
သုံးတော်မူစဉ်၊ ပဉ္စသီခ နတ်သားက၊ ဗေလုာ မည်သော
စောင်းဖြင့်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော် နှင့် စပ်လျဉ်းသည့်
စောင်းချင်းသံကိ၊ ခံတော်မူဘူးကြောင်း။

(၄) ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ တာဝတိံသီမှ၊ သင်္ခေါဟေတင်္ဂါရီ ပြည်သို့သက်ဆင်းတော် မူသောအခါ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အသင်းအပင်းတို့က၊ အထူးထူးသောသီချင်းဂီတ အမျိုးတို့ဖြင့်၊ ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့ဘူးကြောင်း။

(၅) ထင်းမှတစ်ဖြာ၊ လက်ခံပ၊ သိဟဋ္ဌနှင့်၊ နာမပြဋ္ဌာန် ၊ သိန်းပိုကျွန်းဝယ်၊ လယ်ခင်း စောင့်ရှာသော ကျွန်မတစ်ဦး၊ ကျူးရင့် သိင်္ခေါဟေတင်္ဂါရီ၊ “ဇာတိဇရာ၊ ဗျာမိမရဏ” သီချင်း သွားကို၊ ခေါင်းသွား ရဟန်း ခြောက်ကျိပ်တို့ ကြားသဖြင့်၊ များများကြီး ကြည်ညို ပြီး၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ဘူး ကြောင်း။

(၆) ၎င်းပြင်တစ်ဖြာ၊ ကြာပန်းချိုးသော၊ အမျိုးသမီး ကျွန်မ တယောက်သိင်္ခေါဟေတင်္ဂါရီ၊ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၊ “ဇရာမရဏ” သီချင်းသံကိုကြား၍၊ သား ၇-ယောက်နှင့်တော့မှလာသော လူတယောက်မှာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ဘူးကြောင်း။

(၇) ထိုမှတစ်ဖြာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ဘူးသော၊ သောန သိင်္ခေါဟေတင်္ဂါရီ၊ တွေ့မြင်လိုသော၊ ဗျာမိမရဏသီချင်း၏ သီချင်းဂီတ ကို၊ ထိုသောနပစ္စေကဗုဒ္ဓါက၊ ဂီတခဏ်ခဏ်၊ ကဗျာ သီချင်းနှင့် ပင်တဖန်တို့ ပြန်ထော်မူဘူးကြောင်း။

(၈) ၎င်းပြင်တစ်ဖြာ၊ မန်လည်ဆရာတော်နှင့် စက်ဝိုင်း-မင်း ကွန်းတောရ ဆရာတော် ကလေးတို့၊ မေးကြမြေကြသည့်၊ ဆထပဒိကဏ္ဍင်းအဆုံး၊ နိဂုံး၌ပါရှိသည့်- ပါဠိဘာသာ၊ ကဗျာ သီချင်းတို့မှာလည်းအောက်ပါအတိုင်းပင်တည်း။

(၉) တကြောင်းထို့ပြင်၊ ရှင်မဟာ သီလဝံသ၊ ရှင်မဟာ ရုဋ္ဌသာရာ၊ နဝဒေ၊ မင်းလက်ဝဲသုန္ဒရ စသော၊ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတို့၊ စီကုံးရေးသားသော မြန်မာဘာသာ၊ လက်ခံ ရတုများသည်လည်း၊ ဂီတစာချင်း၊ စာချင်း၊ သွင်းအင်သော၊ တေးသီချင်းများပင်ဖြစ်ကြောင်းများကိုလည်းကောင်း။

(၁၀) ထို့ပြင်လည်း။ “ဝင်္ဂီသထေရသဒ္ဓါလံ၊ ဝင်္ဂီသ မထေရ်မြတ်ကို။ တေဒဂ္ဂေ၊ ကဗျာလင်္ကာ စီကုံး ဘွဲ့ဆုံးသော၊ စာဆုံးတော် တေဒဂ်ရာ၊ မဟာသာဝက၊ ဌာနန္တရ ရာထူး၌။ ဌပေတိစ၊ ချိုးကြွေးမြောက်စားထားလည်းထားတော်မူလေပြီ” ဟူသည်များကိုလည်း၊ စဉ်းစားသမျှ၊ ယထိပြု၍၊ ကြည့်ရှုကြ ပါစေလို့။

ဤတွင်ရှေ့-ပဏာမကဗျာကြီးပြီးပြီ။

ကျင်းဦးအစ၊ နိဒါန်းကဏ္ဍ၊ ပဏာမကဏ္ဍများကို၊ ရေးသား
 ပြီးသော်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်၊ ဓမ္မာစရိယာဘွဲ့ခံ၊
 အဋ္ဌကထာပြန်အကျော်၊ အသျှင်နာဂသေနာတိဝံသ မထေရ်၊
 စီရင်ရေးသားတော် မူသည့် ထောမနာ ဩဏာ ကိုသည်း၊
 ပြည်ထောင်စု သမေတ မြန်မာနိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံသားတို့ကို
 အဦးထားကာ၊ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့၊ များများကြီး သဒ္ဓါ
 ကြည်ညို ဘို့ရာ၊ အောက်မှာဘော်ပြပေးဆံ့သတည်း။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ပဋ္ဌမဆုံ၊ အကျော်-မော်လမြိုင်မြို့၊

ရတနာဘုံပျံဆရာတော်။

ထေရုပ္ပတ္တိကထာအကျဉ်း။

လှမင်းနတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏၊ ဝပ်စင်းညွတ်လျှိုး၊ ရှိရိုး
 ဦးနှိုမ်ရာ၊ သဗ္ဗာသမ္ပန္န၊ လောက အမြူထေ၊ အစိန္တယျ၊
 ဂုဏ်ပေါင်းစသော၊ သုံးလောကထွဋ်ထား၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
 ဘုရား၏-ရှစ်ပါးသော ဂုဏ်ထေဇာ၊ နေ့ဩဘွယ် စုံဖြာသော
 သာသနာတော် အတွင်း၌၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ဗိုကောနှင့် ထက္ခ
 သော ပိဋကတ်သုံးဆုံ၊ ပရိယတ်အလုံးစုံတည်းဟူသော မဟာ
 ဂဇိုင်း၊ ငုံ့မြိုင်ထောအုတ်ကြီးအတွင်းဝယ်၊ သားမင်း တရုထည်၊
 ထံ၌ဝင်ရောက်၊ မွေနှောက်ထွန်လူး၊ ကွန်မြူးမန္တ၊ ရဲဝံ့ချောက်
 ချား၊ ဥာဏ်ကစားနိုင်သော စွမ်းပကား သတ္တိ ရှိတော်မူခြင်း
 တည်းဟူသောပရိယတ္တိဝိသာရဒဂုဏ်။

မင်္ဂလိန်နိဗ္ဗာန် ချင်းသံမှန်ကို၊ ရရန်အကြောင်း၊ သူတော်
 ကောင်းတို့ ကျင့်ကောင်းကျင့်အပ်၊ အကျင့်မြတ်တို့ကို၊ မမြတ်

ကြီးကုတ်၊ နောက်မဆုတ်ဘဲ၊ အားထုတ် ပြုကျင့်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ပဋိပတ္တိသမာယုက္ကဂုဏ်၊

ပညာမဟော်၊ တိုင်းလုံးကျော်သော သယ်အာဆရာတော်၊ ဝဇီရာရာမ ဆရာတော်စသော ဆရာအဆက်ဆက် တို့ဆောင် ရွက်ဆုံးဖြတ်၊ သတ်မှတ်ထေရေ၊ နယုပဒေတို့နှင့်တကွ၊ များစွာ သေသုတတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော အာစရိယပရမ္မရာ ဘတ-လက္ခဏာ၊ ပဒေသ-ဗဟုသုတ ရေဂုဏ်၊

သာသနာဝယ်၊ တကယ်အလွန်အရေးကြီးသော သီမသဒ္ဓါ တိကံ၊ ဥပသစ္စဒကံ၊ ကမ္ဘာဝါစာရွတ်တတ်ရန် နည်းအပြာပြာ တို့ကို၊ နောင်လာသောတုတို့၊ နယုပဒေ၊ ထေရေမှတ်သား၊ မယောင်မှားခြင်းငှါ၊ အပြာပြာနတ်နဲ၊ ဆုံးဖြတ်ရန်ခက်ခဲသည့် ကျမ်းဂန် အဝဝတို့ကို ပြုစု ရေးသားတော်မူခြင်း တည်းဟူ သော ဂန္ထကာရက ဂုဏ်၊ မသောမရေထွက်နိုင်ဘွယ်၊ ဂုဏ် ကျေးဇူး အသွယ်သွယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကျေးဇူး တော်ရှင် မော်လမြိုင်မြို့ ခုတနာဘု ဟဲ့ ဆရာဘေဇိဘုရားကြီး သည်၊ ပြည်မြို့ခရိုင် ကမ်းတောင်း (ပဒေါင်း) မြို့ အပိုင်၊ ဂံနိုင် ညို၊ ညို၊ စိမ်းရောင်စို့သဖြင့်၊ ဖျော်မွှော်ရန် တေ့င်စဉ် ငြိသော၊ မြိမ်းကျန်းရွာကြီး၌၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ဖြာဖြာပြည့်စုံ၊ ဆွေဂုဏ် မျိုးဂုဏ်၊ ကျျဉ်ယံရုံသဖြင့်၊ ဂုဏ်ထိန် မစောင်း၊ သူတော်ကောင်းဥစ္စာ၊ ခုနစ်ဖြာတို့နှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဖြိုကြသော ဥပသကာကြီး ဦးကြော့နှင့်၊ ပြုမူ ရေစက်၊ တုလျက် စုံရာ၊ ဒေါ်ကောင်းသော တို့၏ သဒ္ဓါပညာဖြင့်၊ တည်နေရပေါင်း၊ သူ တော်ကောင်းတို့၏ ခိုအောင်း နှစ်မြိုက်၊ ဝမ်းကြော တိုက်မှ (၁၂၂၀)-ခု၊ ဥတုဂိမ္မန္တ၊ ကဆုန် လပြည့်ကျော် (၉) ဂုဏ်

တနင်းလောနေနေသုံးချက်တီးကျော်အပြန်ကွင်း၊ မီးရှူးသန့်စင်၊
သွားမြင်တော်မူလေသတည်း။

မိဘဘတ်ဘရား၊ ငါးပါးရှိသည့်အနက် “အဘတ်ဘင်စေ”
ဟူသော ဝတ်တရားအတိုင်း ပြည့်စုံစေလိုသော မိခင်ဘခင်
ကျေးဇူးရှင် တို့သည်၊ ရောဘတ် နှစ်ကြီး၏ ဝိသုဒ္ဓိ
ကျည်းသဲမြို့ သစ်စာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဒဠိဝိက္ကပါယ
တရ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော ချောင်းစောင့် ဆရာတော်ဘုရားထံ၊
ပညာ ရင်နို့ သောက်ဖို့ စေရာ၊ ဖြာဖြာ သောင်းသောင်း၊
ကျောင်းသားအပေါင်းတို့၏ တတ်ကောင်းသည့်ပညာတို့ကို၊
ထက်သန်သော ညာထက်၊ ပြင်းထန်သော ဝိသုဒ္ဓိဖြင့် သင်
ကြား အားထုတ် ပြီးနောက်၊ အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ၊
ထိုဆရာတော်ထံမှောက်၌ပင် ရှင်သာမဏေ၊ သာသနာ့အမွေ
ကိုခံယူပြီးလျှင် (၁၂၄၇)-ခုနှစ်၌၊ ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီးကို
ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဒဇာတ်၊ မြင့်မြတ်သောရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်ပြီ။ ထိုဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ရင်ခွင်၌ ပင်လျှင်၊
သုံးပါးတိုင်တိုင်၊ ပညာရင်နို့ - သောက်ဖို့ လေသတည်း။

သို့မှတဖန်၊ ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား နှင့်ပန်၍၊ ကြက်
သရေရပုံ၊ ငုံ့ထက်သုံး၍သော၊ ဒုက္ခသည်သီး၊ စေတီတော်ကြီး၏
အနီးမျှော်မှန်း၊ ဗဟန်းရပ်သာ၊ ကျောင်းတော်ရာ ကျောင်း
တိုက်ကြီးဆို ခိုဝံင်၍၊ ပညာအထူး ဆည်းပူး လေလာလျက်၊
ပုန္ဒနိတောင် နေခံမိကျောင်းကြီး ဆရာတော် ဘုရားကြီး ထံမှ
လည်း နာခံနည်းယူ၊ ပညာပွားများအောင် လေ့လာတော်မူပြီး
လျှင် “ပန်းဆောင်း - လေညှင်းဆောင် - လှူသတင်း- လှူချင်း

ဆောင်” ဆိုသည့် အတိုင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့ - ကျိုက်သံလန် တည်းဟူသော ဥဒည်းတောင် ကမ္ဘာ့ယံအတွင်း သစ်ဇာ ဆရာတော်ကြီး၊ ဆရာတော်ကလေး ဟူ၍၊ နေလ နှစ်ဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပြောင် နေသည့် သတင်းကဏ္ဍကြားထိချပြီး နောက်ဆရာတော်များထံ ဒို့သေစွာ ယျောက်ထား ခွင့်ပန်၍၊ ရဟန်းထိက္ခာလေးပါးမြောက်(၁၂၅၁)-ခုနှစ်တွင် “အဋ္ဌဓမ္မ လင်္ကာရ ကဏ္ဍိဇ ဗဟာ ဓမ္မရာဇာပိ ရာဇဂူရု” သွန်းထု ခင်မှိုင်း၊ သာသနာပြု မင်းတံဆိပ်အလှူ ခံယူချိန်တော်မူသော သစ်ဇာ ဆရာတော် ဘုရားနှင့်၊ “ပညာဘိသီရိသဋ္ဌဓမ္မ ဓမ္မ ဗဟာဓမ္မရာဇာပိရာဇဂူရု” သွန်းပြုခပ်နှစ်တံဆိပ်နာမ်ချိန်တော် မူသော ဝဇီရာရာမဆရာတော်နှစ်ပါးတို့၏ ခေတ္တကိန်းအောင်း ရာ၊ မန်ကျည်းတော ရွှေကျောင်းထို့၊ ကိန်းအောင်းခိုဝင်၊ ပညာရင်နို့သောက်ဖို့ ပြန်ရာ သစ်ဇာ ဆရာတော် ဘုရား ကြီးသည် ထိုဝါထွင်းမှပင် တာဝန်တံဆိပ် ကြွစံတော် မူ သနှင့်၊ နေမင်းမြင့်တင်ပေးချီး၊ လမင်းပမာ၊ ဝဇီရာရာမ ဆရာ တော် ဘုရားသာလျှင်၊ အရာရာ အလင်းရောင် ပေးလျက်၊ မော်လမြိုင်မှာသာလျှင် ဆက်လက်၍ သီတင်းသုံးရန် အတန် တန် ယျောက်ထားသော မဟာ မြတ်ချန်၊ ဘုရား အမကြီး ဧဝါဇ္ဇပွဋ် စသော ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့၊ ညွတ်ပျောင်း ဦးနှိုင်း အကြိမ်ကြိမ် ယျောက်ထားကြသော သဒ္ဓါတရားကို ဝဲ့ညွှာတော်မူလျက်၊ အသစ်စီမံဖန်ဆင်း တည်ခင်း ဆောက် လုပ်အပ်သော စတုနာဘုဇြန့်ဇကျောင်း၌ (၁၂၅၂)-ခုနှစ်မှ၊ (၁၂၆၂)-ခုနှစ်တိုင်တိုင်(၁၀)ပါပတ်လုံး၊ ဆက်လက်သီတင်း သုံးနေရာ၊ (၁၂၅၂)-ခုနှစ်တွင် ကျင်းပအပ်သော အဦးအစ၊

ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲ၌၊ ပထမဆုံး အရေးကျော်အောင်ပန်းကို ဆွတ်ထွမ်း ပန်ဆင်၊ ၎င်းပေါင်း ယင်တော် မူ၍၊ သီပေါဋ္ဌ ဖွယ်တော် ရွှေကြွတ်တော်ကြီး၏ မူလဒါယကာ ဖြစ်ကြသော ခေါ်ရွှေဗွဉ်-ဦးညို-ဦးဇိဗ္ဗ-ဦးဘိုးလုံ တို့သည်၊ ကြည်ယုံလေး စား၊ သျှောက်ထားထောင်းပန်ချက် အချင်း၊ ခါဇွဲခေါ်တုဝဇီ ကျမ်းကို၊ ကြိုးပမ်းအားသစ်၊ နှေးခြစ်ပြုစုတော်မူလေ၏။

ထိုနောက် ပိရုကတ် တော်၏ အချက်၊ အခက် စုဝေးရာ၊ နေ့စဉ်ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဝိကာဟောင်း နိဗ္ဗာန်ကို ရေးသားတော် မူရန် စစ်ကိုင်းတောင် ခုတနာဘုရား ချောဇီ၌၊ မော်လမြိုင်မှ ရွှေပြောင်း သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဝဇီရာရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်၊ အနည်းနည်းအဝဝ၊ နှိုသမှုဗဟုသုတ ရသော ထုံးကို အကဲခတ်ကြီး၍ တိုက်ကျွေးတော်မူလျှင်ပြန်သောကြောင့်၊ မိမိထံမှောက်သို့မရောက်မှီ၊ နန္ဒလေ့ရှိ မိုင်းခိုင်း ဆရာတော် ဘုရားစသည့်တို့ကံမှလည်း၊ “အာစရိယပရမ္မရာဘတ” အယူ အဆ အမျိုးမျိုးတို့ကို “စက်ရိုးပသာ” ဆည်းပူးလေ့သာတော် မူပြီးလျှင် (၁၂၆၃) (၆၄) (၂) ဝါ ပတ်လုံး၊ သာသနာစောင့် သာသနာပြု လက်သုံးတော် နုယုပဒေတို့ကို အကုန်လုံး လေ့လာ စေခြင်းကို ခံယူတော် မူပြီးနောက်၊ ရှေးသူတော် ကောင်းတို့၊ ထုံးပေးသင်း တံတွာ၊ စရိယ သုံးပြာ အနက်၊ ဥာထတ္ထ စရိယ၊ မိတန္တရိယ၊ ဆွေဥာ တသင်းတို့ အစွက်၊ (၁၂၆၅-၁၂၆၆) ၂ ဝါ တိုင်တိုင်၊ ဇာတိဒေသ၊ မြစ်ဝကျွန်း ရွာဂါမ၌၊ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလေသတည်း။

ထိုမှတဖန်၊ ပြာသာဒ်ဒါယကာကြီးဦးညို-ဒါယကာမကြီး ခေါ်ရွှေဗွဉ် တို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ အထွေထွေ စုရမ်း၊ လှူဒါန်း

အပ်သော ရတနာတို့နှင့် ယုံကြည်စိတ်ချရသော အကျိုးတို့ကို ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီး၊ သာသနာ
 ကော်ကြီး၊ တန်းမီးနေ့လ၊ တောင်ပရိတ်ချန် ချည်ဆန်လျက်၊
 “မော်လမြိုင်ရှိ ဝါတိုက်ပြုစုမှု မှတ်တမ်း” သော သာသနာ့ တာဝန်
 တို့ကို၊ ကျေးဇူးတင်စွာ ထမ်းဆောင်နေမည်” ဟုသော ကျေးဇူးရှင်
 ပဇာတ်ရာရာမှ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမိန့်တော်ကို ဦးထိပ်ရွက်
 ပန်ဆင်လျက်၊ မြစ်မီးကျွန်း၊ ဇာတိရွာမှ ထွက်ပန် “မော်လမြိုင်မြို့
 ရတနာတို့ယုံကြည်စိတ်ချရသော (၁၂၆၇) ခုမှ (၁၂၈၇) ခုနှစ်တိုင်တိုင်
 (၂၁) ဝါပတ်လုံး၊ ပညာထည်ပညာပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေးပေး
 လိုကြကုန်သော၊ သောတုအနု ပျားလဲတုံးတုံးအား၊ ချီးမြှင့်စွာ
 တိုက်ကြွေးတော်မူစဉ်အတွင်း၊ သာသနာရေးရာ၊ ဝါဒကွဲလွဲ၊
 ယတိပြုတ် မပေခွဲနိုင်သော ယုတ္တိလဲတုံးအတွက်၊ ဦးစွာ ဝိပဿနာ
 ဝိနိစ္ဆယ ကျမ်းကျမ်း၊ ကြီးပမ်းအားထုတ်တော်မူလေ၏။

ထိုမှတစ်ဖန် ပရိယတ္တိလမ်း၊ ဝိပဿနာ ကပ္ပဋ္ဌာန်း တို့ကို
 စီးဖြန်းပြန်ပြန်- တိတ်ဆဲတ်စွာ သီတင်းသုံးနေ လို ပြန်သော
 ကြောင့်၊ မုနိမြို့အပိုင်တံ့ရမ်းရွာအနီး ဆဲဖြူဝင်းတောရကောဇ်
 ရွာ(၁၂၈၈) ခုနှစ်တွင် ကိုရုံးအောင်းတော်မူပြန်ပြီးလျှင် “အရှင်
 ဘုရား သီတင်းသုံးသည့်နေ့က၊ သာသနာ အလင်းရောင်
 ကင်းပျောက်၍၊ အမှောင်သို့ ရောက်သော ထပည့်တုံးအား၊
 ဝိညာသနားသောအားဖြင့်၊ ရတနာတို့ယုံကြည်စိတ်ချရသော ပြန်လည်
 ကြွရောက်၍၊ ချီးမြှောက်တော်မူရန်” အဖန်ဖန် လျှောက်
 ထားသော ကျောင်းဒါယိကာကြီး ဒေါ်ဒေါ်အိမ်တို့၏ သဒ္ဓါ
 ထရားကို ဝိညာသောအားဖြင့်၊ (၁၂၈၉-ခုမှ- ၁၂၉၀) တိုင်၊
 (၁၀) ဝါပတ်လုံး၊ ဆက်လက် သီတင်းသုံးစဉ် အတွင်း၊
 ဆရာတူတပည့်ချင်းဖြစ်သော၊ ကြာအင်းတောရ ဆရာကော်

နှင့်၊ လတ္တီပေသလ၊ သုတကာမိဖြစ်တော်မူသော၊ ကော့ကရိတ်
 ရွှေ၊ ရွှေကြက်ယက်ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးနာယကဖြစ်၍၊
 ရွှေကြက်ယက်ဆရာတော်ဟူ၍၎င်း၊ ကြာအင်းရွာခါတ်လောင်း
 စေတီတော်ကြီးအနီး ပြုပြင် ပွန်းမံသည့်မှစ၍ ခါတ်လောင်း
 ဆရာတော်ဟူ၍၎င်း၊ ဝှဲထူးနာမ်၊ နှစ်မျိုးခံသော ဆရာတော်
 တို့၏ လျှောက်ထားချက်အရဖြင့်၊ ဂမ္ဘဝါဒဘဝံဏတ္ထမဒီပနီ
 နှင့် ဇိနုသကောဝဇိဓ ကျမ်းတို့ကို ကြိုးပမ်းတော်မူလေ၏။

(၁၂၉၂) ခုနှစ်တွင်၊ ကျော့ထုရင်ကြီး၏ ကိုယ်စား၊ အိန္ဒိယ
 ထုရင်ခံချုပ် ငင်းကြီးထံမှ၊ ပညာခေါင်ထိပ်၊ ဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌနှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ ခံယူရာဖြစ်သော “အဂ္ဂဟော
 ပန္နိတ” ဝှဲထံဆပ်ကုခံယူတော်မူပြီးသွင်း၊ ပထမဆုံးအကျော်၊
 အဂ္ဂဟောပန္နိတ ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော် ထုရားကြီး
 သည်၊ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များ၏ အမိန့်အာဏာအတိုင်း၊
 မပိုင်းခြား မဝေဖန်နိုင်သော ဝိနယမောမူဟ၊ နတ်နဲ့သော
 ဂန္တီရ “သာသနာအတွင်း” မရှင်းနိုင်သည့်အခက်အခဲဟူသော
 သာသနာ့တာဝါ၊ ကျသမျှတာဝန်ကို၊ ကျေပြန်စွာ ထမ်းရွက်
 တော်မူလေသတည်း။

ထိုမှတဖန်၊ နုတာတောင် အထပ်ထပ်ရံသော ကြာအင်း-
 လောင်းကျိုင်း တောင်တန်း တလျှောက်၍၊ သာသနာ့ အညွန့်
 အဋ္ဌောက်၊ ထွန်းပေါက်ပွားစီးရန်၊ အားကြီးသော သဒ္ဓါဗလ
 ရှိကြကုန်သော တပည့်ဒါယကာအပေါင်းတို့က လျှောက်ထား
 တောင်းပန်ကြရကား၊ ကြီးမားသောကရုဏာခါတ်ခံ၊ ရင့်သန်
 တော်မူသော ဆရာတော်ထုရားကြီးသည်၊ ကြာအင်း-လောင်း
 ကျိုင်း အကြား၊ ရွေးရင်းစမ်းတောရေချောင်းတွင်၊ (၁၂၉၉) ခုနှစ်

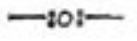
နှိဉ္စာပြောင်း တဖန်၊ သီတင်း သုံးတော် မူ ပြန်ပြီး လျှင်
 မော်လမြိုင်မြို့ ချမ်းဇရပ်နေ အင်္ဂါ - ဒေါ်ဒေါ်မော် သား
 မောင်ဘဟန် စသည့်တို့က အကြွပ်ကြွပ် လျှောက်ထားပြန်
 သဖြင့်၊ မော်လမြိုင်မြို့ အနီး-ခေါင်းဆေးကျွန်းတွင် (၁၃၀၀)
 ပြည့်နှစ်မှ (၁၃၀၃) ခုနှစ်တိုင်တိုင်၊ (၄) ဝါပတ်ဆုံး၊ သဒ္ဓါတရား
 ကို၊ ရှင်ဦးစေလျက်၊ ဝိပဿနာဓုရ၊ သာသနာ့ တာဝန်ကို၊
 ကျေပြန်စွာထမ်းဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဝေတီတော် တဆူကိုလည်း၊
 တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့လေသတည်း။

ထိုမှတဖန် (၁၃၀၄) ခုမှ (၁၃၀၆) ခုတိုင်အောင်၊ ရတနာ
 တုံယုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်၊ စစ်အတွင်းတွင်၊
 ညောင်ပင်ဆင်ပ် မြော်လင့် ဆရာတော် အမှူးရှိသော ထပည့်
 ဒါယကာ-ဒါယိကမအပေါင်းတို့၏ ညွတ်ပျောင်းစွာတောင်းပန်
 ချက်ကြောင့်၊ ညောင်ပင်ဆင်ပ် မြော်လင့် ကျောင်း၌ ခေတ္တ
 သီတင်းသုံးပြီးလျှင်၊ ဝင်းကြီးကျောင်းတိုက်သို့ ပြောင်း၍ တဖန်
 (၁၃၀၇) ခုနှစ်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် အတွင်း၊ နောက်
 ပိတ်ဆုံး ပို့ချခြင်းဖြင့်၊ ဓာဝါကြီး၊ ဓာဝါထပ်တို့ကို၊ ယူသယ်
 ပို့ချလျက်နေစဉ်၊ မီးဖိုဆရာတော် အမှူး ရှိသော ဒါယကာ
 အပေါင်းတို့၏ ညွတ်ပျောင်းနိမန်၊ လျှောက်ထား ပြန်သည့်
 အတိုင်း၊ မောင်းမတွ- အားကျင်းဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြသော
 မီးဖို ကျောင်းတိုက်ကြီး အတွင်း၊ သန့်ရှင်း သပ်ယပ်သော
 ရတနာစံကျောင်း၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးနေစဉ်၊ သာသနာ့မူလ၊
 ပရိယတ္တိဓမ္မ စည်ပင်ရန်၊ ဝင်းကြီး မီးဖို ထော်ရွဲရပ်ရွာတို့၌၊
 စာပြန်ပွဲတော်ကြီးသဘင်၊ ဆင်ယင် ကျင်းပ ဝေပြီးနောက်၊
 (၁၃၀၈) ခု- (၁၃၀၉) ခု-နှစ်တို့၌၊ ရတနာ တုံယုံကျောင်း၌

ကံနိုးအောင်းခါ၊ ဇရာဒုဗ္ဗလ ရောဂါ ဘိစိုးနေသည့် အတွင်း
 ကျေးဇူးရှင် ဝဇီရာရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ပြီးစီးသျှက်
 တည်ငှားတော် မူခဲ့သော လောက မှန်ကန်စွာ စေတီတော်
 ဟူ၍၎င်း၊ စင်္စတီကျွန်းထူပါရုံစေတီတော်မြတ်ပုံတော်အတိုင်း
 တည်ထားအပ်သည်ဖြစ်၍ ထူပါရုံ ဟူ၍၎င်း၊ ဘွဲ့တော်နှစ်ရပ်
 သတ်မှတ်ခေါ်ပေါ် အပ်သော စေတီတော်ကြီးကို၊ ကြည်ညို
 ရင်း ဇောစိတ်သန်လှသဖြင့်၊ မဇ္ဈိယလဒ္ဓါ အတိရေက လာဘ်
 လာဘ်တို့ကို၊ ရွှေသင်္ကန်းပူဇော်ရန်၊ ကပ္ပိယဘိက္ခုနီအား အပ်နှံ၍၊
 နန်းစိန်တောင်- ကျားသူဇဏ္ဍး ကတော်၊ တောင်ပေါ်တန်းနေ၊
 ပေါ်ကျင်ယံ အစရှိသော ဒါယကာ အပေါင်းတို့က ကြွင်းသမျှ
 အားလုံး ထာဝန်ယူကြပြီးလျှင် ရွှေသင်္ကန်းရောင်တို့ဖြင့်၊ ထွန်း
 ပြောင်တေးကပ်ပစေတော်မူသတည်း။

(ထကမ္ဘာလျှင်၊ မဟာပြေဟော၊ သျှာကုရူဖြင့်၊ ဆန်းနေ
 ရိုဏ်းညို၊ ဂါထာစိ၍၊ ကြူးချိုမြွတ်ဖေ၊ ဆံလှည့်သော်လည်း၊
 ဘုန်းတော် ကဲလွန်၊ အနေကန်ကို၊ ဝေဖန် ချိုးမြှောက်၊ ပြီး
 မရောက်သိ) ဟူသည်နှင့် အညီ၊ ဆုံးဆမမြင်၊ ဂုဏ်အင်ကြီး
 မား၍၊ ခွါမြင်ပြီးနောက်၊ ပေါ်ပေါက် လာသော (ကြွက်ကျေ
 ကံပေါ်လေခြင်း၊ မြေကြွင်း၊ မွှေးတစ် လေခြင်း) ဟူသော
 တပေါင်တေးချင်းအစု၊ နံတော် တနင်းလာသား ဖြစ်သော၊
 ထပ်မံ မေကန်ခေတိကျေမြဲ ထွင်သောအမည် မောင်ကံ
 မော်၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဘွဲ့တော် အချွန်ကေတုမာလာ လင်္ကာရ
 သည်၊ ပထမဦးဆုံးအကျော် အောင်မြင်တော်မူ၍၊ အဂ္ဂမဟာ
 ပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်၊ ဂုဏ်စိစုံ အဖန်ဖန်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူလျက်၊ လူတိုလောက၌၊ ရှာမရ ဘက်မသာသော “သား

ကောင်း တယောက်၊ ကျောက်ကောင်း တရေ ပုံပမာ”
 ဧဝါကောဝင်းသာ ဟုအမည်သင်းသောသားချင်းတရုတို့ဝယ်၊
 အငယ်အကြွင်းဆုံးဖြစ်သော မမယ်ကြွင်း သည်၊ ဖွားဖွားမြင်
 ပေးနိုင်သော မော်လမြိုင်မြို့ကြီး၏ ဖွားဖိုး ပျံလှိုင်၊ ‘သာသနာ
 မဟိုင်း၊ ဂုဏ်ပေါင်းဆိုင်ငြား၊ ကျေးဇူးတော်ရှင်ထိပ်ခေါင်တင်
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် (၁၃၁၀) ခု-ဥတုဂိမ္မန္တ၊ ကဆုန်
 လဆန်း (၁၀) ခုက် (17-4-48.) (စနေနေ့) စက် ၁၁-နာရီခွဲ
 အချိန်တွင်း သက်ဇိဝိန် ကမ္ဘာဇွပ်၊ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းလျှင်၊
 ထက်ရပ်ခွင်နတ်ပြည်နန်းသို့၊ ကြွထွန်းတော်မူလေသတည်း။ ။

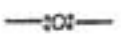
သံဝေဂရွာဘွယ်။

မရဏံ မရဏံ ဒုက္ခံ၊
 လောကော တံ နာတိဝတ္တကော။
 ထေရော နနာ မစ္စုတံ ပက္ခော၊
 အဟော နော တံ ပဒဿတိ။ ။

မရဏံ၊ သေခြင်း။ မရဏံ၊ သေလွန်ခြင်း။ တံ၊ ထိုသည့်
 လောကသူ မှန်ဘဲမျှ သေလွန်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ လောက၏
 ဆင်းရဲတည်း။ တံ၊ ထိုသည့်လောက ဆင်းရဲကံ။ လောကော
 လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ၊ ဟူသမျှသည်။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်
 ဆန် မတော်တွန်နိုင်ချေ။ တံ၊ ထိုသို့မတော်မလွန်၊ မလွန်ဆန်ပဲ၊
 ခံနေခြင်းသည်တည်း။ ဒုက္ခံ၊ သေသည်ထက်ကဲသော ဆင်းရဲ
 ပင်တည်း။ ထေရော နော၊ ငါတို့ထိပ်တင် ကျေးဇူးတော်ဆခင်

ရတနာဘုံပျံ့ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်၊ မရွတ်၊ ကွယ်လွန်
 ချုပ်ငြိမ်း၊ ခန္ဓာဇာတ်ထိမ်းခြင်းသို့၊ ပစ္စေကာ၊ ရောက်ဆုတ်တော်
 မူ၍၊ ထံ-ထိုသည့်မရက-ဒုက္ခ၊ သေရသောဆင်းရဲ၊ လေရမည့်
 ဆင်းရဲ၊ သေရခြင်းဆင်းရဲကို။ နေ့၊ ငါတို့အား၊ ပဒဿတိ၊
 ဣန်ပြတော်မူပေ၏။ ပဒဿတိ၊ ဣန်ပြတော်မူ၍၊ မရွတ်၊ ကွယ်
 လွန်တော်မူခြင်း၏။ ပစ္စေကာ ဆုတ်ရောက်တော် မူသည်များ။
 အပော၊ အော်--အံ့ဩဘွယ်ကြီးတကား။ အပော၊ အော်ငါတို့
 အတွက် ဆင်းရဲကွက်ပင်တကား။ အပော၊ ငါတို့ အလား၊
 ဗိုလ်လူများတို့၊ ထင်ရှားထိတ်လန့်ဘွယ်ကြီးပေတကား။

ဆရာ-အမတ်။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကျွန်ုပ် ကေတုမာလာ တည်းဟူသော
 မော်လမြိုင်မြို့ကြီး၏၊ မှိုထီးပမာဖြစ်တော်မူသည့်ရတနာဘုံပျံ့
 ဆရာတော် ဘုရားကြီး အကြောင်း အရာ၊ အကျဉ်း ဖွဲ့သာ
 ဖြစ်သော ထေရုပ္ပတ္တိကို၊ ကြည့်ရှု ကြည်ညိုတို့ ဘော်ပြုပြီး
 ဖြစ်ရာ၊ သဒ္ဓါနုယ၊ ဝိဂ္ဂဟအခြေပြန်လျှင်။

ကေတု ဝိယမာလာ- ကေတု မာလာ။ ။ ကေတု ဝိယ၊
 မှန်ကင်းနှင့်တူသော။ မာလာ၊ ပန်းတည်း။ ကေတု မာလာ၊
 မှန်ကင်းနှင့်တူသောပန်း။

ကေတုမာလာ- ယသားတို့ ကေတု မာလာ။ ။ ယသား၊
 အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကေတု မာလာ၊ မှန်ကင်းနှင့် တူသော
 ပန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေတုမာလာ၊
 ကေတုမာလာမည်၏။

ဟူသောကြည့်မြင်တိုင်၊ ဗါးကရာတိုက်၊ ပရိယတ္တိကျောင်း၊
 ဆရာတော်၏အာဘော်နှင့်အညီ၊ ဤအဆ်ပါ၊ သာသနာဒါယကာ
 မြန်မာမင်းတို့ မရှိသည့်နောက်၊ အောင်မြင်တော်မူကြ ရှိသော
 ပဋ္ဌမကျော်တို့မှာ၊ ရှေးအခါ- ရတနာ ပူရ- အင်းဝခေတ်၊
 ကုန်းဘောင်ရွှေဘိုခေတ်တို့က ပဋ္ဌမကျော်တို့နှင့် ခိုင်းစာလျှင်၊
 လွန်စွာခြားနား၊ သနားတို့ကောင်းကြောင်း၊ ကောင်းကောင်း
 ကြီးထိရှိလိသူတို့မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားခဲ့သည့်ရွှေရေးဆောင်
 ဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိ ကထာနှင့်၊ ရေးသားခဲ့ ဖြစ်သော
 ပဋ္ဌမတ္ထ ဝိဘာဝနီခေါ်- ကျော်ယိုးကျွတ် စာအုပ်ကို ကြည့်ရှုကြ
 ပါကုန်။

ဤဆုံးခဲ့ပြီးသည်တို့မှတစ်ပါး၊ ရှေ့နှစ်ဘော်ပြုသတ္တံ့ သည်ကား၊
 ကျွန်ုပ်တို့မြင်မက်သည့် (မြို့ဗ္ဗနိယျာတ် ဟေတု နေကံ) ဟူသော
 အုပ်မက်၏ အနက်အသွားအလာတို့ကို၊ များစွာသော ရဟန်း
 ပညာရှိ၊ လူပညာရှိ၊ ကဝိသုခမိန် အပေါင်းတို့ “တဦးခေါင်း
 တမညာ”၊ “တကျောင်းတဆရာ၊ တရွာတပုဂ္ဂိုလ်၊ တကျွမ်း
 တဂါထာ” ဟုတိသကဲ့သို့၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ အနက်ဖော်စရာ
 ပုံများကို တွေ့မြင်ရခြင်းအားဖြင့်၊ (၁) မူလတာသာ၊ (၂) မဂဓ
 သာသာ၊ (၃) အရိယတာသာ၊ (၄) ပါဠိတာသာ တည်း
 ဟူသော ကမ္ဘာ့ သာသနာ ဝာသာကြီး၏ ဆန်းကြယ်နက်နဲ
 ပုံကို၊ အာရုံပြုနိုင်ကြပေလိမ့်သတည်း။

မြေ နိယုတ် ဟေတ် နေတ်

မြေ နိယုတ်၊ မြန်မာသို့ အပ်နှင်းသော၊ ဟေတ်၊ အကျိုး
စီးပွားသည်၊ နေတ်၊ ဆောင်ရာ၏။

အသွင်ကောဇာသာရ၊
အလုံ-ဇောတနာရာမတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။

—:၀:—

မြေ နိယုတ် ဟေတ် နေတ်

မြေ နိယုတ်၊ မြန်မာ ပြည်၌ ဖြစ်သော၊ ဇေတ်၊ ဤသို့နေ
ခြင်းသည်။ ဟိ၊ သင့်၏။ နေ၊ ထိုသူတို့သည်။ .. ထံ၊ ထိုနေ
ခြင်းသည်။ ဟိ၊ သင့်ထံ၌။

ဦးညွှာကကြီး။
နော်မန်ကျောင်းကြီးဆရာတော်
ရန်ကုန်မြို့။

—:၀:—

မြေ နိယုတ် ဟေတ် နေတ်

ဟေတ်-ကို.....ဟိ+ဇေတ်.....ဟု-နှစ်ပုဒ်ခွဲ၊ နေတ်ကိုလဲ.....
န+ဇေတ်.....ဟု-နှစ်ပုဒ်ခွဲ။ ရှေး-ဇေတ်ကို နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲစပ်၍၊
နောက်ဇေတ်ကိုအခြေအနေအားသျှော်စွာစွဲယူ၍ အနက်ပြန်ဆို
ပါလျှင်.....

ဟိ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၊ အကြောင်းဟိတ်ကို ပြဆိုပါအံ့။ ဇေတ် မြေ
နိယုတ်၊ ဤမြေခွာလူမျိုး၊ မြေခွာနိုင်ငံ၏ မြေမြန်နိုင်ခန့်တည်တန့်ခြင်း
သဘောသည်။ ဇေတ်၊ ယခုလက်ရှိ လူတွေ လုပ်နေကြသည့်
အမျိုးအစား အခြေအနေ အားဖြင့်၊ နဂါးငြိမ်းချမ်းရေး စခန်း၊

ဘယ်လိုပင် မှန်းသော်လဲ၊ ခြေငြိခြေငြိ တန်းတန်း မဖြစ်နိုင်ပေ
ထော့သတည်း။

သဒ္ဓါကျင်းဆန်းကျယ်သလောက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဥာဏ်
တမျိုးသက်၍.....အမျိုးမျိုးအနုတ်ပေးနိုင်သောနည်းရှိပါသေး
သည်။ သို့အတွက် သဒ္ဓါသဘော၊ အနုတ်သဘော၊ လောက
သဘော၊ များ ထောက်ထား၊ ဥာဏ်ရှင်များ စဉ်းစား ကြပါ
ကုန်။

စန္ဒဝန်-ဆရာတော်၊
ရန်ကုန်မြို့

မြို့ဥာ နိယျာတံ ဟောတံ နေ့တံ။.....

ဆရာမှိုင်းကြီးအိဗ္ဗက်။

ဟော၊ အိုလူ အပေါင်းတို့။ ဇာနည်ထ၊ သိကြ ကုန် လော့။
မြို့ဥာနိယျာ၊ ဗမာလူမျိုးတို့၏ငြိမ်းချမ်းရေးသည်။ တံတံဝိဝါဒံ၊
ထိုထိုသို့သော အရပ်ဒေသ ဟူသမျှရှိသော၊ ဂိုဏ်၊ ဂဏပါတီ
ဟူသမျှတို့၏ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတည်း။ ယေဝံ၊ ဝိဝါဒံ၊ ဤသို့ အ
ချင်းချင်း ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ နုသာရ၊ မကောင်းသည်
သာလျှင်တည်း။ တံဝိဝါဒံ၊ ထိုအချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဝိရမထ
ကြဉ်ရှောင်ကြပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမခဲ့၏။

ကြည့်မြင်တိုင်း၊ ဥယျာဉ်တိုက်။
အဗ္ဗမဟာပစ္စိတက္ခတ်ဆိပ်တော်ရ
လေသာဆရာတော်။

အောက်ပါစကားသုံးခွန်းကိုအကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြန်ဆိုပါအံ့။ ။

မြေ နိယုတ် ဟေတ် နေဟံ။ ။

(၁) ယသ္မိံသမယေ မြေဗုဒ္ဓိယုတ် မရဉ္စာနံ ကာယပိတ္တံ ပရဝိသယတော ပရမန္ဓနကော နိယုတ် နိက္ခန္တံ။ ။

(၂) တသ္မိံသမယေ နေဟံ အတ္တနော အတ္တနော နိထံ ပုဗ္ဗင်္ဂမာဂ္ဂတ ကမ္ပံ ဝေဥဇုံဂတံ။ ။

(၃) ဟေဟံ အတ္တနော, အတ္တနော ဟိထံ ဟိတသုခါယံ ဧကန္တေန ဘဝိဿတိ။ ။

(၁) အကြွင် အခါ၌ မြေဗုဒ္ဓိ၏ ကိုယ်ပိတ် နှစ်မြှာသည်၊ တပါးသောသူတို့၏ အစိုးရသောအရာ၊ တပါးသော သူတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ တွက်မြောက်ကျွတ်သွတ်ခဲ့ပြီ။

(၂) ထိုအခါ၌ မိမိ မိမိတို့၏ ရှေ့ဆောင် ရှေ့သွား အမှု လုပ်ငန်းဟူသမျှသည်၊ အကယ်၍ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ-

(၃) မိမိ မိမိတို့၏ စီးပွား ချမ်းသာကို စင်စစ် အားဖြင့် ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

၁၃၁၁-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့၊ တုရားကြီးတိုက်ဆရာတော်ထံမှ ရသည်။

—၁၀—

မြေ နိယုတ် ဟေတ် နေဟံ

ဇောံ၊ ဤမြေဗုဒ္ဓိင်္ဂတေဝိကြီးကို၊ မြေဗုဒ္ဓိယုတ်၊ မြေဗုဒ္ဓိသုမ္ပိး တို့အား အပ်နှင်းပေးထားအပ်ပြီ၊ ဟိ၊ ပေး၍ပင် အပ်နှင်းခါထားသော်လည်း၊ ဇောံ၊ ဤမြေဗုဒ္ဓိင်္ဂတေဝိကြီးသည်၊ န၊ သင်မြေဗု

လူမျိုး၏ဥစ္စာကား မဟုတ်သေး။ မြို့နယ်ယူဝတ် ဟိုထံ နဲ့ထံ၊
ဤကဲ့သို့ပုဒ်ကိုဖျက်ဆီး၍ပေးထား၏။

နှစ်ကုန်ခွန်ဆုဆရာတော်-ဦးဉာဏ်က
ရန်ကုန်မြို့။

—101—

၁၃၁၁၊ ရ- နှောင်းတကူး၊ ဣန်း ၅- ရက်နေ့။

အင်းပေါ်ရှိ ရှင်သဒ္ဓဗ္ဗကိတ္တိ၊ နိဿယဉ်းခံ၊ ပုဂံအရှင် မဟာ
သုတော်ကြီး၊ အရှင်တိသာသနဇေ- အနွယ်တော်၊ စစ်ကံရိုင်း
တောင်ဖလူ ပရက္ကမ မှ ဆင်းသက် ခဲ့သော၊ ရန် ကုန် မြို့-
လမ်းမတော် (အဘယခေမိက) ခေါ်၊ တောင်ဖလူတိုက်
ကျောင်း၊ ဆရာတော် ပြန်ကြားအပ်ပေသည်။ သာသနာ
တော်အကျိုး ထိုင်းကျိုး ပြည်ကျိုးတို့ကို- သည်ပိုးရွက်ဆောင်
သျှက်ရှိပေသော၊ ဆရာတော်မျိုးတော်တို့၏ အဖွဲ့ချုပ် နာယက
ဒါယကာကြီး ဦးလွန်း။

ဒါယကာကြီးမှာ၊ သာသနာတော်မြတ်နှင့်တကွ၊ လောက
ရေးရာတို့ပါ၊ လေး စား ရွက်ဆောင် နေခဲ့ရာ- ရှေးမဆွ၊
၁၃၀၄ ရ- နှစ်လောက်ကလည်း၊ ကောင်းကင်တို့တွင် (ဘမော်)
ဟူသော စာလုံးများကို မြင်မက်ခဲ့ဘူးသည် ဟု- သတင်းစာ
တို့မှာ၊ ဘတ်ခဲ့ရဘူးခြင်း။ ရန်ကုန်မြို့ အနောက်ပိုင်းရပ်ကွက်
နှင့်၊ သရက်တောကျောင်းတိုက် ဗုဒ္ဓမကျမိဇာတွင်၊ ဆရာတော်
ဘုရားကျောင်း၌၊ ဆယ်ပါးသီလ ဇကာသနိ-ပတ္ထပိုင်မှုထင်နှင့်
အသက်သတ်လွတ် စားလေ့ရှိသော၊ သူငယ် ထပ်ညွှန်ကလေး
ကလည်း၊ ရွှေတိဂုဏ် ဝေတီတော်မှ- ရောင်ခြည် တော်များ
လွှတ်ရာ၊ ဆရာကြီးဦးလွန်းနှင့် ကုန်းတော်ယင်ပြင်မှာပင်တွေ့ရှိ

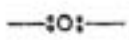
ရုပြီး ဆရာကြီးက-ဝေတီတော်ကြီးမှာ အခြေမခိုင်ထွကြောင်း
နှင့်- အိပ်မက်တွင် မြင်မက်ကြောင်း လျှောက်ထားရာ၊ ဆရာ
တော်တရားက၊ မကြာမှီ မြို့ကိုမီးရင်လဲလောင်း၍-ဗုဒ္ဓ်လည်း
ကျမည်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မှု များလည်း မခိုင်မြဲနိုင်ဟု၊ ထို
တပည့်ကလေးနှင့် ရင်းနှီးသော တပည့်တပန်း တို့အား မိန့်
ကြားခဲ့ ပေကြောင်း၊ ဟေရ- ဒါယကာကြီး မြင်မက်သော.....

(မြေ နိယူတံ ဟေတံ နေတံ) ဟူသော အက္ခရာ တို့ကို၊
အင်းပ၍၊ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်တရားကျောင်းနေ၊
ပဋမကျော်- သာမဏေ၊ နေတွင် မြင်သည့် (ဝိနသုခံအန္တ၊
ဝိနသု) ဟူသော-အက္ခရာတို့ကို၊ ဝိ၊ဝိ၊ဒါ၊မိ၊က၊ဇု၊ဏ်း၊ကြောင့်။
ဝိ၊သု၊တ၊လူ၊ ငါ၊တ၊မင်၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံရုံ၊ အမိကဇုဏ်း
ကြောင့်။ န-သုခံ၊ လူအများတို့၊ ချမ်းသာတရား မတိုးပွားနိုင်၊
အန္တ၊ စင်စစ်တမူ၊ ဗိုလ်လူ အပေါင်းသည်။ ဝိနသု၊ ပျက်စီး
ညောင်းတည်း။ ဝိနသု၊ ဖိုဖိုချိုချိုကွဲအက်ပြီ။ ပျက်စီးကြောင်း
တည်းဟု- ကျော်အောင် စံထား ဆရာတော် တရားအနက်
သမ္မာန်တော်မူသကဲ့သို့။

(မြေ နိယူတံ ဟေတံ နေဘံ) ဝုဒ္ဓိစပ်ကို(မြေ နိယူတံဟိ၊
ဇေတံ၊နုဒတံ) ဝုဒ္ဓိဖြတ်ခါ၊ ဇေတံ၊ လွတ်လပ်တုန်းရှိန်၊ အချိန်ကာလ၊
ဤခါသမယ ထူးသည်။ မြေ နိယူတံ ဟိ- မြေ နိယူတံ ဇေ၊
မြန်မာပြည်ကြီး၏၊ တသီးပုဂ္ဂလ၊ လွတ်လပ်ရေးရာ၊ ရှိန်အခါ
သာတည်။ န၊ မြေပြည်သား-ပင်ရင်းတွားတို့မှတပါး၊ အခြား
သောသူတို့၏-လွတ်လပ်ရေးရာ အခါ၊ ကားမဟုတ်သည်ကလျှင်
သတည်း။

မြေ နိယူဝတ် ဟူသောပုဒ်မှာပါသော-နိယူဝတ်,ပါဠိသည်။
 သစ္စာအနက် ၁၆- ချက်ကို ပြင်ပေတန်ရာ၊ သံသရာမှ-
 မြန်စွာထွက်မြောက်၊ နိဗ္ဗာန်ပေါက်ကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်စွာ
 ထွ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပြင်ရာ၌၊ မဂ္ဂသနိယူဝတ်နဋ္ဌေား ဟောထွဋ္ဌော၊
 ဒဿနဋ္ဌော၊အဓိပတေယဋ္ဌေား။ ။ဟု၊အဋ္ဌကထာလာ-ပါဠိ
 များကဲ့သို့တဆပင့်တသီး၊ မီးတို့၏ငြမ်းရာ၊ အမတာ၊ နိဗ္ဗာန်
 ခါတ်၊ထက်ရောက်ကြောင်း၊အကောင်းဆုံး (နိယူဝတ်) စစ်-
 မဂ္ဂသစ္စာ၏ဖြစ်လာအေဋ္ဌိမှတ် အနက်မြတ်ပေတည်း။ ။

ဆရာတော် ဦးကေတုမာလာ၊
 အဘယခေမိက တောင်လူးကျောင်းကြီး။

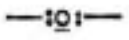

မြေ နိယူဝတ် ဟောတံ နေတံ.....

အေဟိ ဇေတံ ဇေ၊ဤတိုင်းပြည်ကိုသာလျှင်၊မြေဥာနိယူဝတ်၊
 မြေဥာကိုအပ်နှင်းခြင်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့မြေဥာကို အပ်နှင်းခြင်းသည်။
 နိယူဝတ်၊အပ်နှင်းသည်မမည်။

နေတံကို ထောက်သဖြင့်၊ မြေဥာကို လွတ်လပ်ရေး ပေး၍၊
 တိုင်းပြည်ကိုအပ်နှင်းသော်လည်း၊အပ်နှင်းရာမမည်။

ပေဋကောပစေသအဋ္ဌကထာ၊မိလိန္ဒပဉ္စာအဋ္ဌကထာစသော ကျမ်းဂန်များကို၊
 ရေးသား ပြုစုတော်မူသော မူလ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်
 ၁၃၁၁-ခု၊ တန့်တွဲလွှတ်(၈)ရက်၊ကြာသပတေးနေ့ ၈ နာရီ၊မိနစ် ၄၀ အချိန်တွင်၊
 မြန်မာပြန်ဆိုတော်မူသည်။

မြိဗ္ဗ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

ယံ၊ မြိဗ္ဗ နိယျာတံ၊ အကြင်ရန်သူလက်မှ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်
တင်အပ်သော၊ မြိဗ္ဗာပြည်ကြီးသည်။ အတ္ထိ-ကန္တာပေါ်တွင်
ထင်ရှားဇော်နိုး၊ ရှိသည်မှန်၏။ ဇေတံ၊ ထို-ရန်သူလက်မှကယ်တင်
ဆုတ်ဆောင် အပ်သော မြိဗ္ဗာ ပြည်ကြီးသည်။ ဟိ- ဟိတံ၊
လူဗိုလ်များစွာ၊ သတ္တဝါတို့ စီးပွားချမ်းသာကို ဖြစ်ထွန်းနိုင်၏။
ဇေတံ- လူဗိုလ်များစွာ သတ္တဝါတို့၏၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဖြစ်ထွန်း
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်အပ်သော- မြိဗ္ဗာပြည်
ကြီးကို။ န-မပျက်စီးစေရာ။

တနည်းကား။ ။ အနိယျာတံ၊ မိမိကိုယ်ကို သံသရာထဲမှ
မထုတ်ဆောင် အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယံ၊ မရံ၊ အကြင် သေချခြင်း
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံမရံ၊ ဤသို့သေချခြင်းသည်။ ဟာ၊
စက်ဆုပ်စရာ၊ ယုတ်မာထွေးစွာ၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့သံသရာမှ၊ ဖန်ခါ
မစဲ၊ သေပွဲ ဝင်ချခြင်းမျိုးကို။ န၊ တုနွေ့ အသိုမရှိရာ။

ဦးဇောတိက
ဇ္ဇာန်းပျိုတည့် ဥက္ကဋ္ဌ၊
မန္တလေးမြို့။

—:၀:—

နမော အတုလ- သမ္မညုနော၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သုပိနဒိဋ္ဌိ ပလ္လင်ခံစကား။

သုပိန- ဆိုသည်မှာ ပါဠိစကားဖြစ်၍၊ ဗမာလိုမှာ အိပ်ပျော်မှု
ကိစ္စကိုလည်းခေါ်သည်။ အိပ်ပျော်ရာ၌ ပေါ်ပေါက်လာသော
ကိစ္စထို့လည်းခေါ်သည်။ အိပ်မက်ထို့လည်းခေါ်ကြသည်။

ဒိဋ္ဌါ- ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ မြင်ရမှုကို ခေါ်သည်။ ။ ၂-ခုပေါင်း အဓိပ္ပါယ်ကား “အိပ်ပျော်ရာမှာ၊ ဝါ-အိပ်မက်မှာ၊ ဝါ-အိပ်မက်ထဲမှာ မြင်ရမှု ကို “သုပိနဒိဋ္ဌါ” ဟု၍၎င်း “အိပ်မက်ဒိဋ္ဌါ” ဟု၍၎င်း “အိပ်မက်တိဋ္ဌါ” ဟု၍၎င်း ခေါ်စမှတ် ပြုကြသည်ဟု.....သုပိနာချာယကျမ်း၊ ပ.ဓ. ပုရာဏ် ကျမ်း နှင့်-ဝရာဟပုရာဏ်ကျမ်းစသည်တို့မှာသိကြလေသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ဒိဋ္ဌါကား- မဂဓသုံး၊ တိဋ္ဌါကား သက္ကဋသုံးတည်း။

ရှင်းလင်းချက်။

မြင်ရမှုသည်မျက်စိဖြင့် မြင်မှု တမျိုး၊ စိတ်ဖြင့်မြင်မှု တမျိုးဟု ၂- မျိုးရှိသည်။ တဖန်- စိတ်ဖြင့်မြင်ရာ၌လည်း နိုးနေခိုက်စိတ်ဖြင့်မြင်ရမှု၊ အိပ်ပျော်နေခိုက်စိတ်ဖြင့်မြင်ရမှုဟု ၂-မျိုးရှိပြန်ရာ၊ ဤဒိဋ္ဌါဟူသော စကားလုံးမှာ မျက်စိအမြင်ကို မဆိုလိုတဲ။ စိတ်အမြင်ကိုသာ ဆိုလိုသဖြင့် “ဒိဋ္ဌါ” အဖြစ်ဖြင့်ယူရာ ဝေဘန်ရာ၌စိတ်အမြင်အာရုံကိုသာမှတ်ယူကြစေလို။

သတိချုပ်ဘွယ်။ ။ ကြားရမှု၌လည်း-မြင်ရမှုကဲ့သို့နားကြားစိတ်ကြားဟု ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ကြစေသော်။

လျှို့ဝှက် နန်းတွင်း လက်သုံး (ပင်လယ်သရဘူကျမ်း) နှင့်- (ဗလိဗြဟာတိဋ္ဌါ ကျမ်း) တို့အလိုအားဖြင့်.....

က။ ။ အမြင်မှာ- နိမိတ်၊ အတိတ်.....တဲ့ လက်ဆောင်၊ အသံမှာ-တဘောင်-ဟူ၍၎င်း။

ခ။ ။ အတိတ်ကို ညီမျှဆင်ခြင်၊ ပမာတင်၍၊ ယူငင်မှတ်ရိပ်ခေါ် အတိတ်ဟူ၍၎င်း။

၀။ ။ အနာဂတ်မှာ၊ ဖြစ်ပျက်ရာကို၊ ပြုလာ တုံ့ရှောင်း၊ အကြောင်းတစ်၊ တွေ့မြင်တိတို့၊ နှိုင်းညှိဆင်ခြင်၊ နိမိတ်တွင်၏ ဟူ၍၎င်း။

၂။ ။ နောက်နှောင်း၊ သမယ၊ ချင့်ထောက်ကြံတို့၊ ဆောင် ပြုဟိတ်သွင်း၊ သိချင်းဂီတ၊ ကြူးကြွတထီ၊ တဘောင်မည်ရှင်၊ ဟူ၍၎င်း။

၃။ ။ ကြိုကြိုက် ပြုသနာ၊ ဖြေလာအရေး၊ မျှော်တွေး ထောက်ဆ၊ သဲလွန်စကို၊ ရကြသိုပေ၊ ဒိဋ္ဌာန်လေ၍၊ လူနေ လမ်းခြား၊ တိုင်းကား ပြည်ရှာ၊ သွားကားမှတ်သား၊ ဦးစွာ ကြားသည့်၊ စကားဆိုင်အင်၊ ဆင်ခြင်ယူရ၊ ဇန- ခိုမှီး၊ သိုသည့် နည်းကို၊ ဇနည်း-ခေါ် ကြိုဤလောက-ဟူ၍၎င်း။ (စနည်း-စန) ဟုအချို့ခေါ်ကြသေးသည်။

၄။ ။ ထုရားပုထိုး၊ တန်ခိုးရောင်ခြည်၊ မျက်ရည် ယိုထွက်၊ ချွေး-သွေးသက်၍၊ နတ်စက်လောင်မီး၊ ကျောင်းကြီးစရပ်၊ နန်း ပြုသဒိဋ္ဌိ၊ ကျလတ်တုံပေ၊ လနန်းဗွေတွင်၊ ကြိယာင်ကြိယာင်ခွပ် ရောစပ်တမျိုး၊ အခိုးတန်ခွန်၊ လွတ်တို့ဖန်သော်၊ ဖြစ်ရန် ပျက် ပြော၊ ခေါ်ဘဝေါ-ဟူ၍၎င်း။ အကြောင်းအဝဝ၊ ထောက်ဆယူ ရန်၊ ပေါရာဏ်နိဿယည်း၊ ထုံးနည်းအဖြာဖြာတို့ကို၊ ရှေးပညာ ရှိ၊ ကဝိသူမွန်တို့သုည့်၊ ကျော်မလွန်နိုင်သေးသည့်၊ ဤလောက ကိစ္စ အရေးတွင် ကောင်းခြင်း- ဆုံးမှတ်၊ အကဲ ခပ်နိုင်ရန် နုယုပဒေ အထန်တန်တို့ကို လမ်းမှန်ရရေးအတွက်၊ ကျန်းဂန် ဓမ္မတို့ဖြင့် ဖေးမပြီး၊ တွေးဆယူကြရသော၊ ထိုထိုထိသည့်- ထုံးနိဿယည်း တို့မှာ အနုချိုး ဝတ္တဟပင်၊ ဆုံးမထင်ရှိနေတို့ တကား။

ဘုရားဟော သာဝကများ။

ဖော်ပြပါ၊ “အိမ်မက်၊ အတိတ်၊ နိဒါတ်တဘောင်၊ အနည်း-
တဝေါ်” စသော လောကသားတို့ ဘုံတွင်၊ ဧကန်တော်ကြီး
သည့်အချက် အလက်တို့ကို (ဝေဒနံပညာများ) ဟု ဇိကာ
အဋ္ဌကထာနှင့် ဘုရားဟော ပါဠိတော်တို့မှာ ယွန်ဖော် လျက်ရှိ
တော့၏။

ထိုထို ဝေဒနံပညာတို့သည်၊ ယခုအနှစ်တရာ-နှစ်ရာ ဆို
သော ပစ္စက္ခခေတ်ကို မဆံ့ထားဘိ ယခုတည်ဆဲ ကပ္ပခေ-
ကန္တာ ခေတ်ကာလကြီးတွင်မှ ရှိလာ ပေါ်လာသည်မဟုတ်
သေး၊ ရှေးမရေမတွက်နိုင်လောက်သော ကပ္ပိ- ကန္တာတို့
ကပင်ရှိခဲ့ပုံသာကေတို့မှာ.....

အဇ္ဈာသယော၊ မန္တဝံရော၊ တိဗ္ဗံဝေဒါနုပါရဂူ။

လက္ခဏော၊ ဣတိဟာသေ စ၊ သ-မဗ္ဗေပါရမီ ဂတော။

ဟူ၍ ဗုဒ္ဓဝံသ ပါဠိတော်မှာ ဟောဖော်တော်မူခဲ့သည်။

အဓိပ္ပါယ်ချုပ်မှာ..... လွန်ခဲ့သော ကန္တာ ပေါင်း ၂၄-
သင်္ချေနှင့် တတိန်းအစွန်းပိုသော၊ ယင်းမျှကြာညောင်းခဲ့သည့်
ကန္တာထုံးက၊ ဗိပင်္ကရာဘုရားရှင်ထံတော်တွင် နိယတဗျာဒိတ်
ပန်းကို စွတ်ထွမ်းခဲ့သော ဂေါတမဘုရားအလောင်း သုမေဓာ
ရှင်ရသေ့သည်ဖော် ပြခဲ့ပါ။ ဝေဒနံပညာအရာမှာပါရဂူရောက်
တံတ်မြောက်ခဲ့ကြောင်းကို၊ ထုံးဟောင်း အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားရှင်
မိန့်ထွက်ခဲ့လေသည်။

ယိုပြင်၊ ဗိစာနိကာယ်အဂ္ဂညသုတ်ပါဠိတော်နှင့်အဗ္ဗဋ္ဌသုတ်
ပါဠိတော် စသည်တို့ရှိလည်း၊ ကပ်ဦးကာလတွင် ဗြဟ္မဏ

ရသောသူရှိသည်။ ဇ-ပိုင်း ဇ-ကဏ္ဍ ရှိလာ ဝေဒင်္ဂီ ကျမ်းတို့ကို စီရင်ကြသည်တူသည်။ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူခဲ့ပြန်သည်။

ထို့ပြင်-ယေမန္တံ ပရိဝတ္တန္တိ၊ ဆဋ္ဌင်္ဂံ ဗြဟ္မစိန္တိတံ၊

ဇေတ ဝညေစ ဝိဇ္ဇာယ၊ တေ ပိ နော အဇရာမရာ။ ဟု ကဏ္ဍပေတ ဝဏ္ဏ ပါဠိ တော်တွင် ညီတော် ဘုရားလောင်း၊ ယထာပဏ္ဍိတ က၊ နောင်တော်ဝါသုဝေဒအားဆုံးမရာ၌လည်း၊ ဝေဒင်္ဂီ ပညာရပ်များ အကြောင်းကို ထပ်လောင်း ဖော်ပြ ပြန်သည်။

မှတ်ချက်... ထိုယထာပဏ္ဍိတနှင့်ဝါသုဝေဒတို့ခေတ်ကာ၊ ကထယုဂ်-တေကြာယုဂ်- ဤယုဂ်- ကလိယုဂ်ဟူသောယုဂ် ၄-ခု ထက်၊ ဤယုဂ် ခေတ်ကဟုဆိုရမည်။ ယခုကာ၊ ကလိယုဂ်ခေတ်တည်း။

ထို့ပြင် ကထာပ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင်၊ အဟံတေနုသမယေန၊ ဇောတိပါလောတိ ပိသုတော၊ အဇ္ဈသယောမန္တ ဓရော၊ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနု ပါရဂူ၊ လက္ခယော၊ ဣတိဟာသေစသ- ဓမ္မေ ပါရမီ ဂတော။

ဘူမန္တ လိက္ခေကုသလော၊ ကတပိဇ္ဇောအနာမယော- ဟု ဂေါတမဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ကထာပဘုရားလက်ထက်တော် တွင် ဇောတိပါလ လှင် ဖြစ်ခဲ့စဉ်ကလည်း၊ ဒိဋ္ဌိ-ယတြာ- မြေကြွယ်၊ နက္ခတ်- သိပ္ပဝိဇ္ဇာ- ဝေဒင်္ဂီပညာ အဖြာဖြာတို့ကို၊ ပါရဂူရောက်တတ်မြောက်ခဲ့ကြောင်းဟောကြားတော်မူခဲ့ပြန် သည်။

ဤသို့ဝေဒင်္ဂီပညာ အဖြာဖြာတို့သည် ယခုခေတ် ခါတွင် ဧက၊ ကမ္ဘာဦး ကာလကပင် စတင် ရှိလာခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရား လောင်းများကိုယ်တိုင်ပါရဂူခေါ် ကမ်းစာတက်ရောက်အောင် ပေါက်မြောက်တတ်ကြွမ်းကြပုံနှင့်၊ လူတွင်မက နတ်နှင့်ဗြဟ္မာ

တို့ပါ စွန့်ပစ်နိုင်ကြပုံ၊ မရှောင်လွှဲနိုင်ကြပုံ၊ လိုက်နာကြံချပုံ၊ အဖုံဖုံတို့ကို သုံးတုံ သခင်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်က၊ ညွှန်ပြထောက်ခံ၊ ဝန်ခွဲနွဲ့တော်ဖန်ခဲ့သဖြင့်၊ ထိုပေဒဂ် ပညာ စာရင်းဝင် ကြိုတင်ဟိတ်ပြ၊ သုဝိဒ ဝိဇ္ဇာ၊ အိပ်မက်အရာ မြင် နိမိတ်၊ ငြားနိမိတ်၊ အာရုံ၊ ကျိုး-ပြင်ချ၊ တွေ့ကြုံချပုံတွေကို သာသနိက၊ လောကီယကျမ်း အဖုံ ခုံတို့မှာ နည်းရုံရုံ သာခက တို့ဖြင့်၊ ကာလနောင်၊ အဖြေခရုတ် ကြအောင်၊ ညွှန်ထုတ်ခဲ့ပါ တော့အံ့။

အိပ်မက် ဖြပုံ-ကျမ်းဖုံဖုံ။

၁။ ဥမင်္ဂဇာတ်တော်လာ ပိဒေဟမင်းရာဇာသည်၊ မဟော သခါ သုခမိန် ပေါ်လာရေး အတွက်၊ ရှေးပြေး အိပ်မက်ကို မြင်တော်မူပုံထချက်။

၂။ တူရိဒတ္တ ဇာတ်ကြောင်းတွင် အလောင်းတော်မြတ်၊ တူရိဒတ္တ နဂါးမင်းသား၌ ရန်ပွါးမည် နိမိတ်၊ မဟ်တော် သရဒ္ဒဇာဒေဝီ၏ စက်တော်အိပ်စဉ် မြင်မက်ခဲ့ပုံထထုံး။

၃။ စန္ဒကုမာရ ဇာတ်တော်တွင် စမည်းတော် ဘုရင် ကြီးသည်၊ အိပ်မက်မြင်အရ၊ ယဇ်ပူဇော်ပထမည်ကို ဗာစို ကာရ မြဟွာသည်- ကြွလာကိုယ်တော် ဖွဲ့ ရှင်ရသေ့ အသွင်ဖြင့် သွန်သင်ရပုံထခန်း။

၄။ ပိဇူရ ဇာတ်တော်လာ၊ မနုဉ္ဇိယ ကောဇုဗျ မင်းမဟာ သည်၊ ပိဇူရသုခမိန်၊ နဂါးပြည်မှပြန်ရောက်ချိန်နီးတွင်၊ ကြိုတင် မြင်မက်ခဲ့ပုံသနွဲ့။

၅။ ဝေဿန္တ ရာ၊ ဇာတ်မဟာတွင်၊ စူဇကာသုတ္တုားသည် သားတော်အတ္တ ဇာတ်ဝိယနှင့်၊ နှစ်မဂဏာဖိန်တို့ကို၊ အလှူခံချိန်

ရောက်ခါနီးတွင်- ဝက်သာတောင်စောင်း၊ ကမ္ဘာ့နှင်းကျောင်း
ယာယိန္တုမရှိဒေဝီမြောက်သား၊ မြင်မက်ထားသောအိပ်မက်က
တယ်။

၆။ တိုးတော် သိန်းစည်းမင်းကြီးသည်လည်း မြေးတော်
၂-ပါးထံတော်နားသို့၊ ဝင်တွားရောက်ခါနည်းတွင်၊ ကြိုတင်
မြင်မက်ပုံတသွယ်။

၇။ အသီတိ နိပါတ်လာ၊ ခေမာ မည်ဟီး မိဖုရားခေါင်
ကြီးသည်၊ နန်းထီးပေါ်စက်ခေါ်ရာမှ၊ ရွှေဟင်္သာဘုရားလောင်း
၏၊ တရားကောင်းကျိနာကြားရပုံ-မြင်မက်ပုံတခင်း။

၈။ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်း စကြာ၊ ပရိ သန္တေ
ကပ်ရာတွင်၊ မာယာဒေဝီ၊ မဟေသိန္ဒြိ၊ ထူးထိအိပ်မက်၊ အာရုံ
ထွက်ပုံတဖုံ။

၉။ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓဖြစ်ချိန်၊ အကျိန်ဖန်လာ၊
နည်းသော ခါတွင်၊ ၅-မြာပေါ်ထွက်၊ အိပ်မက် မင်္ဂလာ၊
မြင်ပုံမှာတသွယ်။

၁၀။ သိရိဓမ္မာ သောကမင်းတရားကြီးသည်၊ ရှင်မဟာ
မောက္ခလိ ဝုတ္တ တိဿ မဟာ ထေရ်မြတ်၊ ကြွလတ် အလာ၊
နိုးကျိန်ခါတွင်၊ မြင်သာအိပ်မက်၊ ပေါ်ထွက်ပုံတဖုံ။

၁၁။ ရတနာသိင်္ဂီ၊ နှုတ်တုန်းတောင် စတင်တည်တောင်
တော်မူသော အလောင်း မင်းတရားကြီးသည် သက်တော်
၂၄-နှစ်ရောက်လာ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၀- ပြည့်နှစ်တွင် ဘုရင်
ဖြစ်ရေးအတွက် မြင်မက်တော်မူသော အိပ်မက်ကတရပ်။

၁၂။ ပဉ္စမ သင်္ဂီယနာတင်၊ ၁၁၁၅ မင်းတုန်းမင်းတရား
ကြီးသည် အိပ်နိမ့် စံတော်မူစဉ် - သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခု-

နုတ္တရ်လတွင်၎င်း၊ ပြာသိုဒ္ဓိ တပျိုထွေတို့တွင်၎င်း၊ ၁၂၁၈ ခု-
တံဆောင်မိုးလပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင်၎င်း၊
နောက်နှောင်းအရေးအတွက်မြင်မက်ခဲ့ပုံအတိုင်း။

၁၃။ မန္တလေးမြို့ နုတ်ယခုန်း-စံမြန်းတော်မူသော သီပေါ
မင်းတရား သည်လည်း၊ မန္တလေးတောင်ခြေ၊ သုခဗ္ဗာဇရပ်
ကြီးတွင် ပဋိမကျော် ပြန်ဆုရန် စံနေတော်မူခဲ့တွင်၊ နေဝင်
တုရင်ဖြစ်ရေးအတွက် ရှေးပြေး အိပ်မက်တော်ကို မြင်တော်
မူခဲ့သည်ကတည်း။

ဆိုပြန်

၀၄။ ကေနိပါတ်ပါဠိတော်၊ မဟာသုပိနဇာတ်တော်တွင်၊
ပဿနဒီ ကောသလ မင်းတရား၏ ၃၆ ပါးသော အိပ်မက်
များကို မြတ်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်၊ အခိုင်အလုံ၊ ပြန်ဆိုတော်
မူရမ့်ကို၎င်း။

၀၅။ ပညာရှိ ဝန်စင်းမင်းရာဇာ၏ အိပ်မက်ကို၊ အဝမြို့
တော်တွင် ကိန်းအောင်းသည့်၊ တောင်မြင့်ကျောင်း ဆရာ
တော်တို့၊ ချင့်ဖျော်ပြန်ဆိုရသော ထုံးကို၎င်း။

၀၆။ အဝမင်းတရားသတိုးမင်းဖျား၏ထူးခြားပေါ်ထွက်
လင်းအိပ်မက်ကို၊ အချက်ကျ ထင်လာအောင်၊ ပန်းထူးကြီး
သစ်ရာဇာကိုယ်တိုင်၊ ခန့်ခိုင်စွာဖြေကြားခဲ့ပုံကို၎င်း။

၀၇။ ငယ်မည်မင်းစွေခေါ်ပဋိမမင်းခေါင်ကြီး၏ပြန်ကြီး
သော အိပ်မက်ကို၊ ပင်လယ်ကျေးသစ်ရာဇာပင် ဖတ်ကြား
ခဲ့ရပုံကို၎င်း။

၀၈။ ဓမ္မစေတီမင်းနှင့် ဖယ်တော်ရှင်စောပုတို့၏ အရေး။

သောကညောင့်အေးစေရန်၊ ရှစ်တန်ထေရ်မော်၊ တောရပျော်
အရှင်မြတ်ကို၊ အိပ်မက်ဖြင့် ဖြေကြားအပ်ပုံကို၎င်း။

၁၉။ သက္ကရာဇ် ၉၆၁ ခုတွင် နန်းတက်တော် မူသော
ညောင်ရမ်း မင်းတရားကြီးသည် သိန်းနီ စစ်ကြောင်း ချီခါနီး
တွင်မြင်မော်သောအိပ်မက်ကို ဘားခဲဆရာတော် ဖတ်ကြား
ခဲ့ပုံကို၎င်း။

၂၀။ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၂-ခုနှစ်တွင် ဗမာနိုင်ငံသို့ တရုတ်
တို့ ထိပါး စင်ရောက် ကြမည့် အရေး အတွက်၊ ပင်းတလဲ
မင်းကြီး မင်းရဲရန္တမိတ် လက်ထက်တော်အခါ၊ အရှင်မဟာ
ဣန္ဒဂုဏ္ဏနှင့် တောင်တီလာကျော် ဆရာတော်တို့ ထင်ပေါ်လာ
စဉ်၊ စစ်ကင်းထောင်မှ သောတာပန် နတ်ကြီး ၉၉ ပါးတို့
ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်ဟု မြင်မော်ရာ၊ မကြာမှီပင် တရုတ်
စစ်တွေရောက်လာ၍၊ အင်းဝ နေပြည်တော်ကြီးပျောက်ပျက်
ပုံကို၎င်း။

၂၁။ ငယ်မည် မင်းထံခေါ် ဓမ္မစေတီ မင်းသည် နောက်
နှောင်းအခါ မင်းဖြစ်လာရေးအတွက်၊ မယ်တော်ရှင်မိထပ်ရွှံ၊
(ထဂေါ-သွား)ဟူသောတလိုင်းအက္ခရာကို မြင်မော်ရာ၊ ထူး
ဆန်းသောပုဏ္ဏားတော်စာဦးအိပ်မက်ကိုကြူးစေပြီး၊ မင်းထူး-
မင်းမြတ်ရဟန်းဇာတ်မှ ဖြစ်ထုတ်မည်ဟု ဖတ်ကြားခဲ့ပုံကို၎င်း။

၂၂။ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၅-ခုနှစ်တွင် နန်းတက်တော် မူ
သော တနင်္ဂနွေ မင်း၏ သားတော်၊ ဟံသာဝတီရောက်မင်း
လက်ထက်တော်တွင်၊ ပုခန်းကြီးမြို့မြောက်လက်၊ ပိုသင်ရွာ
ဇာတိ-ဥာဏဝရသွေခေါ် တံဆိပ်တော် ၂ ထပ်ရ၊ ပဋ္ဌမ ကေသျှင်

အောင် စံထားဆရာတော်သည်၊ အာကာသသေဟင်နေ့ဝန်း၏ အတွင်းတွင် (ဝိနု သုခံ ဇံတု ဝိနုသု) ဟူသော အက္ခရာ ၉ လုံး တို့ကို အိပ်မက်တွင်မြင်တော်မူရာ- အိပ်ပျက်ပြန်သည့်ခွာ-

ခါ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ဝိနုသု၊ ပြည်သူတွေ တရားကို ဖျက်ကြ၍၊ ဥတုမမှန်ဘဲ ပျက်ခဲ့လေပြီ၊ ဇံတု၊ တိုင်းသား ပြည်သူသည်၊ ဝိနုသု၊ တရားပျက်သလို ပျက်စီးလတ္တံ့ ဟု အနက် သန္နာန် ခဲ့ရာ၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃-ခုနှစ်တွင် အဝပြည်ကြီးကို တလိုင်းတို့ တိုက်ပျက်၍ ပျက်စီးခဲ့လေပြီ။ ထိုသည့် ထုံးပုံကို ၎င်း၏ ဆဲ..... ထိုထိုဤဤ အထိလီသော သာသနာ့ဝင် ရာဇဝင် အရပ်ရပ်တို့ကို (မှတ်) သဖွယ်ထောက်ထားပြီး၊ ယခုအခါ နိုင်ငံကျော် သုရင့်ဆွေတော် မျိုးတော် အဖွဲ့၏ နာယက၊ ဘွဲ့ခံ-သခင်အမည်ခံ တို့၏ အမိပတိ-သက်တော် ၇၅ နှစ်ရှိသော သခင်ကိုယ်တော် မှိုင်း၏ ၁၃၁၁-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ၆ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ညတွင်၊ အိပ်မက်ပျော်နေစဉ် မြင်မက်သော ယင်းအိပ်မက် အက္ခရာ ၉-လုံး တို့ကို ထုံးအဝဝတို့နှင့် ညှိဆင်ပြီး၊ ထိုသို့ ပြတ်သားစွာ ဖြင့်ဖတ်ကြားရပေတော့အံ့တမံ။

အိပ်မက်ပေးပုဂ္ဂိုလ်ကျော်၏ အကြောင်းချုပ်။

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ လွန်ခဲ့သော ၇-နှစ် အတွင်း၊ သက်တော် ၈၀-ကျော်တွင် ပြန်လွန်တော်မူသွားသော၊ အာဇိကဗြိကမေဇ် ဗြိတိသျှလက်ထက်လက်ဦးဆုံး ပဌမကျော် အရှင်ကေတုမာလာမထေရ်မြော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုဆရာတော်ကား ရှေ့တောင်-ပန်းတောင်း မြစ်နီး ခွာဘွား ဖြစ်၍၊ ဗြိတိသျှတို့ ဗမာပြည်ကို ၁၂၄၇-ခုနှစ်အုပ်စိုးခဲ့ရာ၊ ၁၂၅၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၈၉၅-ခုနှစ်၊ နယုန်လတွင်မှ၊ ဗြိတိသျှတို့သည် ဦးစွာပဌမဝိဇ္ဇာပဌမပြန်စာမေးပွဲကို၊ ငယ်-လတ်-ကြီး-ကျော် ၄-တန်းပြခန်းကား ကျင်းပခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် ၂-နှစ်အတွင်း ပဋ္ဌမကျော်အောင်သူ မပေါ်လာ
 ခဲ့ချေ။ ထို့နောက် ၁၂၅၉-ခုနှစ်၊ ၁၀၉၇-ခုနှစ်၌၊ ပဋ္ဌမကျော်
 တန်းတွင် ၁၂ ပါးဖြေဆိုကြရာ၊ ဖော်ပြပါ အရှင်ကေတုမာလာ
 ထေရ်မော် တပါးတည်းသာ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်ရုံမက၊
 လက်ဦး ပဋ္ဌမကျော်လည်း ဖြစ်ခဲ့ လေသည်။ ထို့နောက်
 သက်တော် ၆၀-ကျော်တွင် အက္ခမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်ကို
 ရရှိပြန်လေသည်။ အဖြူ သီတင်း သုံးရာကား၊ မော်လမြိုင်မြို့
 ရတနာသံပျံ တိုက်ကျောင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအက္ခမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့နှင့် ဦးပဋ္ဌမကျော်ဘွဲ့ရဆရာတော်
 တုရားကြီးသည် ယုံလွန်တော်မူပြီးနောက်၊ ၁၃၁၀-ခု၊ တပို့တွဲ
 ဣနိ ၆-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ညသန်းခေါင်ကျော် အချိန်
 တွင်၊ နောင်အနာဂတ် အရေးအတွက် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း
 အား၊ ဝဲ့သဘင်ကြီးတခုတွင် ဖတ်ကြား ကျေညာစေရန် ပေး
 အပ်သွားသော အိပ်မက်တွင်လော

ပါဠိစာသာ ၉ အက္ခရာမှာ

မြို့နယ်ယုတ် ဟောထံ နေထံဟူသော အက္ခရာ ၉ လုံး
 တို့ပင် ဖြစ်တော့သည်။

၎င်းအက္ခရာ ၉ လုံးတို့ကို တနိုင်ငံလုံးသိရှိနိုင်ရန်၊ အမိပ္ပိယံ
 ပြန်တော်မူပါတုရားဟု၊ သခင်ကိုယ်တော် ကိုယ်တိုင် ၂ ကြိမ်
 တိုင် လျှောက်ကြားခဲ့သဖြင့်၊ ဥာဏ်စင်းသွား လက်နက်ဆန်း
 ဖြင့်၊ အမိပ္ပိယံရှင်းတမ်းတို့ကို ထင်ရှားစွာ၊ အရောင်ဖြာဝေ
 စေတော့ကြောင်း၊

အနက်ဖော်ရန်စီစစ်ချက်။

အထက်ပါ အိပ်မက်သာ အကျရာ ဇလုံး တို့ကို ပုဒ်လုံး တရဖီအနေဖြင့်သတ်မှတ်ပြီးတွင်ယူခဲ့သော်-

၁။ မြို့နယ်ယူတံ	တပုဒ်။
၂။ ဟိ	တပုဒ်။
၃။ ဇေတံ	တပုဒ်။
၄။ န	တပုဒ်။
၅။ ဇေတံ	တပုဒ်။

ဟု ပေါင်း ၅ ပုဒ် ထွက်လာသည်။

၎င်း ၅ ပုဒ်အနက်၊ နိယူတံ- ဟူသော ပုဒ်က အဓိပ္ပါယ် နှစ်ခုကို တလက်လက်ညွှန်ပြနေပြန်၍၊ ဗမာပြည်၏လက်ရှိ အခြေအနေအရ သုံးချက်ပင်ဖြန့်၍ အနက်ကိုဆန့်ထုတ်လိုက်ရ ပေကြောင်း။

ပဌမအနက်။

ဇေတံ- မြန်မာတွေအား။ ဗြိတိသျှ တို့က၊ ခေါ်လှို အပ်ပေး၊ အမြတ်ထုတ်ချင်လို့၊ ဇာတ် ရှုပ်ထွေးစေသည့် ယခုခုထားတဲ့ လွတ်လပ်ရေးမျိုး သည်ကား ဝါ- မသိက ဟုတ်သလိုလို့၊ ကဲ- သိကြတော့ အရှုပ် ပိုစေတဲ့..... ဟို- ဗြိတိသျှ သူယုတ် တို့က၊ တိတိကျကျ မဟုတ်လေဘဲ..... အော်..... ဗုဒ္ဓိဗေဒလုပ် ကာ၊ လုံအရောင်သာ လစ်သော်လဲ၊ အူ ကြောင် ကြောင်နဲ့ ဖြစ်ကြ၊ နစ်ကြပေတို့၊ မူအဆောင်ဆောင်နဲ့ ညစ်ကာ၊ ဝါဒီစနစ် တွေသွင်းထည့်ပြီး၊ ဟို..... ကြာကြည်အတွင်းဆီက၊ စကင်းအရ တွေနှင့်၊ ယင်းသမ္မတတို့ပါ၊ ပေး- ညှင်းကြဲ- ဖျင်းကြဲ- ဆင်းဟ လို့၊ အတင်း အဓမ္မ သင်းတို့တတွေကခြင်းထည့်ရေးသည့်ပြင်၊

အော်.....ခုရင်း-ပရင်းပါချွန်ကဲ့.....အဆင်း မသွပေတဲ့.....အဖို့
 အရှင်ဆိုတဲ့ လွတ်လပ်ရေးမျိုးသည်ကား။ နုမြွန်နိယျာထံ၊ ကံ
 ဇာတာမေ့တဲ့၊ မြန်တော့ခဲ့၊ နုဂိုလိုအသားချပ်တဲ့၊ ပန်-လိုလား
 အပ်သော လွတ်လပ်ရေးမျိုးမဟုတ်ချေတကား။ ဝါ၊ ဗမာပြေ
 အဖို့၊ အနာတွေကညို့ လာ-မို့ လာထို (အင်း) သောမယာတွေ
 သာယိုရသလိုဖြစ်နေ၍၊ တစာစာငိုကာဖြင့် ဆို ရှပေ၊ ဗမာတွေ
 မြို့နိုင်ကဲ့.....အော်.....အခါခါ မြို့ အံ့ရပေသည့်၊ ကန္တာကပါ
 အညို့ ခံရမဲ့၊ ဟေ.....ငါတို့နဲ့ မတန်တဲ့၊ အင်း.....နာဘို့သာဖန်မဲ့
 ကြောက်စရာလွတ်လပ်ရေးကြီးပါတကား။ ဇော်ဟိ-ဇော်ဇေ၊
 ချာချီ-ပါတီတွေမတွက်၊ ကန္တာမည်အောင် ဗမာပြည်ကနက်
 ဆီက၊ အချက် ကျကျ၊ မြို့ကဟည်ညာ၊ ဆုံးဖြတ်ရာမတိမ်၊
 နေသူရိန်ပါ၊ ကန္တာကိုကြေငြာပြန်တဲ့၊ ဗမာ့နောင်ရေး၊ သာ
 ယာအောင် အငွေ ပေးစေမဲ့၊ ဟိုရှေးစဉ်ခါ၊ ဟင်အော်ကာလာ
 ပေတဲ့၊ ဗမာအနေနှင့် ယဉ်ကျေး- စိတ်အခါခါအေးရသည့်၊ ထို
 လွတ်လပ်ရေးမျိုးသည်ကား၊ မြွန်နိယျာထံ၊ မြန်မာတို့ လိုလား
 အပ်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးပါပေတည်း။ မြွန်နိယျာထံဟိုမြွန်နိယျာ
 ထံ ဇေ၊ အပိုမဆင်တဲ့စိုလ်စတိုင်တွေကိုဖြုတ်၊ ကိုယ်ပိုင်အခြေ
 အနေနဲ့ လုပ်နိုင်ထို၊ အဟုတ်မြန်မာမျိုးမဟာတို့၊ မိုးရာမပျက်၊
 အမျိုးတာသာ-သာအနာပါ လက်စေမည့်၊ ဆက်လက်တည်
 ကာ၊ စိုးပိုင်ရာအစစ်၊ တကယ်ပင်ဖြစ်သင့်လေယောင်တကား။

ခုတိယအနက်။

ဇော်၊ မနောညိုကြ၍၊ သဘောအိုအိုနဲ့ (ဟို) ထောခိုရတဲ့စနစ်
 သည်လည်း။ နုမြွန်နိယျာထံ၊ ယခုမြန်မာတွေ တစ်စီ အပြော
 သန်ကြတဲ့၊ (အင်း) ကသီကရီတောရော၊ မြို့ပါညံ့ရတဲ့၊ အော်.....

အနီလောကနိဗ္ဗာန်ကြီးထေ့ မဖြစ်သာနိုင်ချေ တကား။ ဝါ၊
 မြန်မာတရား၊ ဒဏ်အပြာဖြာမှာသာတိုးကြံ့ရထို၊ ခုန့်တယာထေ့
 မချိုးနိုင်အောင်၊ အမျိုးမျိုးကဲ့၊ တိုးလို့ထွဲလဲနဲ့၊ အကျိုးထေ့ဖြင့်
 နဲ့ကြရပေါ့၊ အိုးကဲ့အိမ်ပြောင်း၊ မီးလောင်စာ၊ ပြီးအောင်ပင်
 မတတ်နိုင်၍၊ အညှိုးမပြတ် အော်ကာသို၊ မသွေရာ ထိုထို၊
 ထင်ရာမြင်ရာကြံပြန်ထို၊ ကရင်ဗမာထေ့၊ မရှင်စရာ - အတွင်
 နာတို့ပွဲပေထင်၊ အစဉ်ကွာပြုထိုရှုပ်ထိုပွေ၊ ငုတ်တုတ်သေကြေ၊
 ဇိဝိန်ထေ့ကြေသထို၊ အခြေမဟန်ပြောပြမရဲလောဘူ၊ အော်.....
 လောကနေလို့တန်ခိုးပြုကြံလေထင်၊ အဆုံးပဋ္ဌမ မိစ္ဆာဥာဏ်၊
 ဖက်ဆစ်ဆန်ဆန် ဇွတ်လေစပ်နဲ့ပြန်ထို၊ (အင်း) ရှုရှပ်ရှု အသဲ
 ထေ့ရို၊ ဣတ်ကြပ်ခါ ကွဲကြံ - ပွဲကြံရထို၊ အော်.....လောက
 နိဗ္ဗာန်ခေါ်တဲ့ဗမာ့အောင်ပွဲလည်း မဟုတ်နိုင်ချေတကား။

အဟုတ်မှာ။

ဇော်ဟိ၊ အများအကျိုးအကွက်၊ ဒါးမိုးမထွက်ဘဲ- အော်
 တရားမိုးထေ့ သက်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဇော်ဟိ- ဇော်ဇော-
 သဘောဖြူ အူစင်း၊ မြဟာစိုရ်ထေ့ သွင်းကြံ၍၊ ညီရင်းအစ်ကို၊
 ဗမာအလို- တရားမျှတသည့် သဘောထေ့နဲ့၊ ကမ္ဘာကိုပါ
 အားရ့ပါးရ့နှင့် ပောနိုင်ပြောနိုင်တဲ့ ရှင်ရောလူပါ၊ ပြုသဒ္ဓါနှင့်
 ဘာသာ၊ သာသနာ ဆင့်လောင်း၊ သူတော်ကောင်း ဆန်ဆန်
 ကောင်းစိတ်ကိုဖန်စေ၍၊ အမျိုးမာန်ဇာတိ၊ သံဃာရှိ ကတိတည်
 စေ၊ ပါတိထေ့ ပယ်ခါဖြုတ်၊ တိုင်းပြည်နေ၊ ဗိုလ်လူ အကုန်
 အုတ်က လုပ်နိုင်တဲ့၊ ခေါင်အချုပ် ခေါ်သစ်၊ အဲသည် ဗုဒ္ဓရဲ့
 စနစ်သည်သာလျှင်၊ မြေ နီယျာတံ၊ မြန်မာတို့ဟဒယ၊ ကြည်ရွှင်

ကားအရှင်တို့၊ ငြိမ်ကြည်လျှံ.....သည့်၊ လောက နိဗ္ဗာန်ပါပေ
 တည်၏ မြို့ နိဗ္ဗာန်တံဟိ- မြို့ နိဗ္ဗာန်တံပေ၊ မိဟ ကုဋ်ဝတ်၊
 ဆရာဝတ်ကပ်နှင့်၊ ဘာသာဝတ်ရုံလင်၊ ကြည်ရွှင်ရွှင်မေတ္တာ
 ရှိကြမ့်၊ သစ္စာကတိတည်ကြည်စွာနှင့်၊ ညီညီညာညာပါတီ၊ ပါဒီ
 အနေကင်းကြပြီး၊ ဗမာပြည်အတွင်း လျှောက်ရာတို့ကို၊ ပျော်
 စံကာ၊ အမျိုးကုန်တွေဆောင်းနှင့်တို့၊ အကျိုး အဖုံဖုံလောင်းပြီး
 ထွန်မြတ်ရာ မကြံမှ၊ အော်..... လွတ်လပ်စွာ စံရမဲ့ လောက
 နိဗ္ဗာန်ကြီးပါပေတကား။

တတိယအနက်။

တော်၊ အဖျက်တက်ကိုဆွဲနေလို့၊ ဖျက်ကြတို့ပွဲကြပေ၊ အလွန်
 ရက်စက်ထွဲတို့၊ ပဋိ- လက်ဝဲဆံ့သော ပါဒီမျိုးသည်၊ တော်၊
 အဆိပ် စိန်အိုး-တုတ်နဲ့တို့ သည်သို့- အကျိုးဖျက်ခွဲ၊ အတက်
 တက်မှာလွဲစေ၍၊ အရှက်ကွဲရုံ ထွင်သာ မနေ့၊ အသက်ရာ
 ထောင်ပါးခြွေနေတို့၊ အပြေပြေမှာပြုကွဲ၊ အနှိမ်တို့ လက်ဝဲ
 စံနစ်မျိုးသည်၊ နှစ်မြို့ နိဗ္ဗာန်တံ၊ မြန်မာတို့ထံ အပ်မနှံထိုက်တို့
 အော်..... ကင်ကိုသာ ဖန်စေသည့် သပ်အဟန်တန် လျှိုတို့၊
 ပါဒီစနစ်ဆုံးကြီးပါတကား။ ပါ၊ စပါး- ဆန်လု- လူတွေထုနှင့်
 အရုဇုပြောင် မီးတိုက်ကာလောင်းစေ၍ တွေ့မရှောင်ပစ်သတ်၊
 ညစ်ထင်ထင် ဇာတ်သွင်း၊ ယုတ်ဆင်း မိုက်ပွေ၊ ခုတ်ရှားပြေ
 လုပ်ထုံး၊ ကျင့်မသမာ ခါခါသုံးစွဲ၍၊ ရွှံ့များ ဆုံးညစ်၊ အပြစ်
 ဗလပွေ၊ ဗမာပြေကြေကုန်ပေ၊ လူ့တစ္ဆေ တီလူး၊ မိုက်ခဲ
 အံ့လွန်ထူးပါပေ၊ လူရှားမိစ္ဆာ၊ ငရဲဖြစ်ဖန်လာသမျှ၊ မခံသာ
 ပုကားဆွေးရတို့ဟယ်.....ဟယ်ကလွတ်လင်ရေးတို့ ခေါ်ဆံ့
 နိုင်တုံ့ဆိုတကား။

လွတ်လပ်ရေးအခပ်မှာ။

တော်ဟိ၊ အများချစ်ကြတဲ့..... ဟို--ဘုရားရဲ့ စနစ်သည် သာလျှင်၊ တော်ဟိ-တော် ဇေ၊ သင်္ချာကို ဖဲ၊ လက်ဝဲကိုရှောင်၊ ကန္တာရွှေဆောင် ဟောကာ ရှင်းခဲ့တဲ့၊ ဟို.....စောတာဝါ သနင်းရဲ့ အလင်းခေါ် ကြလောကနယ်မှာ၊ ကြီးပွားစရာစနစ်၊ အ ဝှါဆိုတဲ့ တရားအစီအစဉ်သည်သာလျှင်၊ မြေခွန်ယူတံ၊ မြန်မာ့ ရပ်ရွာနဲ့ ဖြည်းအောင် ဖန်စေခဲ့၊ ဟို.....သောကနိဗ္ဗာန် ပါပေ တည်၊ မြေခွန်ယူတံ-မြေခွန်ယူတံဇေ၊ အများ ထိုထို မနှောင့်၊ တရားကိုသာ စောင့်ပါက၊ ကြောင့်ကျမောင်၊ လိုရာ ဆင်နိုင်း၍၊ ငွေပင်ရွှေသီး၊ ကန္တာ ပြည်ထောင်ကြီးပါ၊ ဖြန့်ချိပေးဝေ၊ ထူထောင်လာစေနိုင်သိမ်း၊ မတူနောက်အခြေ၊ အမှန်ခွာစွဲကြ လျှင်ဖြင့်၊ ဇမ္ဗူအောင်မြေမှာ ရန်တယာတွေပါ ရှိကြ၊ ဖဲကြ မှာကြောင့်၊ အကဲထွထွနဲ့ စွဲကြ၊ ဖွဲ့ပြလိုက်ပါက၊ အော်.....မလွဲ ပဋ္ဌမေမာတွေမှာ၊ ဘုရင်ရာဇာအခြေတိုင်အောင်၊ ထူးအထူး ဝေလို့ကြပါလိမ့်၊ အင်း.....တစ်ဖြင့် စကြရလိမ့် ထင်ရှား၊ ရှင်ရှင် သာသာအနေနှင့် တစ်နှိုးပြီနဲ့၊ မြီးကြချမှာမို့၊ အဲ.....ဟုဒ္ဓရူးကို ငြင့်စိုစိုပြီပြီဝေလျက်၊ ဟေ.....ကိုယ်စီကိုယ်စီ အနေသာ၊ ဌကြ ရကြရပေတော့တကာ။

တနည်းတူ။

အင်းဝနေပြည်တော် ဟံသာဝတီရောက်မင်းလက်ထက်၊ ရွှေစည်းချ်ဘုရား၏ထီးထော်အကြားတွင်၊ ထူးခြားစွာကြက်မ တကောင်တော်ဥရာ၊ ထိုကြက်ဥမှာ (ချာ ဇာ လ ချာ ဂေ ကာ) ဟူသော အက္ခရာ ၆ လုံးတို့ပေါ်ထွက်လာ၏။

ထိုအခါ အရပ်တောဆရာတော်၊ မထေရ်မော်က၊ ချင့်မျှော်
ထောက်ကား၊ ပါဠိဂါထာဖြင့် ဆက်ထားလိုက်သည်မှာ၊

ချာတာ စောရာ ပိလုပ္ပတိ၊
ဇနာ လေဏံ ဂဝေသန္တိ၊
လလိတော ပတိရာဇတေ၊
ချာတံ မေဗ္ဗံ နိဝေသေပယု၊
ဂေဟမှာ ပသိသင်္ခန္တိ၊
ကာလေ ပတ္တေ ဘယသန္တိ။

ဟု ဆက်တော် မူလိုက် သလို၊ ထိုအထက်ပါ သခင်
ကျိပ်တော်မျှင်း၏ အိပ်မက်လာ၊ အက္ခရာ ၉ လုံးတို့ကိုလည်း
တလုံးစီ ဆန့်ကာထုတ်ပြီး၊ ပါဠိဂါထာအသွင်ဖြင့် အပြန်လုပ်
လိုက်ခဲ့သော်၊

- ၁။ မြ—မြေ့ ရှေ့ ပိမုတ္တကေ၊
- ၂။ ဥ.....မက္ကဆင်္ခါဒ ဂါဟိတာ၊
- ၃။ နိ.....နိဗ္ဗံ ရဋ္ဌာ နက္ခံ ယန္တိ၊
- ၄။ ဟျာ.....ဟျာဒိသံ နုတ္တိ ဝုပ္ပကေ။ ။
- ၅။ တံ.....တံပိ ဗာလာ နပာသန္တိ။
- ၆။ ယေဟေမ မညန ကုန္တိကာ၊
- ၇။ တံ.....တံ တံ ဝါဒံ ဥစ္ဆင်္ဂန္တိ။
- ၈။ နေ.....နေဒိဇ္ဇာ ဒိတ္တံ လာတံကာ။ ။
- ၉။ တံ.....တံဟံဓုနာ ပမုဓ္ဓေထ၊
ဂါဟေထ ဗုဒ္ဓဝါဒိကံ။

ပု တကနိတကနိအနက်ဖြင့် ပြန်ထွက်လာတော့၏။

အနက်မြန်မာကား။

မြို့ပုရပွဲပိယက္ကကား၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် လွတ်လပ်ရေးချစ်ခင်နှစ်၊
 မြို့ပုရပွဲပိယက္ကကား၊ တိုင်းရပ်မြန်မာ၊ မြို့သူငါတို့၊ မိစ္ဆာသုဗ္ဗိ၊
 အင်္ဂလိပ်သူရိုးတို့၏၊ အုပ်စိုး လက်အောက်၊ ကျန်သပေါက်မှ၊
 ကန်ကြောက်ညီညွှာ၊ တိုးထွက်ကာလွတ်မြောက်၊ ကိုယ့်ထီး
 နန်း ကိုယ်ပင် ဆောက်တို့၊ နှင့်ရောက် ကြိုလာ၊ နှိပ်အခါ၌။
 မက္ကဆစ်ဝါဒဂါဟိတာ၊ မက္ကဆစ်ဝါဒဆိုးတို့ကို ကိုးစားမှားမိ
 လေသောကြောင့်၊ မက္ကဆစ်ဝါဒဂါဟိတာ၊ အတတ်ထွန်ဆန်း၊
 ပေတေတေ၊ ဗမာလူငယ်သရမ်းတို့က၊ ပေါက်ပန်း ဈေးသွင်၊
 ရဟုဒီ၊ ဂျာမန်ထွင်ခဲ့တဲ့၊ ဘီလူးနှင်နှင်ဆိုးဝါး၊ ရပ်ရှားလူပွေ၊
 တုယူကာမွေတဲ့၊ ခေါ်လေမက္ကဆစ်၊ များညစ်ကို၊ ဝန်အနေ၊
 ယူသုံးကာဇွေလေ တေလေသောကြောင့်၊ ရဋ္ဌာ၊ မြန်ပြည်
 တိုင်းဘွား၊ လူအများတို့သည်၊ ဒုက္ခ၊ တေးမျိုးရုံရုံကန္တာတုံ့၊
 ထွမ်းမြဲဆင့်ကဲ၊ ကြောက်ဖွယ်ရာ ဝန်ဆင်းရဲ ဆီသို့၊ ဒုက္ခ၊
 ပြေးစရာမြေ၊ နေစရာကြပ်၊ ငွေသာသာ အကြွေတွေပါပြတ်
 ခဲ့လို့၊ အငတ်ကဲ့ကြီး၊ ဒုက္ခနယ်အရံရံသို့၊ နိဂုံး၊ အတွေ့ပြုပါပေါ့၊
 မပေ့ကြနိုင်တဲ့၊ အော်.....နေ့ည ပြတ်၊ ဒလစပ်သာ၊ ယန္တီ၊
 ကမောက်ကမတွေနဲ့၊ ချောက်ကျ၊ ရောက်ကြံရလေကုန်တော့
 ၏၊ ယန္တီ၊ အိမ်တွေမီးလောင်၊ ရွာပါပြောင်၍၊ ဝယောင်
 ချောက်ခြား၊ တယ်ဆီသို့မသွားတတ်အောင်၊ အော်အားမမြင်၊
 သောကဆင်၍၊ တဝင်တုန်ဆူပွေ၊ မှောက်ကြီး၊ ရောက်ကြံရ
 လေကုန် တော့၏။ ယျာဗိသံ၊ ယရုလီဆင်း၊ အဖြစ်မျိုးသည်၊
 ပုဇွန်က၊ ကန္တာတည်စ-ရှေးစဉ်ကပင်သွင်း၊ နက္ခိ၊ ရာဇဝင်
 တတည်း၊ သာသနာဝင်ပါကြည့်သော်လဲ၊ သိသမျှအရေးမရှိက

ချေတကာား။ တံပိ၊ ထိုသို့ညှစ်ညှိုး၊ အဖြစ်ဆင်းကိုပင်။ နုပသံန္တာ၊
 မောဟမိန္ဒာ၊ အဝိဇ္ဇာတို့၊ ပိတ်ကာတွေောင်သွင်း၊ ဥာဏ်ရောင်
 ကင်းလို့၊ အလင်းမချ၊ အဖျင်း၊ အနုသာဖြစ်ကြကုန်သော၊ ဗာလာ၊
 ဟဗျာ-ဟေ့၊ အာသဝတွေနဲ့၊ သေမာအရ တိုက်ခိုက်၊ သူ
 ငမိတ် တို့သည်။ ဟောမ မညှန ကုန္တိကာ၊ မီးရောင် အသွင်
 တလျှင်လျှင်ကို၊ ရွှေထင်မှတ်ကြံ့ထို့၊ တိုးခတ်တိုက်ရှာ၊ ပိုးစပ်
 မိုက် သတ္တဝါတို့လို့၊ တံတံပါး၊ လက်ဝဲသပ်မှတ်၊ စက်ဆုပ်
 အပ်တဲ့၊ ညှစ်ထင်ဆူပူ၊ ရဟုဒီမက်ကဆစ်၊ ဆုံးညှစ်-ငဝီနင်း၊
 စတာလင်မိုက်ခဲ၊ သူသူရဲတို့၏၊ ထင်ရာကြံပူဆူ၊ ထိုထိုသို့သော
 အယူကို၊ ဥစ္စာဂန္တာ၊ အရှိက်အဆင့် ကြံဖြင့် စိုက်လိုက်ခြေပေါ့၊
 အော်..... ငမိတ်တို့ စရိုက်၊ ခါးပိုက်သို့ဖြင့် ပိုက်လိုက် ခဲ့လေ
 သောကြောင့်၊ ပါ၊ ခါးပိုက်သို့ပိုက်ကြကုန်သော၊ နေ၊ ဘီလူး
 သတက်၊ ပူးလျက်ဆူအော်၊ တိုး-မသူထော်တို့သည်။ အာဒိတ္တံ၊
 ပထွေးတွေ့ရုံအကြံ၊ အဆွေးကိုသိဖန်စေတဲ့၊ ဘေးအတန်တန်
 ပြောင်ဟီး၊ နုကွမီးကို၊ မိဋ္ဌံ၊ တသက်မမေ့နိုင်တဲ့၊ လက်တွေ့
 ကိုသာလျှင်၊ လာဘီကာ၊ ဝဝပြည့်ပြည့်အနေနဲ့၊ အော်..... ငင
 စိစိသာ၊ ရရှိကြလေကုန်တော့၏။ လာဘီကာ၊ ထောဆီမှာ
 တယ်၊ ထောင်ဆီမှာတံလှည့်၊ ငဝ်၊ ပြတ်အခါခါဖိတဲ့ပြီး၊ ကျည်ဆံ
 ထိ ဒဏ်အဖြာဖြာကို၊ ခံနာလာ၊ ပြည်နဲ့ ငရာပါပျက်ခဲ့၍၊ မသတိ
 စရာလေ၊ ကလံကမာတွေနဲ့ ပက်ကြ၊ နှက်ကြပြန်လို့၊ အနိဗမာ
 ပြေဖြင့်ခက်ကြရချေပေါ့၊ (အင်း)ရှက်ထွချီရဲ့..... (ဟင်)အဖျက်
 မငကြလျှင်ဖြင့်၊ အော်..... အထက်သမတတို့ပါ၊ အပျက်တဝ
 ဆီသို့၊ ဟော၊ ဆက်ရဲ့ ထွက်ကြရပေလိမ့်ကွဲတကာား။

တံဟိ-တံဇဝ၊ အမျိုးပါပျက်ရသည့်ပြင်၊ အကျိုးအရာရာတွေ

ပင်ပျက်ကြိလို့၊ အော်..... ဟိုးဆရာ-ဟိုးဆရာလို့ ပင် မြွက်ခုတဲ့ ဆုံးပါတဲ့လိုအချက်ကြောင့် သာလျှင်။ အခုနား၊ ပြုလာသမျှ ကာမရလေ၍၊ အော်--ခုအခါကပင်လျှင်။ တံခါး၊ ပထတက်တွေ ပိုစေတဲ့စနစ်၊ အသက်ကိုပင် တိုအောင်နှစ်တတ်တဲ့၊ ဖက်ဆစ် ထက်ပင်ဆိုးထွသည့်၊ လက်သစ်အဖို့ဆိုတဲ့၊ မဏ္ဍဆစ်ခါဒဆိုး ကြီးကို၊ ပမုရွေထ၊ အညွန့်တွေ မလွန်နိုင်အောင်၊ လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ်ကြီး စွန့်လွှတ်လိုက်ကြ ပါတုန်တော့သော၊ ဗုဒ္ဓ ဝါဒကံ၊ အရာရာ ယဉ်ကျေး၊ ကမ္ဘာကိုပါအစဉ် ဇေယျာတို့၊ နတ်ဆေးပမာ၊ ရွှေငွေ အသပြာပါမက၊ လိုရာတွေ ရနိုင်တဲ့၊ ကျင့်စံဗျာဒါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာတော်ကို၊ ဂါဟေထ၊ စွဲယူ လိုက်ကြပါတုန်တော့လော၊ ဂါဟေထ၊ ဆုပူလွတ်ငြိမ်း၊ တေးရန်အဖုံဖုံတွေ သိမ်းနိုင်လို့၊ အောင်ကိန်းကိုဖန်၊ စည်းစိမ် တွေသန်စေ သဖြင့်၊ ရန်ပြေကာ၊ အထွဲ အမဲ့တွေ မထပ်ကြရ အောင်၊ အမြန်မသွေသာ အသေထဲမှာကပ်ကြပြီး၊ (ဟော-မိ၊ ဗမာ မိ၊ ရဲ့) ရဲရဲပြတ်ပြတ်နဲ့၊ အမြဲ ဒလစပ်သာ စွဲမှတ်လိုက်ကြပါ တုန်တော့လော။

တနည်းတူ။

ယင်းအိပ်မက်လာ၊ ဇ- လုံး အက္ခရာ တို့ကိုပင်၊ တမျိုး ထုံးစွက်ကာ၊ မြန်မာသန်သန်နှင့် တခရာစီကို ပထျာ ဖြန့်လိုက် ပြန်ဆောင်.....

- (က) မြန်မာလူမျိုး၊ ပျက်ညှိုးစေရန်၊
- မဏ္ဍဆစ်ခိုင်း၊ ရုဂိုင်းလက္ခံ၊
- နိဗ္ဗာန်လောက၊ ရတို့ဆုံးပြန်၊
- ဟူာထောင်သောင်း၊ ပျက်ကြောင်းသူတို့ဖန်၊

(၁) တန်ပါတော့ဟာ၊ ဆိုးလှအယူ၊
 ဟော လှူရိတ်ရွေး၊ ဘီလူးလိုလှူ၊
 တံငြန်ခတ်လှို၊ မြန်ရပ်မှာဆူ၊
 နေမကောင်း၊ သေကြောင်းခင်တို့အယူ။
သံပိုင်း။

ဂ။ တံ-ပါ တိုးစော၊ ဆိုသဘောသို့၊ ရပ်တောကြပါ။
 ဝဲယူမသမာကို၊ သူငါ အားလုံး၊ အော့ နှလုံးကြောင့်၊ ရှောင်
 ပုန်းကင်းကွာ၊ ဇချမ်းသာတဲ့၊ မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓ၊ ယူပါအမှ၊ လောက
 လျှော်ရာ၊ နည်းများစွာကို၊ ဗမာတိုင်းတွာ၊ လုပ်စေတင်သွား
 သော်၊ ကြီးပွားစည်းစိမ်၊ မျိုးရုဏ်ထိန်၍၊ ရွှေအိပ်လူစိ၊ တိုင်း
 ပြည် မြို့မည်၊ သတိပညာစင်ကန်လေး။

ဂဏန်းနည်း။

အက္ခရာ ၉-လုံးကို ဂဏန်းအနေဖြင့် ရှုခဲ့သော်၊ ၉- သည်
 ဂဏန်း အရာတွင် နောက်ဆုံးအကြီးဆုံး ဖြစ်ခဲ့၍ ယခု ဗမာ
 ပြည်တွင်ဆူပူခံစားရအောင်ကြံပွားဆောင်တဲ့ လက်ဝဲဝါဒခေါ်
 အဖျက်ဝါဒ သည်လည်း၊ ဗမာပြည် အတွင်း မကြာမှီပင်
 နောက်ဆုံးဇာတ်ထိမ်းတို့ နိဒါတ်ဟု ယူဆသင့်ပြန်၏။ အကြောင်း
 ကား- ဗမာပြည်မှာ ဂုဏ်ထောင် ၉-ပါးက အခံကောင်းလျက်
 ရှိ၍ဟူလို့၊

တနည်းသော်။

၎င်းအက္ခရာ ၉-လုံးတို့၏ နေ့နံတို့ကို ဗမာနည်းဖြင့် ဂဏန်း
 သို့ပြောင်၍ပေါင်းယူလိုက်ပြန်လျှင်၊ အားလုံးမှာ ၅၅-သာရ၏။
 ဤနည်း- ၅-စ၍ ၅-ဆုံးပြန်ရာ၊ ပုဒ်မ ၅-ဖြင့်စပြီး၊ ၅ ပါးသီလံဖြင့်
 နိဂုံးချုပ်ထန်ရာ၏။

၎င်းအက္ခရာ ၉-လုံးတို့ကို အနက်ပြန်ရာ၌ ခွဲဝေယူခဲ့သော် (၁၁) လုံးဖြစ်လာပြန်သဖြင့်၊ ၉-ခုနှစ်ကစ၍၊ ကြမ်းတမ်းလာသော ခေတ်ဆင်းကြီးသည်၊ ၁၁- ခု နှစ်တွင် နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်ရန် နိမိတ်ဟု တိတ်နိမိတ် နည်းဖြင့် ချင့်တွက်ပြန်သည် ဟူလို၊

နိဂုံး။

ဤခုဖြင့် သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ သမိုင်း တန္တံ၊ ပေါ်ပူ အိပ်မက် မြင်ကြားချက် အလား၊ ၉- လုံးသော အက္ခရာတို့၏ ဖြစ်သင့်ရာ အဓိပ္ပါယ်များကို ဉာဏ်ဒါးဖြင့် အညွှားညွှာ ပိုင်းခြား၍ ပြလာသည်မှာ၊ သိက္ခယရာ စုံလင်သောက်သဖြင့်၊ အထောက်နှင့်တကွ၊ မှတ်ချက်ပြုမကုန်၊ အနာဂတ် သမယတွင်း ဖြစ်ပျက်မှု အမှန်ကို ချိန်တန်က ဆုံးဖြတ်မည် ဖြစ်လေ၍၊ စာအရှည်ထပ်မကျော့ဘဲ၊ ချပ်တေ့လိုက်ပြီဟုထတတ်။

အရှင်တိလောကဉာဏ၊ ပဌမကျော်
ရန်ကုန်မြို့၊
၁၃၁၀-ခုနှစ်တွဲဇွန် ၁၀-ရက်

—:၀:—
အိပ်မက်ဆန်းပုံ။

လောကီ လောကုတ္တရာ စာပေ ပညာအရာ၌ ထင်ရှားကျော်ဇောသူ၊ ပါရဂူဖြစ်သော ဆရာမှိုင်းကြီးသည်၊ တညဉ့်သောအခါအိပ်မက်မက်မြင်ပုံမှာ။

အောက်ပါအက္ခရာ (၉) လုံးကို ထင်ရှားစွာသွေမြင်ရ၏။
၎င်းအက္ခရာ (၉) လုံးကို ဆရာမှိုင်းကြီးက ဖြေကြားရန် လျှောက်ထားသဖြင့်၊ ဆဋ္ဌမမြောက် စလင်း ဆရာတော်ဖြေကြားလိုက်သည်။

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉
မြို့ဗွဲနိယျာတံဟောတံနေတံ

မြို့ဗွဲနိယျာတံတိတိ မြို့ဗွဲနံ၊ ပိဟာရန္တနံ၊ ဗဟုဒနာနံ၊ နိယျာ
တံတိတိ၊ နိတဒါတိဒေတိ။

ဟောတံတိတိ၊ ဟိ၊ ဟိတသုခံ၊ ဇေတံ- နေတံတိတိနိ၊ နိက္ခ
မိတ္တာ-ဇေတံ။

နဝပဒသထဝိတိ- နဝပဒသကာလေ၊ အနာဂတေ၊ သာသန
လောကေ၊ ဗုဒ္ဓိဘာဝိသာတိဟူဇ္ဇိ။ ။ ပဒေဇန္တိဒ- အနေကတ္ထာဟိ-
ဝါတဝေါဟူသော၊ ပရိဘာသာသန္တံ အညံ ဓါတ်ဇာန်အနက်များ
စွာ၊ အဗြာဟ္မာတို့တွင် သဒ္ဓါ၏အနက်၊ သဒ္ဓါ၏အဓိပ္ပါယ် အသွယ်
သွယ်အလျှို့ အလျှို့တို့သည်၊ ဟောလိသော သူ၏ဆန္ဒသာလျှင်
ပြဋ္ဌာန်းရာ၏၊ ဟူသော ဟောထေရ်ကျော် ခြေးခြေးသော
ကျမ်းပြုဆရာထေရ်တို့ဆိုကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့်- သဒ္ဓါ၏ အနက်မှာ ဆိုလိသောသူ၏ အလိုသို့
သာလျှင်ပြဋ္ဌာန်း၏။

အနက်။

ဇေတံ၊ ဤတဆဲ့၊ ရုဒ္ဓိစိက္ခယေ၊ လူနေဖြစ်ရာ ဖြစ်သော၊ မြန်မာ
ပြည်ကြီးကို၊ နိ- နိက္ခမိတ္တာ၊ အသီးအခြားခွဲထုတ်၍ (ပါ)
အင်ပါရာ နိုင်ငံကြီးမှ တသီးပုဂ္ဂလ၊ သမတ တည်ဆောင်၊
ပြည်ထောင်ချော်ကြီးပြုခြင်း အလိုငှါ၊ သီးခြားခွဲထုတ်၍ မြို့ဗွဲနံ၊
ပိဟာရန္တနံ၊ သမတတည်ထောင်၊ ပြည်ထောင်ချော်ကြီးပြုပြင်
ခြင်း အလိုငှါ နေထိုင်ကြ ကုန်သော၊ ဗဟုဒနာနံ၊ များစွာ
ထောင်းထောင်းလူအပေါင်းတို့အား နိယျာတံ၊ နိတဒါတိဒေတိ

အင်ပါရာနိုင်ငံကြီးမှခွဲထုတ်၍၊ သီးခြား ပုဂ္ဂလ သမတ တည်ထောင် ပြည်ထောင်စုကြီးဖန်တီးခြင်းအထို့ငှါပေးရပါ၏။

ဟိ-ဟိတသုခံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောပီးပွားချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဇတံ၊ ဤသို့ သီးခြား ပုဂ္ဂလ ပေးရသောမြို့နယ်နိုင်ငံကြီးသည်။ အနာဂတော၊ နောင်လာလတ် ဖြစ်သော၊ နဝသေကာလေ၊ သာသနာ သက္ကရာဇ် (၉) နှစ် မြောက်သောအခါ၌၊ (ဝါ) သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၀၂-ခုနှစ် မြောက်သောအခါ၌၊ သာသနာလောကုမ္မာ၊ သာသနာလောက လူလောကကြီး၏ ကြက်ပျံးကျအောင် ကြီးပွား ချမ်းသာ၊ တိုးပွားရာသည်။ ဘပိဿတိ၊ သာသနာသက္ကရာဇ် တွက်ရေ စစ်ဆော် (၉) နှစ်ရောက်လာ ထိုအခါ၌၊ သာသနာနေဝန်း၊ ထွန်းလင်းဖြစ်ပေါ်ပေလတ္တံ့။

ဆကေသခါတုဝင်၊ ဒဿိဇ္ဇထူပဝင် ကျမ်းဘိန္နိ၎င်း၊ သာလွန် မင်းကြားကြီး၏ လက်ထက်၊ လောကုတ္တရာ ဆရာတော်၏ သင်္ချာထွက်ကိန်း ကျမ်း၎င်း ညီနေ၏။ လောကုတ္တရာ ဆရာတော် တွက်ကိန်း သင်္ချာအရ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် မဆံလို့၊ သာသနာ သက္ကရာဇ်ကုသာ ဆံလို့သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့နှင့် နဂါးကြွက်နှင့်ကျား၊ ရောက်ငြားလှ်အစီ၊ သာသနာ၊ ဒေဝါ သိကြား၊ ကူလတ္တံ့ ဟု၊ လောကုတ္တရာဆရာတော်သိ၏။

ဆဋ္ဌမမြောက် ဝေဖမ်းလူရာတော်၊
ရန်ကုန်မြို့-ကြည်မြင်တိုင်း။

မြေ နိယျာတံ ဟောတံ နေတံ... ..

ဣဒါနိ မြေဗိယျာတံ၊ ဟောတံ မင်္ဂလဝဇ္ဇနံ၊
နေတံ ဒုက္ခ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သောမါ ဣက္ခန္တ၊ လိပိတံ။ ။

ဣဒါနိ၊ သာသနာ ရောင်ပါ၊ ထွန်းလင်းခဲ့ရာ၊ ဤယခုအခါ
ကာလ၌မင်္ဂလဝဇ္ဇနံ၊ ကြီးပွားရန်အကြောင်း၊ မင်္ဂလာအပေါင်း
ကိုတိုးပွားစေတတ်သော၊ ငွေ၊ ကိုယ်အမှုအရာ၊ ခွတ်အမှုအရာ၊
လွန်စွာပြောသော၊ လိုသုခခိုက် အပေါင်းကို၊ မြေဗိယျာတံ၊
မြေအများကို၊ စောင်ထားအပ်ခဲ့လေပြီ၊ ဒုက္ခပရိပုဏ္ဏံ၊ ဆင်းရဲ
အပေါင်းတို့၊ ပြည့်စုံကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဖေတံ ဒုက္ခဒံ၊ ဤ
ဒုခခိုက် တရားအပေါင်းကို၊ မြေဗိယျာတံ၊ မြေ အများကို၊
မဆောင်ထားအပ်ခဲ့ လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယော၊ ငါသည်၊
လိပိတံ၊ ရှေးသားအပ်သောစကားရပ်များကို၊ သောမါ၊ သင်
သင်ကြကုန်၍၊ ဣက္ခန္တ၊ ရှုကြပါကုန်လော့။

ဘုန်းကြီး-ဦးကေသရ၊
မရိယတ္တိတိုက်ကျောင်း၊ ဦးကရာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့-ကြည့်မြင်တိုင်၊
—:၀:—

ဖေတံ၊ ဤသို့အိပ်မှ ထွက်သွားခြင်းသည်၊ မြေနေယျာတံ၊
မြေပြည် - ရဟန်း၊ ရှင်လူ အပေါင်းတို့၏ အကျိုး အတွက်၊
ထွက်သွားခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဖေတံ၊ ဤသို့ ထွက်သွား
ခြင်းသည်။ န၊ အကျိုးမရှိ။

ဇေယျဝတီဆရာတော်၊
ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

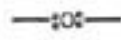
မြဲ ဗွ နိ ယျာ တံ ဟော တံ နေတံ.....

ဟော၊ ဒဂို- လူ နတ် မြဲဟော အပေါင်းတို့၊ တံ-ထိုငါတုရား
ဟောကြားထားသည့် ပယ်သင့် ပယ်ထိုက်သော မကောင်း
ကျင့်မှု တရားများကိုပယ်၍၊ တေးရန် ကင်းကြောင်း အကျင့်
မြတ်တရားကောင်းကို ကျင့်ကြခြင်းသည်၊ မြဲ ဗွ နိ ယျာ တံ၊
မြဲနမာဒ္ဓယံဝင် တရားကျင့်သူတော်ဝင်တို့၏ တေးဆုံးကပ်ဆုံး
မျိုးသို့မှ လွန်မြောက်၍ လောကချမ်းသာရေးရရောက်၊ နိဗ္ဗာန်
တိုင်ပေါက်ရောက်နိုင်၏။ ဟေတံ၊ ထိုမကောင်းသောဒုစရိတ်၊ နုရာ
ဇီဝတရားကို လိုက်စားကျင့်ကြံ အားထုတ် ပြုလုပ် နေကြခြင်း
သည်၊ န-မြဲဗွနိယျာတံ၊ မြဲနမာတို့၏ ချမ်းသာလွတ်မြောက်ရေး
ဟေတု၊ နိယျာနိက-နိဗ္ဗာန်ပေါက်ရောက်နိုင်။

သနည်း။ ဟောတံ- ပုဂံကို “ဟိ-ဇေတံ” ပဒေစ္စေပြု၍၊ ဟိ၊
ဟေတု။ တံ၊ ကိ..... စသည်အနက်စွဲတူပေးလေ။

ဝေရာကြီးလျှောက်ထားချက်အတိုင်း၊ ဤသို့အတ္ထုပြန်ဆိုရန်
သင့်မည်။

- ၁။ အရှင်ဝါယာမာလွယ်ကော်မ္ဘိသာသနာပြု။
- ၂။ အရှင်ဣဿဂ္ဂိယ၊ အရှင်အာဝိဇ္ဇင်္ဂံသက္ကောင်း၊
ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်တောင်။

မြဲဗွ နိ ယျာ တံ ဟော တံ နေ တံ.....

ဟော၊ တိုင်းတော်ပြည်သူ-ဒဂိုလူအပေါင်းတို့။ ဇေတံ- ဇေတာ
ဒိတံ၊ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် ပြည်ထောင်ရ၊ ဤသမ္မတ
ဧုပရီးခြင်း သတောရှိသော၊ မြဲဗွနိယျာတံ၊ လက်ရှိ မြဲနမာ
လွတ်လပ်ရေးသည်၊ တံ-တာဒိတံ၊ ထိုသို့ သက်ဦး ဆံပိုင်၊

ဘုရင်အုပ်စိုးခြင်း သဘောရှိသော၊ မြေဗွဲနိယျာတ်၊ ယခင်အခါ၊
မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးသည်၊ နှ၊ မဟုတ်သေးပါတကား။

(အတိတ္ထိကတ္ထ)

ဟော၊ တို့၊ ဇေတံ- ဇေတံဒိသံ၊ ရှိသော၊ မြေဗွဲနိယျာတ်၊ သည်၊
တံတာဒိသံ၊ ရှိသော၊ မြေဗွဲနိယျာတ်၊ သည်၊ ဟိ- ယသ္မာ၊ အကြိုင်
ကြောင့်၊ နှ၊ မဟုတ်သေး၊ တထ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ-တာဒိသံ၊
ထိုသို့သက်ဦးဆံ့ပိုင်၊ ဘုရင် အုပ်စိုးခြင်း သဘော ရှိသော၊
မြေဗွဲနိယျာတ်၊ ရေးသို့၊ နှ၊ ယကော၊ ခေါင်းဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
နေတံ-နေတု၊ ဆောင်နိုင်ပါစေသတည်း။

(အာသိသတ္ထ)

မြေဗွဲ နိယျာတ် ဟေတံ နေတံ.....

ဟော၊ တို့၊ ဇေတံ- ဇေတံဒိသံ၊ ရှိသော၊ မြေဗွဲနိယျာတ်၊ သည်၊
တံ-တာဒိသံ၊ ဂျာပနစိုးစံ၊ ဖက်ဆပ်ဆန်သော သဘောရှိသော၊
မြေဗွဲနိယျာတ်၊ သည်၊ နှ၊ မဟုတ်တော့ပြီတကား။

(တိတ္ထိကတ္ထ)

- (၁) ရန်ကုန် မီးကရာတောရ ဆရာတော်၊
- (၂) မန္တလေး မစိုးနိုင်ဆရာတော်၊
- (၃) ဟင်္သာတ အခြောက်ဆရာတော်၊

—:ဝ:—

၁၃၁၁ ခုနှစ်-ရွှေတိဂုဏ် ဝေတီယင်ပြင်ပေါ်၌ ဆူပူသွန်
အစိုးရမင်းတို့ တနည်းနည်းနှင့် ကေုကြေပါရန်၊ သံဃာတော်
များနှင့်၊ ပြည်သူတို့၏ မေတ္တာရပ်ခံပွဲတွင်၊ ဆရာမှိုင်းကြီးအား၊
တုသိတာ နတ်ပြည်၌ စံနေလျက်ရှိသော၊ မော်လမြိုင်အရှင်
ကေတုမလာဆရာတော်ကြီးက၊ ဘတ်ကြားစေသော-ပြည်သူ

ပြည်သားတို့ကို စေခိုင်း တိုက်တွန်းစာ၏ မကျယ်မကျဉ်း လိုရင်းအနက်ကား.....

မြို့နယ်နယ်တံ ဟေတံ နေတံ။.....

ဟေ မြို့၊ မြို့တိုင်းသွား၊ အိုလူအများ၊ နိယျာတံ၊ တိုင်း ပြည်မြို့သွား သာယာ စည်ပင်ကြောင်း၊ ကေခင်းမြတ်သော ညီညွတ်စည်းလုံးခြင်းမှထွက်ခွါသွားသော၊ ဇေတံ ဇေတံ၊ ထောသို ကချင်၊ ကရင်တပ်မတော် ရဲဘော် ဖြူနီ၊ အဝီထီသော ထိုထို သားချင်း မိတ်ဆွေအပေါင်းကို (တွံ) အသီးသီးသောသင်လူ အပေါင်းသည်။ နေ-နေဟိ၊ ညီညွတ်မှုရရန်၊ ကိုယ့်တာဝန်အနေ၊ ဆောင်ခြင်းပေလေ့၊ ဟု(တိန္ဒာနံသန္တာတာ)ဟူသော သူတော် ကောင်းတို့၏ မွန်မြတ်သော လုပ်ငန်းကြီးကို- ပြုလုပ်ရန်စေခိုင်း တိုက်တွန်းသောစာဖြစ်၏။

အရှင်အရိယဝံသ၊ စာချာလောင်းတို့ကို
ရန်ကုန်၊ ကြည့်မြင်တိုင်။

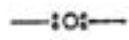
မြို့နယ်နယ်တံ ဟေတံ နေတံ.....

ဇေတံကာရဏံ၊ ဤသမ္ဘတနိုင်ငံ၏အကြောင်းကို၊ ဟိ၊ အံ့တွယ် သရဲမြင်မက်သည်ကား၊ ဇေတံသမ္ဘတဌံ၊ ဤသမ္ဘတနိုင်ငံကြီးကို၊ အင်ပါယာရံဌတော၊ အင်ပါယာနိုင်ငံမှ၊ နိ - နိဟရိတွာ၊ ထုတ် သောင့်၍၊ မြို့နယ်နယ်တံ၊ မြန်မာတိုင်းသွား အမျိုးသားတို့အား အကျိုးများအောင်အပ်နှင်းအပ်ပြီး။

ဟိ၊ အမှန်စကားမချန်ထားဘဲမှာကြားခဲ့ပါအံ့၊ မြို့နယ်နယ်တံ- မြို့တိုင်းသွား အမျိုးသားတို့အားအကျိုးများအောင် အပ်နှင်း အပ်သော၊ ဇေတံ သမ္ဘတရဌံ၊ ဤသမ္ဘတနိုင်ငံသည်၊ ဇေတံ အန္တ

ရာယံ၊ ဤအန္တရာယ် ရန်စွယ်ဟူသမျှသည်။ နိ- နိဗ္ဗာယိဿတိ
 ငြိမ်းပျောက်လိမ့်လတ္တံ့။ တနည်း။ ဟိ- အမှန်စကားချေထား
 တဲ မှာကြားခဲ့ပါအံ့။ မြေဗိုယျာထံ၊ မြေဗိုယျာထေ၊ မြေဗိုတိုင်း
 တွားအမျိုးသားတို့အားအကျိုးများအောင် အပ်နှံအပ်သော။
 ငွေ၊ ငွေတသမ္မတရဋ္ဌေ၊ ဤသမ္မတနိုင်ငံတော်၌၊ ငွေအန္တရာယံ၊
 ဤအန္တရာယ် ရန်စွယ် ဟူသမျှသည်။ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ငြိမ်း
 ပျောက်လိမ့်လတ္တံ့။

စာချ ပြီးပညိန္ဒ၊ လင်းတိုက်၊
 ရန်ကုန်၊ ကြည်မြင်တိုင်။

မြေဗိုယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....

မြေဗိုယျာထံ၊ မြေဗို ပြည်သူ ပြည်သား တို့၏၊ မြတ်သော
 လွတ်မြောက်ခြင်းအရသာကို။ ဟေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ထံ၊
 ထိုထိုလွတ်မြောက်ခြင်း အရသာကို။ နိယျာထံ၊ ခေောင်နှင်း
 အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ခံစားကြကုန်လော့။ ထံ၊ ထိုမြတ်သော အရသာကို။
 နေ၊ ထိုသောင်းကြမ်းသူမောင်ဗာလတို့ကို။ နိယျာထံ၊ မခေောင်
 နှင်း။ ဝါ၊ မခံစားရကုန်။.....

မြန်မာပြည်သူ ပြည်သားတို့၏၊ မြတ်သော လွတ်မြောက်
 ခြင်းကိုခေောင်နှင်းအပ်ပြီ၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ ထိုလွတ်မြောက်
 ခြင်း အရသာကို ခံစားကြ ကုန်လော့။ ထို လွတ် မြောက်
 ခြင်း၏အရသာကို သောင်းကျန်းသူ မောင်ဗာလ- မောင်ငွေခွား
 တို့၊ မခေောင်နှင်းမခံစားရကုန်။.....

ဦးအာဒိစ္စ၊
 ရတနာစံကျောင်း၊ ကျောင်းကြီးတိုက်၊
 ကြည်မြင်တိုင်။

မြေ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

မြေဗျဟိ၊ နိယျာတံ မြေနနိယျာတံ ဟိတဿ ဘာဝေါ၊ ဟေတံ-နိတဿဘာဝေါ နေတံ၊ ဤသို့ဘေသာန်လျှင်အောက်ပါ အနက်ဖြစ်သည်။

မြေနနိယျာတံ၊ မြေဗျဟိ အမြဲ စေတက်တည် လာသော၊ နိယျာတတရားတော်သည်။ ဟေတံ၊ ပစ္စု တမသွန် နှစ်တန် အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ နေတံ၊ ဆောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤကား နိယျာတ သဒ္ဓါ မြဲ ခြင်း အနက် ကို ယူ၍ သမ္ပာနသည်)။

တနည်း။ နိယျာတ သဒ္ဓါ အပ်နှင်းခြင်းအနက် ပေးခြင်း အနက်ရှိသောကြောင့်၊ မှအောက်ပါ အနက် အဓိပ္ပါယ်မျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဇေတံနေတံ၊ ဤသို့သူတလို ငါတမျိုးဖြင့် ဝါဒတွေထေတီ လျက်၊ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက်၊ နိုင်ထက် ခိုလ်လု၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု၊ ရှေ့ဆောင်လုပြီးတော့၊ လူထုကို ဝါဒနှင့်ထုထွက်ခေါင်းဆောင် လုပ်နေကြခြင်းသည်။ မြေနနိယျာတံဟိ- မြေနနိယျာတံ ဇေ၊ ပြည် မြေဗျ ရန်မအေးတာကြောင့်၊ မြန်မကြာပါ၊ ဝါဒဖြိုးပြီးတော့၊ လူမျိုး ခြား တိုင်းထပါးစောက်ထွင်းသို့ ပေးအပ်လိုက်ရ သိန့်မည်သာ လျှင်တည်း။

မြေနနိယျာတံ ဟေတံ နေတံ (ပဋ္ဌမမူ).....

သောဇနာ၊ ။ ဟေ-မြေဗျရဋ္ဌေ၊ ပစ္စုတေ၊ ယံသမ္ပာဒိဋ္ဌိဝါဒံ အတ္ထိ၊ တံသမ္ပာဒိဋ္ဌိဝါဒံ၊ မြေနနိယျာတံ ဟောတိ၊ နေတံ နော ဇေတိ ပဒဇ္ဇေဒံကတွာ၊ ယံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒံ အတ္ထိ၊ ဇေတံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါဒံ၊ မြေနနိယျာတံ နောဟောတိ-တံ-ယံသောဇနာ။

ဤသို့လည်းအနက်တမျိုးဖြစ်နိုင်သည်။

ဟော၊ အိုမြို့ပွားပြည်၌ နေကြသော ပညာရှိအပေါင်းတို့၊
 ယံသမ္မာဒိဋ္ဌိဝါဒ၊ အကြင်ဒါနသီလ ဘာဝနာအစ နိဗ္ဗာန်ရသည်
 တိုင်အောင် ပြုအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝါဒသည်။ အတ္တံ၊ နှိဇ္ဇာ၊ တံ
 သမ္မာဒိဋ္ဌိဝါဒ၊ ထိုဒါနသီလ ဘာဝနာအစ နိဗ္ဗာန်ရသည်တိုင်
 အောင် ပြုအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူဝါဒသည်။ မြို့နိယူဝတံ၊
 အသန္တိန္န ခတ္တိယ နှယ်ဝင် မြို့ပွားမင်း အစဉ်တို့ အမြဲဆောက်
 တည်အပ်သောအယူဝါဒသည်။ ဟောတံဖြစ်၏။ ယံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ဝါဒ၊ အကြင်ကွန်မြူနစ်တို့ ဘုရားမရှိ၊ ထရားမရှိ၊ သံဃာမရှိ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူသည်။ အတ္တိ၊ လောက၌ထူထောင်ခါပေါ်ပေါက်
 လျက်ရှိနေပေ၏။ တံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒ၊ ထိုဘုရားမရှိ၊ ထရားမရှိ၊
 သံဃာမရှိ၊ ကွန်မြူနစ် သူငယ်တို့၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူသည်။
 မြို့နိယူဝတံ၊ အသန္တိန္န ခတ္တိယနှယ်ဝင်၊ မြို့ပွားအစဉ် မင်းဘုရင်
 တို့၊ အမြဲဆောက်တည် လာသော ဝါဒသည်။ နောဟောတံ၊
 ဟေတုပေ။

ဆရာကြီး၏ အိပ်ဇာန်အရဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရသင့်ရထိုက်
 သော၊ အနယဝါကျ- နိယဝါကျတို့ဖြင့် ဝေဘန်ရာ၊ ဆရာတော်
 ၏ဥပဇာန်မှာ၊ ဤမျှသာအနက်ရှိသည်ဟု ကင်မြင်၍ အထက်ပါ
 အတိုင်း အနက်ပေးစာနာလိုက်သည်။ မြို့ပွားဟူသော စကား
 ၏ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ရာဇဝင်ကို အကျဉ်းချုပ် သိလိုပါသည်ဟု
 လျှောက်ထားချက်အရ အကျဉ်းချုပ် အာစရိယလက္ခဏာပဒေသ
 ရှုစဉ်အတိုင်းရေးသားလိုက်သည်။

ဆရာတော်၏အဖွဲ့ အမည်တော်မပါချေ။

သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၁၁၀၀-ခုနှစ်ရောက်သောအခါ၊
 ဣန္ဒြိယနိုင်ငံ၌ သီရိဓမ္မာသောကမင်းဆက်ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားမင်း
 ဆက်သို့ရောက်လျက်ရှိလေသည်။ ထိုအခါရာဇာသုဒ္ဓေါဒနဟူ
 သောအမည်ဖြင့်၊ အမတ်ပုဂ္ဂိုလ်များမှဆင်းသက်လာသောမင်း
 တပါးသည်မင်းပြုလျက်နေလေ၏။ ထိုမင်းလက်ထက်၌ဣန္ဒြိယ
 နိုင်ငံတောင်ပိုင်း၊ မာလဒဟာတတ်မြို့မှသံကရာဇာရ ဟူသော
 အမည်ဖြင့်၊ ရဟန်းတပါး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထိုရဟန်း
 သည် ပိရုကတ်သုံးပုံနှင့် ဗေဒင်ကျမ်းဂန်တို့ကို အလွန် တတ်
 သည်ဟု ကျော်ကြားခဲ့၏။ ထိုရဟန်းသည် အင်း-အိုင်-ခလုတ်
 ဂါထာ-မန္တရားတို့၌ အလွန် ထင်ရှားသဖြင့် လူအပေါင်းတို့၌
 သံသဂ္ဂ ဖြစ်ကြ၏။ မင်းနှင့်လည်း သံသဂ္ဂဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ထိုရဟန်းသည် အန္တိမသို့ ကျရောက် လေသည်။ အန္တိမသို့
 ရောက်သဖြင့်၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဖော်နေထိုင်ခြင်းကို
 ရဟန်းကောင်းတို့က ရှိခွာသည်ဖြစ်၍၊ သံဃအဓိကရုဏ်းများ
 ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ထိုသံကရာဇာရသည် သက်နိုးတတ်
 ကိုချွတ်လျက်ရေသွေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလေသည်။ ရေသွေ အဖြစ်
 နှင့် သာသနာကို ဖျက်ရန် ကြိုးစားသည်မှာ၊ အလွန်ပင် စိတ်
 ပင်စားဘွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသံကရာဇာရ ရေသွေ ကြီးသည်
 ပိရုကတ်ကျမ်းဂန်တို့မှထုတ်နုတ်၍၊ ကောင်းနိုးရာရာ ဖြစ်သော
 အကြောင်းအရာ တို့ကို ယူလျက်၊ ပုရာဏ်ကျမ်းဟု ထာဝရ
 ဘုရားက ရေးသော ကျမ်းအမည်ဖြင့်၊ တကျမ်း တကျမ်းကို
 ရေးသား ပြီးလျှင်၊ ပေါ်တော်မူကျမ်း လုပ်တော် မူလေသည်။
 ထိုပေါ်တော်မူကျမ်း၌ ရေးထား ဘုရားမှာ၊ ဂါထာဝရ ဗုဒ္ဓရား
 သည်၊ လှပြည်ကိုတရားဟောရန်အံ့တွက်၊ ရာကျော်အဝတာရ

အဖြစ်ဖြင့်ငါ၏ကိုယ်စားထွတ်လိုက်မည်။ရာမသည် ဤပုရာဏ် ကျမ်းကိုကြည့်၍၊ လူ့အပေါင်းကို တရားဟောရမည်။ ရာမကို ရုပ်သိမ်း ပြီးလျှင်၊ သီရိကြီးချွန်ကို တရားဟောရန် အတွက် တမာန်တော်အဝတာရအဖြစ်ဖြင့်ထွတ်လိုက်မည်။ သီရိကြီးချွန် လည်း ဤပုရာဏ်ကျမ်းကို ကြည့်၍ တရားဟောရမည်။ သီရိ ကြီးချွန် ဟောပြီးသည်နောက်၊ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရကို ထွတ်လိုက် မည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရလည်းဤပုရာဏ်ကျမ်းကိုကြည့်၍၊ တရား ဟောရမည်။ နှစ်ပေါင်းတထောင်စေ့သောအခါ၊ သံကရာဇာရ ကို ထွတ်လိုက်မည်။ သံကရာဇာရလည်း ဤပုရာဏ် ကျမ်းကို ကြည့်၍ တရားဟောရမည်စသည်ဖြင့် ရေးထား၏။ ထိုအချိန် ခါနီး ငါတို့ဘုရား သာသနာတော်လည်း နှစ်ပေါင်း တထောင် စေ့ပြီဖြစ်၍၊ အနွှင့် ကောင်းယူကာ မင်းနှင့် ပူးပေါင်းလျက်၊ ယခုအခါ ဂေါတမ သာသနာ ကုန်လေပြီ။ သံကရာဇာရ သာသနာသို့ရောက်လာပေပြီဟု၊ အမြဲနှိုက်ကြလေသည်။ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို ဂေါတမ တပည့်မှ ပြောင်း၍၊ သံကရာဇာရ တပည့်အဖြစ်သို့ရောက်ရမည်ဟု အတင်းအကြပ် လုပ်ကြလေ သည်။ အချို့သောရဟန်းတို့က၊ သံကရာဇာရတပည့် မလုပ်လို သောကြောင့် အသတ်ခံရလေသည်။ အချို့ကား ကြောက်၍ သံကရာဇာရ တပည့် အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းကြလေသည်။ ဗုဒ္ဓ တာလာ ဂေါတမကို ကြည်ညိုသော သူအပေါင်း ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ကအမိန့်ထုတ်သည်မှာ၊ ဂေါတမကို ကြည်ညိုခြင်းမှ ရှေ့ပြောင်း၍ သံကရာဇာရ၏ အဆုံးအမကိုခံရမည်။ သံကရာ ဇာရ၏အဆုံးအမကိုခံရုံ၊ ဂေါတမ၏အဆုံးအမအတိုင်းသာ နေခဲ့လျှင်၊ ကဝေးကစ၍ လူအိုကြီး အထိ သတ်ရမည်ဟု

အာဏာတရပ် ထုတ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 ခတ္တိယ သာဏီဝင်တို့သည်၊ အလွန်ပင် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၏။ ၎င်းနောက်အစိုးရ၏အာဏာဖြင့်၊ သမဏကိုပြဟူက
 သို့ ပြောင်းလေသည်။ ခတ္တိယကိုဗဒြိမာသို့ ပြောင်းလေသည်။
 အရှိုသော ခတ္တိယဗဒြိမာတို့သည်ထိုမင်း၏လက်အောက်မှာ
 မနေလိုသဖြင့်၊ ရခိုင်ရှင်ဘုရင်ပိုင်သော စစ်တကောင်း နယ်သို့
 ထွက်ပြေး၍ လာကြလေသည်။ ရခိုင် ရှင်ဘုရင် ကိုလည်း၊
 ခတ္တိယ အဆက်အနွယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဒြိမာ ရှင်ဘုရင်ဟု
 သူတို့ကအမည်ပေးလေသည်။ စစ်တကောင်းနယ်သို့ ရောက်
 လာသော၊ ခတ္တိယဗဒြိမာလူမျိုးတို့သည်၊ ဗဒြိမာမှ စာလုံ ရွှေ
 ထွေး၍၊ ယခုအခါဗရူဂါဟုတွင်လေသည်။ ထိုဗရူဂါများကို
 ကွန်ရက်တို့က မရမာကြီးဟုခေါ်လေသည်။ ကွန်ရက်တို့ဗမာပြည်
 ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ခတ္တိယမှ ဆင်းသက်လာသောကြောင့်၊
 ဗဒြိမာဟု နာမည် တွင်လေသည်။ ထိုဗဒြိမာမှ ဗကို မြတ်၍
 အာဒိလောပ နည်းအားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၍ လေသောကြောင့်၊
 မြိဗ္ဗာဟု တွင်လေသည်။ မြိဗ္ဗာကို ခေးသောအခါ၊ မသတ်၍
 ရေးခြင်းသာ ရှေ့ပုန်ပျက် အစဉ်အလာနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု
 ငါတို့ကျေးဇူးရှင် ရွှေစေတီ ဆရာထော်ဘုရားကြီး အမိန့်ရှိဘူး
 သည်။ ၎င်းနောက် (မြိ)မ-ရရစ်ကိုမြတ်၍၊ မဇ္ဈလောပနည်း
 အားဖြင့်ဗမာဟုဖြစ်ရပြန်လေသည်။ သို့ကြောင့် မြိဗ္ဗာဟုသော
 အမည်၊ ဗမာဟုသောအမည်သည်၊ ဗဒြိမာမှ ပြောင်း၍ လာ
 သောအမည်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ငါတို့ကျေးဇူးရှင် ရွှေစေတီဆရာ
 ထော်ဘုရားကြီး အမိန့်ရှိဘူးလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့ မြိဗ္ဗာ
 လူမျိုးတို့သည်၊ အသန္တိန္ဒရိယသမ္ဘင်္ဂီဝင်အမျိုးမှ ဆင်းသက်
 လာကြောင်းထင်ရှားသည်။

သံကရာဇာရ အကြောင်းကို ဆက်ဥူးအံ့။ ----- ထိုသံကရာဇာရ မှုသေ့ကြီးသည် ဣန္ဒြိယနိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှ စ၍ ဤဘုရင်၏ အကူအညီ အားကို ယူလျက်၊ ငါတို့ဘုရား ဟောကြားအပ်သော ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို ပျက်ဆီးလေသည်။ ဣန္ဒြိယနိုင်ငံနာဠန္ဒကောသလ်၌ ပိဋကတ်ထော်အထပ်ထပ်ကို ပျက်ဆီးလေသည်။ တစတစနှင့် ဣန္ဒြိယနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၊ ကပ္ပိလဝတ်တိုင်းပြည်၌ရှိသော၊ ပိဋကတ်ကျမ်းစာ ကျောက်စာအပေါင်းတို့ကိုလည်း ပျက်ဆီးလေသည်။ ၎င်းနောက် တိဘက် နိုင်ငံ၌ ရှိသော ပိဋကတ်ကို မီးရှို့ရန်သွားရာ၊ တိဘက်နှင့် ကပ္ပိလဝတ် နယ်စပ်၌၊ တိဘက်ယောဂီဘုန်းကြီးတပါးနှင့် တွေ့၍၊ တိဘက်ယောဂီ ဘုန်းကြီးက အဘယ်ကို သွားအံ့နည်းဟု မေးသဖြင့်၊ တိဘက်နိုင်ငံ၌ ပညာစမ်းရန် သွားကြောင်းကို သံကရာဇာရက ပန်ခံလေသည်။ ထိုအခါ တိဘက်ဘုန်းကြီးက တိဘက်နိုင်ငံ၌ အလွန် ပညာတတ်သော ဘုန်းကြီးများသည် ရှိကြ၏။ ပညာတတ်သော ဘုန်းကြီးအပေါင်းတို့တွင်၊ ကျွန်ုပ်သည် မတတ်ဆုံး ဘုန်းကြီးဖြစ်လေသည်။ သို့ကြောင့် ရှေ့ဦးစွာ ကျွန်ုပ်နှင့် ပညာစမ်းကြမည်ဟု တိတ်တတ်ဘုန်းကြီးက ခေါ်တောင်း လေသည်။ သံကရာဇာရကလည်း စမ်းမည်ဟု ဝန်ခံလေသည်။ ထိုနေရာ၌ ထရက်မျှကြာသောအခါ၊ သံကရာဇာရက တိဘက်ဘုန်းကြီးအား ပြောသည်မှာ၊ အသင်သည် သူထော်ကောင်း လုပ်နေပါလျက် ရေမချိုးသောကြောင့်၊ သင်၏ တက်ဖိုက်လုံး၌ ပါပတွေ အလွန်များလျက်ရှိ၏ဟု စကားအတင် ဆိုလေ၏။ တိဘက်ဘုန်းကြီးက ငါ့ရှင်ရသေ့-အသင်ကား ရေချိုးရာ၌ အပြင်ကို သာချိုးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်ကား အတွင်းပါ အပြင်ပါ

ချိုးသူဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်မှာပါပမရှိဟု စကားမှာစကား ဖြစ်ကြလေသည်။ တိဘက်တုန်းကြီးက အသင်သည်အတွင်းကိုမချိုးနိုင်သောကြောင့်၊ သင့်မှာပါပရှိသည်ဟု စကားအတင် ဆုလိုက်၏။ သံကရာဇာရကလည်း သင်ချိုးနိုင်လျှင်ငါလည်းချိုးနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံပြန်၏။ ထိုကြောင့်ရေချိုးမှုမရှိ၍ တိဘက်တုန်းကြီးနှင့် သံကရာဇာရစကားများလောကြံရာ၊ မချိုးနိုင်သောသူပေးသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံစတမ်းဟု စကား ဂတိကဝတ် ဖြစ်ကြ လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဂတိကဝတ်ပြုလျက်၊ တိဘက်တုန်းကြီးက ရှေးဦးစွာ ရေချိုးလေသည်။ ပဌမ အပြင်ကို ချိုးပြီးနောက်၊ နုတ်ယ အအူ အသဲတွေကို ထုတ်၍ ဆေးကြောလျက်ပြုလေသည်။ ၎င်းနောက် တိဘက်တုန်းကြီးက သံကရာဇာရကို အချိုးခိုင်းရာ၊ သံကရာဇာရသည် ရေမချိုးဘဲ ထုတ်ပြေးလေသော် တောင်ပေါ်မှ လိမ့်ကျ၍ ရေအိုင်တစ်ခုသို့ ကျသဖြင့် သေလေသည်။ ထိုနေရာကို ယခုအထိ သံကရာဇာရသုဿန်ဟု တိဘက်အကြားနှင့် ကပ္ပိလဝတ် အကြားတွင် ရှိလေသည်။ တိဘက်တုန်းကြီးက ကယ်ဆယ်လိုအပ်သော တိဘက်နိုင်ငံရှိသော ပိရုကတ်များ နှင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းရှိသော ပိရုကတ်များ ကြွင်းကျန် လေသည်။ တိဘက်နိုင်ငံရှိသော ပိရုကတ်များကို ရာဟုလာ သွား၍ ယူသဖြင့်၊ ယခုအခါ ဣန္ဒြိယနိုင်ငံ ရှပ်ဖရာနယ်ရှိ ရောက်ရှိကြောင်း သိရ၏။ ထိုပိရုကတ်ကား ပါဠိဘာသာသက်သက်မဟုတ်ဘဲ၊ သက္ကတဘာသာနှင့် ရေးထားသော ပိရုကတ်ဖြစ်လေသည်။

ထိုပိရုကတ်ကို ကြည့်လိုလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဗမာပြည်ရှိ သက္ကတဘာသာကို သင်ခုအုံးမည်၊ ထိုစကားနှင့်စပ်၍၊ ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီး အမိန့် ရှိဘူးသည်မှာ၊ ဗမာပြည်က ဆရာ

တော်တို့သည်။ သက္ကတဘာသာကို မသင်ကောင်းဟု အချို့က
 ပြောဆိုကြသောကြောင့်၊ များသောအားဖြင့် ဗမာဘုန်းကြီး
 များသည် သက္ကတဘာသာကို မသင်ကြကုန်။ သီဟိုဠ်ဘုန်းကြီး
 များကား၊ သက္ကတဘာသာ ပြောကချိက်ဘာသာတို့ကို သင်ကြ
 ကုန်၏။ ထိုဘုန်းကြီးတို့မှတစ်ဆင့်- သက္ကတဘာသာ၊ ပြောကချိက်
 ဘာသာနှင့် ရေးထားသော ပိဋကတ်တော်ကို ပါဠိဘာသာနှင့်
 မြန်၍ပေးမှသာလျှင်၊ ငါတို့ ဗမာဘုန်းကြီးများ သင်ကောင်း၏
 ဟု- ပြောဘူးလေသည်။ မိလိန္ဒပညာလည်း၊ ပထမကျမ်းရင်း
 ကား၊ သက္ကတဘာသာနှင့်သာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ ဗမာ
 ဘုန်းကြီးများမသင်ကောင်း၊ သီဟိုဠ်ဘုန်းကြီးများက- သက္ကတ
 ဘာသာနှင့်ရေးထားသော၊ မိလိန္ဒပညာစာမူကို- ပါဠိဘာသာ
 ကို ပြောင်းလိုက်သောအခါမှ၊ ပါဠိဘာသာမူဖြစ်သွား၍၊ ဗမာ
 ဘုန်းကြီးများသင်ကောင်းသည်ဟု- ရှင်မြီးမြီးဖျက် နှာထားဖြင့်
 အခါနီးရှိသွားသည်ကို၊ အကျွန်ုပ်တို့ကား ယခုပင် ကြားယောင်
 ရှိနေတိ၏။

ဆရာကြီး အိမ်မက် ကော်သော မြေဗိုလျှာတံ- ဟူသော
 ပါဠိ၌၊ မြေဗဟူသောပုဒ်ကို မ၊ နှစ်လုံးဆင့်နှင့် ရေးထားသည်ကို
 မြင်သဖြင့်၊ မြေဗဟူသောစကား၏ ပြောင်းရွှေ့လာပုံအခြင်း
 အရာတို့ကို ရတနာသော အာရမိယဝါဒလက္ခေပဝေသ-အတိုင်း
 ရေးလိုက်သည်မှာ၊ စကားရှည်သွားပြီ ဖြစ်၍ ဤမျှဖြင့်အဆုံး
 သတ်တော့အံ့။

ရခိုင်ဆရာတော်- ဦးကောသရ၊ မင်္ဂလာသုခကျောင်းတိုက်၊
 အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း- ရန်ကုန်မြို့

မြေ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

မြေ-မုချဗ္ဗဒေသံ အတ္ထာယ ဝုတ္တံ၊
 နိယျာတံ-ခုက္ခတော မောစနံ နိယျာနံ၊
 ဟေတံ-ဟိ-ဇတံ-ဇတံ-ဘိ-ဇ္ဇာနကာရဏံ၊
 နေတံ-န-ဇတံ အရနာ ကတ ကမ္ပေနုပ္ပပါယော
 နဟောတိ အညံမပုံ ဝဟောတဋ္ဌံ။ ။

ဦးပညာလောက၊
 စစ်တကောင်း-မြွှာကြီးဘုန်းကြီး၊
 ရန်ကုန်မြို့၊ကန်တော်ကလေး။

CEYLON RELICS MISSION TO BURMA

Dalada Maligawa
 Kandy
 CEYLON.
 1-5-1950.

MARAMMA NIYYATAN HETAN NETAN

An interpretation of this stanza as it stands, is rather vague. The interpretation may be given as "This Freedom given to Burma is not a genuine freedom", but my idea is that if this is analysed according to the two methods of Paiyalaniya or Antha Paiyala, there is an omitted word. This omitted word should be "Aniyathan" and the stanza should thus read:

MARMMA NIYYATAN HETAN NETAN ANIYYATAN
 which then means that "This Freedom given to Burma is a genuine Freedom".

နေထိုင်— နှုတ်၊ နှုတ်၊ အညှာမေဝ။ အထဝါနု ထိရမေဝါတိ။
အတ္ထံ ပဒန္တိ မညောနုထံပယော။

ဣဒံ ပါကျံ ပေယျာသနယေန ဂဟိတေ အန္တပေယျာ
လန္တိ သင်္ဂုဏ္ဍေတံ သက္ကာ။ တထာ ဂဟိတေ မြေဗ္ဗိယျာတံ
ဟေတံ နေထံ အနိယျာတံ။ မာရုဇ္ဈိကာနံ ပရိပါဒိတဒိဒိ
ပါလနုဝိဓာနံ န အနိယာတံ နိယာတမေဝါတိ ခါယတိ။

အပိစ။ ပဒဂ္ဂုတကပဟေလိကာတိ ဂဟိတေ အနိယာတန္တိ
ပဒံ ပဒိတန္တိ ခါယတိ။ တဒါ မြေဗ္ဗိယျာတံ ဟေတံ နေထံ
အနိယာတံ-မာရုဇ္ဈိကေဟိ ပရိသဒ္ဓ တာပိပစ္စံ ဟိ န အနိယာတံ
နိယာတံ ထိရံယေဝါတိ ဝိညာယတိ။ ဣဒမေဝေတ္ထ အတ္ထော
တံ အမှာကံ ခန္တိ။

ဣတ္ထံ နိဝေဒယတိ တဝ သန္တုတ္တော သံရိသေဇံဣသေလနဂရေအသင်္ဂါရိမ္မာ
ဝိဟာရာဝါသီ အာစရိယ “ဂလိကံဋီယာဂမ” သံရိရတန ဇောဟိ ထေရော။

ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နုဒါယျောက်ထားချက်အရ
မိတ်တော်များ ပင့်ဆောင်လာသော
သိဟိဋ္ဌဆရာတော် ဇေ-မီးတွင်၊
သက်တော် ဇေ-ခန့်ရှိ နာယက ဆရာတော်ကြီး၏
ထပ်မြင်တော်မူချက်။

(ပါဠိဘာသာမှ လိုရင်းမြန်မာပြန်ဆိုချက်)
ချစ်ကြည်စွာကြားသိစေအံ့။

အို ပညာရှိသုခမိန်.....
အသင်သည် ဣန်ပြအပ်သော ထိုဝါကျကို ဆရာတော်
သည် အတန်ငယ် ကြည့်ရှုစဉ်းစားမိ၏။ ယင်းဝါကျပိုင်းတို့ကို

ပါမို့လျှောက် အနက်ရှာဖွေလျှင် သံသယ ဖြစ်စရာ ရှိသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ထို့ကြောင့် “မြန်မာနိုင်ငံသားများ ရရှိရအပ်သော လွတ်လပ်ရေးသည် မခိုင်မြဲ” ဟု တိုက်ခိုက် အနက်ပြန်ဆိုသော အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိကောင်း ရှိပေလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ထိုသို့ကားမဟုတ်ချေ။

အဆုံး၌ မပါလာသော ဝါကျများကို ထောက်၍ အန္တ ပေယျာလဝါကျဟု ယူခဲ့လျှင်၊ မြန်မာများရရှိသော လွတ်လပ် ရေးဟာ မခိုင်မြဲသော လွတ်လပ်ရေးမျိုး မဟုတ်၊ ခိုင်မြဲသည် သာတည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ထင်မြင်ပါသည်။

ထနည်းသော်ကား “ပဒစ္စုတက ပံဟေလိ” အားဖြင့် ယူလျှင်လည်း အနိပာတံ ဟူသောပုဒ် ယုတ်ထွေပုံရပါသည်။ ထိုအခါ မြန်မာများ ရရှိသော လွတ်လပ်ရေးဟာ မမြဲသည် မဟုတ် မြဲသည်သာတည်း ဟူသော အနက်ကို သိရပါသည်။ ၎င်းသည်ပင် ဤ၌ဖြစ်သင့်သောအနက်ဟု စေရာတော်ဘို့ အလို ဖြစ်ပါသည်။

အသင်၏ ဖိတ်မြင်သော
သိရိသေခံဏ္ဍသေလ၊ တဗ္ဗိဗ္ဗိ၊ အသင်ရိမကောင်းတိုက်၊
သိရိရတနုဘေတိထေရိ။

—:၀:—

မြ ဗ္ဗ နိ ယုာ တံ ဟေ တံ နေကံ

ဟူသော အိပ်မက်ပါဠိ၏အနက်မြန်မာဘာသာကား၊
ဟေ၊ မြန်မာပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်သူ နိုင်ငံတော်သား
အပေါင်းတို့၊ မြေဗ္ဗနိယုာတံ၊ မြန်မာပြည်ထောင်စုသား အပေါင်း
ဗ္ဗိအား၊ စောင့်ရှုင်းအပ်နို့ အပ်ပြီးသော၊ ယံ၊ အကြင်လွတ်လပ်မှု
အခွင့်အရေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရအပ်ပြီးသောလွတ်လပ်

အခွင့်အရေးကို။ မြေဇွဲကား၊ မြန်မာပြည်ထောင်စုသွား၊ နိုင်ငံ
 တော်သား အပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗာ၊ တရားနှင့်အညီ ကျင့်
 ဆောင်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ညီညွတ်ခြင်းစသောဂုဏ်အင်္ဂါတို့
 ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ (ဤ ၂-ပုဒ်ကားထည့်သည်) နေ့တံ-နေ့နံ၊
 လောကသားသနား၊ နှစ်ခြိုအကျိုး၊ ပွားတက်တိုးအောင်၊ ကြီး
 စား၍ ဆောင်ကြဲ ပါကုန်လော။ ဝါ၊ ဆောင်ကြဲ ပါစေကုန်
 သတည်း။

(တရားနှင့်အညီ ကျင့်ဆောင်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ညီညွတ်
 ခြင်း စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ မဆောင် ရွက်နိုင်က၊
 ခုအပ်ပြီးသော လွတ်လပ်မှုအခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးတတ်သည်
 ဟု ပြန်တွန်၍ယူရသော ဗျတ်ချေက နည်းအရ ပေါ်ထွက်လာ
 သော အမိပွါဟ်ကိုလည်း သတိပြု၍ သိရာ၏။ ။ မြေဇွဲနိယျာတံ
 ပုဒ်နှင့် ကာလဒေသတို့ကို ထောက်စေ၍၊ ယံ-ဟူသောအနိ
 ထတ်ပုဒ်အရ၊ လွတ်လပ်မှုအခွင့်အရေးကို ယူသည်။ နေ့တံကို
 ဝစနုဝိပ္ပုလ္လာသကြံသည်။ ။ (ဤကားအမှာ)

ဦးနေမိန္ဒာထိဝံသ၊ သာလေးတောင်ကျောင်း၊ ချောင်းရွှေ၊
 (ခေတ္တ) ဝင်ဆာလမ်း၊ ရှင်ဇော်ပူကျောင်း၊ ရန်ကုန်၊
 ၁၃၁၀-ခု၊ ဖောင်းတန်ခူးလွှတ် ၅ ရက်။

—:ဝ:—

မြေဇွဲ နိယျာတံ ဟေတံ နေ့တံ.....

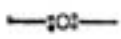
ဟေမြေဇွဲအိုမြေဇွဲပြည်ဖွားတိုင်းရင်းသားတို့။ တံ၊ ထိုအချုပ်
 အခြာ အာဏာမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော လွတ်လပ်
 ရေးကိုး နိယျာတံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်၍။ ဇေတံ၊ ထိုဆောင်နှင်းအပ်
 ပြီးသောလွတ်လပ်ရေးသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။

တနည်း။

မြေ၊ အိုမြေပြည်၌ တိုင်းရင်းသားတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုကြက်သရေမက်လာ အဖြာဖြာသော အဖွဲ့တို့ကို။ နိယျာတံ၊ တိုင်းသူပြည်သားများ သက္ကပါတို့ ချမ်းသာ စေကြောင်း ပင့်ဆောင်အပ်၏။ ဇတံ၊ ထိုငါပင့်ဆောင်အပ်သော ကြက်သရေမက်လာ၊ အဖြာဖြာသော အဖွဲ့တို့သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ (၀၇) မကောင်းသေး။

မြေ၊ အိုမြေပြည်၌ တိုင်းရင်းသားတို့။ ဟိသက္ကံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇတံ၊ ထိုအဖွဲ့ကို။ နိယျာတံ၊ ဆောင်ခွင်းအပ်ပြီး ဇတံ၊ ထိုဆောင်ခွင်းအပ်ပြီးသော အဖွဲ့သည်။ န၊ မဟုတ်။ ၀၇၊ မဟုတ်သေး။

ဦးသုဗ္ဗ၊
 သွေးဆေးကန် မွန်ကျောင်းဆရာတော်၊
 ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မြေ နိယျာတံ၊ ဟောတံ နေတံ.....

ဟော၊ ပြည်ထောင်စုသား၊ တိုင်းရင်း၌ အပေါင်းတို့။ တံ၊ ထိုပြည်ထောင်စုတွင်း၌ စပ်ပွဲ ဆင်နွဲခြင်း မှုသော ရန်ခိုက် ဒေါသဖြစ်ခြင်းသည်။ မြေ နိယျာတံ၊ မြေပြည်ထောင်စုတွင်း၌ ဆိုက်ရောက် ခဲ့လေပြီ။ ဇတံ၊ ထိုစပ်ပွဲ ဆင်နွဲခြင်း မှုသော အချင်းချင်း ရန်ခိုက် ဒေါသ ဖြစ်၍ နေခြင်းသည်။ န သာဓု၊ ကံ မှု့ အလယ်မှ၊ ရှက်တွယ်ရာ အကြောင်း၊ မကောင်းဆိုးရွား လေစွဲတကား။

တနည်းမှာ။

ဇေတံ၊ ထိုယခုဖြစ်ပေါ်လာသော၊ အချင်းချင်းတသောက်နှင့်
 တယောက် သတ်ဖြတ်ခြင်းတေးအန္တရာယ်သည်။ ဟိယထွာ၊
 အကြင်ကြောင့်။ နသုန္ဒရံ၊ မကောင်း၊ တထွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇေတံ၊
 ထိုအချင်းချင်း - တယောက်နှင့် တယောက် သတ်ဖြတ်ခြင်း
 တေးရန်အန္တရာယ်ကို။ မြဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်မှ-ယခု
 အခါ လွတ်မြောက် ထွက်ခွာ၊ သွားကားနိုး၍။ ဝါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ စင်စစ်မသွေ ဇကုအမှုန် ဖြစ်ပေတော့သည်တကား။

ဦးဓမ္မနန္ဒ

ကရင်ပရိယတ္တိကျောင်းတိုက်။

ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

—:၀:—

မြဗ္ဗနိယျာတံ ဟောတံ နေတံ.....

ဟော၊ တိုင်းသူ ပြည်သား လူအများတို့။ မြဗ္ဗ-မြဗ္ဗေ၊ မြဗ္ဗာ
 ပြည်၌။ တံ၊ ထိုလွတ်လပ်ရေးကို။ နိယျာတံ၊ ဆောင်နှင်းအပ်ပြီး
 နေ၊ ထိုတိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့သည်။ တံ၊ ထိုလွတ်လပ်
 ရေးကို။ နိယျာနေထ၊ ဆောင်နှင်းကြကုန်လော့။ နိယျာနေထ၊
 မကျိုးမပေါက်မညှိုးချော့က်အောင်စေသင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း
 လျှတ်၊ အောင်ခြင်းကိုဆောင်နှင်းကြ ကုန်လော့။ ဝါ၊ ကျွတ်
 စပ်သည့်နွားထိုးလိုလွတ်လပ်ပြီးသာအမျိုးကို၊ တိုး၍မထွက်
 ကြကုန်လော့။

ဇရင်ရေဝတ-ကျောက်တိုင်ကျောင်း။

ပုဗ္ဗန်တောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

—:၀:—

မြေ နိ ယျာ တံ ဟေ တံ နေ တံ.....

ဟိ-သစ္စံ၊ မလ္လိဇကန်မှန်၏။ နေတံ၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင် ထုတ်သောဂုဏ်ရှိတော်မူသော၊ ဧဝံ၊ ဤဘုရား၊ တရား၊ သမ္ဘာ ရတနာသုံးပါးသည်။ မြေ နိ ယျာ တံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာအမျိုး သားတို့ကို ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုး၊ အန္တရာယ် အမျိုးမျိုး တို့မှ ကယ်တင်ထုတ်ဆောင်တော်မူတော်၏။

အဓိပ္ပာယ် ကား။

ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်နိုင်တဲ့ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတဲ့၊ ဘုရား၊ တရား၊ သမ္ဘာ သုံးပါးက၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရား စကားကို နား ထောင်ပြီး လိုက်နာ ကျင့်ကြံတဲ့ အမျိုးသားတို့ကို၊ ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုး၊ အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့မှ ကယ်တင် ထုတ်ဆောင် တော်မူ၏။

(နေ့စဉ်ရွတ်ပါအကျိုးပေးပါလိမ့်မည်)

ဆရာမှိုင်းကြီးကို-ဦးစောဝိဒကဏ္ဍေးဇူးပြု၍ပေးလိုက်ပါ။
ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရ-ပါဠိဆရာတော်-အဋ္ဌမဟာပဏ္ဍိတ-ပထမကျော်။
သမိုင်း-ကျိက္ကပေါပါဠိကျောင်း။

—၁၀၁—

(ပညာရာဇိကမဟာ ရေးသည်)

၁၃၁၁-ခု-တန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်။

မြေ နိ ယျာ တံ ဟေ တံ နေ တံ.....

မြေ နိ ယျာ တံ- မြေ နိ ယျာ တံ သာ၊ ဗြဟ္မိဿ အင်ပါရာမှ ဇွတ်ခွါ၍ သွားခဲ့သော မြေပြည်ကြီး၏။ ဟေ တံ၊ လွတ်လပ် ရေးကို ရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းသည်။ နေ တံ နေ တံ

ဌာနံ၊ သတ္တဝါတို့ သုခသစ္စတ္တိကို ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး
ပြီးစီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမဟုတ်ဘဲပေသေး။

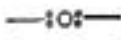
(ဤကား ပါဠိကို နိဗ္ဗာန် ဟု ယူဆသော သဒ္ဓါ၏ တိလိင်အနက်)

မြိဗ္ဗနိယျာတံ- မြိဗ္ဗနိယျာတနုဿ၊ မြိနိမာယျားအား အပ်နှံ
ပေးအပ်၍ ထားခဲ့သော၊ (၁) မြိနိမာပြည်အား ဆောင်ရွက်၍
ထားခဲ့သော။ ဟေတံ၊ လွတ်လပ်ရေး တည်းဟူသော အမည်
သာမန်အကြောင်းသည်။ နေတံ- နေတံဌာနံ၊ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာတည်း
ဟူသော အကျိုးပြီးစီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမဟုတ်ပေ။ ။

(ဤကား နိဗ္ဗာန်ဟု ပြင်၍ နှုတ်လိင်အနက်)

သတ္တဝါတို့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ တိုးပွားကြံ့မြဲ သာဓု၊
ပင်း သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်၊ ဣဋ္ဌမင်္ဂလာ
သုခသစ္စတ္တိကို တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်နိုင်သော သုန်းရှင်၊ ကံရှင်
သန္တာရှင်တို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်။

ဆိုလိုရင်း။ ။ ဣဋ္ဌ မင်္ဂလာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း
ကား၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပင်တည်း။ ယခုထုတ်သော
လွတ်လပ်ရေးသည် အကြောင်းရင်းမဟုတ်ပေသေးဟူလို၊
ဦးပညာခံသာဘိဓဇ။

မြိဗ္ဗ နိ ယျာ တံ ဟေ တံ နေ တံ.....

ဟေ၊ ဒိုလူအပေါင်းတို့၊ ဇေတီ-ဝမ်း၊ ဤသူတော်တရားဆောင်
ထားလေ့ရှိသော၊ ဇာတိထိုသို့သောသူကို၊ န- မြိဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြိနိမာ
နိုင်ငံမှ မထုတ်ဆောင်အပ်၊ မထုတ်ဆောင်ထိုက်။

ဆရာတော်ဦးပိသာရ၏
ဧကံပုကျောင်းတိုက်၊
ပုဗ္ဗနိတောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မြို့နယ်ယူဝတ် ဟေတံ နေတံ.....

ဇေတံ၊ ထိုထိုအကြံအစည်ဟူသော အာဝဿနာ၊ မြို့နယ်ယူဝတ်၊ လျှင်မြန်စွာ ထွက်မြောက် နိုင်ခြင်း မဟုတ် သည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်။ ဟေတံ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။

မြို့နယ်ယူဝတ် ဟေတံ နေတံ.....

ဇေတံ၊ ထိုထိုအကြံအစည်ဟူသော အာဝဿနာ၊ မြို့နယ်ယူဝတ်၊ လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထွက်မြောက် နိုင်ခြင်း မဟုတ်သည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်။ ဟေတံ၊ လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထွက်မြောက် နိုင်ခြင်း မဟုတ် သည်သာလျှင်တည်း။

မဟာသိမ်တော်ကြီး-ဆရာတော်ဦးဝိလာသ၊
ဆရာထွေး၊ ဥပသကာ။
—101—

မြို့နယ်ယူဝတ် ဟေတံ နေတံ.....

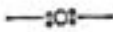
အထက်ပါ ပါဠိမျိုး မတွေ့ဘူးပါ။ ရှေးအဆက်တွင် ပါရှိ မည့် ဘိက္ခုကို မကွေးမထင်နိုင်ပါ။ ရှိသည့်အတိုင်း ကြံဆ၍ ရသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်ယူဝတ် ဟူသော ပါဠိ၌ နိယူဝတ် ဝုဒ္ဓိသည်၊ နိယူဗ္ဗ- ယာဝါတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း၊ ဘောဟောဟု ကြံ၍၊ မြို့ပုဒ်နှင့် မြို့ခနံ နိယူဝတ်၊ မြို့နယ်ယူဝတ်-ဟု၊ ဆဋ္ဌိတပ္ပု၊ ချိသံတွဲလျှင်၊ မြို့တို့၏ လွတ်မြောက်ခြင်း (မြို့သူလွတ်လပ်ရေး) အဓိပ္ပါယ် ရပါသည်။ ဤအဓိပ္ပါယ်နှင့် ဆက်၍၊ ဟေ၊ ကား အာလုပ်ဝုဒ္ဓိ၊ တံ၊ ကား သဗ္ဗနာမ်ဝုဒ္ဓိ၊ နေတံကား အာချုတ်ဝုဒ္ဓိဟု ထင်မိပါသည်။ ဤ အတိုင်း အနက်ပေးရလျှင်.....

ဟော့ တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းတို့၊ ယံမြေ့နိယျာတံ၊
မြေ့တို့၏ အကြင် လွတ်လပ်ရေးသည်၊ အတ္တိ၊ မှီ၏၊ တံ၊ ထို
လွတ်လပ်ရေးကို၊ တုမှေ၊ သင်တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းတို့
သည်၊ နေ့တံ-နေ့တု-နေ့နွှ၊ လက်မလွတ်ရအောင် အတက်
တက်မှာ ဆောင်ရွက်ကြကုန်လော့။

အမှားအမှန်ကို ဝန်ခံခိုင်းပါ၊ ထင်မြင်သမျှ ရေးလိုက်ရပါ
သည်။

ပဋ္ဌမကြီးအောင်-နာယကဆရာတော်ဦးနန္ဒဝံသ။
နိဂြောဓါရုံကျောင်း။
ကျောင်းတော်ရာဇေကျွင်တိုက်။

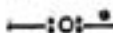
မြေ့နိယျာတံ ဟေတံ နေ့တံ.....

မြေ့နိယျာ တန္တတိ မြေ့တော နိက္ခမိတွာတိ အက္ခော။
ဟေတန္တိ ဟိတေန္တိ ပဒေန္တေ ဒေါ ကာတဗ္ဗော။
နေတန္တိ နုတေန္တိ ပဒေန္တေ ဒေါ ကာတ်ဗ္ဗော။

မြေ့နိယျာတံ ဟေတံ နေ့တံ.....

မြေ့နိယျာတံ၊ မြေ့ပြည်မှထွက်ခြင်းတည်း။ ဟိ၊ အကျိုးကို
ဆင်ညှိုးစုံ၊ ဣသို၊ မြေ့ပြည်မှထွက်ခြင်းသည်။ နုတေ၊ အကျိုး
မရှိ။

စာချ၊ ကျောင်းထိုင်း။
ရတနာမာရ်အောင်ကျောင်းဆရာတော်။
ဗဟု၊ တိုက်၊ ဗဟု၊ ကြားတောရ။

၁၃၁၁-ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၄-ရက်၊ ၅-နေ့၊ ရွှင်စောပုကျောင်းတိုက် ဆရာတော်အား (သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း) သည်၊ မိမိအိပ်မက်များ၊ မှတ်သားမိသော ဝါကျကို ဘာသာပြန်ဆိုပေးပါရန် လျှောက်ထားလာ၏။ သို့အတွက်အိပ်မက်ခြင်း၏ အကြောင်း ဆရာတော်၏ ထင်မြင်ချက်အရ၊ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့ ဘာသာ ပြန်ဆိုပေးလိုက်သည်။

မြေ နိယျာထံ ဟောထံ နေထံ

ဟော၊ မြို့ရွာလက်အောက်၊ ကျွန်သဘောဘက်မှ၊ လွတ်မြောက် လာငြား၊ သုံးနှစ်သားရွယ်၊ သေးငယ်ခွဲထွား၊ အိုမြန်တိုင်းဘွား တို့။ မြေ နိယျာထံ၊ မျိုးတူမျိုးပြား၊ မခြားနားဘဲ၊ မြန်တိုင်းဘွား ထံ၊ အပ်နှံ၍ထားသော၊ ယံ၊ အကြင်လွတ်လပ်ခွင့်သည်။ အတ္ထိ၊ မှီ၏။ တံ၊ ထိုမြန်တိုင်းဘွားအား၊ အပ်နှံ၍ထားသော-လွတ်လပ် ရေးကို။ ဧကစ္စေ၊ မသမာလူ၊ အချို့သူတို့သည်။ ဝါ၊ အချို့သူ တို့က။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ လဇ္ဈိ၊ ရုတ်သီးသောလွတ်လပ်ရေး သည်။ ဧကန္တေန၊ အမှန်အားဖြင့်၊ န၊ လွတ်လပ်ခွင့် - စင်စစ် မဟုတ်သေး။ ဣတိ ဤသို့။ ထေ၊ မသမာလူ၊ အချို့ သောထိုသူ တို့သည်။ ကိဉ္စာပိဉ္စုဒ္ဓာသန္တိ၊ အကယ်၍ ကဲ့ရဲ့သဖြိုဟ်- စကား တင်းဆဲ ကြံတုန်သေး၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုထို့ပင်ကဲ့ရဲ့စကား၊ ဆိုတုန်ငြားသော်လည်း။ အညယေညံ၊ တဦးနှင့်တဦး၊ တပါတီနဲ့- တပါတီ၊ အချင်းချင်း။ ကိစ္စံ၊ ကြီးငယ်ထောင်သောင်း၊ ဆောင် ရွက်ဘွယ် အပေါင်းကို။ မန္တယိတွာ၊ တံင်ပင်မှီးနှော ကြံတုန် ပြီး၍၊ သမဂ္ဂါ၊ စိတ်ဝင်းမကွဲ၊ တူယှဉ်နှို၍၊ သင့်တင့်ညီညွတ် စွာ၊ နေထံ-နေထု၊ ဆောင်နှင်းကြပါလော့၊ ဝါ၊ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာကြီးပွားအောင်ဆောင်နှင်းကြပါလော့။ ။

ဆရာတော်ဦးကောသလ္လ၊
ရွှင်စောပုကျောင်းတိုက်၊
ဝင်သာလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

မြေ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

ယံ မြေ နိယျာတံ၊ အကြင်မြန်မာတို့ ဆောင်ရှင်း လာခဲ့သမျှ ဖြစ်သော ယဉ်ကျေးမှုဥပဿုံ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ၏။ ဇေတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ နေတံ၊ နောင်ခါ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်တော့။

ဦးနာဂသေနာဘိဝံသ။
နိဋ္ဌိန္ဒကျောင်း၊ သိမ်မြဲတိုက်။
ပုဇွန်ထောင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

—10—

(ပါဠိရှောက်အဓိပ္ပါယ်တ္ထ)

မြေ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

(၁) မြေ နိယျာတံ မရမ္မ နိယျာတာယ။ အယုတ္တမာ မိစ္ဆိတံ အင်္ဂလိပ်တို့က မြန်မာ့ပြည်ထောင်စုကြီးကို မြန်မာသို့ ပြန်၍ အပ်နှင်းခြင်း၏။ (၁) မြန်မာသို့ ပြန်၍ လွတ်လပ်ရေးပေးခြင်း၏။ ဟေတံ၊ အကြောင်းကား။ နေတံ နေတံ၊ အကြောင်းမဟုတ်ပေ။ (၁) ပေးရာအပ်နှင်းရာမမည်။

(ပါဠိဖွင့်-အဓိပ္ပါယ်တ္ထ)

ဟေဇနာ တံ မရမ္မရဋ္ဌံ နိယျာတံ ဇေတံ နယုတ္တံ။

(၂) ဟေဇနာ၊ ဪ...တိုင်းသူ ပြည်သား လူများ အပေါင်းတို့။ တံမရမ္မရဋ္ဌံ၊ ထိုပြည်ထောင်စုမြန်မာတိုင်းနိုင်ငံကြီးကို။ နိယျာတံ၊ ပြန်၍ အပ်နှင်းစေပြီ။ (၁) ပြန်၍ လွတ်လပ်ရေးပေးစေပြီ။ ဇေတံ၊ ဤသို့ ပြန်၍ လွတ်လပ်ရေး ပေးနည်းမျိုးသည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်မလျော်သော ပေးခြင်း မည်၏။ (၁) ပေးရာ အပ်နှင်းရာမမည်။

မြေခိုယျာထံ-ဟေထံ နေထံ (ပါဠိ).....

မြေခိုယျာထံ-နှိုးနိရွှေရှိသော၊ ယာ-ခါတ်သည်၊ သွားခြင်း၊
ရောက်ခြင်း၊ ပေးခြင်း အနက်တို့ကိုဟော၏။

ဟေထံ-နှိုး ဟိခါတ်သည်၊ သွားခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်းအနက်
တို့ကိုဟော၏။

နေထံ-နှိုး နိ-ခါတ်သည်၊ ဆောင်ခြင်း၊ ရောက်ခြင်း အနက်
တို့ကိုဟော၏။

မြေခိုယျာထံ၊ မြန်မာတိုင်းသူတို့၏လွတ်လပ်ခြင်းသို့ရောက်
ခြင်းကို။ ဝါ၊ မြန်မာတိုင်းသူတို့အားလွတ်လပ်ရေးပေးခြင်းကို။
ဟေထံ၊ တိုင်းပြည် ကြီးပွားအောင်၊ နေထံ၊ ဆောင်ထိုက်ပြီ၊
ဆောင်ထိုက်၏။ (အနက်)

ယာ-ခါတ်သည်၊ ပေးခြင်းအနက် ဟု အတိအကျဆို၏။ သဒ္ဒါ
ကျမ်းတို့က၊ ဂတိ-ပါသုဏန၊ ဟု ဆို၏။

ဟိ-ခါတ်သည်၊ ဂတိ-ဝုပ္ပိ ဟု သဒ္ဒါကျမ်းတို့ကဆို၏။
နိ-ခါတ်သည်၊ သကမ္မက ခါတ်ဖြစ်၍၊ အရဟ အနက်၊ သက္က
အနက်ကိုတွန်းပြ၏။ ထို့ကြောင့်ထိုက်၏ဟုအနက်ပေးရသည်။

ဦးတေဇိန္ဒ

တောင်လုံးပုံတိုက်၊ ရွှေတောင်ပိဋကကျောင်း။

—10—

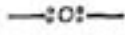
မြေခိုယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....

(အနက်)

ဟေ၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ လူအများတို့၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ
နှိုး ယံ-မြေခိုယျာထံ၊ အကြင်မြေဗျာပြည်အား လွတ်မြောက်ရေး
ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထံ-ထေံ၊ ထိုကဲ့သို့ဆောင်

နှင်းခြင်းသည်။ (ဝါ) ထိုကဲ့သို့ သွတ်လုပ်ရေး ပေးခြင်းသည်။
နုအချိုးနှည်းပါပေတည်း။ (ဝါ) ဗယာကြက်ခွပ်ခြင်းနှင့်အလား
တူသည်သာလျှင်တည်း။

ဦးစိလာသ။
တလုတ်ကျောင်းဆရာတော်၊
ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်တောင်။

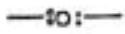

မြွေနိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

ဟိ၊ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ထုတ်ဆို လိုက်ပြီးအံ့။
ဇေတံ၊ ယခုအခါ၊ သူ့နေရာငါလု၍၊ သတ်ဖြတ်မှု စသော အလုပ်
သည်။ မြွေနိယျာတံ၊ မြွေတို့၏ ထွက်မြောက်ရာ စင်စစ်၊
လွတ်လပ်ရေး အမှန်ပင်ဖြစ်သလော။ ဝါ၊ လွတ်လပ်ရေးများ
ထင်ကြံပါသလော။

ဇေတံ၊ ဤယခု..... လ..... လုပ်သည်။ နုမြွေနိယျာတံ၊ မြွေတို့၏
လွတ်လပ်ကြောင်း၊ အလုပ်ကောင်းမဟုတ်။ စက်ဆုတ် ရွံ့ရှာ
ဘွယ်၊ ထကာယ် အစစ် ဖြစ်၏။..... ဝါ၊ မြွေ လွတ်လပ်ကြောင်း
တေုတ်၊ နှစ်မြုတ် ပျက်စီး၍၊ မြွေတို့ မီးလောင်သော အလုပ်
ပင်တည်း။

မြသိန်းတန်ဆရာတော်၊
ရန်ကုန်မြို့။

မြွေ နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ (မူရင်း)

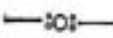
မြွေ နိယျာတံ ဟိ ဇေတံ နာမဂ္ဂပံ ဣမံ ကာယံ
နဇေတံ နာမဂ္ဂပန္တိ ဝိညာတံ မြွေ နိယျာတံ။

ဣမံကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ရုပ် အကောင်ပုပ်သည်။ ဇေတံ
နာမဂ္ဂပံ၊ ဤရုပ်နာမ်တရား အရမျှသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

မြေဗိုလျှာတံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ မြန်မာအစစ်တို့ ဆောင်ရွင်း ယူဆ
 အပ်သော၊ ဇာတ် နာမရူပံ၊ ဤအမြဲအားဖြင့် ဖြစ်ပျက် ကုန်ခမ်း
 လျက်ရှိသော နာမ်ရုပ်တရားသည်၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗာန်၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိညာတံပ၊ သိအပ်သောလောကုတ္တရာမဂ်ညာဏ်
 သည်သာလျှင်၊ မြေဗိုလျှာတံ၊ မြန်မာတို့အား ငြိမ်းရာသို့ပို့ မည်
 အမှန်ဇကန်သာတည်း။

(မှာထားချက်) ဆရာကြီး၏ လျှောက်ထား ချက်ကို
 ငဲ့ကွက်၍သာ ရေးသားပေးလို လိုက်ရသည်။ သိရှိနားလည်၍
 နှစ်ချိတ်ညွှတ်ပုဂ္ဂိုလ်များကား လွန်စွာနည်းပါးပေလိမ့်မည်။

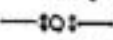
ဆရာတော်ဦးဇနောဘာသ၊
 တိုက်သင်ကျောင်း၊ မီးကရာကျောင်းတိုက်၊
 ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

မြေဗိုလျှာတံ ဟောတံ နေတံ

မြေဗိုလျှာတံ၊ မြေဗိုလျှာမင်းအားရှင်းပေးအပ်သော၊ ဇာတ်နဂရံ၊
 ထိုမြို့ ထိုတိုင်း၊ မြို့တဝှမ်းသည်၊ နုဟိဇာတ်၊ မြို့မဟုတ်ပေသေး၊
 မြို့သစ်တည်ရလိမ့်နဲ့မည်ဟူလို။

ပုဗ္ဗနိကာယ်၊ ညောင်ကုန်းတိုက်၊ မြာသာဒ်ကျောင်း၊
 ဆရာတော်ဦးဇနောဘာသ။

စာရေးလိုက်ပါသည် ဆရာကြီး၊ အကြောင်းမှာ ဆရာကြီး
 တို့ ပြုလျှောက် ထွာသော စာတိုကလေးကို ဆင်ခြင် ခဲ့သည်
 ရှိသော်၊ ဆရာကြီးတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ခက်ခဲလိမ့်မည် မဟုတ်၊
 ညှိမဟုတ်ခဲ့သော်၊ ဘုန်းကြီးထံသယ်တွက်ရောက်၊ စုံစမ်းလိုထို
 ရောက်၊ ဟုတ်၏မလွဲ၊ သာဓု

အကယ်တိတိမတ်မတ် စုံစမ်းလိုလျှင်၊ စာရင်းမှာပါသည့် ဘွဲ့-ကျောင်း-သိက္ခာသေချာစွာမေးပြီးစုံစမ်းပါသေး။ ဘုန်းကြီး သည် ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ကိစ္စအာဝတိန္နိကိ လုံးဝမဆက်ဆံ ကြောင်း၊ နောင်ကိလည်း ပါလိမ့်မည်မဟုတ်၊ သာသနာ-အား ပေးလိုလျှင် ပရိယတ္တိသာသနာမြှောက်စားမည်၊

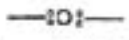
ဦးမြတ်နွယ်။

ဆရာကြီးတို့ပေးခဲ့သော စာတိုကလေး ဘုန်းကြီးအကြိုက် များများမကြံ့မစို၊ ခေတ်နှင့်လိုက်ရုံ အနက်ပေးလိုက် ပါသည် ကြံလျှင် မဆုံးနိုင်တော့ပါ။

မြွေ နိယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....

ဇေတံ၊ ဤတနှစ်အတွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး အစီအစဉ်သည်၊ မြွေ နိယျာထံ ဟိ-ဇေ၊ မြွေ ပြည်ထောင်စုသားတို့၏ ဘေးဒုက္ခ အမျိုးမျိုးမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းသာလျှင်တည်း။ ဇေတံ-သည်၊ မြွေ နိယျာထံ မြွေ အနိယျာထံ၊ မြွေ တိုင်းပြည်သားတို့၏ ဘေး ဒုက္ခအပေါင်းမှာ မလွတ်မြောက်ကြောင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။

ပုဗ္ဗန်ကောင်း၊ အနောက်ပိဋကုန်း၊
ပုပ္ဖါကျောင်း၊ ဦးအရိယဝံသ။

ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ အိပ်မက်လျှောက်လွှာ ကို ညောင်အုပ်ထိပ်တင်မြတ်ဦးတော် လာရောက် ဆက်ကပ် ၍ ဘတ်ကြည့်ရာ၊ ဆရာကြီး၏ လက်ရေးမူအတိုင်းမှာ-

မြွေ နိယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....

ဖြစ်၏။ အိပ်မက်ဆိုသော်လည်း မြင်မက်သော ဆရာကြီးအား

လေးစားလျက်၊ ဤ (၉) လုံးသော ပါဠိပါဌာနအဓိပ္ပါယ်ထူးကို
မြန်မာလို ပြန်ရမူ-

တော်၊ ဤ မြေဗြာပြည်ထောင်စုကြီးကို၊ မြေဗိုယျာတံ၊ ဟိ
မြေဗိုယျာတံဇေ (ခုကျေ) မြေဗြာတို့ထံ အုပ်ချုပ်ရန် အာဇာနည်
နှင်းပြီး လွှဲအပ်ခြင်းပြုခဲ့ပေပြီ။ ငါတော်၊ ဤသို့သတ်မှတ် အာဇာနည်
ကို လွှဲအပ်ပြောင်းပေး လွတ်လပ်ရေးသည်။ နု ဗိုယျာတံ၊ ဗိုလိ
လုပ်သူအနန္တ နိုင်ငံတော် ကြေမ္မာ၍ သူကတယုံငါကတယျိုးလက်
နက်ကို အားကိုးလျက် ကိုယ်ကျိုးရှာ အချောင် တသင်းတို့
ကြောင့် စေတနာနှင်း လွှဲအပ်သည်မည်။

ဤသို့ အနက်ပြန်လျှင် ပြည်ထောင်စုသားတို့၏ လိုအပ် ဆန္ဒ
ဣန္ဒြိယနှင့် ကျင့်ကံညီထွတ်သဖြင့် မယုဝအပ်ပေ။

တနည်း။

အဗ္ဗ၊ အဓိ မြေဗြာပြည်အရှင်အိုမွေးသားမိခင်၊ ဗိုယျာတံ၊ ပို့
စေတနာဆက်သွင်း အာဇာနည်နှင်း၍ အုပ်ချုပ်ခြင်းပေး လွတ်လပ်
ရေးသည်။ မရ၊ ဗိုလိလုသည့်အတွက် အလွန်ခက်သဖြင့် ပြုပျက်
လွင့်ကြေ သေလှလေပြီ။ ဟိသစ္စံ၊ စင်စစ်ပြီးထွေ မှန်ထွ ပေ၏။
ငါတော်မရ၊ ဤသို့ယွင်းကွက် အုပ်ချုပ်ခက်၍ အသက် ထွက်ဖျ
ပျက်စီးရခြင်းသည်။ နေတံ နိတိ၊ လွှဲအပ်ခဲ့သူ အမူတမျိုး စိတ်
မရိုးသဖြင့် ခြေထိုးကဲ့အောင် ဆွဲစေတင်ခဲ့ခြင်း ပေတည်း။

ဟု အဓိပ္ပါယ်ထူးဖော်ဆိုပြန်ကလည်း အားလုံးသောသူတိုင်း
အနာယံကံရှင် မဟုတ်သည့် အခင်းကြောင့် ယုတ္တိကင်းသကဲ့သို့
ဖြစ်ပြန်၏။

တနည်း။

မြေ၊ အောင်ဆန်းစုရှိ များတိယောင်သောင်း၊ လူအပေါင်း
တို့၏ လွတ်ကြောင်းရည်တွေးသက်စတေး၍၊ နိဗ္ဗာန်တံ၊ တပါး
လက်မှာ မသက်သာ၍ လွတ်ခွါရှောင်ဘဲ တပျိုးထဲနေသော။
ငှက်၊ ဤအင်ပါယာခွဲအုပ်ချုပ်ပြီးအောင်ပေးလွှဲထွက်ပြည်ထောင်
စုသည်။ ဟေတံ ဟိတံ၊ မီးပွား၊ ချမ်းသာ တိုးတက် ရာသည်။
န၊ မဟုတ်ခဲ့ပါတကား။ ဟု အနက်သမ္ပန် ပြန်ဆိုပြန် ကလည်း
နိဗ္ဗာန်မစဲ အမြဲရှိသို့ မဖြစ်တို့ရာသောကြောင့်၊ ဤအနက်
သွား မလိုလားထိုက်ရာ။

ထိုမှတနည်းတနည်းပြန်သော်။

ဟေ၊ ပြည်ထောင်စုသားအိုလူအများတို့၊ ထံမြေမှနိဗ္ဗာန်တံ၊
မြေမှာတို့ထံ လွတ်လပ်ရန်ပေး ထိုအုပ်ချုပ်ရေးသည်။ ဣတံ၊
ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် အပြီးမြောက်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။

ဟု ယောအနာ ပြန်လျှင်၊ လွတ်လပ်ရန် ကျန်ကြွင်း၍ သတိ
ကောင်းနှင့်ဦး ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ထွက် သဲလွန်စ ဖော်ပြလျက်ရှိ
ပြန်သည်။

ထိုမှတပါးလိုလားအပ်သောအနက်ကား။

မြေမှနိဗ္ဗာန်တံ မြေမှနိဗ္ဗာန်တံ၊ မြေမှာတသိုက် သိမ်းရိုက်
ယူငြားအုပ်ချုပ်၍ဝားသော။ တံ တသသရဋ္ဌာယ၊ ပြည်ထောင်
စုမည် တို့တိုင်းပြည်၏။ ဟေတံ ဟိတံ၊ ရွှေငွေ မိန့်ကျောက်
တိန်တိန် တောက်အောင့်၊ ရှိန်မောက်ပွားတိုး တိုင်းပြည်
ကျိုးကို၊ နေ၊ ထိုပြည်ထောင်စုသား နောင်ညီများတို့ သည်၊
ဝဟိယန္တိ၊ ညီညာမြဲမြံနားလည်မှုအဖြစ်ရ၍ တဝမကျန်အမြန်

တိုးပွား၊ တန်ခိုးကြွားအောင် ကျိုးစား ဆောင်ရွက် ကြကုန်
လတံ့ သတည်း။ ဟု အနက်ပေးလျှင်၊ ပြည်ထောင်စု ရည်မှန်း
သည့် ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်းတိုင်သို့ လမ်းပြိုင်ပြိုင် အဖြောင့်သွား
သဖြင့် လိုလားအပ်သောအနက် ဖြစ်တန်ရာသည်။

အ-သု-ခ၊ ၆-ဗ-ခ ကျိကို ခင်ကြီးပျော် သမ္ပန်သကဲ့သို့၎င်း၊
ချ-ရမတ် ခံ၊ ကဲ့သို့၎င်း-

တနည်းသမ္ပန်ပူ။

မြ-မြမ္မာနိယုာတနံ၊ အောင်ဆန်း မျှားတည် လက် ညီညီ နှင့်
တို့ပြည် တိုင်းဒွါး အမျိုး သားတို့ ကြီးစား
မယုတ်အားထုတ်၍ ပေးလွှတ်လပ်ရေးကို။

ဗ- ဥဗ္ဗဂံ၊ တပါးခြေအောက်ပြားပြားရောက်၍ ကျွန်
သားပေါက်မြ လမ်းအလွဲသို့။

နိ- နိယုမာနေသု၊ အမျိုးဘာသာငွေသပြာနှင့်လက်နက်ပါတို့
ညီညွတ် ကွဲ အောင် သွေးခွဲ နည်းမျှား
ဆိုးခြားနယ်ပြဆွဲဆောင်ကြသည့်ရှိသော်။

ယုာ- အယုာ၊ ပါတိနှောင်သွင်းအချောင်ပြင်ဆွဲအမောင်
လူငယ် တသင်းကျီသည်။ ဝါ၊ တပါးနိုင်ငံ
ထုံးစံ စရိုက် လိုက်၍ ခုန်တွေး အမောင်
လူငယ်ကလေးတို့သည်။ ဝါ၊ လောကုတ်
မျက်စိ မရှိရမ်းကား စမ်းတဝါးနှင့် ထမ်း
သွားကြသူ အမောင်လူငယ်တို့သည်။

ဝိင်- နိယုာတံ၊ စိတ်ပွမ်းကွဲအောင် ဆွဲဆောင် နှောင်သွင်း
ခြေထိုးခြင်းကို။

ဥတွာ၊ သတိပညာ ဆင်ခြင်ကာ ကြည့် ရိပ်ဒို့ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။

ဟေ- ဟေတိ၊ ဗြဟ္မစိုရ်မြတ်သေ့နတ်စိန်ပြောင်းချွန်းထောင်း သရင်းစတင်းထွဲဘက်အောင်လက်နတ်ကို။

ဟေ-ဟေသန္တိကာယေဝ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးစကာလမနှောင်းယခု ဆောင်းနှံပင်လျှင်။

ဂဟေတွာ၊ လက်နှံပိုင်ပိုင်ဆုပ်ကိုင်ယူငင်ကြကုန်လျက်။

တံ- တန္တံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။

ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။

နေ- နေသံ၊ ထိုပြည်ထောင်စုသားလူအများတို့၏။

တံ- တန္တံ၊ သားစဉ် မြေးဆက် မပျက် မြန် ပြည် နောက်တန္တိကို။

ပါလေန္တ၊ ညီညာဖြဖြ ရှေ့ဆောင် ကြလျက် ကာလ မနှောင်း စိတ်ထား ပြောင်း၍ စုပေါင်း

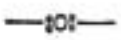
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။ ဟု ဆရာတော်ကြီးကနိုးဆော် ပြည့်စုံ ရန်မစွန်းအောင် တိုက်တွန်းမဆိုင်း ကိုယ်တော်မျှင်းမှ အလှိုင်းတကြီး အသီးသီးသော ပြည်ဆောင်စု သားတို့အား ပြောကြားရန် ချူးဟာပြီး ဆုပွသော ဩဝါဒ မိန့်ခွန်းတော်ဟု မှတ်ယူရန် ရှိပေသတံ့တည်း။

ဂဏဝါဏ ဦးပညာသာမိ၊
တုံပုံကျောင်းကျောင်းကြီးတိုက်၊
ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မြန်မာနိယျာတ် ဟောတံ နေတံ နုတ္တိ၊
တထွာ ဓမ္မဇနာ နုတ္တိ နုတ္တိ နုတ္တိ အဟောတံ။

ဘော၊ အိုအခြင်းတို့။ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ မြန်မာနိယျာတ်၊ မြန်မာတို့ကား ကျွန်တပေမ္မ လွတ်မြောက် ခဲ့ကြ လေပြီ။ ဝါ၊ တို့ဗမာ အပေါင်းတို့ကား ကျွန်တွင်းမှ လွတ်ကင်းခဲ့ကြ လေပြီ။ ပနတထွာပံ၊ ထိုသို့ပင်ကျွန်တွင်းက လွတ်ကင်းခဲ့ကြ ပါသော် လည်း။ ဟောတံ-ဟိတံ၊ မြန်မာတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို။ ရွတ် စေတင်တတ်သော၊ ဝါ၊ တို့ဗမာအပေါင်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက် နိုင်သော်။ နေတံ၊ နည်းလမ်း ညွှန်ပြ မည့်သူ ရှေ့ ဆောင်သည်။ ဝါ၊ နည်းလမ်း ပြည့်စုံ ပြည်သူ ခေါင်းဆောင် သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ တထွာ၊ ထိုသို့တိုင်ပြည်နှင့်အမျိုးကို ဂုဏ် မညှိုးရအောင် ဆောင်ရွက် နိုင်သော ခေါင်းဆောင် မရှိသေ သောကြောင့်။ ဓမ္မဇနာ၊ တိုင်းနေပြည်သူများစိုလ်လူတို့သည်။ နုတ္တိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာဆင်းရဲကြီးဆင်းရဲကြံ့ရကုန်၏။ နုတ္တိ၊ နှလုံးမသာ စိတ်မချမ်းသာ ကြကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။

သခင်ဦးပါမောက္ခ၊
ဏဘိဝံသသင်္ချာဇေယ။

မြေ နိယျာတ် ဟောတံ နေတံ.....

အထက်ပါ စာသားအရ နှံ့မြေ ယောဇ္ဇာရသော်၊ ယခု အပြန်အပျက်ခေတ်အားလျော်စွာနှံ့ယောဇ္ဇာပါအံ့၊ ကြိုက်ရင် ယူလေ။

ဟေ၊ အိုတိုခြံသူပြည်သားလူအပေါင်းတို့၊ တံတံ၊ မြွေ့ပြည်
နှံ၊ ယခုလိုသမတအုပ်ချုပ်ခြင်းသည်။ မြွေ့နိယျာတံ၊ မြွေ့ပြည်
နှံ၊ ဝါ၊ မြွေ့ပြည်အား၊ ဝါ၊ မြွေ့ပြည်၏မြဲသောအုပ်ချုပ်ခြင်း
သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ငှင်းအုံ့ ယောဇ္ဇာခြင်းကို၊ အိပ်မက်သူ ဒါယကာကြီးပင်
လျှင်၊ မိမိပညာညာဏ် ပဋိဘာဏ်ဖြင့်၊ ယုတ္တိ ဂှိ မဂ္ဂိဝေဘနံ၍
ယူလေ။ ကိုပင်တော်၏ ထင်မြင်ချက်ကား၊ ဤသို့ပင် ကင်မြင်
ချက် ရရှိ၏။ ယုတ္တိဂှိက ယူလေ၊ သဘောမသင့် ယုတ္တိမဂ္ဂိက၊
စွန့်လေ-ပယ်လေ၊ ဒါယကာကြီး။

ဆရာတော် ဦးစိစိတ္တ။
ကျွန်းတောကျောင်း။

၁၃၁၁-ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ ၂-ရက်နေ့

မြွေ့နိယျာတံ ဟေတံ နေတံ.....

ဟေတံ ကို ဟိ-ဇေတံ ဟူ၍ ယုဒ်ဖြတ်၊ နေတံ ကို နုဇေတံ ဟူ၍
ယုဒ်ဖြတ်။

ဟိ၊ စင်စစ်၊ ဇေတံ၊ ဤသင်္ဂဟတရားဝေပေါင်း၊ မင်းကျင့်တရား
၁၀-ပါး၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ သုစရိုက်တရားအပေါင်းသည်။
မြွေ့နိယျာတံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် တိုင်းကား ပြည်သူ ပြည်သား
လူအများ၏ ဘေးရန်အန္တရာယ် သုံးပါးသော ဝဋ်ခွယ်မှုထွက်
မြောက်ရာ၊ လွတ်မြောက်ရာ၊ လွတ်ရာ၊ လပ်ရာ၊ လွတ်လပ်ရာ
အစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်သော တရားအပေါင်းမည်၏။

ဇေတံ၊ ဤဆုံးအပ်ခဲ့ပြီးသောစာရားကိုပယ်ရှား၍၊ မှော့ဘူမိ
ယုဒ်နိယုဒ်၊ သူမလိုလတ် စက်ဆုပ်စွာ ကျင့်အပ်သော ဒုစရိုက်

တရားအပေါင်းသည်။ မြွေနိယျာဝံ၊ မြန်မာနိုင်ငံထော် တိုင်း
 ကား ပြည်သူပြည်သားလူအများ၏ဘေးရန်အန္တရာယ်သုံးပါး
 သောဝန်ခွပ်မှု၊ လွတ်မြောက်ရာ၊ လွတ်မြောက်ရာ၊ လွတ်ရာ၊
 လပ်ရာ၊ လွတ်လပ်ရာ အစစ်ဖြစ်ကြီးဖြစ်သော တရားအပေါင်း
 မည်သည်။ နှ၊ လွတ်ရာ၊ လပ်ရာ၊ လွတ်လပ်ရာတရားမမည်။

ဗုဒ္ဓဗောဓိ အလှူဂါရု မီးဖိုဆောင် ကျောင်းထမ ဝေါလှမေက

ဆရာကြီး ဦးမှိုင်းသို့ ပေးပို့။

ဘုန်းတော်ကြီး-ဦးညောင်သာ

မဟာနာယက-အာရာမိဿရ၊

ဘုရားမြို့ကျောင်းတိုက်။ ရန်ကုန်မြို့။

—၀—

မြွေနိယျာဝံ ဟေတံ နေတံ.....

ဟေ၊ အို တိုင်းသူပြည်သား လူများအပေါင်းတို့။ တုမေ၊
 သင်လူ အပေါင်းတို့သည်။ မြွေနိယျာဝံ၊ အင်္ဂလိပ် မင်းတို့က
 အင်္ဂလိပ်ခွဲလေပြီးသောတို့မြန်မာပြည်ကြီးကို၊ မင်းကျင့်တရား
 ဆယ်ပါး၊ သင်္ဂဟတရားလေးပါးဖြင့် ညီညွတ်ပြည့်စုံအောင်၊
 တကယ်တမ်း အားကြီး မာန်ထက် ဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်ပေ
 သော၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မွန်သည်။ အတ္ထိ၊ ကေန်တိတိ
 ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ထံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေတံ၊ အာရုဏ်
 မစောင်း၊ ထမ်းကောင်းအောင်လှ သတိပြု၍၊ ကြည့်ရှုဆောင်ရွက်
 ကြလေသော။

(မှတ်ချက်) ဟေ၊ ဟူသောပုဒ်သည်၊ အာလုပ်ဟုယူဆ၍၊
 မြွေနိယျာဝံ ကား၊ နှာမ်ပုဒ်။ တုမေကား (ပါဠိသေသ) ထံ
 ဟူသော နိယာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ရှိ၍၊ ယံ ဟူသော အနိယာသဗ္ဗနာမ်
 ပုဒ်ထည့်လျက် ထောဇနာသည်။ နေတံ-ကား၊ ကိတ်ပုဒ်ကြီးပါ
 ထောဇနာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆင်လိရင်း အဓိပ္ပါယ်အချုပ်ကား- ယခုမြန်မာပြည်ကြီးကို အင်္ဂလိပ်မင်းများက စွန့်လွှတ်ခါ သွားကြီထေပြီ။ ၎င်းအင်္ဂလိပ်မင်းများ စွန့်လွှတ်ခါ ထားခဲ့သော အက ဗမာပြည် ကြီးကို မင်းကျင့် တရားနှင့် ညီညွတ်စွာ ရွက်ဆောင်မည် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များရှိကြရပေလိမ့်မည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များကို သူတိုင်းသူ ပြည်သားများက လေးစား ယုံကြည်စွာ သတိ ထားကာ၊ အားပေး စောင့်ရှောက်ပါက၊ အောင်မြင်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဗမာပြည် ကြီးကို ဗမာပင် အုပ်စိုး ရမည် ဟူသော၊ အတိတ်- နိမိတ် အဓိပ္ပါယ်များကို ကောက်ယူရမည် ဖြစ်ပေကြောင်း။

အသွင်ဂဏုတ္တမ၊
 လှလင်ကျော်ကျောင်း။
 သာယာဝတီခရိုင်၊ လက်ပန်တိုင်း၊ အနောက်ပိုင်း။
 ဇီးမြို့ကုန်းပျို့မ။

—:ဝ:—

မြေမွန်ယုာတံ ဟေတံ နေတံ.....။

ဟိ၊ အကြောင်းကိုဆင်အံ့။ ဇေတံ မြေမွန်ယုာတံ၊ ဤမြေမွန်ယုာပြည် လွတ်လပ်ရေးကိုအပ်နှင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇတံ၊ ဤအပ်နှင်းခြင်းသည်။ န၊ စင်စစ်လွတ်လပ်ရေးမဟုတ်၊ ရှုတ်ပွေစရာ၊ ဒုက္ခတွေသာ အပ်နှင်းခြင်းဖြစ်၏။

ကမာရွတ်-ရွာမကျောင်းဆရာတော်တပည့်။
 ဦးပါမောက္ခထင်အုက်။

—:ဝ:—

ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း အထံသို့။

၁၃၁၁-ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၃-ရက်။

မြေမွန်ယုာတံ ဟေတံ နေတံ.....။

ဟိ၊ အိပ်မက်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်သဘောသွားကို ပြော

ကြားပါဦးအံ့။ ငွေတံဆိပ်၊ ဤညီညွတ်ရေးလမ်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ စခမ်းထိုးရောက်အောင်၊ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် နည်းလမ်းပြညွှန် သွန်သင်ဆုမ္မာ၊ ရှေ့ဆောင် ပြုခြင်းသည်။ မြို့၊ ရွှေဝါထိကာနံ၊ မြန်မာတိုင်းနိုင်ငံ၌ နေကြကုန်သော၊ ဇနာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အတိယ၊ နိယူတံ၊ ဆောင်ခွင်း အပ်နှံ ထားအပ် လေပြီ။

(ရေဝါထိကာနံ ဇနာနံ သန္တိကာ တို့ကား ပါဠိသေသ ဘည့်ပါသည်။)

ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်နည်းလမ်းပြညွှန် သွန်သင်ဆုမ္မာဩပါဒ ပေး၍ ဆောင်ရွက်နေသော ညီညွတ်ရေးလမ်း ငြိမ်းချမ်းရေး စခမ်းတို့သည်၊ မြန်မာလူမျိုးအပေါင်းတို့က၊ ညီညွတ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေးရအောင်၊ ဆရာကြီးအား အပ်နှံ ထားလိုက် ပါပြီဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

ဦးကောဝိဒ၊
တပ်တွင်းကျောင်း၊ ကမာရွတ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

—၁၀—

မြေဗိုလျာတ် ဟေတ် နေတ်

(ယံကိပ္ပိကမ္ပံ) အကြင်တစ်စုံတစ်ခု အတွေးအခေါ် အယူအဆ အနုကိစ္စမဏ္ဍပေကု၊ (အညေဟိ) တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ မြေဗိုလျာတ်၊ မြန်မာကု၊ ဝါ၊ မြန်မာတို့အား ပေးထားဆောင် ခွင်းအပ်၏။ ငွေတံ၊ ဤထိုးပေးထားဆောင်ခွင်းအပ်သော အတွေး အခေါ်အယူအဆ အနုကိစ္စ မဏ္ဍပေသည်။ နေဟိ၊ မြန်မာတို့ အား မသင့်လျော်မသေချာတိပတ်သည်သာတည်း။ (နော ဟေတ်တံဘန္တေ ကိုထောက်)။ ငွေတံ၊ ထိုအတွေး အခေါ် အယူ

အဆ အနက်ိစ္စ မေတ္တမပက် ပေးထားဘို့ အကြောင်းသည်။
နိဗ္ဗိတိ၊ မြန်မာတို့အား ကေန်တိတိ အနှိပ်ပင်မရှိပေ။ (နေထံ
ဌာနံ ဝိဇ္ဇတံ ကျိထေဝက်)

တနည်း.....(ယံ ဩကာသံ) အကြင် အခွင့်အရေးကို
(အညောသံ) တပါးကုန်သောသူတို့အား။ မြို့ခွန်ယျာဝတံ၊ မြန်မာ
တို့သည် ပေးထား စောင့်ရှုင်းအပ်၏။ ဇေတံ၊ ထိုထို့ ပေးထား
စောင့်ရှုင်းအပ်သောအခွင့်အရေးသည်။ နေပဟိ၊ မသင့်လျော်
မလျော့တတ်ပတ်သည်သာတည်း။ ဇေတံဌာနံ၊ ထိုအခွင့်အရေးကို
ပေးထားဘို့အကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗိတိ၊ မရှိ။

အသွင်သုဇာတာလင်္ကာရ။

(သကျသီဟနှင့်အစိုးရဂုဏ်ထူးဆောင်စာအုဆရာတော်)

မဟာမင်္ဂလာရာမ ခင်မကန်ကျောင်းတိုက်။

နေပြည်။

—၁၀—

၁၃၁၁-ခု၊ တပေါင်းလဆုတ် ၁၁ ရက်။

ရန်ကုန်မြို့ပြန်မာပညာရှိတဦးဟု အထူးရွေးချယ်ခြင်းခံရ၍၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
နာယက၊ မဇ္ဇိကာဆရာဘွဲ့ရသော ယောဂီဦးဦးအား၊ ဝေ၊ ကော်နေရာ၊ ရွေးကဆရာအဖြစ်
ဆည်းကပ်တူးသော၊ ပျံလွန်စောင့်ပျံဦးဖြစ်သော၊ မော်လမြိုင်မြို့ ရတနာတုံပျံကျောင်း၊
အဂ္ဂမဟာပရိတ်တဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဦးကေတုက၊ အနီးအနားသို့ ကြွလာပြီးလျှင်၊ ကမ္ဘည်း
အက္ခရာ စာလုံးများစွာတို့ကို ရေးသားလျက်၊ စိပ်မက်အဖြစ်ဖြင့် တရားဓမ္မ ပျောမြ
ရာတွင်၊ အစဆုံးမည်းအက္ခရာ စာ ၉-လုံးတို့ကိုသာ၊ ကွဲပြားခြားနားစွာ မှတ်သားမိ
ပါ၍၊ ဆရာတော်၏ပရိတ်ဂုဏ်တော်ဖြင့်၊ သင့်လျော်ဆီဆိုင်ရာ နောက်ဆက်ပုတ်
ဝါကျတို့ကိုပါဖြည့်စွက်၍၊ အနက်မြန်မာ ထုတ်ဆိုဖွင့်ပြပေးတော်မူပါ တုရားဟု ဆရာ
ပိုင်းကြီး၏လျှောက်ထားချက်ဖြင့်၊ မှတ်သားမိသော မထမအက္ခရာစာ ၉-လုံးပါ ဖြည့်
စွက်ခြင်းငှါ၊ သင့်လျော်ရာ ဝါကျတို့ကို ဆက်လက် ဖြည့်စွက်၍၊ အနက်မြန်မာ အတ္ထ
ယောဇနာသည်ကား၊ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

မြေဗွဲ နိယျာတ် ဟေတ် ဇနတ်။ ။ နယ မာနာ နုဋ္ဌိဝေါ
 တေသံအတ္တုဂ္ဂတံ ဂုဏ မနုဿိတံတွာ အာမိသ ခေဗ္ဗပုဇာတ်
 ပူဇယိတွာန ပန္နိန္ဒာနံ မြေဗွဲဝါထိနံ သုဂတိ ပရာယာဏာဒိ
 သမ္ပတ္တိယော အနုဘူယိသာန္တိ။ တဒုတ္တိနိဖလံ ပန မြေဗွဲကံနံ
 ပုနဒါသ ဝာသဂူပဂမနုဿ ထံရကာရဏဘူတံ အတ္တနောဝေဝ
 အညေသဉ္စ။ အနတ္တဇနကံ ယာဝဇ္ဇနာဇာယမာနိဒံ အညမည
 ဝိဝါဒ ယုဒ္ဓဘယန္တိ ဝူပသမေတံ သက္ခိယတိဟိ။ ယထာဟ။ ။

တေတာဒိသေ ပူဇယတော၊
 နိဗ္ဗုတေ အက္ခတောဟယော၊
 နုသက္ကာ ပုညံသင်္ခါတံ၊
 ယမေတ္တမပိကောနိဟိ။ ။

ဤသည်လျှင်၊ မှတ်သားမိရာ၊ အဝအက္ခရာ ၉-လုံးနှင့်တကွ
 ဆက်လက်ဖြည့်စွက်သည့် ဝါဂျုတို့ပင်တည်း။

အနက်မြန်မာပြန်ဆိုချက်။

ဟေ၊ ဗုဒ္ဓဘာဗသု၊ မြန်မာတိုင်းသွား၊ လူထုများတို့၊ သန္ဓေ
 ယူဝစနေဟိ၊ ယုံကြည်လောဘက်သောစကားရှိသူ၊ လူ့ရှင်အများ
 ထိတိုင်း အမျိုးသား တို့သည်။ သရီရခါစုကံ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက၊
 ဥတုဇဟု၊ သရီရခါတ် မွေတော်မြတ်ကို၊ မြေဗွဲနိယျာတ်၊ မြန်မာ
 လူမျိုးတို့၊ ခိုကိုးနေတည်၊ မြန်မာပြည်သို့၊ ရောင်ခြည် ထွန်း
 ပြောင်၊ သင်္ဘော တောင်ဖြင့်၊ ပင့်ဆောင် ယူလာအပ်သော၊
 တံ၊ ရေပြင်ခရီး၊ ပင်လယ်ကြီးမှ၊ ခဲယဉ်းကြီးစွာ၊ ရောက်ရှိလာ
 သော၊ ထိုသရီရခါတ်၊ မွေတော်မြတ်ကို၊ နေတံ-နေတု၊ မိမိတို့
 နေရာ၊ ရွှေရွာဒေသသို့၊ ပေါ့ဆမနေ၊ မရောက်ရောက်အောင်၊

ပင့်ဆောင်စေသတည်း။ ဝါ၊ ပင့်ဆောင် လေလော။ ။ဟိ၊
 ပင့်ဆောင်ခြင်းနို့က်၊ ရထိုက်သောအကျိုးကို တော်ပြီအံ့။ နယ
 မာနာနံ၊ ပင့်ဆောင် ရောက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထို
 ဖြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ခဏဝကတို့၏။ အန္တ၊ ပွတ်၊ လောကအလုံး၊ ဣန္ဒြိယ
 ကျော်ကြားသျှက်ရှိသော၊ ဂုဏ်၊ အနန္တ၊ ခေါ်၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊
 အနုသာဒိတွာနု၊ သဒ္ဓါခြေပြေး၊ ဥာဏ်ဖြင့်တွေး၍။ အစမိသ
 ဓဗ္ဗပူဇာဟိ၊ ယထာဗလ၊ ပစ္စယနှင့်၊ ဓဗ္ဗကျင့်ခြင်း ပဋိပတ်
 ဟူသော ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇာယိတွာနု၊ မြတ်နိုးဖက်ရော်၊
 ပူဇော်ကြံကုန်၍၊ ဝန္တန္တာနံ၊ ဇူးသစ်တုပ်၊ လက်အုပ်ချီမိုး၊ ရှိခိုး
 ကြံကုန်သော၊ မြေဓူဝါသီနံ၊ နိုင်ငံတော်သမတ၊ မြန်မာပြည်
 အတွင်းဝယ်၊ ရှိတင်း နေထိုင် ကြံကုန်သော၊ ဝေါ-တုမှာကံ၊
 သင်လူထုတို့အား။ သုဂတိပုရာယာနာဒိသဗ္ဗတ္ထိယော၊ သုဂတိ
 သို့ လားရခြင်းစသောအကျိုးတို့ကို။ အနုဘုယိသန္တိ၊ ခံစား
 ထပ်ထပ်၊ ရရှိအပ်ကုန်လတ္တံ့။ တဒုတ္တမိဖလံပန၊ လူနတ်တန်း၊
 စည်းစိမ်မျိုးထက်၊ သာလွန်မွန်မြတ်သော အကျိုးသည်ကား။
 မြေဓူကာနံ၊ မြန်မာ လူမျိုးတို့၏။ ဝုန ဒါသ ယာဂူပဏီမ နုဿ၊
 တထာနံ ကျန်သပေါက်အဖြစ်ပျိုပြန်ရောက်ရခြင်း၏။ ထိရကာ
 ရဏဘူတံ၊ မြဲမြံအားစုကောင်းသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။
 အတ္တနောစေအညေအညူ၊ ကိုယ်၊ သူတပါး၊ နှစ်ဦးသားတို့၏။
 အနုတ္တဇနကံ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယာဝဇ္ဇတ္တနာ၊
 ရန်နှစ်လွန်ရွှေ၊ ယနေ့ကာလတိုင်အောင်။ ဇာယမာနံ၊ မိမိတို့
 တံသာ၊ ယူရာယူမိ၊ ပါတိစွဲဖြင့်၊ လွဲမှားသည်ကို၊ နာမလည
 တိ၍၊ ဖြစ်ဆဲပင် မှီသေးသော။ ဣဒံ အညမည ဝိဝါဒ-ယုဒ္ဓတ္တိ၊
 သူတလူ-ငါတမင်းဟု၊ အချင်းချင်း စွဲစွဲ၊ ပြည်တွင်းနို့က် ဖြစ်

သော စစ်ပွဲကို သော်လည်း၊ ဂူပသမေတုံ၊ စဉ်းစား ပေတန်၊
 အမြင်မှန်ချ၊ လက်နက်ချသဖြင့်၊ ပျောက်ပကင်းပေး၊ ငြိမ်းအေး
 စေခြင်းငှါ၊ သက္ခိသတိ၊ တာအရှည်တေးမထွမ်းစေဘဲ၊ မြန်မာ
 ပြည်အေးချမ်းအောင်၊ စွမ်းနိုင်တိလတ္တံ့ ၊ ဣတိ၊ ဤကား အကျိုး
 တည်း။

တနည်း။ ။ ဟိ ကို ကာရုဏ ဇောတက နိပါတ် ကြံ၍၊
 အဆုံး ဣတိ၊ တတ္ထာဠှန်၊ နေထံသို့ပြန်လေ၊ ဤကားအမှာ။

ယထာဟ၊ မြတ်စွာဘုရား အတတ်သို့ ဟောကြားသနည်း
 ဟူမူ၊ တေ တာဒိသေ-လ-ကေနုစိတိ၊ ကေနုစိ ဟူသော ဂါထာ
 စကားကို။ အာဟ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ တာဒိသေ၊ လူရော
 နတ်ပါ၊ ဗြဟ္မာအလုံး၊ နှိမဆုံးနိုင်သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသော သဘောရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗူတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်
 ဖြီးသော။ ဝါ၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းကုန်ပြီးသော၊ အကုတော
 ဘယေ၊ တွင်းပရန်ဘေး၊ ရှုပ်ထွေး နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိကုန်
 သော။ တေရုတနုတ္တယေ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အားဖြင့်၊
 သုံးပါးပေါင်းရုံး၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော ထိုရတနာတော်
 တို့ကို။ ပူဇယထော၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်သော ဝုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ၊ ပူဇော်ရာနှိုက်။ ယညံ ဝုညဗလံ၊ ရရှိစေစား
 အပ်သော ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ ဝါ၊ ကောင်းမှု အကျိုးကို။
 ယံ ကေနုစိ၊ ယေနကေနုစိအပီ၊ ဗြဟ္မာ၊ လူနတ်၊ အမှတ်မထင်၊
 တယ်ပညာရှင်တဦးတယောက်သည် သော်လည်း၊ သင်္ခါတုံ၊
 ပိုင်းခြား ကမ်းသတ်၊ ဂဏန်းမှတ်လျက်၊ တညံမတ် မှန်ကန်၊
 ကြွင်းမကျန်အောင် ရေစွက်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ ကေန်ဆတ်
 ဆတ်၊ မထတ်စွမ်းနိုင်လေ။ ။

သက္ကာသုဒ္ဓိကား၊ ကတ္တုဝါစက၊ အာချာထပဒိဗ္ဗပက နိပါတ်၊
ပုညံသုဒ္ဓိ ကတ္တားပေး၍၊ နသက္ကာသုဝပ်၊ သင်္ခါတံပုဒ် ငွေခိုက်-ကံ
ပေးလေ။ ။ မက်သာရမဉ္ဇူပြီကောကြည့်။ ။

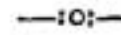
ဦးညောင်သာဘိကဝိဇေ၊
သာသနာ့တံခွန်ဆရာတော်၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊
ရေခံချောင်းမြို့။

မြွေ နိ ယျာ တံ ဟေ တံ နေ တံ.....

ဟေ၊ အို-ပြည်ထောင်ရာတွား၊ တိုင်းရင်းသား အမျိုးသား
အမျိုးထီး အပေါင်းတို့။ ။ တံ မြွေ နိ ယျာ တံ၊ ထိုနယ်ချဲ့ လက်
အောက်၊ ကွန်သဘောက်ဘဝမှ၊ လွတ်မြောက်ရခြင်း၊ ချုပ်
ချယ်ကင်း၍၊ ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း နေရခြင်း ဟူသော၊ မြွေ
ပြည်တွား၊ ပြည်ထောင်ရ အမျိုးသား၊ အမျိုးထီး အပေါင်းတို့
အား၊ မကြွင်းအချပ်ချပ် အပ်နှင်းအပ်သော လွတ်လပ်ရေးကို၊
နေတံ၊ သူထုကိုယ်စား၊ ခေါင်းဆောင်အများတို့သည်၊ မြန်မာ့
အထွေ၊ ခံယူ၍ လာခဲ့ပေပြီတကား။

မန္တလေး၊ ရတနာပုံ-နေပြည်တော်၊
ဘေးရဲဆရာတော်၊ သက်ပန်းဆရာတော်၊ ငြိမ်းထိန်းဆရာတော်တို့
ခန့်အပ်သော-ဓမ္မကဏ္ဍ-လက်မှတ်ရ၊
ရေခံချောင်းမြို့၊ ညောင်ယုသက်တော်ရှည်ကျောင်း၊
ဆရာတော် ဦးသုရိယ။

မြွေ နိ ယျာ တံ ဟေ တံ နေ တံ.....

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မမှားကော နှစ်စစ်မှန်၍၊ ဇေတံ၊ ဤ
အရာဝတ္ထုသည်၊ မြွေ နိ ယျာ တံ၊ မြန်မာအား အပ်နှံ ထားခြင်း
သည်၊ ဝါ၊ ပေးခြင်းသည်၊ ပါ၊ စေတံနှင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာအား အပ်နှံထားခြင်း၊ ပေးခြင်း၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မပြန်။

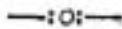
ကျောင်းသစ်ဆရာတော်၊
ခရမ်းပျို။

မြေဗ္ဗနိယျာတံ ဟောတံ နေတံ.....

ဇေတံ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ ဤမြေဗ္ဗာတို့၏လွတ်လပ်ရေးသည်။ ဟိ၊ တကမ္ဘာလုံး ကျော်ကြားခဲ့ပါ၏။ ဇေတံ၊ တကမ္ဘာလုံး ကျော်ကြားသော ထိုလွတ်လပ်ရေး၏ အရသာကို၊ နော၊ ငါတို့မြေဗ္ဗာလူမျိုးမသုံးဆောင်မခံစားရသေးပေ။

ခရမ်းကိုင်းကုန်းကျောင်း၊
ဦးညွှာရွှေဘူ။

ဆရာကြီး၏ အိပ်မက် စာမူ ရှိသည့် အတိုင်း သင့်လျော်သည်ဟု သဘောအရ၊ အောက်ပါအတိုင်း အနက်ပေးလိုက်သည်။

မြေဗ္ဗနိယျာတံ ဟောတံ နေတံ..... (မူရင်း)

ဇေတံ၊ အနုသယတုံ-ခန္ဓာစုံနှင့် အံကုန်ကိလေ မှတ်နေသမျှ၊ အဇ္ဈတ္တတို့၊ ပြင်းကြံ့ချုပ်ကြံ့နေရာမှ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရာ ရောက်ကြောင်း ဤအကျင့် ကောင်းသည်။ မြေဗ္ဗနိယျာတံဇေတံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတိုင်းသား ရှင်လူများအား ဘုရားမြတ်စွာ ဂုဏ်စွာသနား ပေးထား အပ်နှင်း ဥဇ္ဈာရင်းကြီး ပေတည်း။ ဇေတံ၊ သီလ-သမာ-ပညာ-သတိ မရှိလုံးလုံး တာဝှီးကြ လူ

ဗာထတို့ ထကြွလွန်ကြွား ကိလေမြူးကာ တိလူးစိတ်ဝင် သုံး
အင်ဒုစရိုက် တရားမိတ်ကို နှစ်ခြိုက်အားထုတ် အကျင့်ယုတ်
သည်။ နု နိယျာတ်၊ သတ္တဝါများ ရင်ဝယ်သားထို့ မခြားအဘူ
လျှင်လျှ။ မစား လွန်သနားသည့် သုရားမြတ်စွာပေးရာမယုတ်
ဥစ္စာထုပ်ကြီး ပေတည်း။

ဦးတိက္ခာဘိဝံသ၊
မိုလ်ရုံကျောင်းတိုက်၊ ရွှေတောင်မြို့။

—၁၀၁—

မြေ နိယျာတ် ဟေတံ နေတံ.....

ဟေ၊ တို့။ ယံ မြေ နိယျာတ်၊ အတ္ထိ၊ တံ ဇေတံ မြေ နိယျာတ်၊
နု နိယျာတ်။

ဟေဗဟ အနာဒနေဝေဝ၊

ဦးဝိဇယ၊
ဇလွန်မြို့ မဟာနာဝင်္ဂံသတိုက်။

—၁၀၂—

ဟေတံ-ဟိဇေတံ၊ နေတံ-နုဇေတံ။

ဟိဝိတ္ထာဓရေပိ၊ လောကန္တုဖြစ်ပျက်ပုံအရုံးပုံကို ထင်ရှားစွာ
ပြဦးအုံး၊ မြေ နိယျာတ်၊ မြေဘုံ၏ ဂုဏ်ကြတ်သဓေ မင်္ဂလာ
အဖြာဖြာကိုဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ-ဇေတံ၊
ထိုထိုဂုဏ်ကြတ်သဓေမင်္ဂလာ.....သည်။ နု၊ ဖြစ်မည်မဟုတ်။
ဇီးကုန်း-ဦးကောဏည။

—၁၀၃—

မြေ နိယျာတ် ဟေတံ နေတံ.....

ဟေ ဓုဋ္ဌဇနာ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ အိုရှင်လူ အပေါင်းထို့၊
မြ-မြေရ၍၊ မြန်မာနိုင်ငံထေဝါကြီးစည်၊ ဣမတ္ထိ ကာလေ၊ ဤ

မည်သော သက္ကရာဇ် နှစ်လပရိက္ခေဒ အချိန်အခါ၌၊ နိဗ္ဗာန်
 ပရိမောစနံ၊ အင်္ဂုလိပမင်း- စိုးအုပ်ခြင်းမှ ထွက်မြောက်ခြင်း
 သည်၊ အထိ၊ အမှန်လကယ်ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။.....ဒါနိပဗ္ဗာသရ လက်
 တွေအချိန်အခါ၌ကား၊ တံ-တေန ကာရကေန၊ ထိုထွက်မြောက်
 ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ လက္ခိတဗ္ဗံ၊ ရုအပ်သော၊
 တံ သုခံ၊ ထိုထန်ခိုးအာဏာ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူသမျှကို၊ နေ
 အပ္ပကာ ပူဇနာဒေဝ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှသော ပါတိ သင်းထု၊
 လူထုတို့သည်သာလျှင်၊ တောသေန္တံ၊ ကြွားကာ မော်ကာ
 ဇိမ်ခံကာဖြင့်၊ ကြည်သာခပ်မက်၊ နှစ်သက်နေကြ လေကုန်၏။
 ဣထရေ၊ ၎င်းတို့တရမှ တပါးကုန်သော၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာ
 သောင်းပြောင်း၊ ရှင်လူအပေါင်းတို့မှာကား၊ ဝိနာသန္တိ၊ ငရဲ
 တမျှ၊ ဒုက္ခကြီးစွာ၊ မြို့ရွာစည်းစိမ်၊ အိုးအိမ်ပြာကျ၊ လေကြေ
 ပျက်စီးကြလေကုန်ပြီ။

ရွှေကျင်မြို့ တိုက်ဆော်ကျောင်း၊ ဆရာတော်၊
 ယခုခေတ္တ-ပဲခူးမြို့ မင်းကျောင်း။

—:၀:—

- နဂါးနို့ နိဂ္ဂယုဝါဒိံ၊
- ရာဇိနို့ ပဂ္ဂယုဝါဒိံ၊
- ဝါဒိနို့ ဝိတဇ္ဇဝါဒိံ၊
- ဝန္တာမဟံ စာစွဝါဒိံ။ ။

(ကြိတ်ခိုမရ-တခဏ-ရေးရတာသစပြန်)

မြို့ နိဗ္ဗာန်ဟောတံ နေတံ.....

ဟေ၊ သူတော်တရား၊ လက်ကိုင်ထား၍၊ ကြီးပွားခြင်းသို့
 ရောက်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓတရတို့၊ မြို့မြို့မြို့၊ ပရိသတ် ယူ

ဆောင်၊ အသရေပြောင်တဲ့-ရာဇာသနင်း-ဘုရင်မင်းကို၊ မြတ်
 နိုးခြင်း ငှိုကြွေပါကုန်သော ဗမာတသင်းတို့၏နေရာ၌။ တံ၊ ထို
 နားထွည့်သမှု၊ လွတ်လပ်ဘုကို၊ ဗာလာနံ၊ ဗလချာလျှော်တဲ့၊
 ဥာဏ်မဲ့တာတေ၊ လေ့လေ့ဖောက်ပြား၊ ထင်ရာလားသူ၊ မိတ်ခဲ
 ထုတို့သို့။ နိယျာသံ၊ မာယာထွည့်ပိုက်၊ ဆောင်နှင်း လှိုက်ပြီ၊
 နေ၊ ထိုလူတော်တရား၊ လက်ကိုင်ထားသဖြင့်၊ ကြီးပွားခြင်းသို့
 ရောက်ကြကုန်သောဗမာတရတို့သည်။ တံ၊ ထိုနားထွည့်သမှု၊
 လွတ်လပ်ဘုကို၊ နိယျာနေထ၊ ထုံးသစ်မလောင်း၊ ထုံးဟောင်း
 မပြင်၊ ထုံးသစ် ကောင်းက-ထုံးဟောင်း မခင်ဘဲ၊ မြော်မြင်
 ထွေးဆ၊ အစစ်ရအောင်၊ ဆောင်ရွက်ကြပါကုန်လော့။

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓဝရနှင့်ဦးကေဇဝန္တ၊
 မင်္ဂလာဂန္ထာရုံတိုက်၊
 နွယ်တမယ်ရပ်၊ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့။

— ၁၀ —

မြန်မာနိယျာတံ ဟေတံ နေ့တံ.....

တေံ၊ ဤအာဏာတန်ခိုး၊ လှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းကို၊ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊
 မြန်မာပြည်ဘွား၊ လူအများတို့သည်၊ တပါး လက်အောက်၊
 ကျွန်သဘောက်မှ၊ လွတ်မြောက်ရသော လွတ်လပ်ရေး ဟူ၍၊
 ဟိယထွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုဏ်၊ ဆင်အပ်၏၊ တထွာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေံ၊ ထိုလွတ်လပ်ရေးကို၊ နတ်နွယ်တို့၊ အကျိုးမသက်ကြောင်း
 စကောင်းမှုတို့ဖြင့်မပျက်ဆီးအပ်။

ငြိမ်းချမ်းရေးတွေကို ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင် နေကြသည့်
 အတွင်းမှာ၊ ဆရာကြီး မြင်မက်သော အိပ်မက် ဖြစ်၍၊ အ

ကြောင်းအကျိုးနှင့် ဆက်စပ်ပြီး၊ ညီညွတ်အောင်၊ ခြေးရှင်ထင်ထင်၊ မြင်မက်သည်ဟု ထင်၏။

ဦးသီလစာရ
ပခေဒိကာရာမတိုက်၊ ရွှေပန်းတောရ၊ ဝဲခူးမြို့
- ၁၀ -

မြေ့ နိယျာတ် ဟေထံ နေထံ.....

ဟောမြေ့တိုင်းသား၊ ဤပြည်ကဘွားတဲ့၊ အိုလူအများတို့။
ဇေထံမြေ့နိယျာတ်၊ ဗြိတိသျှမင်းလက်အောက်တွင်းသို့၊ သက်ဆင်းကျရောက်၊ ကျွန်သဘောတော်မှ၊ ထွက်မြောက်ပြန်လည်၊ လွတ်လပ်စွာတည်ရသော၊ ဤမြေ့ပြည်ကြီးကို။ နေထံတိုင်းပြည်လူများ၊ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့၊ မခြားကြင်နာ၊ မဒိတာနှင့်၊ မေတ္တာမပျက်၊ စောင့်ရှောက် အပ်ပေ၏။ ။ ဤအနက် အလိုကား၊ မြေ့နိယျာတ် ဝုဒ္ဓိသည် ဝိသေသန နောက် ဤသော ဂဏထာမောဝုဒ္ဓိကဲ့သို့ပင်တည်း။ ။

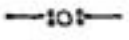
ထနည်းမှာ၊ ဇေထံမြေ့နိယျာတ်၊ ဤမြေ့ပြည်ကြီး၏၊ ဖိစီးချုပ်ချယ်၊ နည်းပရိယာယ်တို့မှ၊ အလွယ်ထွက်မြောက်၊ လွတ်လပ်ခြင်းသို့ ရောက်လာ သည်ကို။ ။ ကျွန်သော အနက်များ ရှေ့နည်း အတိုင်း ပင်တည်း။ ။ ဤအနက် အလိုကား၊ မြေ့နိယျာတ်၊ ဝုဒ္ဓိကို ဆဋ္ဌိသပ္ပုရိသ် သမာသ်ဟု မှတ်ရမည်။ ။ ဤသို့နည်းနှစ်တန်ဖြင့်၊ အနက်သမ္ပုနိယျာတ်သည်မှာ၊ ပါဠိသေသထေဋ္ဌိသွင်းဘဲ ဤရင်းပါဠိအတိုင်းပင် အနက် သမ္ပုနိယျာတ်သည်။ ပါဠိသေသထေဋ္ဌိ၊ လိုရာကိုဖြင့်ခဲ့လျှင်၊ ကျယ်ဝင့်ရုံသာ၊ ဤပါတော့မည်။ ။ ဘုန်းကြီး ရဟန်း၊ အိမ်မက် ခန်းတွင်၊ ဧတွံမြင်ခဲ့မှ၊ ကိုယ်စောင့်သူနတ်၊ ယူစေမှတ်လေဘု။

ဝဲခူးမြို့၊ ရတနာသီရိန်ကျောင်းတိုက်၊
ဤတူဆရာတော်။

မြမ္မာနိဿယာတံ ဟေတံ နေတံ.....

ဟေ၊ တိုင်းနိုင်ငံအရှင်၊ တုရင်မင်းမြတ်အပေါင်း၊ အိုသူတော်
 ကောင်းတို့၊ မရမ၊ မြမ္မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည်၊ နိဿယာတံ၊ လွတ်
 မြောက်ခွင့် ရလေပြီ၊ တံဝစနံ၊ ထိုလွတ်မြောက်ခွင့် ရသော
 စကားကို၊ သုတွာ၊ အဆင့်အဆင့်ကြားသိကြ၍၊ နေ၊ ထိုကြား
 သိကြကုန်သော မင်းအပေါင်းတို့သည်၊ တံမရမံ၊ ထိုမြမ္မာနိုင်ငံ
 တော်ကြီးကို၊ အဘိလက္ခဏံကတွာ၊ အသီးအသီး မဟာမိတ်
 နိုင်ငံဟုအမှတ်ပြုကြ၍၊ ဟမ္ပေ၊ ထီးဆောင်းမင်းအပေါင်း၊ သင်
 သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ဝုမိကရဏံ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ အ
 ကြောင်း၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း အမှုကို၊ သာဓုကံ မနုထိ
 ကမိတွာ၊ ကောင်းစွာ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းကြ၍၊ ကရေ
 ယျာထ၊ သူရောငါပါ ပြုကုန်ရာ၏။

ဝဲခူး၊ မင်းကျောင်းဆရာတော်၊

ဟေ၊ မြမ္မာပြည်တွား တိုင်းရင်းသား၊ ပြည်သူပြည်သား၊
 အို-လူအများတို့၊ ဇေတံမြမ္မာနိဿယာတံ၊ ဗြိတိသျှမင်းလက်အောက်
 ထွင်း၊ သက်ဆင်း ကျရောက်၊ ကျွန် သဘောက်မှ၊ ထွက်
 မြောက် ပြန်လည်၍ ရသော၊ ဤမြမ္မာပြည်ကြီးကို၊ စဉ်လာ
 မပျက်၊ ကုန်းဘောင်ဆက်တို့အည်၊ နေတံ၊ တဘောင်အထွက်
 ကြောင့်၊ ရာဇစံသေဟိ၊ အောင်ကနက်ဖြင့်၊ ဆောင်ရွက် အပ်
 မေသတည်း။

ဘုရားကြီးတိုက်ဆရာတော်၊
 ရဟနာသီရိန်ကျောင်း၊
 ဝဲခူးမြို့။

ဆရာမှိုင်းကြီး၏ အိပ်မက်ကို မုံရွေးကြေးမုံ
ဆရာတော်များ ခြေကြပ်ပုံ။

နိဂါန်း။

မြဗ္ဗာအစ၊ ဘမာအစ၊ မြတွာက၊ ကမ္ဘာအစ၊ မြတွာမင်းကြီး လေးယောက်က
လေးမျိုးပွားသည်များ (၁) ခတ္တိယမင်းမျိုး၊ (၂) မြတွာကပုတ္တားမျိုး၊ (၃) ဝဿ
ကုန်သည်မျိုး၊ (၄) သုဗ္ဗ-သုဆင်းရဲမျိုး၊ ၎င်းလေးမျိုးက ပွားသည်ရှိသော်၊ လူမျိုး
(၁၀၀)ပါးဖြစ်၏။ ဘမာကို မြတွာခေါ်ပုံ လယ်တီဆရာတော်တရား၏ တပည့်
သေက္ခ၊ တောင်ဦးတီလောက ရေးသားစီရင်သော၊ ပတ္တိတဝေခနိယကျမ်းထဲမှာရှိ၏။
ဆရာမှိုင်းကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့် မြန်မာပြည်နှင့်တကွ
တကံမ္ဘာလုံးရှိ သတ္တဝါတို့၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ သိပ္ပံပေါက်ဆရာ လူသော်၎င်း၊
နတ်သော်၎င်း၊ မြတွာသော်၎င်း၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ကို ဝတ်၍ အိပ်မက် ပေး၏။ ။
သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာ အသင်းသား တို့နှင့် တကွ၊ ကိုဘိုးဆယ်- မောင်ဘင် တို့က
သင်္ဃာတော်များကိုလျှောက်ထားသောကြောင့်၊ မုံရွာမြို့၏တောင်လက် မုံရွေးကြေးမုံ
ရွှေကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင်လေ့ရှိသော ဆရာတော်ဦးနာရဂု ရေးသားစီရင်အပ်သော
“မြဗ္ဗာ နိဗ္ဗာတံ ဒီပနီ” အမည်ဖြင့်၊ ၁၃၁၂-ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၄-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နံနက် ၁၁-နာရီ အချိန်တွင် ရေးသားပြီးပါသည်။

နိဂါန်းပြီး၏။

မြဗ္ဗနိဗ္ဗာတံ ဟေတံ နေတံ.....

၎င်းပါဠိကိုအဋ္ဌကထာလိုတည်း၍ ဖွင့်ပြပေအံ့။ မြဗ္ဗနိဗ္ဗာတံ
ဘမာနိဗ္ဗာတံတိ ဗြဟ္မနိဗ္ဗာတံ အဓိပ္ပေတံ၊ ဟေတံ တိ
ဟိ ဝိတ္ထာဓေမိ ဇေတံ ဇေတေသံ သဗ္ဗေသံ သတ္တဝါနံ တိသေသာ
ကပ္ပါဝိမုဇ္ဈန္တိ၊ နေတံ တိ န ဇေတံ နံမြဗ္ဗနိဗ္ဗာတံ နဘမာ နိဗ္ဗာ
တံတိ နံဗြဟ္မာနိဗ္ဗာတံတိ အဓိပ္ပေတံ ဇေတံ ဇေတေသံ သဗ္ဗေသံ
သတ္တဝါနံ တိသေသာကပ္ပါ န ဝိမုဇ္ဈန္တိ။ ။ ပါဠိအဖွင့်ပြီး၏။
အနုတ်ကား။ ။ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊
အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော မှောင်တိုက်မှ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဇ္ဇာ

ဥာဏ်တည်းဟူသောအလင်းကို။ ဝါ။လော့ဘီ-လော့ကုတ္တရာ
 ယထာဘူတအမှန်ကျအောင် ဖွင့်၍ပြပေအံ့။ ။ဇေတံ-ဇေတေသံ
 သဗ္ဗေသံ သတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ မြို့နယ်ယူတံ၊
 ဘမာနိယူတံ၊ မြန်မာတို့၏ လွတ်လပ်ရေး အစစ်၊ သူတပါး
 တို့၏ လက်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ ဝါ။ ကပ်သုံးပါး တို့မှ
 လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ မြို့ဟူသောအကျင့်၊ ဝါ။
 မြို့ဟူပိဟာရတရား၊ ဝါ။ မြို့ဟူစီရတရားကိုလက်ကိုင်ထား၍၊
 တာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၊ ဝါ။ သာသန မြို့ဟူစရိယ၊ မုဂ္ဂ
 မြို့ဟူစရိယ နှစ်ပါးကိုကျင့်၍၊ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်
 သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တိဿောကပ္ပါ၊
 ကပ်သုံးပါးတို့သည်၊ ဝိမုဒ္ဓန္တိ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ ။ဇေတံ-ဇေတ
 သံ-သဗ္ဗေသံ သတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၏၊ နုမြူဟူ
 နိယူတံ - နဘမာနိယူတံ - နုမြူဟူ နိယူတံ၊ မြန်မာများ
 အမြတ်တရား ထွက်မြောက်ကြောင်း လက်သွတ်၍ နေသော
 သူကို၊ အမိပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တိဿောကပ္ပါ၊ ကပ်သုံးပါး
 တို့သည်၊ နုမုဒ္ဓန္တိ၊ မလွတ်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အပေါ်၊ မိန့်တော်မူ၏။

အဖြေ ပေါင်းစုံ တို့ကို ရ၍၊ ဆရာမှိုင်းကြီးက ကျမ်းစာ
 တစောင်ဖြစ်အောင် အားထုတ်လိုက်ပါ။

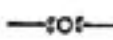
ရွှေကျောင်းဦးနာရဒဖြေပုံပြီး၏။

ပုပ္ဖါရုံဆရာတော်ဦးသူရိယဖြေပုံ။

မြေခွန်ယျာထံ ဟောတံ နေထံ.....

မြေခွန်ယျာထံ၊ လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်၊ မြေခွန်ယျာထံ၊ ထွက်မြောက် သည်၏ အဖြစ်၊ ငြိမ်းချမ်းသည် ၏ အဖြစ်၊ မြေခွန်ယျာထံ၊ မြေဓာပြည်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သမုပ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစွာသော၊ ဟိတံ၊ စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂလာထူး မင်္ဂလာမြတ်သည်။ တာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

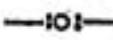

ပုံရွေးမြို့-နွားထိန်းရပ်၊ ကျောင်းသစ်တိုက် ဦးမာယိန္ဒဖြေပုံ။

မြေခွန်ယျာထံ ဟောတံ နေထံ.....

ရင်းပါဠိ၌၊ ဟောတံကို ဟိဇေတံ ပုဒ်ဖြတ်၊ နေထံ ကို နုဇေတံ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဇေတံမြေဓရဋ္ဌံ၊ ဤမြေဓာနိုင်ငံတော်ကြီးကို၊ အင်္ဂုလိယရာဇေန၊ အင်္ဂုလိယ မင်းသည်၊ ဟိ၊ စင်စစ်၊ မြေခွန်ယျာထံ၊ မြေဓာကို အားစေတင်နှင်းအပ်ပြီး ဇေတံ၊ ထိုစေတင်နှင်းအပ်ပြီးသော မြေဓာ နိုင်ငံတော်ကြီးကို၊ အင်္ဂုလိယရာဇေန၊ အင်္ဂုလိယမင်းသည်၊ ပုန၊ ထပ်မံ၊ န၊ ပြန်၍မယူတော့ပြီ၊ သကံရဋ္ဌံ၊ မိမိတို့ပိုင် မြေဓာနိုင်ငံ တော်ကြီးကို၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားများအောင်၊ ကရောထ၊ ပြုနိုင် ကြပါကုန်သတည်း။

(အင်္ဂုလိယရာဇေနပုဒ်၌ 'မ ကို-ဟု ဟူ၍ဖတ်-သက္ကထအလို)

ကုန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးသောမဖြေပုံ။

မြေဗွဲနိယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....။

ဇေတံရဋ္ဌံ၊ ထိုအင်္ဂုလိပ်မင်းအုပ်စိုးသောမြေဗွဲပြည်ကို။ မြေဗွဲ
နိယျာထံ၊ မြေဗွဲတို့ကိုပြန်၍ဆောင်နှင်းပေးလွှဲအပ်ပြီး ဟိသရုံ၊
မှန်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့ ဆောင်နှင်းပေးလွှဲအပ်ပြီးသော မြေဗွဲပြည်
သည်လည်း၊ အကျိုးစီးပွားများလှသည်မဟုတ်သေး၊ ထထွာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဇေတေသဇေတေအနာ၊ ထိုအား လုံးကုန်သော ရဟန်း
ရှင်လူ၊ ပြည်သူ အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်လည်း၊
ဗြဟ္မစိုရတရား လက်ကိုင် ထား၍၊ အကျိုးစီးပွားများအောင်၊
သမဂ္ဂ၊ အညီအညွတ်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။

—:ဝ:—

ယာကြီးကျောင်းဆရာတော်ဦးမာလာဖြေပုံ။

မြေဗွဲ နိယျာထံ ဟေထံ နေထံ.....

ဟိသရုံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတံရဋ္ဌံ၊ ဤတိုင်းပြည်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤတိုင်းပြည်သည်။ မြေဗွဲနိယျာထံ၊ မြန်မာလူမျိုး
တို့၏လက်၌မြဲသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့ ။

ဟိသရုံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတံရဋ္ဌံ၊ ဤမြေဗွဲပြည်ကြီး
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံရဋ္ဌံ၊ ဤပြည်သည်။ နသန္တကံ၊ တိုင်း
တပါး တို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ မြေဗွဲနိယျာထံ၊ မြန်မာလူမျိုး တို့၏
လက်၌မြဲလတ္တံ့။

ဆိုလိုရင်။ ။ မြေဗွဲ ပြည်သည် ညီညွတ်ရင် ထိပ်တန်း၊
မညီညွတ်ရင် အောက်တန်း။

—:၁၀:—

ကံသာတုံကျောင်းတိုက် ဦးနန္ဒောဘာသ ဖြေပုံ။

မြဗ္ဗာနိယူထံ ဟေထံ နေထံ ---.....

ဟေထံ-ဟိ-ဇေထံ၊ နေထံ-နဇေထံ သဒ္ဓိသုခိဗြဟ္မံ။

မြဗ္ဗာနိယူထံ၊ မြန်မာပြည်၏ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ရခြင်းသည် ဝါ၊ လွတ်လပ်ရေးရခြင်းသည် ဟိ၊ တကယ်ကံအကျိုးကျေးဇူးများထွက်ပါပေ၏။ ဇေထံ၊ ဤကဲ့သို့ အကျိုးကျေးဇူးများရခြင်းသည်၊ နေထံ-နဇေထံ၊ ဤယခုအချိန်အခါမှာမသင့်လျော်ပေ ဝါ၊ အချိန်မကျသေးချေ။

—၀—

မုံရွေးမောင်ဝေဖြေပုံ။

မြဗ္ဗာနိယူထံ ဟေထံ နေထံ-----

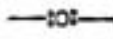
ဇေထံ၊ မြဗ္ဗာနိယူထံ၊ ဤယခုမြဗ္ဗာပြည်၌ ဆောင်အပ်သော အကြောင်းအရာသည် ဝါ၊ ဤသို့ မြဗ္ဗာပြည်၌ လွတ်လပ်ရေးပေးလိုက်ခြင်းသည် ဟိ၊ မချမသွေ မှန်ထွက်ပါပေ၏။ ဇေထံ၊ မှန်၏ဟု၊ ဤယခုမြဗ္ဗာပြည်၌ဆောင်အပ်သောအကြောင်းသည် ဝါ၊ ဤသို့မြဗ္ဗာပြည်၌ လွတ်လပ်ရေးပေးလိုက်ခြင်းသည် နှ၊ မသင့် ဝါ၊ ကျပ်ပြည့်-ဒင်ပြည့် ဟုတ်။

မြဗ္ဗာနိယူထံ၊ မြဗ္ဗာ တို့အား အမျိုးမျိုးသော ဘေး ဒုက္ခအပေါင်းမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည် ဟိ၊ တကယ်မလွဲ-တကယ်ကံ မှန်ထွက်ပါပေ၏။ ဇေထံ၊ ဤသို့ မြန်မာတို့အား အမျိုးမျိုးသော ဘေးဒုက္ခအပေါင်းမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ နေထံ၊ တုန်းရှင်ကံရှင်တို့၏ရှေ့ဆောင်ဟောခဲ့မည့် အကြောင်းပါပေတည်း။

ရွှေကျောင်းဦးဝိလာသဖြေပုံ။

မြွေ့နိယျာတ် ဟောတ် နေတ်.....

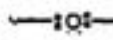
ဇေတ် အည မည သမဂ္ဂေန၊ ထိုတဦးနှင့် တဦး ဗြဟ္မစိုရ
 တရား လက်ကိုင်ထား၍ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ မြွေ့နိယျာတ်၊
 မြန်မာများ သူတပါးလက်မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတီး
 ဖြစ်၍၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားစွာပြဆိုပါဦးအုံး၊ဇေတ်န အည
 မည သမဂ္ဂေန၊ ထိုတဦးနှင့်တဦး ဗြဟ္မစိုရတရား လက်လွတ်
 ထား၍ မညီမညွတ်ခြင်းကြောင့်၊ နှမြွေ့နိယျာတ်၊ မြွေ့များ
 သူတပါးလက်မှ မလွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်
 လတုံး။ ။အတိတ်-ပစ္စုပ္ပန်-အနာဂတ် အားဖြင့်ကာလသုံးပါး
 ရ၏။

မုံရွေးပုပ္ဖါရုံဦးဝါယမအဖြေ။

မြွေ့နိယျာတ် ဟောတ် နေတ်.....

မြွေ့နိယျာတ်၊ မြွေ့တို့သည်ဆောင်ရွက်အပ်သော၊ ဇေတ်
 ကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဟိယထွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တထွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇေတ်ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို၊ မြွေ့နိယျာတ်၊ မြွေ့
 တို့သည် ဆောင်ရွက်ပြီး၊ မြွေ့တို့သည်ဆောင်ရွက်ဆဲ၊ မြွေ့
 တို့သည်ဆောင်ရွက်လတ္တံ့။

မြမ္မာနိယျာတံ ဟေတံ နေတံ။

In Russian characters the cryptic sentence
 MRAMMA NI VVA TAM HE TAM
 NE TAM

would appear as follows:

MPAMMA NI Я TAM
 X၁ TAM HE TAM

BURMA, THERE I AM NOT,

O, I AM THERE, NOT THERE.

MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM

Explanation of a dream seen in the early hours of January 23, 1950, by the universally esteemed Burmese gentleman honourable Thakin Kodaw Hmaing, the Grand Old Man of the Union of Burma.

The substance of the mysterious dream was following:

A holy Burmese Buddhist High Priest appeared before Thakin Kodaw Hmaing and passed on to the latter a long document. The holy priest requested the dreamer to read out this document to a large congregation. The dreamer started to read out the said document, commencing with the sentence MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM. Below this sentence there was a long text. Suddenly somebody aroused Mr. Kodaw Hmaing from sleep, and he vividly recollected the above sentence. However, he cannot remember the gist of the long text which appeared in the dream under this sentence.

Latvian Buddhist Archbishop the Most Rev. Karlis A. M. Tennisons, head (SANGHARAJA) of Buddhists in the three Baltic States—Estonia, Latvia, and Lithuania—, and his disciple and secretary Estonian Buddhist High Priest the Right Rev. Frederick W. A. Lustig, having been approached by Thakin Kodaw Hmaing, Professor of Burmese at the National College and one of the Senators of the University College, regarding the significance of the mysterious sentence "MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM", which was given to Thakin Kodaw Hmaing in the dream by the late Most Rev. Mahathero Bagado U Ketumala of Moulmein, the first Pathamakyaw under the British rule in Burma, who passed away in 1949 at the age of 82, hereby announce their explanation for the benefit of all persons interested in this matter:

In no other religion have the dreams that great importance which is attributed to dreams in Buddhism. The holy dreams of the Queen Mahamaya, the dream of the King Shuddhodana and of the Princess Yashodhara fraught

with fate on the night of Prince Siddhartha' departure from his father's palace, the portentous dream of the King Bimbisara about splitting of Buddhism into a great number of different School, etc.—are the common knowledge of Buddhists. Buddhism even teaches that a Bodhisattva who practises the Paramitas can help other men by interpreting their dreams. The ability to interpret dreams may be acquired by persons who practise austerities through faith and resolution.

The mysterious dream of Thakin Kodaw Hmaing has no Bearing on political situation in the Union of Burma. Both the Latvian Archbishop and his Disciple, after deep meditation and examination of the meaning of the above mentioned dream, are fully convinced that the meaning refers directly to the position of the Buddhist religion in the Union of Burma.

Although we are not experts in Pali or Sanskrit languages, we are of the opinion that neither in Pali, nor in Sanskrit is there any translation of the sentence "MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM" which could be accepted as satisfactory. In Pali and in Sanskrit there is no possibility to trace some meaning of the sentence under discussion, except by some stretch of imagination and by overlooking the grammatical rules.

Mysterious are the ways of Gods (Devas), and so is the working of the law of Karma. Trying to solves the riddle, we examined whether this sentence is not a sentence in some language other than Pali and Sanskrit. We ascertained that this sentence is not in any of the Western European languages: it is neither in French, nor in Spanish, German, and so on.

While we sat in meditation, it struck upon us that this mysterious sentence, composed as it is of nine syllables, has a perfect meaning in Russian language, and complies with all the rules of the Russian grammar. As the Russian language has recently acquired the status of an international language and is nowadays used at the sittings of the United Nations on equal basis with English and French, and as Russia is the country round which revolves the fate of all mankind, her peaceful attitude bringing stability and her aggressiveness the world disaster, everything expressed in

that language acquires a peculiar lurid and momentous meaning. To every statement made by Russia—and she makes all her statements in Russian—the utmost significance is attached. What Moscow says is always in the limelight. To more than 100 million people the Russian language, is their mother tongue, or, generally speaking, to 200 million inhabitants of the Soviet Union it is the official medium, 50 per cent of this population of that country not being Russians, but men of a great number of different nationalities.

In view of the tremendous importance of the Russian language at the present moment, as the mysterious sentence "MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM" has in Russian a clear meaning, it would not be wise to reject this meaning.

MRAMMA NIYYATAM HETAM NETAM means in Russian the following:

"BURMA, THERE I AM NOT. OH I AM THERE, (AND YET) NOT THERE," the Russian transliteration being MRAMMA NI YYA TAM HĒ TAM NE TAM.

THERE I AM NOT, coming after MRAMMA which is an archaic proper name for Burma, means "I am not in Burma." By personal pronoun "I" we must understand the spirit of Dharma of Our Lord Buddha, the Most Rev. Mahathero Bagado U Ketumala, as prominent representative of the Holy Sangha, directly illustrating the true conception and purpose of Buddhism. This is MRAMMA NIYYATAM HETAM, or HE TAM, OH I AM THERE means that Buddhism is still a living reality in Burma, for the noble aspirations of many holy men, like the late U Ketumala, are still found in Burma. That Buddhism is still a living reality in this country is also seen from paragraph 21 of the Constitution of the Union of Burma, namely: "The State recognizes the special position of Buddhism as the faith professed by the great majority of the citizens of the Union..."

NE TAM, or NOT THERE, means that the higher meaning of Buddhism is lost to a large section of people in present-day Burma. Through his appearance in dream, the Most Rev. U Ketumala wishes to emphasize that the method of negative dialectics, employed so often by Our Lord Buddha Gautama Shakyamuni, is nowadays generally

neglected in this country. The Most Rev. U Ketumala has entered that mystic condition where all concepts and all feelings are extinct. This apparition in the dream dreamt by Grand Old Man of Burma Thakin Kodaw Hmaing is intended to remind the Buddhists that, according to Lord Buddha conceptions about what is only a conception should not be produced, an idea about what is only an idea should not be conceived.

This is the gist of the doctrine of *Madhyama pratipada*, or the doctrine of the Middle Path.

The dream of Thakin Kodaw Hmaing calls for increased watchfulness on the part of the Burmese Buddhists, for greater zeal in propagation of Buddhism, and deeper study of Buddhist philosophy in secret code and plain language.

For it is said in the Dhammapada:

'Through zeal knowledge is gotten, through lack of zeal knowledge is lost; let a man who knows this double path of gain and loss thus place himself that knowledge may grow.'

(Verse 282)

Moreover, although we can say that the general knowledge of the Abhidhamma-pitaka in Burma is good, and that proper attention is paid to Patthana-Naya, a new attempt should be made to re-examine the theory of mental atoms (Dhammas) in the light of modern science for the glory of the Buddhadharma.

The famous Buddhist Credo *Ye Dharma Hetu Prabhavah...* which reads in English:

"The Great Recluse has indicated the mental atoms, their interconnexion as causes and effects, and their final suppression," should be given a much clearer exposition and wider publicity in preparation for the 2500th year from Our Lord Buddha's Mahaparinirvana.

Many points in Buddhism are to-day still veiled by the billowy clouds of mystery or lost to the average man in the labyrinthian complexity of technical terms. Valiant effort should be made to present the Dharma to the public in a perfect, lucid, and convincing way.

The Buddhists must not be daunted and discouraged by difficulties. Reflecting upon the difficulty of eradicating erroneous concepts, the Buddhists must ceaselessly work for their great aim of enlightenment of all mankind.

POSTSCRIPT

Some persons will think why was the important revelation of the late Most Rev. U Ketumala to honourable veteran politician of Burma Thakin Kodaw Hmaing made in the Russian language, the language of a country so much dreaded to-day in many parts of the world?

Here we must say that appearance of a sentence in Russian in the mysterious dream is a sign of good augury. A ray of glorious light from Buddhist Burma will reach even the cold and distant Russia. It is a sign that Lord Buddha's teaching will penetrate into every corner of the world and will melt the hearts of those who are to-day engaged in building their most highly centralized Socialist federation in the world occupying more than one-sixth of the land surface of the globe, but who unfortunately are still in spiritual darkness regarding the Noble Doctrine of Our Lord Buddha the Omniscient One. When the gigantic Soviet Union will embrace Buddhism and renounce the sheer materialism, the world will at once become a better place to live in.

Lord Buddha converted to his Dharma persons of all categories. Men of different castes and of different character and intelligence became His followers. He was eager to undertake the most difficult tasks, and He conquered everything. We, His disciples, must follow His example.

The world has never known a teaching higher than Buddhism, and the day must come when even the Russian people will realize that Our Lord Buddha is their only Liberator. Since Buddhism is the only religion in the world which defends the unrestricted freedom of thought, and stands on an unbreakable platform, people who relentlessly interrogate the facts must and will come to the glorious understanding of Our Immaculate Dharma. All the Buddhists of the world must work for that Great Unfoldment of Truth...

*Latvian Buddhist Archbishop KARLIS A. M.TENNISONS (Vagindra Mantranitra) and his secretary Estonian Buddhist High Priest FREDERICK W.A. LUSTIG (Ananda Maitreya).
Rangoon, capital of the Union of Burma.
Tuesday, July 11, 1950.*

မြန်မာ မြန်ဆိုချက်။

မြေပိုယျာတံ ဟေတံ နေတံ။

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၁-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၆-ရက် (၁၉၅၀ ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်) နေ့ မိုးသောက် ယံတွင် ဆရာကြီးသခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းမြိုင်မက်သောအိပ်မက်ကို မြန်မာနိုင်ငံအတွဲဇွာ သင်္ချာ အသင်း အပင်းများ ဖြစ်သော လတ်ဗီယံ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် ဝါဂိန္ဒြမန္တရမိတ္တ (KARLIS A. M. TENNISON) နှင့် အက်စတိုနိုယံ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် အာနန္ဒမေတ္တယျ (FREDERICK W. A. LUSTIG) တို့က အောက်ပါ အတိုင်း သုဘနိမိတ်ဖတ်ကြား လေသည်။

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏အံ့ဘွယ်ဘာနန်းထူးဆန်း သောအိပ်မက်မှာ ကြည်ညို တွယ်ကောင်းသောဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီး တပါးသည် သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ ထံပါးသို့ ကြွလာတော်မူ၍ စာတမ်းစာစောင်ကိုပေးအပ်ပြီးလျှင်၊ ထိုစာ ကို ပရိသတ်အလယ်တွင်ဖတ်ကြားစေဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် ထို့စာတမ်းကို ဖတ်ရာ၊ ပဏာမ၌ “မြေပိုယျာတံ ဟေတံ နေတံ” ဟူသောစာကို တွေ့ ရလေသည်။ ထိုစာ၏ အောက်၌ စာတမ်း အများ ပါရှိသော် ငြားလည်း၊ တူရိယာယောက်အိပ်ရာမှ နှိုးလေသောကြောင့်၊ လန့်နိုးလတ်သော်၊ ပဏာမ ဝါကျ တရုက်သံလျှင် ဆရာကြီး သည်မှတ်မိလေတော့သည်။ အိပ်မက်တွင်ဖတ်ရသော အခြား စာတမ်းတို့ကိုမူ သတိမရတော့ချေ။

ထိုအခါ နေရှင်နယ်ကောသိပ် မြန်မာ ပရိဖက်ဆာဗောဓ်း ယခု တက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက် ဆီနိုပ်တာ ထဲသို့ ဖြစ်သော

ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည် အက် ဝ တိုး မီ ဟား၊
 လတ်တီဇာ၊ လီသုယာနာနိုင်ငံ သုံးနိုင်ငံ အပါအဝင် ဘော်
 လတ် နိုင်ငံများအတွက် လတ်ဇီယံ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ်
 သံဃာရာဇာ ဖြစ်တော်မူသော ဝါဂါနွိမန္တရမိတ္တ ('the most
 Reverend Karlis A. M. Tennisons) နှင့် ၎င်း၏ အတွင်း
 ရေးမှူးဖြစ်သူ အက်ဝတ်နိုယာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ် အနန္တ
 မေတ္တေယျ (Reverend Frederick W. A. Lustig) ၊ တို့
 ထံသို့ ဆည်းကပ်၍ ၁၉၄၉-ခုနှစ် သက်တော် ၈၂ နှစ်တွင်
 တပုဂံတံ ဗုဒ္ဓတော်မူသော၊ ဗြိတိသျှလက်ထက် မြန်မာ
 ပြည်တွင် ပထမဦးစွာ ပထမကျော် အောင်တော် မူသော၊
 မော်လမြိုင် ဆရာတော် ဦးကေတုမခဏာ မဟာ ထေရ်က
 အိပ်မက်ထဲတွင် ထင်ရှားစွာ ပေးအပ် ခဲ့သည့် မြေဗိုလျာတံ
 ဟေတံ နေတံ ဟူသော စာ၏ အနက် ပေယျာဇနာနှင့် အတိတ်
 နိမိတ်တို့ကို ဖတ်ကြားတော်မူပါဟု တောင်းပန် ချက်ကြောင့်၊
 အများ ပြည်သူတို့၏ အကျိုးငှါ အောက်ပါ ရှင်းလင်းချက်
 ဟောစာတမ်းကို ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ အခြားသော ဘာသာ တို့ထက် အိပ်မက်
 တိက္ခာတို့ကို ဂရုစုပြုကြပေသည်။ မယ်တော်မာယာ အိပ်မက်
 ခန်းသည်၎င်း၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် ချွေးမတော်ယသော်ခယာ
 တို့သည် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားတောထွက်သော အခါ မြင်မက်သော
 အိပ်မက်သည်၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒီ ဂိုဏ်းကြီး အပိတ်ပိတ် အမြွှာမြွှာ
 ကွဲအံ့သည်ကို ပိမ္မိသာခုမင်းကြီးမြင်မက်သော အိပ်မက်သည်
 ၎င်း၊ ဧဝိထိုသော အိပ်မက်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သိရှိကြပြီး
 ဖြစ်လေသည်။ ပါရမီ ၁၀ ပါး အပြား သုံးဆယ်ကို ဖြည့်ကျင့်

သော ဗုဒ္ဓ သဏ္ဍ ဘုရားလောင်းကျော မှန်သျှင် တပါးသူကို မြင်
မက်သောအိပ်မက်ကို နိမိတ်ဖတ်ကြားပေးခြင်းအားဖြင့် ကူညီ
နိုင်စွမ်းရှိသည်ကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်လာစကားများ
ရှုံ့လေသည့်။ အိပ်မက်တိတ္ထုများကို ဖတ်ကြား နိုင်စွမ်း ရှိသူ
မှာလည်း ထိထ သမာဓိရရှိသမထလုပ်ငန်းကိုဆောက်တည်
ကျင့်သုံးသူများသာလျှင် ဖြစ်သည်။

စရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ အိပ်မက် မှာ ပြည်
ထောင်ရ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ နိုင်ငံရေး အခြေအနေနှင့် မသက်
ဆိုင်ပေ။ ထတ်ဗီယံ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ၎င်း၏ အန္တောဝါသိကာ
ဖြစ်သော အက်စတိုးနိုယံ ဘုန်းတော်ကြီး တို့သည် သမထ
လုပ်ငန်း၌ အာရုံစူးစိုက်၍၊ အသိပါအိပ်မက်၏ ထင်မြင်ချက်
တို့ကိုသုံးသပ်ကြည့်ရာတွင်၊ ထိုအိပ်မက်သည် ပြည်ထောင်ရ
မြန်မာ နိုင်ငံတော်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာနာထော် တည်ရာ အခြေနှင့်
ပတ်သက်ကြောင်း ထပ်အပ်ပြောဆို လိုပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပါဠိဘာသာ၌ ၎င်း၊ သင်္သကရိန္ဒ ဘာသာ၌
၎င်း၊ ကျမ်းကျင်သူ ပါရဂူများမဟုတ်ကြားလည်း၊ မြို့မုနိယျာထံ
ဟေထံ နေထံ ဟူသောဝုန်ကို ပါဠိလိုနာထော်၎င်း၊ သင်္သကရိန္ဒ
လိုသော်၎င်း၊ အနက်ပြန်ကြည့်လျှင်၊ ကြေနပ်ဒွယ်ကောင်းသော
အမိပ္ပိယံ ထွက်လာနိုင်မည့် မဟုတ်ဟု ထင်မြင် သဘောရရှိ
သည်။ ဆုံးအပ်ပြီးသော ဝါကျကို ပါဠိဘာသာနှင့်သော်၎င်း၊
သင်္သကရိန္ဒတာထာနှင့်သော်၎င်းအမိပ္ပိယံစပ်ဟပ်ကြည့်လျှင်၊
ဆန္ဒါနည်းတို့ကို ပေယျာလပြု၍၊ ထွေရာပိတ်ကူးဖြင့် အက္ကနော
မတိ ကြံဆမှသာလျှင် အမိပ္ပိယံရနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဒေဝါသိကြားတို့၏ အလိုကို သိနိုင်ခဲ့ထွတ်သကဲ့သို့၊ ကံ၏

စီမံရာကိုလည်း သိနိုင်ခဲ့သွားတိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုအိပ်မက်
 လာ ပဟေဠိကို ဖြေရာ၌၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုပါကျ အသွား
 အလာမှာ ပါဠိ သင်္သရာ၌လွဲ၍ အခြားဘာသာရပ်များဖြစ်တန်
 ရာ၏ဟုရူးစမ်းဆင်ခြင်ပါသည်။ ထိုပါကျမှာ ပြင်သစ်ဘာသာ၊
 စပိန်ဘာသာ၊ ဂျာမန်ဘာသာ စသော ဥရောပ ဘာသာနှင့်
 ရေးထုံးသည်မဟုတ်ကြောင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့သိရှိရပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သမထအလုပ်နှင့် ကမ္ဘာ့နန်းထိုင်စဉ်၊ ထို
 ထူးဆန်းသောပါကျပါစာသားတို့မှာ စကားလုံး ကိုးလုံးနှင့်
 တန်ဆာဆင်၍၊ ရှုသွားဘာသာရပ်အဖြစ်နှင့် ယူဆရသွား၊ ရှုသွား
 သဒ္ဒါနည်းနှင့်ကိုက်ညီသော အဓိပ္ပါယ်ပြည့်ဝသည့်စကားများ
 ပေါ်ထွက်လာကြောင်းအံ့ဩစွာတွေ့ရှိရပါသည်။ မကြာမတင်
 ကပင်လျှင် ရှုသွားဘာသာစကားသည် နိုင်ငံချင်းချင်း ဆက်ဆံ
 ရေးအဆင့်အတန်းသို့ မှီလာသောစကားရပ် ဖြစ်သည်။ ကုလ
 သမဂ္ဂ အစည်းအဝေးတို့၌လည်း အင်္ဂလိပ်နှင့်ပြင်သစ်ဘာသာ
 များနည်းတူ ရှုသွားဘာသာကို အများဆုံးစွဲလာကြပေပြီ။ ရှုသွား
 နိုင်ငံ သည်လည်း လူသတ္တဝါတို့၏ ကြံဖွားကို ဖန်တည်းရာ
 ကမ္ဘာ့မဇ္ဈိန်ကြီးဖြစ်လာလေပြီ။ ရှုသွားနိုင်ငံကချမ်းမှုသဘော
 ကိုထားလျှင်၊ ကမ္ဘာ၏အခြေမှာ တည်ငြိမ်လာ၍၊ ရှုသွားနိုင်ငံက
 ကျူးကျော် စော်ကား လာလျှင်၊ ကမ္ဘာကြီးမှာ ပျက်စီးခြင်း
 တဝထိုရွှေလျောရပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရှုသွားဘာသာ
 စကား အဓိပ္ပါယ် တော်ထုတ်မည် ဆိုလျှင်၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်မှာ
 ထူးထူးခြားခြား မှတ်မှတ်ရရ ထင်ရှား စရာပင် ရှိလေသည်။
 ရှုသွားက အခါခပ်သိမ်း ပင်လျှင် ရှုသွားဘာသာနှင့် ကျေညာချက်
 ထုတ်သည်။ ထိုကျေညာချက်တို့ကိုလည်း အရေးထားကြံရ

ပေသည်။ မော်စကိုမှ ပြောသမျှစကားကိုသည်အမြဲပိုင်နိုင်ငံ
 သိကန္တာသိ ဖြစ်ကြချေပေသည်။ သန်းပေါင်း တရာ မျှသော
 သူတို့အတွက် ရုသျှတာသာသည်ပကတိတာသာစကားရပ်
 ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော်ခပ်ဗီသက်ယူနီယံ၏ သန်း
 ပေါင်းနှစ်ရာမျှသော သူတို့အတွက် ရုသျှတာသာသည်ရုံးထုံး
 စကား ဖြစ်သည်။ ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်းမျှသော သူတို့ မှာကား
 ရုသျှ မဟုတ်သော တိုင်းရင်းသား အသီးသီးကို ဖြစ်ကြသည်။

ပစ္စက္ခန္တိ ရုသျှတာသာ၏ အရေးကြီးပုံကို ထောက်ရှုပျဉ်၊
 ရုသျှတာသာ အဖြစ်ဖြင့် အမိပ္ပိယံ ပြန်ဆုံမှ အမိပ္ပိယံအထင်
 အရှားထွက်နိုင်သော “မြေ နိယူရတ် ဟေတ် နေတ်” ဟူသော
 စာပိုဒ်မှ ထွက်လာသည့် အမိပ္ပိယံကို ပယ်ရှားရန် ခဲယဉ်းစွာ
 ပေသည်။

ရုသျှ တာသာဖြင့် မြေ နိယူရတ် ဟေတ် နေတ် ဟူသော
 စကား၏ အမိပ္ပိယံ သော်ကား၊ “မြန်မာပြည်၌ ငါသည် မရှိ၊
 အို၊ ငါသည်ရှိသူက နှင့်ထည်း မရှိထောင်တကား” ဟူ၏။

“ငါသည်မရှိ” ဟူသော စကား ရုပ်သည် မြန်မာပြည်၏
 ရှေးအမည်ဖြစ်သော မြေဗျာ ဟူသောပုဒ်နောက်၌ လာသည်ကို
 ထောက်၍ “ငါသည် မြန်မာပြည်၌မရှိ” ဟု ဆိုလို ပေသည်။
 ၎င်း “ငါ” ဟူသည်ကား သံဃာ့အဖွဲ့တွင် ထူးချွန်သော ကိုယ်
 စားထွယ် ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော
 အမိပ္ပိယံကို စေတင်တော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဒေသာနာ ဓမ္မစက်ဖြစ်
 တော်မူသော စေတတော် ပြီးကေထုမာလာ မဟာထေရ်ဟူ၍
 ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ပေသည်။ ၎င်းကား မြေ နိယူရတ် ဟူသော
 ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ “ဟေတ်” အို၊ ငါသည်ရှိ၏ ဟူသောစကား

အလိုထောက်သော်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဗုဒ္ဓသာသနာသာ ညံ့ အကယ်
 ပင် ထွန်းလင်းတောက်ပလျက် အထင်အရှား ရှိပေ သေ 'သည့်
 ဟူလို၊ အဘယ်ကြောင့် ယင်းသို့ အဓိပ္ပါယ် ကောက်ချသနည်း
 ဟူမူ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဦးကော်တုမာသာ ကဲ့သို့သော သံဃာမြတ်
 များ၏ မွန်မြတ်သော တရားကိုယ်များ ကျန်ရှိပေသောကြောင့်
 တည်း။ ဗုဒ္ဓ သာသနာ ရောင်ဂါထွန်းလင်း၍ အထင်အရှားရှိ
 သည်ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံတော် နှစ်စည်း၊ ဆုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ
 ဥပဒေ အပိုဒ် ၂၁ အရကိုလည်း ထောက်ရှု သဖြင့် သိရာ၏။
 ထိုအပိုဒ် ၂၁ အရမှာ--

“ဗုဒ္ဓသာသနာ သာသနာတော်သည် မှိုင်းတော်၏
 မှိုင်းတော်အများဆုံး၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော ဂုဏ်ထူး
 ပီသေသနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဘာသာကြီး ဖြစ်သည်ဟု
 ပြည်ထောင်စု မှိုင်းတော်က အသိအမှတ် ပြုသည်။”

ဟူသတည်း။

“နေတံ” ဝါသည်မရှိ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်၏ သဘောအရ
 ကား၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ မွန်မြတ်သော အနက် အဓိပ္ပါယ်
 တို့သည် ယခုခေတ် မြန်မာနိုင်ငံရှိ များစွာကုန်သော သူတို့အဖို့
 မျောက်ကွယ်လျက်ရှိသည်ဟုဆိုလိုပေသည်။ ဤတိုင်း၌ ပြည်၌
 ဗုဒ္ဓဂေါတမ သက္ကမုနိ ရှင်တော်မြတ်တရား၏ ထက်သိုးတော်
 တရပ် ဖြစ်သော ဣန္ဒတုတ်ကံမှ ကျဉ်သော နည်းကို ဂဇမပြီ
 လင်လျှ။ ရှုကြောင်းကို စေ ရာ တော် ဦးကော်တုမာသာ သည်
 အိပ်မက်တွင်ကိုယ်ထင်ပြု၍ ဆုမွန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ စေရာတော်
 ဦးကော်တု မာသာ သည်ကား ခန္ဓာငါးပါး၊ ချုပ်ငြိမ်း ခြင်းသို့
 ရောက်ရှိပြီဖြစ်ရာ၊ စေရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်း မြင်မက်

သောအိမ်မက်တွင် ကိုယ်ထင်ပြုသည်နှင့်ရာခိုင်ရာနှုန်း ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်စင် တို့အား တရားဓမ္မခန့် တခုကို ညွှန်းဆို ပြသ လို၍ ဖြစ်သည်။ ထိုဓမ္မခန့်ကား သညာကို သညာထိ ထိသည်နှင့် ပညာမဟုတ်သေး၊ ဝိညာဉ်ကို ဝိညာဉ်ထိ ထိသည်နှင့် ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါမိ မြောက်ပြီတု မဆိုသာ ဟူသော ရှင်တော် တရား၏ တရားကိုယ် ဒေသနာစကား ဖြစ်သတည်း။

ဤတရားကိုယ်ကား မဇ္ဈိမ ပရိပဋာ လမ်းစဉ်၏ လိုရင်း အချုပ်ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မျိုး၏ အိမ်မက်ကား မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာကိုပြုရာ၌၎င်း၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်တရား၏တရားမိမိတို့ကိုပရိယတ်ပရိပတ်အားဖြင့် လေ့လာကျင့်သုံးရာ၌၎င်း၊ ဇွန်ကဲသော ဝိနိယလုံ့လဖြင့် ကျင့် ရန် နှိုးဆော်သောသဘော ဖြစ်ပေသည်။

အကြောင်းအရာကား၊ ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၌--

“ယောဂ အကျင့်၌ အားထုတ်ခြင်းမှ ပညာသည် ဖြစ်ပေါ်၏။ ယောဂအကျင့်၌ အားမထုတ်ခြင်းမှ ပညာ သည် ပျောက်ကွယ်၏။ ဤတိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ခရီး နှစ်သွယ်ကို ဆိ၍၊ ပညာ၏ တိုးပွားရာသို့ မိမိကို သွတ်သွင်းရာ၏။” (၂၀၂)

ဆိုထားသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အဘိဓမ္မာ ဝိဂ္ဂဟတ် ဖျံပွား သည် ဟူ၍၎င်း၊ ပဋ္ဌာန်းနည်းကို လိုက်စားသည် ဟူ၍၎င်း၊ ဆိုနိုင်တယ် ရှိသော်ငြားလည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မစုတ်၏ အရောင် ထွန်း

လင်း၊ တောက်ပြောင် စေခြင်းငှါ၊ ခေတ်မှီ ဆိုင်းယဉ်းခေါ်
 လောကံဝါတ်ပညာရုပ်တို့နှင့် ယှဉ်၍ ပိတ်အနုမြူအားဟု ခေတ်
 စကားဖြင့်ခေါ်ဆ်အင်လောဝဗ္ဗထည်းဟူသော တရားအပေါင်း
 တို့ကို ပြန်တွန်သုံးသပ်သင့်ထွပေပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အဖို့၊ “ယေ ဓမ္မာ ဟောတု ပတာဝါ” ဟူ
 သော ပါဠိအရာ၊ လောက၌ အကြင် တရားတို့သည်ရှိ၏။ ထို
 တရားတို့သည် အကြောင်းနှင့်အကျိုး ဆက်စပ်ဖြစ်ပေါ်၍ ချုပ်
 ငြိမ်းကြကုန်၏။ ဟူသော တရားဓမ္မခန့်ကို ဗုဒ္ဓရှင်တော် ထုရား
 မဟာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ မြောက်
 သည့်နေ့တွင် ပေါ်လွင် ထင်ရှားအောင် ဖွင့်ဆိုပြု၍၊ ထိုတရား
 တို့ကို ပျံ့နှံ့အောင် ဆောင်ကျဉ်းအပ်ထွပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းဂန်များ၌ အခေါ်အဝေါ် ဝေါဟာရ ကျယ်လစ်
 ထိပ်သည်း ခက်ခဲ ရှုပ်ထွေး ခြင်းကြောင့် များစွာ ကုန်သော
 အချက်အလက် တို့သည် ကိလိဋ္ဌဖြစ်၍ အနက်မထင် ရှိကုန်
 သည်။ ထို့ကြောင့် အများလှထု နားလည်မှုရှိအောင်၊ တရား
 တော်တို့ကို ပြည့်စုံသော အမိပ္ပါယ်၊ နားလည် လွယ်သော
 စကား၊ သဘောသွား ပေါ်လွင်စေသောနည်းများဖြင့် ဖြန့်၍
 ပေးရန် လိုအပ်ထွပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် အခက်အခဲတို့ကြောင့် စိုးစဉ်းအ
 ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိရာ၊ မှားယွင်းသော အယူကို ထွန်း
 ထွန်မြှိုဖျက်ရာ၌ တွေ့ကြုံခြင်းအခက်အခဲတို့ကိုရှေ့ရှု၍၊ ဝေနေယျ
 ကြာ သတ္တပါအများ၏ ပညာတန်ဆောင် ထွန်းလင်း ပြောင်မှု
 အတွက် မနေမနားအားထုတ်သင့်ထွသည် ဖြစ်ကြောင်း။

အမှတ်စဉ်။

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက ဤသို့လောက အရေးကြီးသော နိမိတ်ကို ဆရာတော် ပြီးကေတုမာလာ မထေရ် မြတ်သည် ဆရာကြီး ဒီခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းအား အတယ်ကြောင့် ကမ္ဘာ ပေါ်၍ နိုင်ငံအသီးသီးတို့က ရွံရှာသော ရုသျှနိုင်ငံ၏ တာသာ စကားရပ်ဖြင့် ပြင်ဆင်ပါသနည်းဟု တွေးတောစေကာမက တက် ကြပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အယူအဆ၌ အိပ်မက် ထဲတွင် မူသော တာသာ စကားဖြင့် ပြောကြားသည်ဆိုခြင်းကို သုဘနိမိတ်ဟူ၍ ယူဆ ပိသည်။ ဗုဒ္ဓတာသာဝင်တို့၏မြန်မာနိုင်ငံမှအလင်းရောင်သည် ဝေးလံသောဒေသ၊ မြေသောနေရာ၊ ရုသျှတိုင်းဌာနီယို ရောက် ရာ၌ ကြီးပေလိမ့်မည်။ ဤအချက်ကား ဗုဒ္ဓ သာသနာသည် ကမ္ဘာ၏ တဖတ် အစွန်းသို့ ပင်လျှင် ထိုးဖောက် ရောက်ရှိ၍၊ ကမ္ဘာ၏ခြောက်ပုံတပုံ၌ ကျယ်ဝန်းသော ကမ္ဘာမြေမျက်နှာ ပြင်တွင် ဆိုရှယ်လစ် လောကကြီးကို တည်ဆောက် အံ့ဟု ကြိုးစား၍ နေပါသော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ သုံးလှ ထွန်ထား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာ ဘုရား၏ တရားဓမ္မစက်ကို မမှီဝဲရ၍ အမှောင်ပကတိကုနေသော လူအသီးသီးတို့၏ နှစ်လုံး ဟဒယ ကို ဗုဒ္ဓတာသာဝက သိမ်းကျူး ဆွဲဆောင်မည့် အတိတ် နိမိတ် ပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် ဗုဒ္ဓတာသာဝကကိုသတ်ဝင် ယုံကြည်လာ၍၊ ရုပ်ဝါဒကို စွန့်ပယ်သော တနေ့သို့ ရောက် လျှင်၊ ကမ္ဘာကြီးသည် နေချင့်ဝဘွယ် နေရာကောင်း နေရာမှန် တူမိနက်သန်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် သူ့မျိုးတန်းဝားမခွဲခြားဘဲ၊ တရား ရှေ့ ချိတ်ကြွေးတော် မူလေ့ရှိသည်။ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ အမှု

အကျင့်အမျိုးမျိုး၊ အသိဉာဏ်အမျိုးမျိုးရှိကုန်သောသူအပေါင်း
 တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တပည့် အပေါင်း ဖြစ်ကြ ကုန်သည်။
 ရှင်တော် ဘုရားသည် မည်မျှခက်ခဲသော လုပ်ငန်းကို ဖြစ်စေ
 အားထုတ် လုပ်ကိုင်လေရာ၊ အောင်မြင်ခြင်း သို့သာ ရောက်ခဲ့
 သည်။ ရှင်တော်ဘုရား၏ တပည့်သားမြေးဖြစ်သော အကျွန်ုပ်
 တို့သည် ဘုရားရှင်၏ နည်းအတိုင်း ဆောက်တည် ကျင့်သုံးရ
 ပေလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာထက် ထူးကဲ လွန်မြောက်သော တရားတော်
 ကို ကမ္ဘာလောကသည် တရံတစေခံချ မနာခဲ့ရပေ။ ထို့
 ကြောင့် ရှုသူ လူမျိုးတို့သည်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗုဒ္ဓရှင်တော်
 ဘုရားအားသာလျှင် လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင် နိုင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သိမှတ်လာရမည်မှာ များပြန်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်၌
 ဗုဒ္ဓဘာသာသည် သာလျှင် အတားအဆီး မရှိသော စိတ်၏
 လွတ်လပ်စွင့်ကို ကာကွယ် ပေးပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာသည်
 သာလျှင် မပြုမကဲ့နိုင်သော အခြေခံ၌ တည်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်၍
 အဖြစ် အပျက် အကြောင်းရင်း မှန်တို့ကို မကွယ်မထောက်
 သိလို၍ မေးစမ်းလာသူတို့အဖို့ မဖောက်မပြန်သော တရားဓမ္မ
 တို့ကို ထိရှိ နားလည် လာရမည်မှာ များပြန် ဖြစ်ပေသည်။
 ထို့ကြောင့် သစ္စာတည်းဟူသောကြာပင်ပင်၊ ငှက်ပျော့ပွင့်စေ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သပ္ပာယ်သ အပေါင်း တို့သည်
 အားထုတ်လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဝါဂိဗ္ဗမန္တရဒိတြ
 လတ်ဗိယံ ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။
 အာနန္ဒမေတ္တယု။
 အက်စတိုးဗိယံ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။
 ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၉၅၀၊ ဇူလိုင်လ ၁၁ရက်နေ့။

ဘိက္ခုနီအသွင်၊ သီလရှင်ကဏ္ဍ။

မြိစ္ဆာ နိဗ္ဗာတံ ဟောတံ နေတံ.....

မြိစ္ဆာနိဗ္ဗာတန္တိ မရဗ္ဗာနံ မရဗ္ဗေဟိ ဝါ နိဗ္ဗာတံ မြိစ္ဆာ နိဗ္ဗာတံ၊ ဟောတန္တိ ဣတ္ထ ဟိ ဇောတိ ပဒေစ္ဆဒေါ။ ဟိသဒ္ဓေါ အဝစာရဏဣတ္ထ နိပါစော။ ဇေတံ ကလျာဏကမ္ပံ မြိစ္ဆာနိဗ္ဗာတံ ဟိ မြိစ္ဆာနိဗ္ဗာတံ ဇဝတိ ယောဒနာ။ ။ နေတန္တိ ဣတ္ထ န ဇောတိ ပဒေစ္ဆဒေါ။ န သဒ္ဓေါ ပရိသေနေဣတ္ထ နိပါစော။ ဇေတံ ပါပကမ္ပံ နမြိစ္ဆာ-နိဗ္ဗာတန္တိ ယောဒနာ။

ဇေတံ၊ ထို သုံးပါးရတနာ၊ ဆရာမိတ်၊ ဂုဏ်၊ ဝယ်၊ ပြည့်ဝ ကြည်လင်၊ သူတော်စင်တို့၏၊ တည်တွင်မိန့်ကြား၊ ဩဝါဒ စကားကို၊ လေးစားကြည်ဖြူ နာယူဂဠု၊ အလေးပြု၍၊ လူထု အစားစား၊ သတ္တဝါအများတို့အား၊ မေတ္တာတိုးပွား၊ တက်ပိုက် ကောင်း စိတ်တွေ မထားဘဲ၊ တရားရှေးရှု၊ ပြုလုပ်မှု စသော ကောင်းသောအလုပ်များကို၊ မြိစ္ဆာနိဗ္ဗာတံဟိ မြိစ္ဆာနိဗ္ဗာတံ ဇေ၊ မြန်မာတို့၏၊ မြန်မာတို့သည်၊ လိပ်ခဲဆံင်လင်း၊ ဆောင်ခွင်း အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဇေတံ၊ ထို သုံးပါးရတနာ၊ ဆရာမိတ်၊ ဂုဏ် ဝယ်၊ ပြည့်ဝ ကြည်လင်၊ သူတော်စင်တို့၏၊ တည်တွင်မိန့်ကြား၊ ဩဝါဒ စကားကို၊ လေးစားကြည်ဖြူ မနာယူဘဲ၊ ထင်တိုင်းကြံ၍၊ အကွဲကွဲ အစိပ်စိပ်၊ မိစ္ဆာဝါဒ၊ အဓမ္မဝါဒ၊ သူယုတ်မာ ပြုပြု၊ တည်ကြည်မှု ပျက်ပြား၊ သောင်းကျန်းမှုတွေ ပွားများအောင်၊ ကြံဆောင်ကြိုးစား၊ လူ့ ငွှားပမာ၊ အရှက်အကြောက် ကင်း

စွာဖြင့်၊ ကိုယ့်အကျိုးကိုသာရှု၍၊ လူထုနှစ်နာအောင် ပြုလုပ်မှု
စသောအကောင်းသောအလုပ်များကို၊ နှမြဲဗျာဒိယျာတ်မြန်မာ
တို့သည်မဆောင်ရွက်အံ့။

ဆရာတော်သုနန္ဒီ၊
အလယ်တောရကျောင်းတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။

— ၁၀၂ —

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏အိမ်မက်။

မြေဗျာဒိယျာတ် ဟေတံ နေတံ.....

၎င်းပါဠိသည် ကြံယာသုတ် မပါမရှိခြင်းကြောင့်၊ တဘျားကျ
မပြည့်စုံသဖြင့်၊ အနတ်ပေးရာ၌ လိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံ
နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ပါဠိရှိသရွေ့ အနတ်ပေးရမည်
ဆိုလျှင်-

(၁) ဟေ-အိုမြန်မာပြည်ဘွား၊ တိုင်းရင်းသား အပေါင်း
တို့။ တံ-တေံ မြေဗျာဒိယျာတ်၊ ဤမြန်မာတို့၏လွတ်မြောက်ခြင်း
သည်၊ (တနည်း) ဤမြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးသည်၊ န၊ မဟုတ်။ ။
ဤအသ အနတ်ပေးလိုရပါသည်။

၎င်းတွင် ဟေတံ-ဟူသော ဝုဒ္ဓိ၌၊ ဟေ-ထပုဒ်၊ တံ-ထပုဒ်
ကြံ၍ခွဲခြားပြီး ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

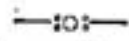
တနည်းကြံဆ၍ပေးပြန်ပါက၊ တံ-ဟု နိယမပုဒ် ပါရှိနေ
သဖြင့်၊ နိယမပုဒ်ရှိလျှင် အနိယမပုဒ်နှင့် မကင်းစကောင်းသော
ကြောင့်၊ ယံ-ဟူသော အနိယမပုဒ် ထည့်မည်ဆိုပါက-

(၂) ဟေ၊ အို မြန်မာပြည်ဘွား၊ တိုင်းရင်းသားအပေါင်းတို့။
ယံ-တေံ၊ မြေဗျာဒိယျာတ်၊ အကြင်မြန်မာတို့၏လွတ်လပ်ရေးသည်။

အတ္ထိ၊ ဤ၏။ ဟံ- ဇေတံမြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ ထိုမြေဗ္ဗနိယျာတံ၏ လွတ်လွတ်ချေး
သည်။ န၊ မဟုတ်။ ။ ဤလိုလည်း ခုနိုင်းစရာရှိ၏။

န-ဟုသောသုဒ္ဓိနှင့် ဆက်သွယ်ပြီးပေးရန် ကြိယာသုဒ္ဓိ မပါ
မရှိခြင်းကြောင့်၊ အတိအကျ လိုအပ်သော အနိပ္ပာယ် ပြည့်စုံ
အောင်အနတ်ပေးရန် မလွယ်ကူလှပါ။ မှန်းဆ၍သာပေးလိုက်
ရပါသည်။ နှစ်သက်ပါကအသုံးပြုရန်။

သီလုရှင်စာချဆရာ ဘေမမလေး။
အလယ်ကောရ၊
ရန်ကုန်မြို့။

မြေဗ္ဗနိယျာတံ ဟေတံ နေတံ။..... အဒ္ဓိ
ဧဝ။ ထပ် ၂-ပုဒ်။

(၁) (မရဗ္ဗ) မြေဗ္ဗနိယျာတံကိုဖြင့်၊ စိန္တာယေမေခါဒိ၊
ချိန်ခါဆလေဖြစ်ပြီ၊ ဖြေရှာမည်ဟုတ်ဘူး။ ။ ထဒ္ဓါထံဘး- စာသွား
လာကို၊ ညာပါးခါ- ဖိတ်ကရည်ဝူး။ ။ ပညာရှိ နှလုံး ဟဒယ
အဆီကို၊ လုံးဝအတည် မထိဘူး။ ဆုံး၊ စ၊ အလည်၊ ထတိသုး
ရယ်နှင့်၊ ကြည်အနူးသဒ္ဓါ။ ။ မေးပူစွန့် ပြာသနုသ် ကိုဖြင့်၊
ဝါ- နှစ်ထပ်၊ တပ်အပ်ထေချာ။ ။ မြေဗ္ဗ သကတ်- ခြပ် အဖြာ
ဖြာမှာ။..... (မြေဗ္ဗသကတ်- အရပ်ရပ်အရွာရွာမှာ)။ မေတ်ထာ
ကံကောင်းပ။ ပြန်ကပြောင်း - နပြောင်းကပြန်၊ မြင်ရကန်။.....
(ပြန်ကပြောင်း - ပြောင်းကပြန်၊ ကြားရကန်။ ။ နိယျာတံ
န၊ မြစ်ပြန်လျှင်၊ တပ်ထပ်အထန်တန်ဖြစ်ကြောင်းပေပလေ။ ။

(၂) အာလုပ်သဒ္ဓါ..... (မရဗ္ဗ) မြေဗ္ဗ၊ ပံရံပရဆင့်ခါ၊ ဟန်
မကျ အပြစ်ဗလဝါငယ်၊ ဖြစ်ရှာသူအများ။ ။ အနန္တဂုဏ်ငါး
အင်ကို၊ ချကြားတွင် စွန့်ခွါထိုတာ။ ။ ထုရားဟော မဂ်လာ

ကို၊ ဝဉ်မကွာရွတ်ပွား၊ ယဉ်လၢလျှင်ထွတ်ငြား၍၊ ဇွတ်သမား
 ပြောထု။ ။သဘောမပြု - အူမစင်းတာကြောင့်၊ မူအစုစု-
 ရှင်းဖျေတူ။ ။လူစပင်း အထင်းခုသုတွေ့ချည်း၊ အရင်းကမူ-
 တဖန်ဖြစ်အောင်ပ၊ အကြိသစ်၊ ညာဏ်သစ်ထုထောင်၊ ကြံ့ မ
 ပြည်ဘောင်။ ။ဟေထံ၊ ပုဒ်- သရုပ်သကောင်ကို၊ အဟုတ်
 မဆောင်လျှင်-လွတ်ကြောင်းပေပလေး။..... (နေတံ့ပုဒ် သရုပ်
 အကောင်ကို၊ အဟုတ် မဆောင်လျှင်- မလွတ်ကြောင်း ပေ
 ပလေး။ ။

တော်ညာဏစာနီ၊
 နန္ဒဝန် ကွက်သစ်၊
 သီလရှင်ကျောင်းဆရာကြီး၊
 (၁၈၈၅-၁၉၅၅)ခုနှစ်

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်သို့သော ဘိက္ခုနီအသွင်၊ သီလရင်
 ၃-ပါးတို့၊ ဘတ်ကြားသည့်၊ ထိုသို့သော အိပ်မက်ဒိဋ္ဌုများ၏
 အခြားမဲ့တွင်၊ ယခင်ရှေးသောကာလ၊ သုဝဏ္ဏတုဇ္ဇိ၊ ဟာရိတုဇ္ဇ
 တိုင်း၊ ဇင်းမယ်ပြည်သို့၊ တရုပ်စစ်တပ်ကြီးရောက်လာရာတွင်၊
 ဇင်းမယ်ရှင် သီလဝံသီမထေရ်သည်၊ ဤမည်သော တရုပ်တို့
 တေးရန်ကို တွန်းသွန်ဖြိုဖျက်၊ ငြိမ်သက်အေးချမ်းစိမ့်သောငှာ၊
 ဂါထာမန္တန်ပေါင်း (၂၆၆) တို့ဖြင့်စီရင်တော်မူရာ၊ “ဥပ္ပါတ
 သန္တိ” ကျမ်း-ပေစာ (ဃ) ချပ်နှိ။

- (၁) ရတနာညွန့် ဘိက္ခုနီနံ၊
- ဂေါတမီ ဇိန မာတုတ္တဝါ၊
- ဋ္ဌဝိတာ အဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊
- သဒ္ဓါသောတ္ထိံ ကရောတုနော။ ။

ရတ္တည၊ နံ တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်ကိုချစ်၊
ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်၏အပိုင်းအခြားကို သိကုန်သော ရဟန်း
မိန်းမတို့တွင်၊ အဂ္ဂဌာနမှ ဋီပိတာ၊ ဇေယျအရာတင်ထားအပ်
သော၊ ဂေါတမိ၊ ဇိန မာသုတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား မိထွေးထော်
ဂေါတမိသည်၊ နေ့၊ အက္ခိန်တို့အား၊ သဒ္ဓါအခါခပ်သိမ်း၊
သောတ္တိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ဝါ၊ ကောင်း
သော အကျိုး၊ ကောင်းသော စီးပွား၊ ကောင်းသော ဥစ္စာ၊
ကောင်းသော အလို၊ ကောင်းသော ယဘော မှီသည်ကို၊
ကရောထုပြုထော်မှုစေသော်၊ ။ ဟူသည်ကိုလည်းကောင်း။

ထို့ပြင်လည်း။

(၂) ပညာအရာ၌ ဇေယျ ရသျက်၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏
လကျာထော်ခို၊ ခေမာထေရ်မည်သော တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၃) ထန်ခိုး အတိညာဏ်၊ ပျာန် အရာ၌ ဇေယျ ရဟန္တာ၊
မြတ်စွာဘုရား၏လက်ဝဲထော်ခို၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရ်-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၄) ပိနယာရဟု ဆိုအပ်သော ပိနည်းရိရ်အရာ ဇေယျ ရဟန္တာ၊
ပရောဓာရိ-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၅) တရားဟော၊ ဓမ္မကထိကအရာ ဇေယျ ရဟန္တာ၊
ထေရ်-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၆) ဗျာန် ဝင်စားသော အရာမှာ ဇေယျ ရဟန္တာ၊
နန္ဒာထေရ်-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၇) ပိရိယ အရာ၌ ဇေယျ ရဟန္တာ သောဏာ
မည်သော ထေရ်-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၈) နတ်မျက်စိဟုဆိုအပ်သော ဖိဇ္ဇဝက္ခ အရာမှာ ဇေယျ ရဟန္တာ၊
ရဟန္တာ သက္ကလထေရ်-တိက္ခ၊ နိဗ္ဗာန်။

(၉) လျှင်မြန်သော ဝိပျာတ်ည၊ တေဒဂ်ရထေရီ-တိက္ခူနိမ ကုဏ္ဍလကေသီ။

(၁၀) ရှေးအဖြစ်ကို အောက် မေ့လေ့ ရှိခြင်း တည်းဟူသော ဗုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အရာမှာ တေဒဂ်ရ၊ တဒ္ဒကာဝိလာနိထေရီ-တိက္ခူနိမ။

(၁၁) အပိုင်းအခြား၊ လွန်သောအားဖြင့်၊ များမြတ်သော အတိညာဉ်ရှိကုန်သောထေရီတို့တွင် မြတ်သောပါရမီဖြည့်ခါ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ဆင်းရဲအဘူ ချမ်းသာတကွ၊ တဒ္ဒကဗ္ဗာနည်သော ယသောဓရာ ထေရီ-တိက္ခူနိမ။

(၁၂) ဆိုးရွားရဲခွမ်း၊ နှစ်ကြမ်းသောထက်နိုးကိုဆောင်နိုင်သည့်အတွက်၊ တေဒဂ်ရထေရီမူသည့် ကိသာဂေါတမီထေရီ-တိက္ခူနိမ။

(၁၃) ဘုရားဂုဏ်ကို၊ ယုံကြည်သဖြင့်၊ ခွဲလုံး သွင်းခြင်း များကုန်သော ထေရီအပေါင်းတို့တွင်၊ သိင်္ဂီလလုလင်၏ အဖဖြစ်သော သိင်္ဂီလ မာတာ တိက္ခူနိမ။

(၁၄) ထိုမှတစ်ပါး၊ များမြတ်စွာသော လောကီလောကုတ္တရာ ဂုဏ်ကိုဆောင်ကုန်သော တိက္ခူနိ အပေါင်းတို့ ကိုလည်း၊ အောက်မေ့သမှု၊ အာရုံပြုမိသည့်ပြင်၊ ယခင် အမရပူရခေတ်၊ နန္ဒထေရီခေတ်များက၊ တရားရှေ့ တောထွက်ကြသူ-ရသေ့မထိလရင်၊ ပဏ္ဍရင်-ပရိဗိုဇ်အသီးသီးတို့၊ အနည်းနည်း သိကျုံးဝပ်ဆုံကြသည့်၊ ထိုထိုသို့သော အောက်ပါ တို့သိရိတ်၊ ထိုထိုဤဤ သိချင်းများကိုလည်း၊ အထင်းသားပေါ်လာလေ၏။ ။ အဘယ်သို့ပေါ်လာပါသနည်းဟူမူ။

(က) သံဝေဂသဖြန်လေးဆစ်။

ကြီးမထွေချင်ဘူး၊ တုံ့လေ့မရှိတော့ပြီ။ ။ လှိုင်အနီး၊ မြိုင်သီး
ချော့ချော့ထိုး၊ ချောင်အငူ ဝေဘူထွတ်ကရိလ၊ သူထွတ်ရင်-သာယာ
ကွန်ချင်ပေး၊ နန်းညွှန်ရွှေညှိ။ ။ ဗျာကေကရိ- သာခွေရုပ်ပါ
ထိုး၊ ခွဲလျှော်တေ ဖန်ချေအုပ်ကပ်နှင်း၊ လှဲလှုပ်ကွဲ ကြော့ဒေဝီ၊
ပေသာကိတ်ကုန်း။ ။ အခါခါ၊ တာဝနာ စွာနိကသိုဏ်းတွင်၊
အံတိုင်းပင်ပါပါလေတဲ့၊ တုန်းတို့ပလဲ။

(ခ) ၎င်းလေးဆစ်။

သူဖြူလျှင် အယူဖြောင့်နိုင်တဲ့၊ သူမှောင့်မတ်မိုးမိတယ်။ ။
ခွင့်သနားရင်ဖြင့်၊ မြင့်ပျားဟောမာနှင့်၊ ချောင်ကေလဒ- ရွှေဝါ
ကော့မှာ၊ ကော့မွေတေတုမယ်။ ။ မသေရုံ ရွှေတုံကြီးမှာဖြင့်၊
သစ်သီးနှင့် ပွဲတော်တယ်၊ ဖန်ချယ်တဲ့ ပတ်လဲ။ ။ ဘီးပုတ်
ကယ်လှိုင်၊ အုပ်လုံး ဇမ္ဗယ် ကြိုင်တဲ့၊ ဗြကေခိုင် မှင်ရည် လှဲကရိ၊
ရှင်းမဲ့ကြီးသေ။

(ဂ) ၎င်းသဖြန်နှစ်ဆစ်။

တော်မမို့၊ ဇော်ကိလှိုင်မွေတဲ့၊ မြိုင်မြေ့ညာကြော့။ ။ ဖန်
နှစ်ရေ၊ ဆံကျပ်ကပ်ယာမန်ခွေနှင့်၊ ကြီးလေလေ-သံဝေရုလှိုင်၊
တောခချင်ပေး။

(ဃ) သံဝေဂတေးထစ်။

ရေတံခွန်တောင့်ဟောမ၊ ချောင်သေလရပ်ဆီ၊ အရညာငါသီး၊
ဖြတ်သာကိ ကျင့်သုံး။ ။ တကရိမံမွေ မြိုင်ညှိမှာ၊ လောင်း
ပုဂ္ဂိုလ်သူဖြတ်တို့ထုံး။ ။ လူဝတ်ကရိလဲထွယ်၊ မြိတ်ပတ်အုပ်လုံး၊
ဖန်လျှော်တေ ဆင်ရုံးထိုး၊ သီတင်းအုံးပြုပြီ။ ။ ကြည့်သဒ္ဓါ

ကမ္ဘာ့သွားနှင့် ကြိုးပမ်းရပါရမီ။ ။ ဤရုပ်နံ့ဗာဟိကသို့မကြာမှီ
ရည်စူးထိုး၊ မြတ်မှုး နောင်မိန္ဒေ၊ လောင်းယုဒ္ဓဟော။ ။ ကျွတ်
လမ်းရဖန်ရေ၊ ကံ့ကော်ရွှေပင်ခန်းသို့လေ။

(၉) ၎င်းတေးထပ်။

တွေ့မြင်ကာ-တွေ့ဆိုင်မော့၊ နွေခိုင်ပြောကျင်းဘွယ်၊ ကေ
ခိုင်ရော့ရုံးသွယ်၊ လုံးမချယ်နိုင်ဘူး။ ။ တဆိတ်မှစိတ်မတည်၊
ထိတ်ပါသည် လန့်ချက် က သူ့။ ။ ဝန့်ကိုဖြင့် လွတ် လွယ်
အောင်၊ ထေရ်ထွန်ခေါင် သံဗြီး၊ ဒွတ်ရှောင်မည် ကြံစည်ကူး
ပါထိုး၊ စိတ်ကြည်နူးဘယ်ဝယ်။ ။ ခန္ဓိဆိုင်-ဟိုသေသ၊ ကသိဏ်
ပွားချင်တော့တယ်။ ။ တကိုင်ယံထဲမို့-မိသဲယပ်လျှင်၊ ဒုခိခဲမယ်
ကြောက်ဘူးထိုး၊ ထောက်ကူးကာကိုတို့ဖြေ၊ ရဲရောင်သရေ။ ။
ကိုင်ပုတီးနှင့်-မြိုင်ကြိုးတွေကို၊ ခုနေနေနှိုးမယ်ပလေ။

(၁၀) ၎င်းတေးထပ်။

ဒီကမ္ဘာ့နိဝေရာကင်းက၊ တဏှာတွင်းပြစ်ပယ်၊ ဗလကချင်း
ခေတ်နယ်၊ ချစ်စဒွယ်ဟန်နွဲ့။ ။ ကုမေတ္တထိုး-လူတွေ့ရှောင်တယ်၊
မြို့ရွှေခေတ် အားသင်ထိုးခဲ။ ။ ကမ္ဘာ့သွားနှင့် မင်ငြမ်း ချူ
တယ်၊ ထွက်လမ်းမူတ်နဲ၊ ဗွေထိပ်ပေါ်-စိတ်တော်ရဲထိုး၊ မိတ်
တော်လဲပေါ့။ ။ ဘာဝနာ ဘိညာဉ်ကွန့်၊ တိမ်သာညညွန့်
စီးတော့မည့်ခါ။ ။ ပုတီးက - အပြီးပါ၊ မညီးရာ ဈာန်ခိပ်နှင့်၊
ဖန်စိပ်တဲသီလသယ်၊ လူးပေ့အံ့ဝံ့သွယ်။ ။ တောဘေထို့ လောဘ
ပယ်တယ်၊ မောဟဝယ် မှီဘူးဝင့်လေ။

၎င်းအထက်ပါ သီလရင် ဖယ်ကင်း၍ သံဇေတတေးထပ်အသွား။
တရား အချက်အလက်ကို၊ ဖုက်လို ဖုက်ဆီး၊ မိုက်လုံးကြီး အကောင်၊
လူလှောင်လူမြောင်၊ ကြောင်တောင်တောင် လူချော်လူသရော် ထိုက၊
ပုက်ချော်ချော်စပ်ဆိုဘူးသည်မှာလည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းဘဲဟူလို့။

(ဆ) ၎င်းအဖျက်တေးထပ်။

တိက္ခန္ဓာနိစ္ဆရာကင်းကာ၊ ထဏှာကွင်းဇွတ်ပယ်၊ ဗလာကျင်း
ဝတ်ထယ်ကို၊ ချွတ်ပြစ်မယ် ကုန်နှင့်။ ။ ကူပွေ့လှို - လူဝေ့
ခံထယ်၊ မြူရွှေဟန်ဆုံးတဲ့အကျင့်။ ။ ပြာထဆုပ်နှင့်မက်သုတ်
သင်ထယ်၊ စက်ဆုတ်ချင်မထင်၊ မန်းသေသာ တောငါတော်
မြင့်မှာ၊ ဘော်မလင့်ဇံကစာ။ ။ လင်ရွှေခါ ဖန်ရည်ရိုက်ကယ်
နှင့်၊ ကြံစည်ပိတ်များငှတော့သာ။ ။ ဂုတီးသုံးထိုး-လူသုန်းရှာ၊
သုန်းကာ ငြိမ်သက်နှင့်၊ ကြံရက်တဲ့ သီလသယ်၊ ထူးပေ့စုံ
ဘွယ်။ ။ လောဘနှင့်မောဟတွယ်၊ တောစတယ် မယ်ကင်း
တဲ့လေး။

(ဇ) သီဝေဂတေးထပ်ရှိုး။

မြို့ဒီရိရိ ယူထယ်ရှင်းထိုး၊ ဖယ်ဖယ်ကင်းစံရာ၊ သံ၊ ဆယ်ဆင့်
ထွန်ခွါ၊ ဖန်ခါနှင့်တလဲ။ ။ ပိတ်ဖြူတဲ့ ရိပ်ဂူဆီမှာ၊ တိက္ခန္ဓာ
ဇာတ်သွင်းမဲ့ခဲ။ ။ တောခရဲစောမြဲမယ်၊ မောဟနယ် ခေတ်
ထဲ၊ သံသရာမြစ်ဝဲ၊ ရစ်နဲ့ဆူပြန်ပြန်။ ။ ဓာမဂုဏ်အာရုံရူး၊
သုံးဘူးဟဲ့ မိတ်ကသာကြီး။ ။ တောင်ငွေနှင့် နောင်ရေးဖန်၊
မှောင်မှေးဟန် သိကြီးမို့၊ ဗိုပီးတဲ့ချစ်ကြီးညွှာ၊ ခွဲခဲ့မှသာ။ ။
ထော်ဆန်တဲ့-မော်မြန်ညွှာမှာ၊ လျှော်ဖန်ခါသုံးချင်ပေါ့လေး။

(ဈ) ၎င်းတေးထပ်။

လောကတွင် လူလော့ ပြုသရွေ့ရန်းတယ်၊ ခုကနေ့ တုံး
လွယ်အောင်၊ ရုံးကေသွယ်မိတ်လျော့။ ။ ထုံးစံကုန် ရစ်စွေ
လိပ်သည်၊ ရွှေသုသိန် ဝေးကြံစို့တော့။ ။ တုမုဂ္ဂိရာအာကို၊ ခင်း

ဖန်ခါ ရောင်ပြော၊ ချိုးခြံကာသည့်နောင်ပျော့ထို၊ ရှောင်တော့
 မယ်သက်ထွယ်။ ။ စလျားရုံ စင်သိုင်းထို၊ သင်တိုင်းနှင့် ခုံး
 တင်တော့မယ်။ ။ ရွှေမန်းတောင့် တောင်တွယ်မှာ၊ ရှောင်ဖယ်
 သူပေါ်ထွထို၊ နောက်တော့ချ-ကုသိဇ္ဇာ၊ မြန်းဝေမှသာ။ ။
 ပင်ရုက္ခဟောပေါ်ပယ်၊ ကေစာကြီးမယ်ပလေး။

!(ည) သံဝေဂသဖြန်လေးဆစ်။

မဖြေနိုင်- တွေ့ရှင်ပန်းလှပေါ၊ တကေနိုင် သွေ့ဆိုင် ခန်းမှာ
 ဖြင့်၊ ခွေနိုင်ခွမ်းထိုင်တော့မယ်။ ။ တုံဘာ မှာဖြင့်၊ ကြိုရတယ်
 ကံခေထို၊ မှန်ရုဝေ-စံရွှေဘွားကိုတဲ့၊ ထားခဲ့တော့ကွယ်။ ။
 ပထောက်ချောင် - ချောက် မြှောင် ကြားကိုလ၊ မကြောက်
 ပေါင် ရောက်အောင် သွားမယ်ပ၊ နောက်နောင် များမောင်
 ခင့်ထံ၊ ပြန်မယ်ထိုထင်သလား။ ။ စက်ပန်းငယ်ဖြေ၊ မင်သမ်း
 ကြံလေကို၊ မှန်မသွေ-မာန်တွေ ထိန်းပါထို၊ ညာထံရွှေကာ-
 ဆံကေထိမ်းတော့မယ်ရှင်၊ မိမ်းမြတ်ပါ။

(ဋ) ရှင်၊ တေးထပ်ရှိ။

သတ္တန်တော် ဂမုန်းပွင့်မှာ၊ ကုံးဆင့်ဆင့်ခုကာ၊ အုံးစွင့်စွင့်
 နွဲ့စွာလယ်၊ ရှုအနာဂါန်ကြွေ။ ။ ရွှေညဉ့်ရုံ ထွန်ဆန်းပွေတယ်၊
 ဇွန်ပန်းတွေပြန်နှံ့ထိုင်မွေ။ ။ အိပ်ရာထော်သပ်မွှေးဆုံတယ်၊
 နတ်သွေးထုံခလေး၊ မြတ်လေးရုံအပြေနှင့်၊ ပြုကဇံတူမူသာ။ ။
 ချင်ရုံတော်တကယ်ဆန်းငယ်ကာ၊ အမွယ်ပန်းထုပ်သွပ်သာဖြာ။ ။
 သဇင်ပန်း မုတ်ထိဟာမှာ၊ ဇိအာ၊ ကံတိုင်းနှင့်၊ ကထိထားကျ
 ဂန္ဓမာတောင်ယံ၊ နှင်းရည်မြကန်။ ။ ကျောက်မိမ်းမြဲ ဗိယာ
 ရုံကို၊ ညီသာခံကွန်မယ်ပလေး။

(၆) ၎င်း၊တေး၊ထပ်ရှိ။

ဖေါ်မေ့ ဇော်ဂီလေ့၊ မြော်ချည်၍ သိက္ခာ။ ဖျော်ဆည်မွေ
 မျိုဝံသာဝယ်၊ အာဂိဇ္ဈာ မသန်း။ ။ သိုင်းနန္ဒ ချောင် ကေဂူမှာ၊
 ဇေတဝံပူ ခေတ်ငြိမ်ထဲလမ်း။ ။ ဂုတီးနှင့် အညီးဖြေမာတ်၊
 သပ်သီးချွေထွတ်ထွတ်၊ မီးထွေထွေဝင့်ခန်းက၊ ကျွတ်တံန်းသို့
 ရည်ရွယ်။ ။ မှန်မသွေ စစ်ဒွေရပ်ပါသို့၊ ဖန်ချေသပ် လဲသိုက်
 ပါတော့မယ်။ ။ နောင်ကူးကျို-သောင်ဦးကျိရွယ်ဘာတ်၊ ဖေါင်
 မှူးမပ်၊ ဣာဏ်ဇောနှင့်၊ ဟန်နှောတဲ့ သံယောဇဉ်၊ သောက
 ယေဉ်။ ။ မက်လောဘာ မမွေ့ချင်တယ်၊ ပထမပင် မြန်းမယ်
 ပလေး။

ယင်းသို့သွင်း၊ အကြင်သို့သော နိဗ္ဗာန်ကျိထောင်၊ ခေါင်း
 ဆောင်သဇ္ဇိ၊ ပို့ဆောင်အာတ် မူကြသည့်၊ သိက္ခာနိ အကြင်
 ဒကမကြီးများတည်းဟူသော သခင်မ အသင်းဝင်၊ သီလချင်
 များကျိ၊ စဉ်းစားအောက်မေ့ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့တွင်၊ ယခင်
 လွန်ခဲ့ပြီးသော ခေတ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၁-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်
 မုန်း လထဲ၌၊ သေဝှံသို့ ဝင်ချောသော၊ ဟင်္သာယမြို့ ဇာတ်၊
 ပဝတ္တိအဆိုက်၊ ဇင်းကျိက်တောင်တန်း၌၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာ၊
 ပိပသာနာအလုပ်ကျိ၊ အံးထုတ်နေထိုင်လေ့ရှိသော၊ ကျုပ်တို့
 တပည့်မမယ်စန္ဒာသာ၊ ဤအခါမှာရှိပါသတိ၊ ဆရာ၏အိပ်မက်
 ပုံကျိ၊ မိဇ္ဈိ တတ်ပေလ်မဲ့မည် တကားဟု၊ စဉ်းစား ပြန်ကာ၊
 မယ်စန္ဒာ၏ဈာပနကိစ္စနှင့် စုပ်လျှင်းပြီးလျှင်၊ ထိုစဉ်အခါ၊ ဆရာ
 ဇေးသားခဲ့ဘူးသည့်ကေးလွှားကဗျာတရကျိလည်း၊ ဗဟုသုတ
 အကျိုးငှါ၊ အောက်မှာ တော်ပြပေလ်ဗွံ။

(၃) ဟင်္သာတမယ်စန္ဒာဘွဲ့ ၄ ချီးကြီး။

(၁) သိဟပတေ့ ရာဇာ - ဆင်းလာကြွေဥက၊ ပြည်က
တက္ကေနှစ်က္ကေ သာသာ-ယင်းဋ္ဌာနုတွင်မှ၊ (အိုကွယ်) မကင်း
ဝါသန၊ ဟင်းလျာတပါထို - ပူသမိ - ချောမချီရှား (မယ့်ဥဋ္ဌာ
ရယ်) သတင်းသာစွ၊ သင်္ဘာတပါတံ့-သူတို့အာတိမှာ။

(၂) ငြေ- ဆရာမချင်ထပ်ထို၊ တဝပြစ်ခဲ့သူရဲ့၊ အဝစ
အဖြစ်တွေကို- ထွင်ခွေထိုထွေးလိုက်တော့၊ ငြေ- အတီး
ရှေးသရောအခါက၊ ခရီးဝေး တောအညာ - မဟာအလိုမှ၊
မီးသွေးပေါရာ-ဆရာရန်မဟဲ့ထို၊ မြန်မာဘုံမှာ-နင်း အံကြိုက်
အောင်မော်ကွန်း၊ ရယ်နှင့်၊ ရတနာသထံ၊ ဟြင်းဆီက်တံ့- ဇင်း
ကျိုက် တောင်တော် မြန်းခဲ့တော့၊ ငြေ- အစစ် ကမ္ဘာနှစ်
အောင်တွင်ဖြင့်၊ တစ်ဂဏန်းတင်လောက်ပေသပေ၊ နှောချပ်
ပန်းဆင်တပဲ့ဦးပေမိ၊ တထူးတထွေ-စာပေချာခဲ့ပြင်၊ ... ချော
သင်ရှာတာ၊ ရာအဝင် မဟာဝင်တွေလဲ အာပေပေါ့၊ကဗျာ
တေးအထုံပါသူကို၊ စာရေးပုံတွေပါပြခဲ့ထို၊ ဆရာအထောက်
အကူ - အောက်သူတယောက်ဖြင့် ထွန်းပေါ့ထို၊ ငြေ-
ရှေးရှေးက - ဒကာမ အကျော်အမော်တွေကိုတောင်၊ တက္ကေး
ထွေးတဆဆနှင့်၊ တတတ-တမြော်မြော်လွမ်းချသလိုပေါ့၊
ငြေ-စန္ဒာရဲ့ အစွန်းအစထွေကဲ့ဖြင့်၊ ဣန်းမပြနိုင်ဘု၊ ဝမ်းက
လွန်သာ။ ။

(၃) အဝစ တသဝေ မကျန်-တကဲ့မြင်လေးလိုပ၊ ကဗျာ
အခြေမှန်မှန်- ကန့်ကရ အရေးတွင်ဖြင့်၊ ဆရာအမွေခံ တပဲ့မ
ကလေးပေမိ၊ ထွေးမိတိုင်း ယူကျုံးမရစရာ၊ (အို)သူဆုံးချာ
ပတဲကွဲ-တကဲ့အချက်ထံ။ ။

(၄). အသက်တိုသူရယ်၊ အပျက်ဘာလိလိနဲ့၊ အထက်မှာ တဝါခင်တေ့၊ ဆရာကို သူဈေးကွက်သေးတာက၊ ကော်ဗူးစူးခင် ကူညီပါက၊ ဇမ္ဗူပထဝီမြန်မာမှာ- တန်ခိုးအသစ် လင်းချိန်မိ၊ ကူညီစရာ “မျိုးချစ်မဂ္ဂအင်း” ကိုဖြင့်၊ ချက်ခြင်း အဟုတ်ကိုပါ ဘုရားလက်ငင်း ထုတ်လို ပါကြော့င်းတွေနှင့်၊ ငွေထောင်းကာ ကြော့မိပါ၊ မင့်အကြောင်းဟာ ဆရာကြော့င်းတို့၊ ကပြောကထိ ပျက်ပျက် ပြုန်းအောင်ပါ၊ ခမ္မာမတည် အသက် ဆုံးလေခဲ့၊ (အမယ်မင်း) မနက်တုံးဆီက မျက်ခုံးထချက် နှစ်ချက် ထုပ်တဲ့ ပုဗ္ဗနိဝိတ်တွေနဲ့၊ စုက္ခအရိပ်အကဲ ဟာက၊..... (ဪ) “မချ တဆိတ်ကမှ မလွဲပြီဘု၊ (ဒို မယ်စန္ဒာ) ဆရာ မကွယ် လက်ရုံးတဖက်ပြုတ်မုနဲ့၊ ကျုပ်တကမ အတိတ်ပဲ”

ဤအထက်ပါ ၄-ချိုးကြီး ကဗျာ၏ လိုရာ အဓိပ္ပာယ်ကို၊ အကျယ် တဝင့်ထိလိုကြည့်လိုသူတို့မှာ၊ သင့်ယသတင်းစာတိုက်ကမိုက်နိုင်သည့်၊ အမျိုးသားကျောင်း ၈-ဆင့် တွင် သင်ကြားရန် ပြဋ္ဌာန်း ထားသော “ပေါင်းဒီကာ” “ပေါင်းဝတ္ထ” စာအုပ် များကို ကြည့်၍ ကြပါကုန်။

(၅) ၎င်းသံဝေဂတေးထပ်။

ပါချမိ ငြည့်စဉ်၊ ကြည့်သူရသုသစင်၊ အတွည့်ကျမဆင်ပြီ၊ အရင်လိုမနွဲ၊ အနိနှင့်အပြာကိုပယ်မယ်၊ အဝါထထ်ကလေး ငြင့်တော်ခဲ့၊ ထွန်းထက် နှစ်နှင်းမဆင်ပြီ၊ အလွမ်းကိုမချ၊ ကျွန်းညိုညို-ဟိုအလွဲ၊ ငိုခဲ့တဲ့ တားရှား၊ ရွှေနောက်ဆံ မယ် ထောင်း ခအေစင်၊ ထင်စာရင်း ပျက်လိုက် ပဗျာ၊ အပြစ် ကြောင့် မချစ်သာပြီ၊ အသစ်ရှာပေါင်းရင်တေ့၊ ထနောင်းနှင့် ခအောင်းနှစ်ပင်၊ ဒါးထပ်မို့ရှင်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝင်မယ်၊ စခန်းစဉ်နိုးအောင်ပလေး။

လူပညာရှိများကဏ္ဍ။

ဆရာ၏ အိပ်မက် အရာ။ မြို့ဦးနိယျာထံ ဟောတံ နေ့ထံ ဟူသော စကားကို မြန်မာပြန်သောအခါ ဦးစွာ မြို့ဦးနိယျာထံ ဟံ ဇေတံ န ဇေတံ ဟူ၍ ဝုဒ္ဓိ ဖြတ် ပြီးမှ။ ဟံ-မှန်၏။ ဇေတံ ဤလမ်းသည် မြို့ဦးနိယျာထံ-မြန်မာတို့၏ ထွက်မြောက်ရာလမ်း ထည်း။ သို့မဟုတ် မြို့ဦးတို့အား အပ်နှင်းရာလမ်းတည်း။ ဇေတံ- ဤလမ်းသည် ကား-န-မာဟုတ်။ ဟူ၍ ပြန်ဆိုရပါသည်။

အမိတ္တိယံ မြို့ဦးတို့၏ ထွက်မြောက်ရာ။ သို့မဟုတ် မြို့ဦး တို့အား အပ်နှင်းရာလမ်းနှင့် မှန်သော လမ်းတို့ကို ခွဲခြား ပြုရန် ပလ္လင်ခံ စကားစကားသေးသော ဖြစ်နေပါသည်။ အရေး ကြီးသော နောက်ဆက်စကားများ မှေးသေးဘဲ ဖြစ်နေသည့် အတွက် ဝမ်းနည်းဘွယ်ဖြစ်ပါသည်။

ပွဲထဲမှာ လူပျက်က ကလေးကို ငါ့ပိုက်ဆံပေးမည်။ နှင့်အမေ နှင့်အဘေအိပ်ပုံတို့ကို ပြောပြစဉ်းဟု ခိုင်းရာ ကလေးက ထစ ထစ ပြောပြ၍ လူပျက်ကလည်း ပိုက်ဆံ ထစထစ တိုးပေးပြီး နောက် ငါ့လက်ထဲမှာ ရှိသမျှ ပိုက်ဆံတွေကို အကုန်ပေးမည်။ အရေးကြီးသော အချက်ကို နောက်ဆက်၍ အပြောခိုင်းရာတွင် ကလေးက ပိုက်ဆံတွေကို အကုန်ယူပြီးမှ တွန့်တော်လဲ အိပ် ပျော်သွားသည်ဟု ပြောလိုက်ရာ၊ လူပျက်မှာ ကြားချင်နေသည့် အချက်ကြီးကို မကြားရဘဲ ပက်လက်လံသွားသလို၊ ယခု လည်း အတိုးတန်သည့် ပလ္လင်ခံစကားကို စတားရုံ ထောက် သာ အမှတ်တရ ဖြစ်၍၊ တကယ့်အချက်တွေမှာ ဆရာ အိပ်ရာ ကနိုးသွားသည့်အတွက် ပက်လက်လံသွားဘွယ်ရာသာ ဖြစ် နေပါတော့သည်စွာရာ။ ။ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ပါစေသောပင်။

မြန်မာပြည်ကြီးအတွက် သမ္မာဒေဝနတ်တို့
ညွှန်ပြအပ်သော

အက္ခရာကြီး (၉) လုံး။

(မြို့နယ်ယုတ်တံ ဟေတံ နေတံ)

နိပုံ ဇယတု။ နိပုံအတွင်းအပရန်အပေါင်းကို ဇယတု၊
အောင်မြင်ပါစေသတည်း။ အထက်တွင် ညွှန်ပြပါအက္ခရာ
ကြီး (၉) လုံးကား၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်လေးနက်၍၊ အလွန်ထူးခြား
သော အက္ခရာကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော် သက္က
ရာဇ် နှစ်ပေါင်း ၂၄၁၀ ကျော်အခါအခါတွင်၊ မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်ကြီး စည်ပင် ထွန်းကား၍၊ လွတ်လပ်သော
မြန်မာပြည်ကြီးအတွက်၊ သာသနာတော်စောင့် သမ္မာဒေဝ
နတ်မင်းကြီးတို့ ညွှန်ပြအပ်သောအိမ်မက်ရ ဗုဒ္ဓနိမိတ်အက္ခရာ
ကြီးများဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ သက်ယာတောင်ကျွန်းကား
နိမိတ်ထွန်းသောကျွန်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်း
လိုလျှင်၊ မဖြစ်ထွန်းမိရှေးအဘို့၍၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ် ပေါ်ထွက် လာ၍
ဖြစ်ပါသည်။ မျက်စိဆုတ်ယုတ်လိုလျှင်လည်း၊ မပျက်စီးမဆုတ်
ယုတ်မိ ရှေးအဘို့၍၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ် ပေါ်ထွက်လာ၍ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ အထက် အထက်ပါ အိမ်မက်ရ အက္ခရာကြီး (၉) လုံးကို၊
မြန်မာ ပြည်ကြီးအတွက် ပေါ်ထွက် လာသော ဗုဒ္ဓ နိမိတ်
အက္ခရာကြီးများဟု ယုံကြည်မှတ်သားထိုက်ပါသည်။

ဥပမာဖြင့်ထင်ရှားစေဦးအံ့။ မြတ်စွာဘုရား အသောင်း
ထော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘုရားဖြစ်မည့်အခါ၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ဖြစ်သော

အိပ်မက်ကြီးဝါးပံ၊ ကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်မက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါ၊ ကောသလမင်းကြီးလည်း၊ နောင်အခါ ဖြစ်ပျက်မည့် ကမ္ဘာ လောက ကြီးအတွက် ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သော အိပ်မက်ကြီး(၁၆)ချက်ကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်မက်တော် မူခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး နိပါတ်ရာဇဝင်-ပုံပြင်-ဝတ္ထု စသည်တို့၌ ပြဆို အပ်သော ပုဗ္ဗ နိမိတ်ကြီးတို့လည်းများစွာပင်ရှိပါသည်။

ပုဗ္ဗနိမိတ်ပြရာ၌လည်း၊ တဦးတယောက်အတွက်ဖြစ်လျှင် မထင်ရှားသော သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာ ပြတတ် ပါသည်။ တကမ္ဘာလုံး-တပြည်လုံး-တမျိုးလုံး အတွက် ဖြစ်လျှင် အများအားဖြင့် အသက်သိက္ခာဂုဏ်၁၂ကြီး၊ သီလ၊ သမာဓိ-ပညာ၊ ရှိသူ၊ တန်ခိုးအာဏာ ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ် များကို ပြတတ် ပါသည်။ ထိုအတွက် အထက်တွင်ပြဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ် အိပ်မက်ခုအက္ခရာကြီး (၉) လုံးမှာ၊ အသက်သိက္ခာ ဂုဏ်၁၂ကြီးခြင်း၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာရှိခြင်း၊ တပြည်လုံးကြည်ညို၍ အပူဇော်အကန်ထော့ ခံခြင်း၊ အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ သည့် (အလင်္ကာကျော်စွာ) သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကို ဣန္ဒြေ အပ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်အိပ်မက်အရ အက္ခရာကြီးဖြစ်၍၊ မြန်မာပြည် တပြည်လုံးအတွက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

ထိုအက္ခရာကြီး (၉) လုံး ကိုလည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် သုံးစွဲလျက်ရှိသော ဘာသာအများရှိရာ၊ အခြားဘာသာဖြင့် မဏ္ဍန်းပြတ်၊ ဘုရား အဆူဆူတို့ တရားဟောရာ၌ အသုံး ပြုသဖြင့်၊ အလွန်မွန်မြတ်လှသော အဓိပ္ပာယ်သာသာ၊ မဂဇာသာသာ၊ ပါဠိဘာသာဖြင့်ဏ္ဍန်းပြီထားပါသည်။

ထိုအကွရာကြီး (၉) လုံးမှာ၊ ပါဠိဘာသာ ဖြစ်၍၊ အနက် အဓိပ္ပါယ် ကျယ်ဝန်း ထူးသည်။ နိဗ္ဗာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အရသာဖြစ်သည်။ ထိုသော်လည်း၊ မိမိတို့စွမ်းနိုင် သလောဟင် အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ဝေဖန်၍ ပြပါအံ့။ အကွရာ တူလုံးစီ ဝေဖန်လျှင် အလွန်ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ဝိတကျွန်ုပ်တို့ တံပုဒ်စီသာ ဝေဖန်၍ ပြပါအံ့။ ပညာရှင် အပေါင်းတို့ သတိ သစ္စာပြု၍ မှတ်သားထောက်မူကြပါကုန်။

(မြေ နိဗ္ဗာန်ဟောတံ ဟောတံ နေတံ)

(အနက်) ဟိ၊ အမှန်စင်စစ်ကား၊ မြေ နိဗ္ဗာန်ဟောတံ၊ မြန်မာ ပြည်ကြီးမှ ထွက်ခွာသွားသော၊ ဇေတံ၊ ထိုကျွန်ုပ်တို့ကို၎င်း၊ ဇေတံ၊ ထိုအင်္ဂလိပ်ကို၎င်း၊ နုသဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်အပ်၊ မယုံကြည် သင့်၊ မယုံကြည်ထိုက်၊ မယုံကြည်လေနှင့်။

တနည်း။

(အနက်) ဟိ၊ အမှန်စင်စစ်ကား၊ ဇေတံ မြေ နိဗ္ဗာန်ဟောတံ၊ မြန်မာ ပြည်ကြီးမှ ထွက်ခွာသွားသော ထိုကျွန်ုပ်တို့ကို၎င်း၊ ဇေတံ မြေ နိဗ္ဗာန်ဟော တံ၊ မြန်မာပြည်ကြီးမှ ထွက်ခွာသွားသော ထိုအင်္ဂလိပ်ကို၎င်း၊ နုသဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်အပ်၊ မယုံကြည်သင့်၊ မယုံကြည် ထိုက်၊ မယုံကြည်လေနှင့်။

(အဓိပ္ပါယ်) အမှန်စင်စစ် မြန်မာပြည်ကြီးမှ ထွက်ခွာသွား ကြသောကျွန်ုပ်တို့အင်္ဂလိပ်ကို၊ ဘယ်အခါမှ မယုံကြည်လေနှင့် ဆိုလိုပါသည်။

(မှတ်ချက်) [နိဗ္ဗာန်ဟောတံ၊ ထွက်သွားခြင်းအနက်၊ ဟောတံ၊ ဟိ ဇေတံ၊ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဟိ၊ အမှန်စင်စစ်အနက်၊ ဇေတံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၊ နေတံ၊

န-ဇေတံ-ပုဒ်ဖြတ်။ န၊ တားမြစ်ခြင်း အနက်၊ ဇေတံ၊ အင်္ဂလိပ်စွဲ၊ သဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ ကြိယာထည့်၍၊ နှင့်တွဲစပ်၍ အနက်ပေးသည်။

တနည်း။

(အနက်) ဟိ၊ အမှန်စင်စစ်ကား။ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာအား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော။ ဇေတံ၊ ထိုဂျပန့်လွတ်လုပ်ရေးကို၎င်း။ ဇေတံ၊ ထိုအင်္ဂလိပ်လွတ်လုပ်ရေးကို၎င်း။ နသဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်အပ်၊ မယုံကြည်သင့်၊ မယုံကြည်ဆိုက်၊ မယုံကြည်လေနှင့်။

တနည်း။

(အနက်) ဟိ၊ အမှန်စင်စစ်ကား။ ဇေတံ၊ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာအား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော။ ဤဂျပန့်လွတ်လုပ်ရေးကို၎င်း။ ဇေတံ၊ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာအား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော။ ဤအင်္ဂလိပ်လွတ်လုပ်ရေးကို၎င်း။ နသဒ္ဓဟိတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်အပ်၊ မယုံကြည်သင့်၊ မယုံကြည်ဆိုက်၊ မယုံကြည်လေနှင့်။

(အဓိပ္ပါယ်) အမှန်စင်စစ် မြန်မာအား မြန်မာသို့ အပ်နှင်းအပ်သော ဂျပန့်လွတ်လုပ်ရေးနှင့် အင်္ဂလိပ် လွတ်လုပ်ရေးကို တယ်အခါမှ မယုံကြည်လေနှင့်-ဆုံလိုပါသည်။

(မှတ်ချက်) [နိယျာတံ-အပ်နှင်းခြင်းအနက်၊ ဇေတံ-နှစ်ခု၊ ဂျပန့်လွတ်လုပ်ရေးနှင့်အင်္ဂလိပ်လွတ်လုပ်ရေးစွဲ]။

တနည်း။

(အနက်) ဟိ၊ အမှန် စင်စစ်ကား။ မြေဗ္ဗနိယျာတံ၊ မြန်မာအား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော။ ဇေတံ၊ ဤဂျပန့်လွတ်လုပ်

ရေးသည်နှင့်။ ဇေတံ၊ ဤအင်္ဂလိပ် လွတ်လပ်ရေးသည်နှင့်။ ဝါ၊
 ဇေတံမြေဗုဒ္ဓိယျာတံ၊ မြန်မာအား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော၊
 ဤကျွန်ုပ် လွတ်လပ်ရေးသည်နှင့်။ ဇေတံ မြေဗုဒ္ဓိယျာတံ၊ မြန်မာ
 အား။ ဝါ၊ မြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော၊ ဤအင်္ဂလိပ် လွတ်လပ်
 ရေးသည်နှင့်။ နုနုယျာတံ၊ တကယ်အပ်နှင်းသည်မဟုတ်။ ဝါ၊
 တကယ်အပ်နှင်းအပ်သော လွတ်လပ်ရေးမဟုတ်။

(အဓိပ္ပာယ်) အမှန်စင်စစ်၊ မြန်မာအား မြန်မာသို့အပ်နှင်း
 အပ်သော ကျွန်ုပ်လွတ်လပ်ရေးနှင့် အင်္ဂလိပ် လွတ်လပ်ရေးမှာ၊
 တကယ်အပ်နှင်းအပ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ တကယ် အပ်နှင်းအပ်
 သော လွတ်လပ်ရေးမဟုတ် ဆိုလိုပါသည်။

(မှတ်ချက်) [မြေဗုဒ္ဓိ နိယျာတံ ခွဲ၍၊ နိယျာတံကို နှင့်တွဲ
 ပင်၍ အနက်ပေးသည်။]

တနည်း။

(အနက်) ဟေ၊ မြန်မာ ပြည်သူ ပြည်သား လူအများတို့။
 ယံ၊ အကြင်လွတ်လပ်ရေးကို၊ မြေဗုဒ္ဓိယျာတံ၊ မြန်မာအား မြန်မာ
 သို့ အပ်နှင်းအပ်၍။ တံ-ဇေတံ၊ ထိုလွတ်လပ်ရေးသည်။ နု၊ လွတ်
 လပ်ရေးစစ်မဟုတ်။

(အဓိပ္ပာယ်) မြန်မာ ပြည်သူ ပြည် သား လူ အ များ တို့။
 မြန်မာအား မြန်မာသို့ အပ်နှင်းအပ်သော လွတ်လပ်ရေးကား
 လွတ်လပ်ရေးစစ် မဟုတ်။ အတုအယောင် ဖြစ်သည် - ဆိုလို
 ပါသည်။

(မှတ်ချက်) [ဟေ-ကို အာလုပ်ပုဒ် ကြံ၍၊ တံနှင့် ဇေတံကို
 ပူးတွဲ၍ အနက်ပေးသည်။]

တနည်း။

(အနက်) ဟောမြန်မာ ပြည်သူ ပြည်သား လူ့အများတို့။
 ယံမြေ့နိယျာထံ၊ မြန်မာအား မြန်မာသို့ အပ်နှင်း အပ်သော
 အကြင်လွတ်လပ်ရေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ခို၏၊ ထံမြေ့နိယျာထံ၊ မြန်မာ
 အားမြန်မာသို့အပ်နှင်းအပ်သော ထိုလွတ်လပ်ရေးကို။ နေ့သံ
 နည်းကောင်း လမ်းမှန်ကို ဣန်ပြုတတ်သော သူအား၊ သူသို့
 ဝါ၊ ရှေ့ဆောင်ကောင်းအား၊ ရှေ့ဆောင်ကောင်းသို့။ နိယျာထံ၊
 အပ်နှင်းအပ်၏။ အပ်နှင်းသင့်၏။ အပ်နှင်းထိုက်၏။ အပ်နှင်းရ
 မည်၊ အပ်နှင်းလေ။

(အဓိပ္ပာယ်) မြန်မာ ပြည်သူ ပြည်သား လူ့အများတို့။
 မြန်မာအား မြန်မာသို့ အပ်နှင်း အပ်သော လွတ်လပ်ရေးကို
 နည်းကောင်း လမ်းမှန်ကို ဣန်ပြုတတ်သော သူအား၊ သူသို့
 ဝါ၊ ရှေ့ဆောင်ကောင်းအား၊ ရှေ့ဆောင်ကောင်းသို့၊ အပ်နှင်း
 ပါ။ သို့မှ မြန်မာပြည်ကြီး ကြီးပွားတိုးတက် လာမည် - ဆုံးလို
 ပါသည်။

(မှတ်ချက်) [ဇဟ-ကို အာလုပ်ပုဒ် ကြံ၍၊ ယံ နိသတ်
 ထည့်သည်။ နေ့ထံ-နေ့တာ ပုဒ် ကြံ၍၊ နည်းလမ်း ဣန်ပြုခြင်း
 အနက်၊ ရှေ့ဆောင်ခြင်းအနက် ကြံသည်။]

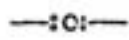
(နည်းရှိတိုင်း အနက်ပေးနေသော ကျယ်ဝန်းမည်ပိုး၍ ဤမျှ
 ဖြင့်ပင် အပြီးသတ် နိဂုံးချုပ်ပါသည်။)

ရေးပေးသူ။ ။ ဗဒ္ဒပကျော် ဦးကြီးရေး
 ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဘာသာပြန်နှင့်စာရင်ထုတ်ဝေရေးဌာန။
 ၁၃၆၀-ခုနှစ်၊ ဖောင်းတန်ခူးလွန်း ၁၂-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဘူးနေ့။

မြေခွန်ယူသတံ ဟေထံ နေထံ.....

ဟိ၊ ငါထင်ရှားစွာ မိန့်ဆိုပြီးအံ့၊ ငွေမြေခွန်ယူသတံ၊ ဤယခု ပေးအပ်သော လွတ်ထပ်မှုချ်ခြင်းသည်၊ နေထံ နုငွေထံ၊ စင်စစ် လွတ်ထပ်မှုအစစ်မဟုတ်ပေ။

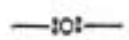
ဆရာ့ဆိုင်၊
ပါဠိ မြေခွန်ဆရာ၊
သုဗ္ဗေဝတီတိုက်၊ ရန်ကုန်။

မြေခွန်ယူသတံ ဟေထံ နေထံ.....

ငွေ မြေခွန်ယူသတံ၊ မြန်မာ နိုင်ငံအား ပေးထားသော ဤ လွတ်ထပ်ရေးသည်၊ ဟိ၊ စင်စစ်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ငွေထံ၊ ဤလွတ်ထပ် ရေးသည်။ နှ၊ အပြည့်အစုံမဟုတ်၊ သေးပေ။

ဆရာ့ဆိုင်၊
ဗမ္မေပိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်။

မြေခွန်ယူသတံ ဟေထံ နေထံ.....

အထက်ပါ ပါဠိတူင်၊ နိယူသတံ-သာလိရင်းဖြစ်၍၊ ဟေထံ နှင့်၊ နေထံတို့မှာ၊ နိဒဿနနှင့်၊ ပရိသေခေုဒ်များ ဖြစ်သည်ဟု သဘောရပါသည်။ အံ့ချိုနေရာ၌၊ ဆီသေချင်အောင်၊ ဟေထံ-ကို အကျိုးဟော၊ ဟိထ-ဟူ၍ရင်း၊ နေထံ-ကိုနေထိ-တ္ထန်ပြခြင်းဟူ ၍ရင်း၊ ရှေ့နောက်ကြည့်၍ပြန်ပါသည်။ ။ နိယူသတံ-ဟူသော ပါဠိ၏အနက်မှာ၊ ၁။ အပ်နှံခြင်း၊ ၂။ အပ်ထားသောဥစ္စာ ကို၊ ပြန်၍ပေးခြင်း၊ ၃။ ပေးလှူခြင်းဟူသော၊ အနက် ၃-ခုရှိပါ သည်။ အထက်ပါ-ပါဠိကို စကားပြေ၊ အဓိပ္ပါယ် ဖြောင့်သော်-

(၁) အင်္ဂလိပ်လက်မှ၊ ခြွင်းချက်မရှိ၊ ပကတိအကျင်း ပြန်လည် ရရှိသော်လည်း၊ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ စီးပွား ဖြစ်ထွန်း အကျိုးရှိအောင် ကောင်းမွန်စွာ မအုပ်ချုပ်၊ မစီမံတတ်သောကြောင့်၊ မြန်မာပြည်ကြီးမှာ၊ ဖခိုဖရဲနှင့်၊ မြို့ကွဲ၍နေသေသည့် (ဟေထံ-ကို၊ ဘိတ၊ နေထံ-ကို၊ နေထိ-ဟု ပြန်သည့်အလို၊)

(၂) မိမိတို့တိုးတေး၊ ပဝေဇာက၊ ဝါးမပြီးချဖြစ်၍၊ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်ခဲ့သော မြန်မာပြည်ကြီးကို၊ အင်္ဂလိပ်တို့၊ နှစ်ပေါင်းတရာကျော်မျှ ထိမ်းပိုက်ထားသည်မှာ၊ ယခုအခါ၊ ခေတ္တအပ်နှံထားသော ဥစ္စာကို၊ ပိုင်ရှင်အား၊ ပြန်၍ပေးသကဲ့သို့၊ မြန်မာလူမျိုးတို့အား၊ ပေးကမ်းသဖြင့်ချရှိသော သွတ်လုပ်ရေးမှာ၊ သူ့ယုတ်မာတို့၏ ပြုမှုချက် အကြောင်းကြောင့်၊ အင်္ဂလိပ်တို့၏ ခြေကိုဖက်၍၊ ခင်ဗျားတို့ထံ၊ ဆက်လက်ပြီးအုပ်ချုပ်ပါဦးဟု ပြောရတော့မည့်အခြေသို့ ရောက်နေချေပြီ။ (နိယျာတံကို၊ အပ်ထားသော ဥစ္စာကို၊ ပြန်၍ပေးခြင်း- အနက်အချ-ပြန်ဆုံးပုံ)။

(၄) အလှူရေပင်၊ လက်နှင့်မကွာနေလေ့ရှိသော မြန်မာလူမျိုးတို့သည်၊ ယခုအခါ၊ အစိုးရအား-ရုဏ်ခံ၍၊ ပုန်ကန်သည့် ရန်သူတို့ကြောင့်၊ မိမိတို့ပါသော အရာ၊ ဒါနုတုသိုလ်ကို၊ မပြုနိုင်ကြချေ။ ထိုစကားမှန်ပါ၏။ ပြည်ပိုင် အစိုးရအား၊ မှန်ဆန်၍၊ ပုန်ကန်သောသူတို့သည်၊ ဒါနုစသော ကောင်းမွန်စေတနာမှာ၊ အလှူပင်ကွာကြသူများ သာတည်း။ (နိယျာတံ-ကို-ပေးလှူခြင်း-အနက်အချ၊ ပြန်ပုံ)။

မြေမှန်ယူရုံဟုတ် ဟေတ် နေတ်.....

ဤဝါကျကိုဤအတိုင်းဆုံးဖြတ် ပေးယူရုံဟုတ် ဝါကျမျိုးဟု ဆိုရပါသည်။ ချာလိန်နို့လှာသော ပေးယူရုံလေးမျိုးတို့တွင် အဝအလှမ်းကိုသာပြု၍ နုသဒ္ဒါ၏ တွဲဘက် အဆုံးတို့ကို မပြုဘဲ လမ်းခြင်းကြောင့် “အနုပေးယူရုံ” ဝါကျမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

“ဟိတ်၊ ဝိဇ္ဇာရေတံ အသန္တိ ပေးယူရုံ” ဟူသော ဝဝနုတ္တနှင့်အညီ “ဟေတ်” နှင့် ဒန္တိကရဏတ္ထဝါစိ ဟိန်ပါတ် ဝုန်နှင့် တွဲပျက်ခဲ့သော “မြေမှန်ယူရုံ” ဝုန်ကို မြင်သဖြင့် “နေတ်” နှင့် နု သဒ္ဒါ၏ တွဲဘက် “အနိယူရုံ” ဝုန်ကို ပညာရှိများ အပိုအထောက် သိစွမ်း နိုင်သောကြောင့် ပေးယူရုံ သဘော သတ်ရောက် နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် အပြည့်အစုံဝါကျကား ဤသို့ ဖြစ်သင့်၏။

မြေမှန်ယူရုံဟုတ် ဟေတ် နေတ် အနိယူရုံ

အနက်ကား။ ။ ဧတံ၊ ဤသည်။ ဘုဒ္ဓံ၊ မြေမှန်ယူရုံ ဟိ- မြေမှန်ယူရုံ ဧဝံ၊ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံ သားတို့၏ ရှည်ကြာ ဖျောက်၊ ဆက်လတ် တည်ရှိနိုင်သော ခိုင်မြဲသော လွတ်လပ်မှု သာတည်း။ (ဟိ သဒ္ဒါကို “ဟိတထာဟိ ဣစ္စေထေ ဒန္တိကရဏတ္ထ” ဟူသော သဒ္ဒါနိတိ မာတုမာလာနှင့်အညီ အနက်ပေး လိုက်သည်။)

ဧတံ၊ ဤလွတ်လပ်ရေးသည်။ နု အနိယူရုံ၊ မု ခိုင်မြဲ မတည်တံ့နိုင်သော လွတ်လပ်မှု အဘျိုးမဟုတ်ချေ။ (အနိယူရုံ

တံ နှိ နှိ နှိ ကာသိုဟ အ-ကို အပြောဟူသော အာထာသောဘိ
ကဲ့သို့ အထု ဟောအနတ်ယူလေ။)

[ယခု ရှိနေသော လွတ်လပ်ရေးသည် အထု မဟုတ်၊
အစစ်သာပိတ်ချပါဟု ဆိုလိုသည်။]

ဆရာဥာဏ်၊
သီ တိန္ဒ ကွန်း၊
ဟံသာဝတီ ပါဠိဆရာကြီး၊
၁၃-၂-၅၀။

—:၀:—

မြဗ္ဗ နိယျာတံ ဟောတံ နေတံ.....

ဟော-အိုမြန်မာပြည်သူ လူအပေါင်းတို့၊ တံ မြဗ္ဗနိယျာတံ၊
ထိုသို့သော၊ ထိုသည့် မြန်မာ့ လွတ်လပ်မှုကား၊ နေတံ-တဖန်
လွတ်လပ်အောင်ဆောင်ယူဒွယ်၍သေးလေသည်။ ဝါ၊ နေတံ-
န ဇေတံ၊ တကယ်လွတ်မှု မဟုတ်သေးချေ။

အောင်မြတ်ထွတ်။

—:၀:—

မြဗ္ဗနိယျာတံ ဟောတံ နေတံ.....

ဆရာရှိုင်းကြီးအိပ်မက်။

ဟော၊ အို လူအပေါင်းတို့၊ မြဗ္ဗနိယျာတံ၊ ဗမာ့လူမျိုးတို့၏၊ ငြိမ်း
ချမ်းရေးသည်၊ တံတံဝိ ဝဂ္ဂံ၊ ထိုထိုအရပ်ဒေသဟူသောအခွင့်ရှိသော
ဂိုဏ်း၊ ဂဏ၊ ပါတီ၊ အရ၊ အသင်းတည်း။ ဇေတံ၊ ဤဂိုဏ်း၊
ဂဏ၊ ပါတီ၊ အရ၊ အသင်းသည်။ နှိ နှိ နှိ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအစစ်
အလုံးစုံဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ယောဆရာကြီး
ဆရာဗွယ်၏မြွှာမြန်ဆိုချက်။

မြေညှိယျာထံ ဟောထံ နေထံ.....

ဟော၊ ဒါထကာမောင်မှိုင်း၊ မြေညှိယျာ၊ ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးသည်။ ထံဝိဝဂ္ဂံ၊ ထိုအကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေသည်တည်း။ ငှက်၊ ဤသို့ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေသောအခါသည်။ ထံ၊ ငှက်ဒါထကာမောင်မှိုင်း၏ အာထားမှိုင်းရာ ဖြစ်သော တရားအစစ်ကို၊ အာရတ၊ အားထုတ်ပါလော့။ နေထံ နှင့်ထံ၊ သင်ယာလုပ်နေသော နိုင်ငံရေးသည်။ သင်၏အားထားမှိုင်းရာ တရားအစစ်မဟုတ်ပေ။

ဆရာ၏
ရွှေပြည်စုဆေးတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အလင်္ကာကျော်စွာ သုပိနကထာ
ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာတို့ဖြင့် ဖြေဆိုချက်။

မြေညှိယျာထံ ဟောထံ နေထံ.....

ကေထွံ ကိရ သမယေ အလင်္ကာကျော်စွာ ဣတိ ဥပါမိ
ခေရိတော၊ ဟိရုတ္တနဂရေ ယုဒိဗာစိဏ္ဍိ သိပ္ပသာသာယံ မြေ
ဘာသာ ဟပိသေသ ပါစကော၊ သကလ မြေရဋ္ဌေ သခင်
ကုပိထေင်မှိုင်း ဣတိ ပိသဒုတော၊ မြေကုသဓဇုပမော၊ မြေ
ကမ္မေ ကုသလာနံ ဗဟုပန္နိစာနံ ပါမောက္ခော၊ ဆရာလွန်း
ဣတိ နာမဓေယျော ဟောစရိယော ငှက် ကုလနိမိတ္တံ ဘူထံ
ပိသေသ သုပိန မဒ္ဒသ။

အယံ ပနေတ္ထ တထာ သုပိနံ၊ သောမဟာစရိယော ဣ
ရတ္ထိယံ စတုရာရက္ခံ ဘာဝေတွာ သယနကာလေ ဣမသ္မိံ။

မြေဗြေရေဋ္ဌေ ပါဠိပထမပြန် မဟာသာဝေ အာဒိဘူတံ ပထမကိတ္တိ
 ဇယ လံညွနံ လန္ဒာဒိသုတေန၊ အသတ္ထာတာ ကောတုမာလာ
 ထိခေန ထေရေန မဟန္တာနံ သန္တိထိန္ဒ ပရိသာနံ ဓမ္မံ
 ကထေန္တေန ပရိသ ပမုခံ တံမဟာစရိသံ အန္တပိတုဒ္ဒ
 ပရိပုဏ္ဏကွရံ ပါဠိဘာသာမယံ ဇကံမဟာပန္နံ ဒတွာ တံဂါ
 စေတွာ ပရိသံ သညာပေဟိတိ ပေသိတော။

တထိဉ္စိ ပဏ္ဏေ သိသပန္နိယံ “မြေဗြေရေဋ္ဌေ ဟောတံ နေ
 တန္တိ” အက္ခရထပနဉ္စ၊ မဟာပရိသ သန္တိထိန္ဒ ဘာဝဉ္စ၊ ပါဠိ
 မယဘာဝဉ္စ၊ သညာနံတွာ ပဗုဒ္ဓကဝေ အညာနိ သမန္တရ
 ဓာယိသု။

ပဗုဒ္ဓကဝေ စပန နတ္ထုရောဒန သန္ဓေန သော မဟာစရိ
 ယော ဇဝံ စိန္တေထိ၊ အဇ္ဇာ ဟံ ကုလနိသိဒ္ဓ ဘူတံ ဝိသေသ
 သုသိနံ အဒ္ဓသံ၊ တံ အမှာကံ ရေဋ္ဌေ ဗဟုပန္နိတာနံ ဟဇ္ဇေ
 ထပေတွာ ထေသံ တန္တိသိဇ္ဇာစကံ သလ္လကေတွာ သမုပမာ
 ရေယျာသိ၊ အသိစ၊ ယန္တုနာဟံ ထေသံ တဗ္ဗာစကာနိ ပန္နာနိ
 သကံနိတွာ မုဒ္ဓါပေဗ္ဗာ သ-ရဋ္ဌာဂါသိနံ သညာနေယျန္တိ။

ယဉ္ဇာဟံ တေနာဏတ္တိကေန တသယံသေန သခင်ဗမောင်
 နာမစေပေျန ခေါ်တော ပသသာသိ၊ တဗ္ဗန “မြေဗြေရေဋ္ဌေ
 ဟောတံ နေတန္တိ” အယမဏ္ဏေ မနုဒုဗ္ဗိကတာ။

အယဗ္ဗနေတ္ထယောဇနာ။ တေ ဗြိတိသျှကံလာနံ၊ အာသာ
 နိယျာတံ သမန္တတော စေမန္တ ဗုဒ္ဓဝါဒံ၊ မြေဗြေရေဋ္ဌေ
 ဟိ = မြေဗြေရေဋ္ဌေအညကုလာ ထိမုဒ္ဓနတော နိက္ခမနံ၊ သယံ
 ဝသိတာဝုပဂမနံဇဝါတိ နေတံ = နေတဗ္ဗန္တိ။

ထက္က ဟိ မြေဒုနိယျာတန္တိတ္ထေ မံ-ပဒိသံ, သိဒ္ဓိံဝါ ရာတိ
 ဂဏှာတိတိ မြောရာဒာ၊ မရောတိဝတ္တဗ္ဗေ အက္ခရသံဝေပ န
 ယေန မြောတိ ဝတ္တံ၊ မြိ မာနေတိတိ မြေဒ္ဓာ၊ ထဉ္ဇ “မရေဒိသ
 ယေဋ္ဌာနေ” တိ ကလျာဏ်သေထက္ခရ မနုဂန္တိာ မြေဒ္ဓာတိ
 မရောဘာဝံ ကတ္တာလိခန္တိ၊ တေနော ကလျာဏ်သေထက္ခရ
 သေဝ “မြေဒ္ဓဗေသ ဝုဂါမ နုဂရေ ထိဝ၊ မြေဒ္ဓ မနုဿာ ဝေါဟ
 ရန္တိတိဝ၊ ဝိနယာထကံာရ ဝိကာသမ္ပိ “အပ္ပုဒိပ တလေ ရဉ္ဇေ၊
 မရေဒ္ဓ ဝိသသေသု တေ” တိ ဝတ္တံ။

အထဝါ မြိဝါတေ မာစာတိ မြေဒ္ဓာ၊ မြိမာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ
 န၊ မ ကာရာနံ ဝဂ္ဂဘေဒတ္ထာ နကာရံ မကာရံ ကတ္တာ နေတွာ
 မြေဒ္ဓာတိ ဝတ္တတိ၊ နဝေတ္ထ မသံယောဂေါ အနုဂန္တိဋ္ဌော၊ တေ
 ရဟံပနလောက မနုဂန္တိာ နသံယောဂံကတ္တာ မြိမာတိ
 ဝေါဟရန္တိ။

နိယျာတန္တိ နိယျာတိ တေေနာတံ နိယျာတံ၊ နိက္ခမတိတိ
 အတ္ထော၊ မြေဒ္ဓနံ နိယျာတံ မြေဒ္ဓနိယျာတံ၊ မြေဒ္ဓကုလ္လာနံ ပရ
 ကုလ အာဏာထပန၊ ဣဿရခေတ္တဇေစံ သဗ္ဗဒုက္ခတောဝါ
 နိက္ခမနံ သကုလ အာဏဂ္ဂဟန၊ ဣဿရဋ္ဌာနုဂတန္တိ ဝတ္တံ
 ဟောတိ။ ခေမန္တ ဝံဝံတိ။

ဟိ သန္တိ နိဗမတ္ထော၊ နိယျာတံ ဝေါတိ အတ္ထော၊
 နဟောတ္ထလောကေ ဝေ နိယျာတနတော အညံ ဣဿရ ဣဿ
 ဝိယဇနာ နံ အညောည ပုဂါဏ ဗျာသနံ ယုဒ္ဓ ကမ္ပံ ဝဇ္ဇေတွာ
 အာဏာပရိဂ္ဂါဟနယံ ဝိဇ္ဇတိ၊ နဝေတံ ပဂ္ဂေတမ္ပံ ယောသယု
 ဝေဝ သကောပဒေသေန ရဋ္ဌံ အနုဿာသိတုံ နသက္ကောန္တိ

တေသံ့အုန္တော့ ပကတိသံ အကပ္ပဝါဒီနံ ယံဝါတံဝါ ဝစနံ၊ ဣတိ သဒ္ဓေါအက္ခရာဟရိတဗ္ဗော၊ နိယုာထံ ဣတိ နေတန္တိ အက္ခော။

နေတန္တိ နေတဗ္ဗန္တိ နေတံ၊ အက္ခရော ဥာဏော နယိတဗ္ဗံ၊ ပါဝကောတဗ္ဗန္တိ အက္ခော၊ ဥာတဗ္ဗန္တိ ခုတ္တံဟောတိ၊ နစ နေ တန္တိပဒဿ၊ န ဇေတိ ပဒက္ခေဒေါကာတဗ္ဗော၊ ဇေဋ္ဌိ အနု မိပ္ပေတက္ခောသိယာ၊ အပနိပုဏ္ဏ ဝစနုဉ္ဇာတိ။

သဗ္ဗမုခေါ ဟိ သော ပါဠော၊ အနကံသော သပ္ပက္ခရော၊ တေ တေ တ မနုပေက္ခိယ၊ ဘာသိဿန္တိ ယထာတထာ၊ ဣတိ “ပနိယက္ခိသာသန ဟိတ ဓမ္မာစရိယော တိစ “သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယော” တိစ “ပါဠိပါရူ” တိစ ဥပါမိခာရိနာ ခုန္တကပါဋ အက္ခရိဿယ၊ မင်္ဂလာကဗျာ၊ မင်္ဂလာ ဝတ္ထု၊ ဟိတောပဒေသာဗျ၊ စာဏကျာလင်္ကာရာဒိ ဝန္တကာ ရေန အောင်မိုး ဣတိ နာမ ဓေယျေန ကဝိနာ ကထိတာ အလင်္ကာကျော်စွာ သုဝိနကထာ သမ္ပတ္တာတိ။

အလင်္ကာကျော်စွာတွဲရ

ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏အိပ်မက်။

အချိုး၊ ပြည်ခေထာင်ရ သဗ္ဗတ မြန်မာ နိုင်ငံ ဘော်ထွင် ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နုမာရ်တီတီနိုင်ငံလုံးကပင်ဆရာကြီးဟုခေါ်ဆို ကြိသော နိုင်ငံတော်၏ အတသတ္တယံဖြစ်သော သခင် ကိုယ် တော်မှိုင်းသည် တနေ့သောအခါထူးဆန်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်ခဲ့လေသည်။

အိပ်မက်မှာ ဆရာကြီးသည်တည့်တွင်ကိုယ်စောင့်တရား လေးပါး စသည်တို့ကို ထုံးစံအတိုင်း ပွားများပြီးနောက် အိပ် နေျာ်ခြင်းမျိုး ရောက်လေဟူ၍.....

အင်္ဂါသိပ်အစိုးရမင်းတို့သည် ယခုကျင်းပဆဲပြစ်သော ပါဠိ
 ပထမပြန် စာမေးပွဲကို မြန်မာတို့ အစဉ်အလာ မပျက်စေဘဲ
 ဆက်လက် ဆောင်ရွက်သည့်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်
 ရတင်ကျင်းပခဲ့သော အချိန်၌ နှေးဥားစွာ ပထမကျော် အောင်
 ပန်းကိုဆွတ်ထွမ်းတော်မူခဲ့သဖြင့် နိုင်ငံတော်တွင် အသုံးသဖြင့်
 ထင်ရှား ကျော်စေ့တော် မူသော ဆရာတော် ဥားကေတု
 မာလာကို ဖူးမြင်ရလေသည်။

ဆရာတော် ဥားကေတုမာလာသည် ယခုအချိန်တွင် ပျံ့လွန်
 တော်မူခဲ့လေပြီ။ ထိုဆရာတော်သည် ပရိသတ်ကြီးဘုရား
 တရားဟောမည်ရှိရာ ထိုပရိသတ်ကြီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာ
 ကြီးလည်း ပါဝင်လေသည်။ အချိန် ရောက်သောအခါ ဆရာ
 တော် ဥားကေတုမာလာသည် ဖူးစကက် ဆိုက်နှင့် ရေးသား
 လာသော မိမိဟောပြောမည့် တရားများကို ဆရာကြီးအား
 ပရိသတ်ကိုတတ်ပြုရန် ပေးအပ်စေခိုင်းတော်မူလေသည်။

ဆရာကြီးသည် ထိုစာရွက်ကို ဆရာတော်ဘုရား ထံမှ
 ခိုထိခွာယူဝင်ကြည့်ရှုလေရာ၊ စာရွက်တွင် ပါဠိဘာသာဖြင့်
 အပြည့်ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး အပေါ်ဆုံးခေါင်းစီး
 စာကြောင်းမှာ “မြို့ဗွနိယျာတံ ဟေတံ နေတံ” ဟု ရေးသား
 ထားလေသည်။ ဆရာကြီးသည် ထိုစာကိုတတ်ရန် အားထုတ်
 ဆဲမှာပင် မြေးဖြစ်သူ၏ နိဗ္ဗာန်ကြောင့် နိုးထာလေရာ အိပ်မက်မှာ
 ဤတွင် ပြီးဆုံးသွားပြီး စာပါ အကြောင်းများ၏ အကျယ်ကို
 မမှတ်မိတော့ဘဲ ရှိလေသည်။

ဆရာကြီးသည် မိမိ၏ ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ကို မြန်မာ
 နိုင်ငံတော်တွင် ရှိနေသော ရဟန်းရှင်လူ ပညာရှိအပေါင်းတို့

အား ပြန်ကြားပြောဆို၍ ထိုအိပ်မက်ပါဠိကို ဘာသာပြန်ကြ
 ဝေငြီးလျှင် တိုင်းပြည်သို့ အသိပေး ငြိမ်းချိန် ဆန္ဒဖြစ်ခဲ့သည့်
 အတိုင်း ဆရာကြီး၏ အိပ်မက်ပါဠိကလေးသည် ဆရာကြီး၏
 တိုတွက်န်းချက်ဖြင့် သခင်ဗမာမောင်မှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်တို့ ထံသို့
 ရောက်ရှိလာရာ မိမိထင်မြင်ချက်ကို ရေးသားပေးရန် တာဝန်
 ကျရောက်လာလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်အားဖြင့် ပါဠိဘာသာ၊ ထိုနှင့်ဆက်
 သွယ်နေသော မြန်မာ ဘာသာ၊ သက္ကတ ဘာသာ စသော
 စာပေ ကျမ်းဂန်များကိုသာ ကြံခြေ မြင်မြင် နှစ်နှစ် ကာကာ
 လေ့လာ လိုက်စား ခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံရေးကိုမူ စာ၊ နည်း၊ နည်း
 တို့ကို ဘတ်ရွာသည်ထက် ပို၍ မလေ့လာ မလိုက်စားခဲ့ ဖြစ်ပါ
 သည်။ သို့ရာတွင် ဆရာကြီး၏အိပ်မက်မှာ နိုင်ငံရေးဝါဒများ
 ထွက်ရှားနေသောပထမအချိန်တွင် နိုင်ငံရေးနှင့် သက်ဆိုင်သည်
 ဟု အများကပင် ယူဆနေသဖြင့် နိုင်ငံရေးအရနှင့် ဘာသာ
 စာပေအရပါ ပူးတွဲ၍ အကျယ်ဖြေဆိုရေးသားရပါသည်။

အိပ်မက်ပါဠိ

မြေမှိုယုတ်ဟံ ဟောတံ နေတံ။

ပါဠိအနက်

ဟောံ၊ ဤဗြဟ္မာလူမျိုးတို့ပေးအပ်သော လက်ရှိလွတ်လပ်
 ရေး အခွင့်အာဏာကို၊ မြေမှိုယုတ်ဟံ ဟံ၊ မြေမှိုယုတ်ဟံ၏ ကျွန်
 တွင်းမှ လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း အစစ်အမှန်
 ဟူ၍သာလျှင်၊ နေတံ ဥာဏ်ဖြင့် ဆောင်အပ်၏။ ပံ၊ သိအပ်
 မှတ်အပ်၏။

တနည်း။ ။ ဣတံဟိ။ ဤဗုဒ္ဓဝါဒ၊ သုခုခု အဆုံးအမတော်
သည်သာသနာ။ မြို့နိယျာတံ၊ မြို့ဗ္ဗလူပျိုးတို့၏ ခုက္ခအပေါင်းမှ
လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း မည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
နေထံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ဆောင်အပ်၊ သိအပ်၊ မှတ်အပ်၏။

မြန်မာပြန်ဆိုချက်

ဗြဟ္မာသျှတို့ပေးအပ်သော ဤလက်ရှိ လွတ်လပ်ရေးသည်၊
သို့မဟုတ်၊ သဘာဝကျ၍ တကယ့်ငြိမ်းချမ်းသောနည်းလမ်း
အစစ်အမှန်ဖြစ်သည့် ဤဗုဒ္ဓဝါဒတရားတော်၊ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ
ဩဝါဒတော်များသည် မြန်မာတို့၏ ခုက္ခ အပေါင်းမှ လွတ်
မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်းအစစ်ဟူ၍ သိအပ်၊ သိထိုက်
သည်။

နိုင်ငံရေး

ဗြဟ္မာသျှတို့ ပေးအပ်သော လွတ်လပ်ရေးသည် လွတ်လပ်
ရေးအစစ်မဟုတ်ဟု အတိုက်အခံ ဂိုဏ်းသား အားလုံးတို့က
ပြစ်တင်ပြောဆို၍ဆူပူသောင်းကျန်းလျက်ရှိသည်မှာ လူတိုင်း
အသိပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အထက်မှစ၍ ဤလွတ်လပ်ရေး
သည် ကမ္ဘာ့ထုံးတမ်းစဉ်လာ အတိုင်းပင်ဖြစ်၍ လွတ်လပ်ရေး
အစစ်ပင်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး၊ စစ်မက်ရေးရာတို့မှာ အချုပ်
အချွယ်မကင်းသည်နှင့်သော်လည်း ထိုချုပ်ချယ်မှုများမှာ မိမိ
ရပြီး လွတ်လပ်သော အခွင့်အာဏာဖြင့် လိမ္မာ ကြမ်းကျင်စွာ
အုပ်ချုပ်စီမံသွားမည်ဆိုက အလိုလိုပပျောက်လည်ပင် ဖြစ်ပေ
သည်။ ငွေရေးကြေးရေး၊ စက်နက်၊ ပစ္စည်းထူထောင်ရေးတို့
မှာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံသေးသော နိုင်ငံတိုင်းသည် ပြည့်စုံ
သော နိုင်ငံများ၏ သဘာဝအတိုင်း အစီးအပိုး ခံရဉာဏ်မည်မှာ

အဆန်း ဟုတ်ပါ။ ပစ္စည်းမရှိ သူသည် ပစ္စည်း ရှိသူ၏ အခွံ အနာကျခံ၍ ပေါင်းသင်းရဥူးမည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး၏အိပ်မက်မှာလည်း အမှန်အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်ဟုယူဆပါသည်။

ဘာသာရေး

ကမ္ဘာတွင် ဝါဒအမျိုးမျိုးတနေ့ထက်တနေ့ပေါ်ပေါက်လာရာတွင် ကိုယ်ကျင့်တရားကို အသားမပေးဘဲ လက်တွေ့ မျက်မှောက်ဆုံးရှုံးလောက်သာ ကြည့်ပြီး အခြေခံထားကြသော ဝါဒသာယာများပါသည်။ အမှန်မှာ ဗုဒ္ဓဝါဒမှလွဲလျှင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ နှင့် စည်းစိမ်ခံစားမှုကို အားပေးအရေးယူသော ဝါဒများသာ ဖြစ်ကြ၍ လောက၏စည်းစိမ်ကို အမြတ်ဆုံးထားသဖြင့် စည်းစိမ်ကို လုယက်မှု၊ ပြိုင်ဆိုင်မှု၊ အာဏာထိန်းကြီးထိုးတိုက်ကြောင့် အခြေတမ်းပင် ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိရပါသည်။ လောက စည်းစိမ်ကို မက်မောနေသမျှ လောက စည်းစိမ်ကို လုယက်မှုများဖြင့် ကမ္ဘာကြီးသည် ဘယ်အခါမျှအေးချမ်း နိုင်ဘွယ်ရာ မရှိပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဝါဒကားလောကစည်းစိမ်ကို တံထွေးပေါက်ပမာ စွန့်ခွာပစ်ထား၍ ကြီးမား မြင့်မြတ်သော ထကယို ငြိမ်းချမ်းရာအစစ် နိဗ္ဗာန်တရားအနှစ်ကိုသာ အမြတ်ထား၍ ကိုယ်ကျင့်တရားရှိရန်၊ ကိုယ်ချင်းစာရန်၊ လောဘ၊ ဒေါသ အလိုလိုက်ရန်ညွှန်ကြားခဲ့သဖြင့် ထကယိုငြိမ်းချမ်းရေး အစစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ ဩဝါဒတော်များကို လူအများ လိုက်နာသောနေ့တွင် ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေး တည်မြဲမည်ဖြစ်၍ ထိုသို့

လိုက်နာသေးသမျှဘယ်ဝါဒမျိုးနှင့်ပင် စိမ့်အုပ်ချုပ်စေကာမူ
ထကဟိုငြိမ်းချမ်းရေး ရရှိစေလိုမည်မဟုတ်ပါ။

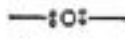
ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒသည်သာ မြန်မာတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး
အစစ်၊ နက္ခိယ လွတ်မြောက်ရေး အစစ် ဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်
ရှိသော ဆရာကြီး၏ အိပ်မက်သည် အလွန်ပင် အတိုးတန်ပါ
သည်။ ဤအိပ်မက်အရ ဗုဒ္ဓဝါဒမှတစ်ပါး ဘယ်ဝါဒဘယ်အယူ
ကိုမျှ နားမယောင်ကြံရန်နှင့် နားမယောင်ကြံလျှင် နက္ခိယအမျိုးနှင့်
တွေ့ကြုံနေရလိမ့်မည်ဟုသော စကားနှစ်ခွန်းထွက်ပေါ်လာရာ
အထူးသတိပြု၍ လိုက်နာကြံရန် သင့်ကြောင်း သတိပေးအပ်
ပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းချုပ်မှာ

ဗုဒ္ဓဝါဒကိုသာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံကြံလျှင် နက္ခိယအမျိုးမျိုးမှ
လွတ်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒကိုပင်ပယ်လျှင် ကျယ်ဝန်းများပြားသော နက္ခိယ
တို့နှင့်မလွဲတမ်းတွေ့ကြုံကြရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဆရာဥပုဇ္ဈင်္ဂဗို (ပါဠိပါရဂူ)
ပရိယတ္တိ သာသန ဟိတ ဓမ္မာ စရိယ၊
သာသန ဇေ သိရိပဝရ ဓမ္မာ စရိယ၊

မြွေနိယျာတံ ဟောတံ နေတံ.....

ဟော၊ မြန်မာတိုင်းတွင်းအမျိုးသားအပေါင်းတို့။ မြွေနိယျာ
တံ၊ ဗြိတိသျှတို့က မြန်မာတို့အား ပေးအပ်ခဲ့သော။ တံ၊ ဇေတံ၊
ထိုလွတ်လပ်ရေးသည်။ န-သာဓု၊ မိကောင်ရွှေ

တနည်း။

မြို့နိုယျာတ်၊ ဗြိတိသျှတို့က မြန်မာ တို့အား ပေးအပ်ခဲ့သော။ တံ-ဇေတံ၊ ဤလွတ်လပ်ရေးသည်။ နုဟိးပင်ဝါးမကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။

ပဋိမနည်း၌ “ဟေ” ဟူသောပုဒ်ကို အာလုပ်ပုဒ်ကြိုသည်။ “သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ နှစ်ဆင့် ထုတ်ဖူး၊ နောက်ပုဒ်ကုန်အနက်မဲ့သာများသတည်း” ဟူသော တုရားကြီးနိယံနှင့်အညီ “ဧတံ” ဟူသောသဗ္ဗနာမ်နောက်ပုဒ်ကို အနက်မရှိကြိုသည်။

ဒုတိယနည်း၌ “နောဟေတံဘန္တေ” ဟူသော ဝိလိန္ဒာဗျာ ပါဠိတော်နှင့် အညီ “ဟေတံ” ကို ဟိ ဧတံ ပုဒ်ခြတ်၍၊ န-နှင့် တွဲဘက်အနက်ပေးသည်။ နောက် “ဧတံ” ပုဒ်အနက်မရှိ။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးသော ဗမာပြည်၌၊ နယ်ချဲ့ခန့်ရှင် လက်ဝါးကြီးအုပ်သမားတို့၏ မြှောက်ပင့်ကူညီခြင်းကိုချစ်ထင်သော ဧကေအင်ဒီအို ကရင်သူပုန်၊ အမ်အင်ဒီအို မွန်သူပုန်၊ နိုင်ငံရေးပုံတော်အချင်းချင်း၊ အာဇာတလှူ-ညွှတ်ပတ် မုတ်ပဲ့မှုကြောင့် ထင်သော အလံနီ၊ အလံဖြူ ကွန်မြူနစ်သူပုန်၊ ရဲဘော်ဖြူ၊ တောဘိုတပ်ချင်းသူပုန်တို့အသီးသီးထကြည်သည်ကိုပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို ကြည့်ရှု၍ မကောင်းသော စိတ်ထားဖြင့် ပေးခဲ့သော လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်သောကြောင့်၊ မကောင်းဟု အနက်ပေးခဲ့ပေသည်။

ဗြိတိသျှတို့ ပေးသော ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး သာလျှင် မဟုတ်၊ ဒိုင်ရာလန်၊ အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ် တို့နှင့်၊ ပြင်သစ်တို့ လွတ်လပ်ရေးပေးသော ဗီယက်နမ်နှင့်၊ ဒတ်ချ်တို့ လွတ်လပ်ရေးပေးသော အင်ဒိုရှားနှင့်၊ အမျိုးသားအချင်းချင်းကွဲပြားအောင် “ဘေဒ” ဥပုယက်ကိုသာ သုံးစွဲကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်၊ ဥရောပ တိုက်သား ဗြိတိသျှ- ပြင်သစ်- ဒတ်ချ်တို့ ပေးသော

လွတ်လပ်ရေးသည်အမှန်စင်စစ်မကောင်းပေ။ ။ ထို့ကြောင့်
 ဗမာ တိုင်းရင်းသား တို့သည်၊ ၎င်းတို့ သွေးခွဲသည့် အံ့တိုင်း
 ကွဲပြားခြင်းကို မဖြစ်စေဘဲ စည်းလုံးညီညွတ်ကြပြီးလျှင် ညစ်
 ပတ်ရုတ်ပဲ့နှောပိတ်ကိုပယ်ဖျောက်ကြ၍၊ ပိတ်စေတနာ ဖြစ်
 စွဲ နိုင်ငံရေးကို စေတင်ရွက် ကြပါ။ ကမ္ဘာမှာ ဗမာဟု
 မစားမားမတ်မတ် ရှင်ကော့၍ လက်မထောင် ရပ်နိုင်မည်ကို၊
 ထတိပြုကြစေလိုသည်။

ဥာဏ်ရှိန်၊
 ဓမ္မာစရိယ-ပဌမကျော်၊
 ပါလီမန်လွှတ်တော်အမတ်၊
 မကွေးကျေးလက်အရှေ့မြောက်ပိုင်း၊ နတ်မောက်မြို့၊
 —:—

**လယ်တီပလ္လာတီ၊ ဆရာဦးမောင်ကြီးကို
 တမ်းတအောက်မေ့မိခြင်း။**

ယင်းတို့လျှင်၊ အကြင်သူသော အိပ်မက်ဒိဋ္ဌါ ဒီကာကျမ်း
 တဆူတွင်၊ လူပညာရှိ-ကဝိသုခမ်နိတို့၏အပိုင်းကဏ္ဍ၌၊ ပဌမ
 အပိုင်းအစ၊ ဝှဲဦးထွက်ဟုခင်အပ်သော၊ ထိုသူသော ရန်ကုန်မြို့
 တက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ - ဆရာ
 လင်းကြီးအစ၊ နတ်မောက်မြို့ ဇာတိ၊ ပဝတ္တိအထက်ကျေး၊
 မ ကွေး မြို့ ကျေးလက် အရှေ့ မြောက်ပိုင်း ပါလီမန် အမတ်
 ဦးဥာဏ်ရှိန်အဆုံးရှိသော လူပညာရှိတို့၏ အခြားမဲ့တွင်၊ ယခင်
 လွန်ခဲ့ပြီးသော ရှေးရှေးက၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တဝေးမပြား၊ တသွေး
 တသားတည်း ကဲ့သို့၊ လေးလေးစားစား၊ အားထားအားကိုး၊
 ဆိုးတူကောင်းတတ်၊ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသော၊ အလုံ-မုံရွာ အပါ
 အဝင်၊ ညောင်ဖြူပင်နိဂုံးကြီးတွင်၊ သုက္ကရာဇ် ၁၂၄၀-ပြည့်နှစ်၊

တပျို့တွဲ ဣန္ဒြိယ ၉-ရက် သွားမြင်ခဲ့၍၊ ၁၃၀၁-ခုနှစ်၊ ကဆုန်
 ဣန္ဒြိယ ၄-ရက်၊ အသက် ၆၁-နှစ်အတွင်း၊ ဘာတပံး ပြောင်း
 သွားကွယ်လွန်သော ကိစ္စအလုပ်ဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်
 သွားရောက်၍၊ ၎င်းဣန္ဒြိယ ၁၁-ရက်မှာ၊ ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်
 လိုက်ရပေကြောင်း။

၎င်းလယ်တီပန္နိတတည်းဟူသော ဆရာဦးမောင်ကြီးနှင့်
 ကျွန်ုပ်တို့မှာ၊ လွန်စွာ ခင်းနှီးယုံများကို၊ ငိုထိုသော လယ်တီ
 အမော်၊ ပဋ္ဌမကျော် "ဦးကောဝိဒ" အသျှင်၊ စီရင်ချယ်သွယ်အပ်
 သော လယ်တီ ပန္နိတ၊ ဆရာဦးမောင်ကြီး ဇနီးပုတ္တိ ကထာ၊
 စာမျက်နှာ (၄၆)၊ ပုဒ်မ (၃၆) မှာ၊ အောက်ပါအတိုင်းတော်ပြု
 လေ၏။ ။ အဘယ်ကဲ့သို့ တော်ပြုပါသနည်း ဟူမူ။

**“လယ်တီပန္နိတ” - တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့
 ဝင်ရောက်ခြင်း။**

ဆရာ ဦးမောင်ကြီးသည်၊ ပဌမပြန် နိုင်ငံရေးကို
 လည်း၊ လိုက်စား နှစ်သက်လေ့ရှိရာ၊ သခင်ဝါဒကို
 ကြိုက်နှစ်သက်ရင်း ရှိသဖြင့်၊ သခင် အသင်းကို အား
 ပေးလိုသော သဘော ရှိလေသည်။ ။ သို့အားဖြင့်၊
 ၁၃၀၁ ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လထွင်း၊ တို့ဗမာ အစည်း
 အရုံး၏နာယက၊ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးကိုယ်တိုင်
 မိမိ၏ မဟာမိတ် ဖြစ်သော လယ်တီ ပန္နိတ ဆရာ
 ဦးမောင်ကြီးကို၊ မိမိနှင့် အတူ၊ တို့ဗမာ အစည်းအရုံး
 တွင်းနာယကအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် မှူးဆော်တိုက်
 တွန်းသဖြင့်၊ ဆရာ ဦးမောင်ကြီးကလည်း၊ သဘော
 တူညီချက်ပေးလိုက်လေသည်။ ။ မကြာမှီကလေးပ

ခဲ့သော၊ မော်လမြိုင်-သခင် ညီကောခံ ကြီးထွား တက်
 ရောက်ရန် ကိုပင်၊ တို့ဗမာ အစည်းအရုံးကြီးနှင့် နာ
 ယက သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းကြီးက တိတ်ကြွား ရုံရွာ
 မက။ * လူကိုယ်တိုင် စေလွှတ်၍ပင် မှီးဆော်ခဲ့ လေ
 သည်။ ။ သို့သော် ဆရာဦးမောင်ကြီးမှာ၊ ကောင်းစွာ
 ကျန်းမာ ခြင်း မရှိ၍၊ မလိုက်နိုင် တော့ချေ။ ။ ယခု
 ကဲ့သို့ - ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် သွားသဖြင့်၊ တို့ဗမာ
 အစည်းအရုံးကြီး တချလုံးနှင့် တကွ၊ နာယက ကိုယ်
 တော်မှိုင်းကြီးတို့မှာ၊ ယူကြီးမချ၊ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲကြ
 ပေလိမ့်မည်။

ဤအထက်က အမြတ်တော်ပြခဲ့သည့်၊ သယ်တိပက္ခိတ-
 ဆရာဦးမောင်ကြီး - အနုပုတ္တိနှင့်အညီ၊ အဖို့သို့သော ကျွန်ုပ်တို့
 မိတ်ဆွေကြီးသာ သည်အခါ-သည်အချိန်မှာရှိပါမူကား၊ ဤသို့
 သော ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မက်ခန်းကို၊ တခမ်းတနား၊ အံ့တပါးဖြစ်
 လောက်အောင်၊ မိမ်းမီး၊ မိမ်းပေါက်၊ တဖြောက်ဖြောက်
 ရွာသွန်း သကဲ့သို့၊ ပြတ္တန်ဆာတ်ဆုံ လိမ့်မည် တကားဟု၊ စဉ်း
 စားဆင်ခြင်၊ ထင်မြင်အောက်မေ့မိသည့်ပြင်၊ ယခင်ရှေးသရော
 အခါ၊ ဇေယျာပူရတိုင်း၊ စကင်းရွှေစကော ချောင်သူမ၊ သီလရှင်
 ကေုဗ္ဗသိသည်၊ ဤမည်သော ကျွန်ုပ်တို့ ဂုဏ် ကျေး ဇူး ကို၊
 ချီးကျူးကော်ရေ၍၊ ပူဇော် တန်တော့ဘူးပုံကို၊ အာရုံပြုမိသည်
 မှာလည်း၊ အောဝ်စပါအတိုင်းပင်ဟူလိမ့်

* လူကိုယ်တိုင် ဆိုသည်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ မြန်မာပြည် တပြည်လုံးတွင်၊
 တက်တန်းကြီး သိန်းဝေ၊ တက်တန်းကြီး သိန်းဝေ ဟု၊ ကြေညာ ကျော်စောသော
 ကွန်မြူနစ်ကောင်ကလေးပင်တည်း။

ဆရာကိုထောမနာသည်- ဩဘာကဗျာ

မဟာလေ၊ချီးကြီး။

ပခန်းသီ ပန်းရည်တပည့်တို့နှင့်၊ ကမ္ဘာနှိုးဝအိ- တန်းသီ
ထည့်နေကြ။ မှန်းခြည်မပြည့်- အနှိုသည့် အခတ်တွေ။ (အိုရှင်)
ကြငှန်း တည်ရှိ၊ မန်းကိဒဲ ရယ်နှင့်၊ နန်းသီဒဲ ပြည်ကြီး ကြက်
သရေ။ !.....

(၀၁) တနည်းသော်ကား။

(၁) တိုင်းပြေကို တလောတခါထစေတို့၊ ကသိုဏ်းရေ
မြဟ္မစိုရ် - ဟောကာပြနေကြ၊ မှိုင်းရွှေကိုယ် - ယောဂါ ဝစရ
ကိုဖြင့်၊ စကိန်းခြေတခို-တောသောစွန့်က၊ တဩဘာသ၊ ဇော
သဒ္ဓါ ဗထဝရယ်နှင့်၊ ပဏာမဆယ့်ဂုံဖြာ။ (အိုရှင်) ထောမနာ၊
ဝစန-ပြောကာပြောကာနဲ့သာ တ၊ ရပါတော့၊ ဩဘာထလိုက်
ပါရဲ့-ကျမေယ်ကုမ္ဘာ။ !

(၂) ဩဩ - အမှန်းမြွက်ရမှာဖြင့်၊ နန်းပျောက် ရင်တော့
မန်းဆက် ရာဇဝင်နှင့်၊ စန်းလက် ဇာတာရွှင်ယိုမိ၊ ဆရာသခင်
(ကျမတို့) အရှင် မှိုင်းကိုလ၊ တုရင်တိုင်းနော် - ကြည်ညိုသဒ္ဓါ
ထိုရဲ့၊ အစီထိုထိုကဗျာ-အရေးမျှသနဲ့အတတ်တွင်ဖြင့်၊ မဘောဒါ
တို့ရဲ့) ပြည်ဗဟိုနဂရာမှာ “နဝဒေး” ဆိုတဲ့ အမတ်တို့လို၊ မင်း
အပ်ယုံကြည် - တကဲ့ အခြေ ဟိတ်ကယ်နှင့်၊ ပညတ်ပုံအမည်-
ခွဲရွှေလိပ်ကိုလ၊ ဦးထိပ် ပန်ဆင်ယူပဲ့ပြင်၊ မြန်ခွင်ဇမ္ဗူ၊ တပွဒိပ်
ဆဲ့တဲ့- အလီရ်မှာလ၊ ပအိုဝ်တ်၊ ငါတယောက် ကယ်ထို၊
ဩဩ- အထျတဝင်းဝင်း၊ ညာဏ် အသင်းတွေနှင့်၊ မှန်ကင်း

ပြာသာဒ်က အရောင်လို၊ တယှုပ်ယှုပ် ပြောင်ပြောင်ပြီး၊ ရန်ကင်း ပန္နတ၊ တောင်တော်အောက်မှာဖြင့်။ တဝင်မှာ ကြည့်စရာ၊ မင်္ဂလာ ဂီတဆိုတဲ့၊ အစီအသံတွေနဲ့၊ အပြည့်ပြည့်မှသာမှ အနံ့ခေါ်အောင်ဟာ..... ဩ-လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဋ္ဌက၊ သီဟဗာဟု - ခမဲတော်လိုဟောက်ပေလိမ့်၊..... ကြွေး-အမွန်ချီးရမှာဖြင့်၊ အမွန်အသီးတွေက၊ အလွန်လည်း ရပေသမို့၊ ဝန်ကြီးဘုရား ကတော်တွေ မှုလိုပေါက်ပေါက်ပြီး အပျိုအအိုလိုလေတက်၊ အပိုအမိမကောက်သော်လဲ၊ အလိုလိုတဲရောက်ကြမဲ့ပြင်၊ စိုသ်ခပ်တောက်နှင့် “တီအေ” - “အမ်မအေ” ကောင်တွေတောင် - ဆရာ အဆောင်ကိုင် - အပေောင်ကိုင် သမားတွေပေါ့၊ တိုင်းသားပြည်သူတွေမှာ မိုင်ခဲပြီး-စတိုင်၊ ဟန်ဟန်နှင့်အေးရအောင်၊ မှိုင်ငံရေးမှာ-အတွင်ကျယ်အချောန်မဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေအမျှ - ပရီးဆားတွေထက် မျက်တော့မပေါ့၊ ကြွေး-အမျိုးသားတွေရဲ့ အတွက်၊ ကြီးစား မလေတသက်ဟဲ့ထို့၊ ပျိုးဒေသားပြေ ထက်မဉ်က၊ ခေတ်လက်ထက်တော်မှာ-ကျော်မကွာ- မော်မကွာထို့၊ နတ်ဘက်မှာ အတော်စွာတဲ့၊ နော်ရတာ မင်းလက်ဝဲဘုံလို၊ တော်မဟာ-သနင်း အဆက်ဆက် လဲအောင်ပ၊ ကြည့်ဖြင့် - နွဲ့သနှင့် - တဖေယျာပေ နော်ရှင်၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ အပွဲပွဲဆင့်ဆင့်ပြီး၊ ကဲတင့်ပေမှာ။ ။

(၃) သို့ရာတွင်(ကျမတို့)ပြုလိုတဲ့၊ ဆုကိုကနူးချိန်မို့၊ အနို့မကြာမကြာပင် - ရလိုဖူးရပေသတော့၊ ကုသိုလ်ထူးလေတဲ့ “မန္တလေး” ရွှေထက်ထက်မှာ၊ သန်းကလေးတွေ ရွက်ခါရွက်ခါနှင့်၊ မရှက်သာပြီဘု - သက်သက် သာသာနဲ့ ဖေဖော်ပြေပြေရရော့ဟဲ့ထို့၊ အတိတ်နေ့-အတိတ်နေ့ကျတော့-မနက်

အခါတိုင်း၊ (မစန္ဒာရယ်) ကမ္မဋ္ဌာန်းရေး အကွက် သာပါတဲ့-
အထက်အခါ အတိတ်ရှေ့က၊ လက္ခဏာ ဟိတ်တွေ မပဲနိုင်တဲ့၊
(ကျမတို့)အထက်အညွှန်က-ဓမ္မစကြာငိုဏ်း။ ။

(၄) စတီအောက် ခိုလျှင်၊ ထွက်မြောက်ရာ လိုအပ်နှင့်၊
မင်ပေါ်တစ်ခါဖိုလ်ဝင်တို့တဲ့၊ အရှိရှိတွင် ချောင်မြင်တိုင်းပဲ့ပြင်၊
တောင်စဉ်သမိုင်းမှာ - မောင်ရင်မှိုင်းကြီးရှုံ - အချစ်ဝါသနာ၊
ပထိတော်နှင့်၊ မေတ္တာ ပါချမိတော် - အသိကချ တရားတွေ
ကြောင်း..... ဩ- အထွဋ်ကျ - အထွဋ်ကျ မနား၊ မိမိဌဌဘဲ
သနားပေသမိ၊ ထပည့်မအများမှာ - တောအုပ် ဝနာကမ္ပလဲ
မထွက်နိုင်တို့၊ လောကုတ္တရာတက်မှာ သဘောသိသိနက်တဲ့
ပြင်၊ လောကီဘက်မှာ ကဗျာလင်္ကာနှင့်၊ မြန်မာအစဉ်အလာ-
ရာဇဝင်မှာလဲ မလပ်တဲ့ပြင်၊ ဓမ္မသတ်၊ ရာဇသတ်အရုံး-ချံတင်
စရာပ၊ ပုံပြင်ပမာ - ကျမ်းတကာဘဲ သိပေသမိ၊ ဘုံပလ္လင်
ရတနာ-မန်း(ဇာ-မတိ) သော်လဲ့၊ အသုံတခွင်မှာ - စမ်းရာက
မိနိုင်တဲ့၊ ကပိအရှင်ဆရာမိ၊ မင်္ဂလာကုန်းတောင်စတမ်းတွင်၊
သုံးဆောင်ကြဲဌာန်းမှာ၊ ရေမြဟ္မစိုရ် ပလ္လင်ဖေါင်းနှင့်..... ကြော်-
ရုံးတဆောင်တန်းတန်းပြီး၊ ထုန်းရောင်သျှမ်းကာ(နေ)လို အချင်
ပြောင်နဲ့တဲ့၊ ရွှေတိချင်ပေါင် - ဖူးခေါင်အညွန့်မကျိုးလျှင်ဖြင့်၊
အနိုးအခက်-အထက်အထွေထွေကမိ၊ အရွက် တွေ မယှမ်းသည့်
သို့..... ဩ- အမျိုးအစက်အခြေအနေပါ၊ မြီးမြီးပြက်ပြက်နှင့်၊
ထပြီးမြီး တလက်လက် ဝေဝေပြီးတော့၊ ထန်မိုးကြက်သရေ
လဲ-မခွမ်းလေဘူးဟဲ့ထို့၊.....ဆချဉ်လျှိတာကမိ၊ ခကခထ ဝေဝ
မနားပြီး၊ (တပဲ့တော်မတို့) နတောအညွှန်က၊ ပြောကာပြောကာနဲ့
လွမ်းရ ပါတော့..... (အမယ်မင်း) ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေးနည်းတွေနှင့်

တကွ-တဖောင်ပေါ်သလောက်ကိုဖြင့်၊ တောင်ပေါ် တောင်
 အောက်၊ သ ဂေါင်ကျော် ရောက် စေ တော့၊ ကြောက် ထဲ
 မကြောက်နဲ့၊ လျှောက်မြဲချောက်ကွဲ၊ ဖောက်ခွဲမဟဲ့ထို - ကပြာ
 ကရာ - အရာရာပိုင်းနိုင်သနဲ့၊ ကြော်-အရမ်းတွေး - တွေး
 တွေးပြီး ချိုးခုမှာဖြင့်၊ ပုခန်းမြေးကလဲ - အရိုးပေရိ၊ မန္တလေး
 တည်းဟူသော တောင်တော် အောက်မှာဖြင့်၊ နှစ်ပေးပွေး
 ကြီး တတောင်ကျော်ကျော် လောက်ကယ်နှင့်၊ မောက်လဲ
 မောက်မဲ့-ကြောက် ခွဲစရာမျှင်း၊ ။

၎င်းပြင်တဖုံ၊ ပုညရင် ချောက်ထဲ၌၊ တယောက် ထဲသံ၊
 တာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စီးခြင်းအားထုတ်လေ့ရှိသော ရသေ့မ
 ပုညတီသည်၊ အလုံက - ဝသီအရာ၊ ဂါရဝ မင်္ဂလာ၊ နိပါတ
 မင်္ဂလာ၊ ပူဇာစမင်္ဂလာ၊ ကတညှတမင်္ဂလာစသော မင်္ဂလာ
 တရားတော်များအတိုင်း၊ စက်ပိုင်းမြို့က၊ မျှင်းတို့ထံအေပတ်၊
 ပေးလျှောက် တင်လွှာ၊ မင်္ဂလာအထူး၊ ကျေးဇူးတော်ဘွဲ့ကဗျာ
 ကို၊ ဆရာတဖန်၊ သတိရပြန် သည်မှာထည်း၊ အောက်ပါ
 အတိုင်းပင်တည်း။

**ပုညတီ, တင်လွှာ တည်းဟူသော
 မင်္ဂလာလေးချိုးကြီး။**

(၁) ကြော် ၊ အနေထွထွ - အသေထွထွ၊ နေမပ သေမပ
 ဆိုတဲ့၊ ဇေယံ ပဗ္ဗတံ, ခေတ်သာတဲ့တောတွင်ဖြင့်၊ ကေဝလ
 ကပ္ပံ-ချစ်စရာ တပဲ့ပေါ်ချိန်ရိ၊ တနှစ်တခါ လွှဲမကောတွေနဲ့
 တောမလဲ-တောရိပီပီ/ အိုရှင်) မပြစ်သာတဲ့အချောတို့ကိုဖြင့်၊
 မေတ္တာရဲ့သတောတွေနဲ့ -ဟောလဲ'ဟောထွဖြို။

(၂) ဩ-အများသော ဒကမတို့ကိုဖြင့်၊ ဟရားသဘော ကျစေဘို့တဲ့တော့၊ ဘုရားဟောသဗ္ဗ အလုံးစုံ - သုံးပျံ့ဓူကတ် ကျမ်းတွေခဲ့ပြင်၊ နိဂါတ်ဇာတ်လမ်း-သာသနာဝင် မဟာဝင် အထွေထွေနှင့်။ ရာဇဝင်စာပေ-ရှေးကျကျရဲ့၊ နှေးက စနိုက် အတိုင်းပေပ၊ သိုက်သမိုင်းအစုံအလင်-ပုံပြင်ပမာဘို့နှင့်၊ အလို တခွင်မှ (ကျမတို့)အညာထောသီက၊ ဂုဏ်တင်ကာ - ကိုယ့် ဆရာရဲ့ မပြောပါဘု၊ လောကရတနာ - လုပ်ရပ်အာဝ ဝခန်း ထွင်ဖြင့်၊ ဩချက - ရတ်သတ်ရခမန်းပါတဲ့၊..... ဩဝ်-နဂါရ် နိုးနိုး၊ ကိုယ်အမျိုးတွေဘို့တဲ့တော့၊ ကိုယ်ကျိုး မဲ့တဲ့ပြင်၊ ရှိရိုးအလွဲ - မပြတ်မလပ် ပင်ကာဝင်ကာ၊ ဖိုသိုးတဲ့ အတတ် ပညာမှာစွမ်းရာက။ (အင်း) တနည်းမဟုတ်၊ တနည်းနည်း တော့ဖြင့်ဟုတ်မှာပေါ့ထို့၊ အနည်းနည်းလုပ်တဲ့ - သိုထို “ဝမ” တွေနဲ့၊ ဟို“ဝမ” အလိုမှာ၊ “ဒီးရတ်” ကိုတချို့ကို လွင်းလောက် တဲ့ပြင်၊..... ဩဝ်-အထွေမသာယာမှု၊ ခလေ့ခွါခဲ့တဲ့၊ (ကျန်မ တို့) ဖအေပမာ တည်းဟူသော - ရထေ့ ဆရာကိုရှင်၊ နေပါ၊ ညဝါက စမ်းကြမလား၊.....(အင်း) အကျွေးအမွေး ဝခန်းတွေ နှင့်၊ ဘေးဘျမ်းမထိကြမရဲ့သလား၊ လွေးလမ်းကြည့်တဲ့ ဒကာ တွေကို၊ “ခွေးဂဗ္ဘိ” တာဝနာနဲ့ ဖမ်းမယ်ထို့၊ တန်းတရ တော သီမှာနေခိုရှင်၊ ကမ္ဘာနဲ့ ရှုရာ ကတောင်မှ၊ အကျမ်းကျမ်းပြု ပေတဲ့၊ မန်းသူ ယောဂီ။ ။

(၃) ဘုရားဖူးရာမှာတောင်-သင်္ခါရတွေနှင့်၊ ဟရားအထူး ရှာအောင် - သင်ကာပြုပေတဲ့၊ အရှင်ဆရာ ဘုရားဟောသဗ္ဗ ပြောသဗ္ဗ အခြေမှ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ချွေမည်ရဲ့၊ လောကမနေပြီထို့-ထေဇ်အညာရွက်အုပ်သီး၊ (ကိုယ်တော့ကို

ဘုရား) အဟောဝတ, အဟောဝတနှင့်၊ သဘောကျကျပြီး.....
တောဒဏ္ဍမ-ထေရီတွေမှာဖြင့်- ပြောကာပြောကာနဲ့။ ထော
မနာ တဲ့ပြီး၊ ဩဘာလက်ချပ်တီး။ ။

(၄) အသုံးဝယ်ယင်၊ အသုံး ရွှင်ရွှင်နှင့်၊ မဆုံးခင် ကိုယ်
ထော်ချပ်မှဖြင့်၊ လိုတတ် အာရုံမပြေသနှင့်၊ မြန်မာဘုံမလေ-
အဟောနဲ့, အပြေနဲ့ “မောင်ရွှေမျှင်း” ကိုဖြင့်၊ ဝနာရုံခြေ-
တောနဲ့ တောင်တွေပိုင်းပါတဲ့။ အောင်မြေစကိုင်းသူ - သာမာ
ဝတီရှိ - မာလာမိတို့က။ကြော်-ဗမာဒီဒီ၊ အာအာနည်ရယ်
ထို့၊ သာယာဝတီ၊ ဂဠုန်ပွက်သလိုပ၊ အံ့ပျက်စရာ-သူယန်ထွက်
မှာကလဲတမှုပေရုံ၊ ယခုဖူးသဟာ- “ထုပါရုံ” ဘုရားထွင်ဖြင့်၊
ဆုထူး သ, ကာ- အတူအခွာရုံ ပွားလောက်အောင်၊ တရားဆုံး
အောင်တော်-စကားအလုံးပြောင်ပြောင်နှင့်၊ တပါးထုန်းခေါင်
က ဟောပါမှ။ လောကမှာ အခြေ မတည်သရဲ့။ ပွေ့ပွေ့လီသီ
(ပိ)လိုတဲ့ဟိတ်တွေနဲ့။ ဧကသီ(တိ)ခင်တဲ့ဟိတ်တွေဖြင့်၊ သပိတ်
တွေရာမမှောက်မှ။ တခပ်တပြေကာပျောက်မှာကြောင့်။ ...
တပည့်မအများဆရာကို၊ သတိထွထွ ထူးစရာ ယျောက်ရပါ
တော့။(အမယ်မင်း) မျောက် အသီးသီး - ရန်မတူ စော့ကို။
အကြိတချ - ညာထံတချဖြင့် - အလေးဂရုနှင့်၊ ပြေးမှု ဝေးမှု-
အတွင်ဆီးပါတော့။ (ကြော်) ချောက်ကြီးကမ္ဘာယံ အထု
တွင်၊ နောက်အသီးသီးပုံပျက်၊ ကျောက်ကမ္ဘာအမှန် ထုထု
ပြီး၊ ကျောက်ထီး တန္တ - အလေးပြုလောက်တဲ့၊ ကျေးဇူး
ရင်ကြီး။ ။

ယင်းသို့လျှင်၊ အကြင်အကြင်သို့သော တပည့်မများ၊ ရှေး
ချင်ရာ ရှေးသားကြသည့်၊ တေးသွားလက်၊ ကဗျာလေးချိုး
များပျို၊ စဉ်းစား ဆန်ခြင် ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့တွင်၊ အကြင်

ပါထို၊ ပျော်ခန်းကြည်လင် သန္တတို့၊ ထေရ် သီလဝင် ဆရာ-
မဟာရဋ္ဌသာတို့ ထုံးလိုပ၊ အစိလင်္ကာ-စင်သဗ္ဗ၊ ဟင်္ဂသဗ္ဗ၊
စာအလုံးတွေက၊ ကမ္ဘာဆုံးတောင် - အသုံးမပြုမိမ့်ခန့်တွေ
နှင့်၊ ခန့်ခန့်အခိုင်အခိုင်ပေလို့မိ၊ ဂနိုင်းအသဓဇ-မြိုင်ခြေအခင်း
ဆံသို့၊ ကြိုင်စေလှိုင်စေ-တဖြိုင်ဖြိုင်၊ တကြွေကြွေ ဆင်းပေတဲ့၊
ဖွဲ့မင်းဝံ တောင်တော်က ပန်းတွေထက်။နို့ကဗျာ- ဒို့စာ
က လန်းပေသမိ၊ မန်းအဗ္ဗ၊ ပလ္လင်ယုံမှာ နော်ကွယ်၊ အဖမ်း
အညှ၊ နန်းရတုလိုမိ၊ တန်းသူ ဆင်ရန်၊ ။

(၃) ကဝိမှတ်ထုံးပယ် - တကယ်တင်တွယ် အထူးရှုံ့ပြင်၊
ငိုကွတ် သုံးသွယ် - အပြင်ကျယ်တဲ့၊ ပင်လယ် ကူးပေမိ၊
ဪ- မာလိန်မှူးရယ်တို့ - ရေလမ်းသန်သလို၊ အတွေတွေ
ကွမ်းဂန်ကိဇာတု-အမြိုင်မှန်မှန်စီး၊ (အိုကွယ်) နေနန်းယာဉ်ယုံ
လိုပေါ-လျှင်လျှင်မြန်မြန်ခရီး၊ ။

(၄) တွေးတောစရာ၊ နှေးသံရေး-ယမန်အခါက၊ ဟံသာ
ကု-ဓမ္မခန္ဓာနှင့် မိုးပေသမိ၊ ပုထိုးစေတီထင်ကြဲတဲ့၊ ပကုဒ်မှာ
နေခြည်အသွင်သို့၊ ဓမ္မစေတီ ရှင်ဘုရင်-သမထ လူဝင်စားပေ
ထင်၊ ကေသဒိတုရင် - ပတ္တမြား ဂူထ နှိုင်ကြွားသလိုပေါ၊
တသွယ်ပုံဆောင်လျှင်၊ အကွယ်ချို နှောင်ရတဲ့ - ဒရယ်-ယုန်-
ကြောင်အလားတွေရှိ၊ဪ-ဘသူဟန်တယ်၊ တော်တယ်
ထို၊ တမူစံပေါ် ကြေးလဲကွဲ၊ လှိုပြန်တော်တကာမှာ - သူမဟော်
သင်္ဂါသဏ္ဌာန် အလားပေမိ၊ .. ဗြဟ္မ သာသနာမှာတောင်၊
ဆကရဘာသာ သွားလိုက်ပုံက၊ မာဂမီ သင်ရည်ပါ - နာ
ဂမီ၊ ဗင်္ဂိထံ ဆားပေပေါ၊ အားထားဘွယ် အင်္ဂါ ရံထိုမိ၊
ပညာဂုဏ် အရည်အခြင်း ဟာက၊ သခင် မြန်မာသို့ - ပြည်
အတွင်းတွင်ဖြင့်၊ မင်းမျှ၊ ရာဇာ-သန့်ရိုးအမွန်ဆုပေပ၊ ပင်းထ

သို့သော “ဒဂုန်ခွေအင်းကြီး” မှာ၊ ဆရာ ဦးမောင်ကြီး တည်းဟူသော လယ်တီပညာရှင်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွဲတက်လုပ်ကိုင်စဉ်အခါ၊ “ပညာတန်ဆာ” ဟူသော မင်္ဂလာ တရားနှင့်အညီ၊ ဤသို့သော ပညာရှိသူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းတော်ချပေသည် တကားဟု၊ အားပါး တရပင်၊ ယခင် အထက်က အမြတ်ဖွဲ့ပါရှိသည်။ တပည့်များစွာတို့က ဆရာကိုချီးကျူးပြီး၊ အထူးတလယ်၊ ဘယ်တယ်ဘယ်သို့၊ သို့ကြောင့်သည်လို့၊ အနို့ကြောင့် အနို့လိုဟု၊ ကြည်ညို လေးစား၊ ရေးသား ထလိုး ထိုမည်သော ရုစနာဂီတိ၊ ထို ကုံးမိ တူး သည် မှာ ထည်း၊ အောက်ပါအတိုင်းပင်ထမို့။

(လယ်တီပညာ) ဆရာဦးမောင်ကြီးဘွဲ့

လေးချိုးကြီး။

(၁) ဪ - အထက် ချင်းတွင်း၊ အလို - မုံရွာ- ဒပလင်း တောင်မှကြွနိုင်သူ၊ ငွေဇင်း “ဒဂုန်” မှာ-သတင်းအရောင် ထုစေတို့၊ ကြွင်းတတောင် အရထွေနှင့် - ငြိမ်မသုံးပြုရန်၊ (ဒဂုန်ကွယ်) နှစ်ပင်းအောင် စ ရ၊ ကြွင်းဆောင်မပရယ်ထို့၊ တနှင်း ၂-ကောင် ကသလိုပေါ့-ဆရာ့ရုန်းမေ့ခြင်း။ ။

(၂) ဩ-နယ်ပြည့် သမိုင်းတွင်ဖြင့်၊ တယ်က ပိ မှိုင်း ကြံတုံးကွဲ၊ လယ်တီ၊ ဂိုဏ်းတွင်-အထက်ပါရရှိပေါ့၊ ဆွယ်မည့် တိုင်းလှိုင်-ဟူ၍စရာ တမူမတော့၊ မင်္ဂလာအမွှာ - အကြံဉာဏ် တွင်မှာအရှင်ဆရာ ၂-စု၊ ကဗျာပန်းထွေမို့၊ သမတနန်းကြော့ ချင်း-ဒေဝီရတနာတို့နှင့်၊ ဖေဟသီကထျာ-ထပင်ပျော်တို့တောင် မှ၊ အတွင်နော် နမ်းတွဲပြင်၊ကေသီမာလာ - ဆင်တော်မြန်း

မှာ- အတွင်းခံနိပြုစေတဲ့၊ စတု-ရင်စိုလ်သို့၊ သွင်နုဂို၎်-သို့ထုစိ
 တိသော်လဲ၊ အရင်လို-ကိုယ့်အရှင် သခင်ဆိုတဲ့၊ ကိုယ့်တုရင်ထဲ
 မရှိချိန်မို့၊ “ပဒုက္ခိတာ” အသရေ ဆောင်တဲ့၊ ကခေ့အခေါ်
 “ဦးမောင်ကြီး” မှာရော့၊ တိုနှစ်ကောင် - ငိုမောင်ကြီး
 တို့လို၊ ရုံးပေါ်မှာ-တုန်းတော် မကြီးသော်လဲ၊ အံ့ချီးဘွယ်
 ဝထီထုပုံက၊ ‘သီလ, သမာဓိရယ်နှင့်၊ ငမတ္တဝါ-သစ္စာကလဲ
 ရှိတဲ့ပြင်၊ ဂတိ-တကယ်မဖိတဲ့၊ လယ်တီနွယ်သူထော်ကောင်း
 ရယ်နှင့်၊ ဆရာမှာ - ကမ္ဘာက အကြောင်းပေထင့်၊ ဒုဂုဏ်
 မှာ- မကြီးတောင်းပေပေါ့၊ (အမယ်မင်း) ၎င်းအထက်ထက်
 က ဆိုတဲ့၊ အဆက်ဆက်သော သဘာဝက-ပထဝီသနာနဲ့-
 ကြင်ကြင်နာနာဘဲ နီးခဲ့ကြတဲ့၊ (လှောင်) အဟောင်း လက်စ
 ပေထင့်၊ အကြောင်းဆက်ကြပေထမို့၊ (အိုကွယ်) ပေါင်းချ
 ဖက်ရတဲ့-အနုတ္တ, မင်္ဂလာကြီး။ ။

သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း။

၁၃၁၂ - ၃၊ ဇူလိုင်လအထိ ၅ ရက်။

